
3 2044 019 266 972

CATALOGUS CODICUM
ASTROLOGORUM GRAECORUM

CODICES ITALICOS

PRAETER

FLORENTINOS, VENETOS, MEDIOLANENSES, ROMANOS

DESCRIPSERUNT

DOMINICUS BASSI, FRANCISCUS CUMONT,
AEMYGDIUS MARTINI, ALEXANDER OLIVIERI.

IV

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
20, RUE DU MARCHÉ AU BOIS, 20

1903

CATALOGUS

CODICUM

ASTROLOGORUM GRAECORUM

BRUXELLIS
TYPIS POLLEUNIS ET CEUTERICK
37, RUE DES URSULINES, 37

CODICES ITALICOS

PRAETER

FLORENTINOS, VENETOS, MEDIOLANENSES, ROMANOS

DESCRIPSERUNT

DOMINICUS BASSI, FRANCISCUS CUMONT,
AEMYGDIUS MARTINI, ALEXANDER OLIVIERI.

IV

BRUXELLIS
IN AEDIBUS HENRICI LAMERTIN
20, RUE DU MARCHÉ AU BOIS, 20

1903



PRAEFATIO

Exspectatione tardius ad finem perductus est quartus hic operis nostri tomus, qui descriptis iam codicibus Florentinis, Venetis, Mediolanensibus reliquos omnes Italicos praeter Romanos complectitur. At in perquirendis evolvendisque libris disiunctas per urbes dispersis laborem et tempus haud parvum consumpsimus, nec biennii spatio instituta absolvere potuissemus, nisi ipsa Italia, terra philologorum feracissima, auxilia nobis suppeditasset. Dominicus enim Bassi et Aemygdius Martini expleto catalogo Mediolanensi Neapolitanum libenter aggressi sunt. Indicis quoque totius libelli conficiendi molestum munus Bassi suscepit. Alexander Olivieri, qui iam Catanae docet, codices Messanenses exploravit; idem antea Bononiensium Mutinensiumque inventarium inchoaverat, quod ego perfeci. Ipse etiam Taurinenses, Parmensem, Bergomatem, Florentinorum mantissam descripsi. Quantum quisque nostrum ad uberrimam contulerit fragmentorum collectionem, quae in appendice primum publici iuris fiunt, ex siglis unicuique eorum subscriptis apparet; sed alium ab alio assidue adiutum esse vix est quod moneam. Nec veteres nostri sodales Franciscus Boll atque Guilelmus Kroll societati laboris se subduxerunt; immo in plagulis corrigendis supplendisque devotis-

simo animo nobis opitulati sunt. Collegas quoque et amicos Iosephum Bidez Paulumque Thomam, quotiens eos rogitavi, operam suam mihi nunquam denegaverunt. Virum denique clarissimum humanissimumque Theodorum Nöldeke de verbis rebusque orientalibus haud frustra interrogavi. Quibus omnibus, cuius ope factum est, ut emendatius opusculum nostrum evaderet, debitas gratias libentes solvimus.

Scr. Bruxellis nonis Ianuariis 1903.

F. C.

CODICES TAURINENSES

CODICES TAURINENSES

1. Cod. B, VI, 8 (b, III, 30) = Pasini, *Codices mss. bibliothecae R. Taurinensis*, 1749, CCXIX. — Codex chartaceus, ff. 40, saec. XVI (anni 1565), cm. 24 × 16,5, eleganter exaratus, aureis vel rubris litteris et venustis picturis ornatus.

F. 1. Τοῦ σοφωτάτου Ἰωάννου τοῦ Καματηροῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ κανικλείου περὶ τῆς οὐρανίας τῶν ἀστέρων διαθέσεως ἐν συνόψει διὰ στίχων ἰαμβικῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὸν Πορφυρογέννητον. Προοίμιον. — Inc. Ἐξ οὐρανίων ἀντίγων σοι βιβλίων... — Des. f. 35ᵛ : Καὶ ταῦτα βίβλος Βαβυλωνίων γράφει. Deinde legitur subscriptio Σὺν θεῷ ἁγίῳ ͵αφξε' (1536). Triginta primos versus edidit Pasini, *l. c.* (p. 314). Totum opus Miller, *Notices et extr. des mss.*, t. XXIII, 2, p. 53 ss.

F. 36. Διασάφησις τῆς παρούσης πραγματίας καὶ πῶς δεῖ συνιστάναι τὰ θεμάτια. Inc. Τῆς οὐρανίας διαθέσεως κατὰ τόδε τὸ ἐγχαραττόμενον σχῆμα...

Apponitur figura thematis. Sequuntur capitula : f. 37. Περὶ τῶν ὀνομασιῶν τῶν τόπων τοῦ διαθέματος. — F. 37ᵛ. Περὶ τῶν χρηματιστικῶν τόπων. — Ἐκ πόσων τρόπων γίνονται τὰ ἀποτελέσματα. — F. 38. Ἔκθεσις εἰς τὰς μαρτυρίας. — Διδασκαλία καθολικὴ πῶς δεῖ συνιστάναι τὰ θεμάτια καὶ ἀποτελεῖν τὰ γενέθλια. — Des. f. 40ᵛ: ... τοῦ ἐνιαυτοῦ ἢ τοῦ Ἑρμοῦ.

2. Cod. C, III, 8 = Pasini, *Codices Taur.*, XIX. — Chartaceus, saec. XV, cm. 29 × 19, ff. 150. — Codex inabsolutus : desunt tituli, primae litterae capitulorum et figurae astronomicae quae rubro pigmento exaranda erant.

F. 1. Inc. Τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου εἰς ιβ' ἴσα διῃρημένου τμήματα, τούτων δ' ἕκαστον εἰς λ' μοίρας, ἔτι δὲ καὶ ἑκάστη μοῖρα... Opus mihi ignotum.

F. 3. Sine titulo. Ἐπειδήπερ τὴν σύστασιν τῶν προκειμένων προχείρων κανόνων τὴν περιέχουσαν τὰς τῶν ἀστέρων κινήσεις... — Des. f. 86 : ... ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πάντες δ' ἀφανεῖς· σχέδον γὰρ τέταρτον μέρος ζῳδιακοῦ ἀπὸ τῆς ὁρίζοντος μετεωρισμένον (?) φαίνεται. Sequuntur ff. 87-136 tabulae astrono-

micae. — Est Georgii Chrysococcae Ἐξήγησις εἰς τὴν σύνταξιν τῶν Περσῶν. Vide Usener, *Ad historiam astronomiae symbola,* 1876, p. 28, f. 88 s.; cf. Bullialdus, *Astronomia philolaïca,* 1645, p. 211 ss.

3. Cod. C, VI, 21 (b, VI, 18) = Pasini, *Codd. Taur.*, CCXXXVIII. — Saec. XVI, cm. 20,2 × 14, ff. 52.

Prima pars huius codicis (f. 1-18) continet brevem expositionem quae ad discipulos erudiendos composita esse videtur a magistro quodam saeculi XI p. C. n. (f. 7 legitur : ... τὰς τετραετηρίδας αἵτινές εἰσιν ἀπὸ τῆς βασιλείας Φιλίππου ψηφιζομένας ἄχρι τοῦ δεῦρο ἤγουν τοῦ ͵ςφις΄ ἔτους; item f. 7v : κατὰ τὸ νῦν ͵ςφις΄ ἔτος (= 1008 p. C. n.). Quamvis ad astrologiam iudiciariam vix pertineat, opusculum ineditum, ut videtur, paucis verbis describere haud inutile erit :

F. 1. Ὅρος μουσικῆς. — Inc. Μουσική ἐστι γνῶσις...

F. 4. Ὅρος ἀστρονομίας. Ἀστρονομία ἐστὶ γνῶσις πόσου συνεχὲς ἀεικινήτου. Infra legitur : Ἄθροισις εὐσύνοπτος ἀστρονομίας. Tituli capitulorum in marg. inscripta sunt : Τί ἐστι σφαῖρα. — F. 5v. Τὰ ιβ΄ ζώδια. — F. 6v. Πρόθεσις. — Ἀρχὴ τῆς ψηφοφορίας. — F. 9. Περὶ ἐκλείψεως. — F. 9v. Περὶ τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων. — F. 10. Αἵρεσις συνδέσμων. — F. 10v. Περὶ τῶν ε΄ πλανήτων. — F. 11v. Περὶ σχημάτων. — F. 12v. Περὶ κράσεως ἀστέρων. — Κρίσις ἡ περὶ τῶν σχημάτων. — F. 13. Οἶκοι πλανήτων. — Ὑψώματα. — F. 14. Περὶ τῶν κλιμάτων. — Des. f. 15. Τέλος τῆς ἀστρονομίας.

F. 15v. Περὶ τῶν ἑπτὰ κλιμάτων (Κλίματά εἰσιν ἑπτά — τὰς κδ΄ ὥρας τοῦ νυχθημέρου).

F. 17. [Μ]ετάβασις Ἡλίου ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον.

F. 17v. Περὶ γραμματικῆς.

F. 18. Alia manus incipit et nova materia. Continet codex : f. 20, Ἱρωνος (*sic*) εἰσαγωγὴ τῶν γεωμετρουμένων ; f. 26v, Ἱπποκράτους περὶ καιρῶν πρόγνωσις ; f. 27v, Sortes ad furem cognoscendum ; f. 29v, Ἀπὸ τοῦ Ὀππιανοῦ ἁλιευτικῶν, περὶ ἐναλίων ζῴων ; f. 38, Opera nonnulla Synesii episcopi Cyrenes. — F. 37, subscriptio legitur : Ἐγράφη τοῦτο τὸ βιβλίον ὑπ᾽ ἐμοῦ Ἰω(άνν)ου ἱερέως τοῦ Συμεωνακ(ίου?) καὶ πρωτοπαππᾶ Χανδά (?).

Folium extremum (f. 52) ex alio codice abreptum excerpta quaedam astrologica praebet : Μηνὶ Ἀπριλίῳ εἰς τὸν ε΄ κυριεύει ἀστὴρ ὀνόματα, κτλ. — F. 52v. Περὶ φλεβοτομίας. — Inc. Παρατηρητέον οὖν καὶ περὶ βλεβοτομίας (*sic*) οὕτως ἔν τε τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας καὶ τῆς Σελήνης...

4. Cod. C, VII, 10 (B, VI, 12). — Chartac. mill. 202 × 143, ff. 73 (vac. 52), saec. XIV, partim anno 1389 ab Eleutherio astrologo Mytilenis descriptus (vide subscriptionem f. 7, cf. f. 51), minutissime scriptus et siglis scatens, a madore pessumdatus, ita ut a f. 54 multa evanida sint. — F. 52ᵛ, possessoris saec. XV nomen legitur: *Serenissimo et excellentissimo viro dño Anthonio de Placentia (?) pro sancta Romana ecclesia.* Parum accurate descripsit Zuretti, *Cod. graeci Taurinenses,* 28 (Studi ital. di filol. classica, IV, 1896, p. 219) [1].

F. 1. Tabula de cyclis Solis et Lunae.

F. 1ᵛ. Μέθοδος σύντομος εἰς τὸ εὑρίσκειν ῥαδίως φάσεων τὸ νομικόν. Sequuntur aliae methodi ad inveniendum Pascha.

F. 2. Περὶ τῶν θεμελίων τῶν μηνῶν καὶ εὑρέσεως ἡμερῶν τῆς τούτων ἀρχῆς (Κρατήσει τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ — καὶ πλεῖον οὐδέν). Sequuntur capitula varia.

Περὶ τῶν ἐπακτῶν τῆς Σελήνης. — Διατί οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου κη' καὶ οὐ πλείονες ἢ ἐλάσσονες.

F. 3. Διατί οἱ κύκλοι τῆς Σελήνης τὸν ιθον οὐχ ὑπερβαίνουσιν ἀριθμόν. — Διατί ὁ ἰαννούριος (*sic*) μὴν θεμέλιον τῶν κύκλων τῆς Σελήνης λέγεται et alia huiusmodi.

F. 4. Sortes ex CL psalmis. Inc. Ἐὰν ἔννοιαν ἔχῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἢ ὀφείλεις πράγματι ἐπιχειρήσασθαι. — Des. ρν'. ... πρᾶγμα μετ' ὀλίγον πληρούμενον.

F. 5. Sine titulo. (Δεῖ τὴν Σελήνην καθ' ἡμέραν ψηφίζειν καὶ τοὺς μερισμοὺς τῶν μεταβάσεων — δεῖ δὲ τὴν Σελήνην).

F. 6. Φυσικὴ θεωρία περὶ σεισμῶν (Καθόλου τοίνυν — ἤδη γὰρ σεισμός). Cf. Lydi, *De ostentis*, ed. Wachsmuth, p. 172.

F. 7. Ἀποτελεσματικὰ ἐκ τῶν εἰς τὸν Παῦλον ἐξηγητικῶν Ἡλιοδώρου καὶ ἑτέρων ἀστρολόγων. — Inc. Τὸ ἑξάγωνον σχῆμα ἀγαθόν ἐστι ... — Des. f. 28 : ... τὴν οἰκοδεσποτίαν τῶν τῆς ζωῆς χρόνων. Sequitur. Τέλος τῶν τοῦ Παύλου ἀπὸ ἐξηγήσεως τοῦ Ἡλιοδώρου. Cf. *Catal. Flor.*, p. 32, n. 1; cod. Venet. 5, f. 1 ss. — Excerpta quaedam in appendice edita sunt.

Sequitur (f. 28) subscriptio : Τῷ συντελέστῃ τῶν καλῶν θεῷ

---

[1] Hic liber ex reliquiis duorum codicum consarcinatus est: 1° Ff. 1-53, codex ab Eleutherio exaratus, nunc initio mutilus, fere totus impletur excerptis ex syntagmate quod dicitur Laurentiano (cf. Fr. Boll, *Sitzungsb. bayer. Akad.*, 1899, p. 88 s.). — 2° Ff. 54-73, codex fortasse eadem manu certe saec. XIV descriptus item excerpta ex syntagmate astrologico continet, nempe ex illis collectaneis saec. XI e quibus Marciani 334, 335 et Parisinus 2506 fluxerunt (cf. *Catal. Venet.*, p. 37, n. 1). Multo pleniorem olim fuisse librum Taurinensem numeri capitulorum monstrant rubro pigmento in margine adscripti, qui passim supersunt, sed plerumque a bibliopega abscissi sunt. Multa folia interciderunt, multa iam legi non possunt, itaque mihi ignoscatur si in recensendo opere titulum aliquem praetermiserim.

χάρις. Ἔτους ,ςωου'ϛζου' (ἰνδικτιῶνος) ιβ' μηνὶ Μαρτίῳ ἡμέρᾳ κη' χειρὶ Ἐλευθερίου ἐν Μιτυλήνῃ [1].

F. 29. β'. Στεφάνου Ἀλεξανδρέως φιλοσόφου καὶ οἰκουμενικοῦ διδασκάλου ἀποτελεσματικὴ πραγματεία πρὸς Τιμόθεον τὸν αὐτοῦ μαθητὴν πρόφασιν μὲν ἔχουσα τὴν νεοφανῆ καὶ ἄθεον νομοθεσίαν τοῦ Μωάμεδ, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τῶν μελλόντων προαγορεύουσα. Edidit Usener, *De Stephano Alexandrino,* 1880, p. 17 s.

F. 34. β'. Τὰ ζῴδια ἐν οἷς χαίρουσι οἱ ε' ἀστέρες (Ὁ μὲν Κρόνος ἐν Ὑδροχόῳ,—Ἑρμῆς δ' ἐν Παρθένῳ) = Hephaest. Thebani, l. I, c. 7, ed. Engelbrecht; cf. cod. Flor. 7, f. 106.

γ'. Τίνες τῶν ιβ' κάλλιστοι τόποι (Κάλλιστος μὲν ὁ ὡροσκόπος — στυγερώτατοι) = Heph. Theb., I, 12; cf. cod. Flor. 7, c. 12.

δ'. Περὶ οἰκοδεσποτίας ἢ συνοικοδεσποτίας (Οἰκοδεσπότης λέγεταί τις ἀστήρ — Αἰγόκερῳ Κρόνος) = Heph. Theb., I, 13; cf. cod. Flor. 7, c. 13.

F. 34v. ς'. Περὶ ἐπιδεκατευόντων καὶ καθυπερτερούντων (Ἐπιδεκατεύειν δὲ λέγεται — ἐν τοῖς αὐτοῖς ὁρίοις) = cod. Flor. 7, f. 107v.

ζ'. Περὶ καθυπερτερίας (Καθυπερτερεῖν δὲ — ἐφ' ὃν φέρεται).

η'. Περὶ ὁμοιώσεως (Ὁμοίωσις — ἐν τοῖς αὐτοῖς ὁρίοις).

θ'. Περὶ δορυφορίας (Δορυφορίας δὲ γένη εἰσὶ γ' — τὸ αὐτὸ ποιεῖ) = Heph. Theb., I, 17; cf. cod. Flor. 7, f. 107v.

F. 35. ι'. Ἐπισημασίαι τῶν συνόδων <καὶ> πανσελήνων (Λάμβανε τὰς γινομένας συνόδους καὶ πανσελήνους — περὶ ἀμφοτέρους) = cod. Flor. 7, f. 149.

ια'. Περὶ ὧν ἐρωτώμεθα (Ἐὰν ὡροσκοπῇ Κρόνος ἐν ἑσπερίων ἀστέρων — δοῦλον καὶ ὑποκείμενον).

Sine num. Περὶ κτίσεως πόλεων, οἰκοδομιῶν ἢ καθιδρύσεων. Ἡφαι<στίωνος> (Ἐὰν βουληθῇ τις εὐδαίμονα πόλιν κτίσαι — Δωρόθεος δὲ παραινεῖ ἐν τοῖς ἔπεσι περὶ οἰκοδομιῶν τοιαῦτα ... τῶν κακοποιῶν ἀστέρων ἐναντιουμένου) = Heph. Theb., III, 7; cf. cod. Flor. 7, f. 166v.

F. 36. ιβ'. Sine titulo [folium desse videtur]. (Ἐκ ♊ διαμετρεῖ ἡ Σελήνη ἐν ♋ — τοὺς γεννωμένους) = Heph. Theb., III, 17, περὶ δορυφορίας.

ιγ'. Περὶ τεταρτημορίων τῶν ζῳδίων (Διεῖλον δὲ καὶ — μεριζομένων) = Heph. Theb., III, 18; cf. cod. Flor. 7, f. 108.

---

[1] De Eleutherio astrologo Eleo qui iisdem fere verbis codicem Angelicanum 29 subscripsit, cf. *Catal. Flor.*, p. 38, n. 1.

ιδ'. Περὶ ἐπιτηδείων ἢ ἀνεπιτηδείων ζῳδίων ἐν καταρχαῖς (Τὰ μὲν ὀρθῶς ἀνατέλλοντα ζῴδια — ἐν ταῖς τελευταίαις μοίραις τῶν ζῳδίων) = cod. Flor. 7, f. 108.

F. 37. ιε'. Περὶ οἰκοδεσποτίας τῶν πλανωμένων (Λαμβάνεται δὲ ἡ τούτων οἰκοδεσποτία — τῷ κατὰ τὰ ἑπόμενα κέντρῳ τοῦ τόπου τῆς... [evanid.]).

ις'. Περὶ ὑετῶν ἀπὸ φωνῆς Σύρου τινός. Edit. in *Catal. Flor.*, p. 131 ss.

F. 37. ιζ'. Τίνι τρόπῳ ἀπώλετο τὸ ἀπολωλός (Ἐὰν ὁ Κρόνος — διὰ πανουργίας) = cod. Flor. 7, f. 182^{v}.

ιη'. Καθολικὰ παραγγέλματα (Καθόλου αἱ μὲν ἀπόρροιαι τῆς Σελήνης — γίνεται ἡ καταρχή) = cod. Flor. 7, f. 186.

ιθ'. Εἰ ἀληθὲς ἢ ψευδὲς τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ἡ καταρχή (Τὰ στερεὰ ζῴδια ὡρο<σκοποῦντα> — ἀποφαίνειν τὴν καταρχήν) = cod. Flor. 7, f. 188.

F. 37^{v}. κ'. Εἰ φίλοι εἰσὶν ἢ ἐχθροὶ περὶ ὧν ἐρωτώμεθα (Χρὴ σκέπτεσθαι συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας — ἀσυμπαθεῖς) = ibidem.

κα'. Ἐάν τις πεπόρνευκεν (Σκέψαι τὸν Ἄρην καὶ τὴν — πεπορνευκέναι λέγε) = ibid., f. 189^{v}.

κβ'. Περὶ καταρχῶν [in marg.] (Ἐν ταῖς καταρχαῖς — ὁ δὲ Δωρόθεός φησι ὅτι ... τὴν Σελήνην ἐθεώρει).

κγ'. <Rhetorii>[1] Περὶ αἱρέσεων τῶν ἀστέρων. — κδ'. Περὶ παθοποιῶν ζῳδίων. — κε'. Περὶ ζῳδίων ἀσελγῶν καὶ σινοποιῶν. — κϛ'. Περὶ τῶν αἱρέσεων τῶν τριγωνικῶν δεσποτῶν. — F. 38. κη'. Περὶ τῆς πλευρᾶς τῶν τριγωνικῶν καὶ τετραγώνων καὶ ἑξαγώνων σχημάτων. — κθ'. Περὶ ἀκουόντων καὶ βλεπόντων ἄλληλα ζῳδίων. — λ'. Περὶ ἐπιθεωρίας. — λα'. Περὶ συμφωνίας. — λβ'. Περὶ ἐπιδεκατείας. — λγ'. Περὶ ἰδιοπροσωπίας. — λδ'. Περὶ μετοχῆς. — λε'. Περὶ δορυφορίας. — λς'. Περὶ ἀνταναλύσεως. — λζ'. Περὶ δεσποτείας ἀλλήλων. — λη'. Περὶ οἰκοδεσποτίας. — λθ'. Περὶ κολλήσεως. — μ'. Περὶ συνδέσμων. — μα'. Περὶ ὁμορροήσεως. — μβ'. Περὶ λαμπηνῶν. — F. 39. μγ'. Περὶ τοῦ πῶς χαίρουσι οἱ ἀστέρες. — μδ'. Περὶ τῶν δηλουμένων χρόνων κτλ. — με'. Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ἀστέρων πρὸς τὴν Σελήνην. — μς'. Ἀποτελέσματα τῶν δορυφοριῶν τοῦ Ἡλίου. Cf. cod. Flor. 7, f. 191-196^{v}.

F. 39^{v}. μζ'. Εἰ εὐδοκιμεῖ τις ἐν τῷ ἐλπιζομένῳ ἢ οὔ (Τοὺς λαχόντας τὴν οἰκοδεσποτίαν — ἐρώτησις) = cod. Flor. 7, f. 188^{v}.

μη'. Εἰ ἔγγυός ἐστιν ἡ γυνὴ περὶ ἧς ἡ ἐρώτησις (Παρατήρει

---

[1] Capp. κγ'-μς' Antiochi vel potius Rhetorii edita sunt in *Catalogo Florentino*, p. 142 s.

τὰ β' φῶτα ... Variae methodi indicantur. — Des. τὰ ἴσα ἀπὸ ὡροσκόπου) = ibid., f. 188.

Sine num. Εἰ ἄρρεν ἢ θῆλυ τὸ ἐγγάστριον (Ὁ Ϛ' τόπος — θῆλυ) ; cf. ibid., f. 189.

F. 40. μθ'. <Rhetorii> Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ζῳδίων καὶ ἀρρενουμένων καὶ τεθηλυμμένων τόπων καὶ ἀστέρων = cod. Flor. 7, f. 189v. Editum in *Catal. Flor.*, p. 144.

ν'. Περὶ κλήρων σημασίας (Ὁ κλῆρος τῆς Σελήνης ... Ἀποτελέσματα δὲ αὐτῶν εἰσι ταῦτα — προαναιρεῖσθαι λέγει) = ibid., f. 195v. Editum in *Catal. Flor.*, p. 160 ss.

να'. Περὶ τῆς ἐκ τῶν ἐνεργειῶν καὶ μορφώσεων ἐφηρμοσμένης τοῖς ζῳδίοις διαφόρου προσηγορίας = ibid., f. 197. Editum in *Catal. Flor.*, p. 164.

F. 41v. νβ'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταστάσεσι τῶν ἀέρων συμβαινόντων ἀνέμων δηλονότι ὑετῶν, βροντῶν, πρηστήρων, αὐχμῶν, σεισμῶν ἢ τῶν λοιπῶν τοιούτων. Editum in appendice.

F. 43. νγ'. Καθολικὴ παρατήρησις ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν θερινὴν τροπὴν ἐποχῆς τῆς Σελήνης (Εἰ κατὰ τὴν ἀρχὴν — ἐξομοιοῦνται) = cod. Flor. 7, f. 212.

νδ'. <Pauli Alexandrini> Περὶ τῶν προσώπων ἃ ἐπέχουσι οἱ ζ' ἀστέρες ἐν τοῖς τῶν ζῳδίων δεκανοῖς (Ἐπειδὴ ἕκαστος — ἔχον οὕτως. Sequitur tabula) = cod. Flor. 7, f. 215.

F. 43v. νε'. Περὶ Ἡλίου ἐν ὁρίοις τῶν ἄλλων (Ὁ Ἥλιος ἐν ὁρίοις — ἐναντιότητα σημαίνει) = ibid., f. 217v.

νς'. Περὶ δραπετῶν (Σελήνη ἐν Κριῷ, ὁ φυγὼν ταχέως — εὑρεθήσεται ὁ δραπέτης) = ibid., f. 219v.

F. 44. νζ'. <Theophili> Περὶ ἐπιστρατείας (Ὅταν τις ἐρωτήσῃ — ἐπίκεντροι ὄντες) = ibid., f. 216v.

νη'. Περὶ λόχου καὶ δόλου καὶ ἐνέδρας (Τοῖς δὲ ἐπιχειροῦσι λόχον ... Ἄλλο — Des. κυρίους) = ibid., f. 216v.

F. 44v. νθ'. Εἰς τὸ πῆξαι κορτίναν (Ἐὰν ἐπιτραπῇς ὑπὸ βασιλέως — κίνδυνον φέρει) = ibidem.

ξ'. Εἰ γίνεται τόδε τὸ πρᾶγμα ἢ οὔ, καὶ εἰ ἐγγίζει ἢ βραδύνει (Πρὸ πάντων χρὴ σκοπεῖν — πρᾶγμα σημαίνουσι) = cod. Flor. 7, f. 216v.

ξα'. Περὶ φαρμακίας (Ὁ Ἑρμῆς κακούμενος — καὶ σβεννύμενα) = cod. Flor. 7, f. 217.

F. 44v. ξβ'. Περί ἀποδημίας (Ὁ μέλλων ἀποδημεῖν — ἢ ἑτέρας περιστάσεις) = Heph. Theb., III, 30; cf. cod. Flor. 7, f. 173.

F. 46v. ξγ'. Περὶ ἀποτελεσμάτων ἀπὸ ἐκλείψεως (Σελήνην — κατὰ διάμετρον ζῳδίοις).

ξδ'. <Hephaestionis> Περὶ ἀποτελεσμάτων ἀπὸ τῶν

ἐκλείψεων καὶ τῶν κομητῶν = cod. Flor. 7, f. 112; cf. cod. Flor. 12, f. 117. Edid. Olivieri, *Studi italiani*, VI, p. 9.

F. 49. ξε′. Περὶ ἐμπράκτων ὡρῶν καὶ ὀνείρων (Περὶ δὲ ἐμπράκτων — οὐ μὴ ἀστοχήσεις τῆς αἰτήσεως) = Heph. Theb., III, 23; cf. cod. Flor. 7, f. 172.

F. 49v. ξς′. Πότε δεῖ ἄρχοντι καὶ δυνάστῃ συντυχεῖν· Ἡφαιστίωνος (Ἁρμόζει — τῷ Ἑρμῇ) = Heph. Theb., III, 20; cf. cod. Flor. 7, f. 171v.

ξζ′. Περὶ αἱρέσεως καὶ συνθηκῶν (Εἴ τις χρήζων — προμάθῃς) = Heph. Theb., III, 26; cf. cod. Flor. 7, f. 172v.

ξη′. Ἐὰν δανείσασθαι θέλῃς (Ἔστω ἡ Σελήνη — τῷ ὡροσκόπῳ) = Heph. Theb., III, 28?

ξθ′. Περὶ ὁμιλοῦντος ἕνεκέν τινος πράγματος (Ἐὰν δέ τις — μαρτυροῦντος) = cod. Flor. 7, f. 175v.

F. 50. ο′. Πόταπον ἕξει τέλος ἕκαστον τῶν πραττομένων γνώσῃ οὕτως (Ἐπιτήρει τῆς Σελήνης — τετράγωνον) = cod. Flor. 7, f. 176.

οα′. Περὶ ἀγορασίας ἢ ναυπηγίας πλοίου (Περὶ δὲ συνωνῆς — ἀκτινοβολίας) = Heph. Theb., III, 17; cf. cod. Flor. 7, f. 170.

οβ′. Περὶ τεχνῶν διδασκαλίας (Σελήνη — ἢ διαμετρῇ) = cod. Flor. 7, f. 107v.

ογ′. Περὶ κτίσεως (*sic*) δούλων (Σελήνη ἐν τοῖς — ἐμπόρους ἀγόραζε) = ibidem.

F. 50v. οδ′. Περὶ πλοῦ καὶ ἐμπορίας (Σελήνης οὔσης — χαλεπώτατός ἐστι) = ibidem.

οδ′. Περὶ ἐμπερισχέσεως τριχῶς λεγομένης (Ἐμπερίσχεσις — εὐεργετική) = Heph. Theb., I, 15; cf. cod. Flor. 7, f. 107.

ος′. Περὶ καθολικῶν ἐπισκέψεων καὶ ἀποτελουμένων (Τὰ καθόλου γινόμενα χώραις ἢ πόλεσι — τὸ πρὸ τῆς ἐκλείψεως) = Heph. Theb., I, 20; cf. cod. Flor. 7, f. 108v.

Textus desinit in media pagina 51. Sequitur eadem manu figura thematis cui subscriptum est : Τὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως θεμάτιον ὅπερ ἐγένετο καθ᾽ ὃν καιρὸν καὶ καθ᾽ ἣν ὥραν ἤρξατο κτίζεσθαι ἔτους ,ςωλη′ μηνὶ μαίῳ ιαη′ ἡμέρᾳ β′ ἰνδικτιῶνος τρίτης[1] ὥρᾳ δευτέρᾳ κ′.

F. 51v. Ἀρχὴ τοῦ βροντολογίου ἑνὸς ἑκάστου μηνός. Ἀρχὴ τοῦ Κριοῦ ἤτοι Μαρτίου (Κριὸς (*sic*) ἐὰν βροντήσῃ καθὼς οἱ Αἰγύπτιοι γράφουσιν — Textus interrumpitur in ima pagina 51v : καὶ ἔσται ἑτέρα δια...

[1] Annus 1330 est tertius decimus cycli indictionis. De re, cf. infra cod. 5, f. 40. — Ex his apparet imperatorem Andronicum post cladem prope Nicaeam acceptam, Turcis Thraciam vastantibus, moenia Constantinopolis annis 1329-1330 refecisse.

F. 52 vacat. — F. 52ᵛ. Possessoris nomini (vide supra) subiciuntur manu s. XV nomina mensium Romanorum, Aegyptiorum, Graecorum, Hebraeorum. — F. 53. Notula quaedam s. XV de praesagiis. — F. 53ᵛ vacat.

F. 54. Ψηφοφορία περὶ ἀπο(δ)ήμου (Ψήφισον τὸ — ἐπεὶ καὶ τὸ ζῴδιον τροπικὸν ἦν).

F. 55ᵛ. πδ'. Περὶ σχηματισμῶν τῆς Σελήνης πρὸς τοὺς λοιποὺς πλάνητας (Ἡ Σελήνη συνοδεύουσα τῷ — Ἡλίῳ ἐστὶ βλαπτική) = cf. cod. Venet. 7, f. 3 et f. 303ᵛ, φξα'.

F. 56ᵛ. πε'. Sine titulo (Εἰ θέλεις εὑρίσκειν τὴν Σελήνην — τετραπλασιάζ(εσθαι?).

πς'. Περὶ καιρῶν ταραχῆς ἐμπρησμοῦ σεισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ (Βλέπε τὴν Σελήνην — ὑψοῦται) = cod. Venet. 7, f. 195.

F. 57. πζ'. Περὶ δουλείας καὶ ἐλευθερώσεως (Ἐάν ἐστι ἡ ἐρώτησις ἀπὸ τοῦ δούλου — ἐλευθεροῦται).

F. 57. Περὶ γραμμάτων πιττακίου ἢ χάρτης ἢ διδαχῆς παιδός (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος ...) = cf. cod. Venet. 7, f. 199ᵛ, τλγ'.

F. 57ᵛ. Περί τινος θέλοντος δουλεῦσαί τινι εἰ ὠφεληθ<ήσεται> ἐξ αὐτοῦ (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον καὶ — τὸ ἐναντίον) = cod. Venet. 7, f. 119ᵛ, ρμζ'.

Ἐάν τίς σε ἐρωτῇ καταγορηθεὶς πῶς ἄρα λυτρωθήσεται τῆς κατηγορίας καὶ τῆς καταπλοκῆς (Σκόπει οὕτως — ὑποστρέψει) = cod. Venet. 6, f. 66, ιε'.

Περὶ ὁδοιπορίας (Ὁ ὡροσκόπος — ῥητόν ἐστιν). Cf. cod. Venet. 7, f. 183ᵛ, σνς'.

ϛγ'. <Ποῦ> εὑρεθήσεται τὸ ἀπολεσθὲν ἢ ὁ φεύγων (Ἐὰν ἐν Κρόνου ζῳδίῳ — ἐν πόλει) = ibid. f. 184, σνη'.

ϛδ'. Περὶ ἐρωτήσεως ὅτι γίνεται τόδε ἢ οὔ (Σκόπει τὸν οἰκοδεσπότην — ἢ ἀρχιερέα) = cf. cod. Venet. 7, f. 117, ρλ'.

ϛε'. Εἰ μὲν πρὸς βασιλέα γράψαι τις βούλεται γράμμα (Ἔστω κατὰ τὸν κύριον — τῶν κακοποιῶν).

F. 58. ϛς'. Εἰ ἔρχεται ὁ ἀπόδημος (Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — ἐλεύσεται).

ϛζ'. Περὶ ἀκοῆς γενομένης περί τινος εἰ ζῇ ἢ <ἐτελεύτησεν> (Ὅρα τὴν Σελήνην — ἄνθρωπος) = cod. Venet. 7, f. 189ᵛ, σπ'.

ϛη'. Περὶ βιβλίων ἢ γραμμάτων ἢ πραγματείας ἢ δίκης ἢ γνώσεως πότε γίνεται (Βλέπε τὸν Ἑρμῆν — εἰσιν) = cf. cod. Venet. 7, f. 192ᵛ, σϛγ'.

ϛθ'. Περὶ πράξεων καὶ τῶν ἐν ἐλπίδι τὸ μέλλον θηρωμένων (Γένοιτο ἂν τὸ τέλος — εὐχρημάτιστα) = cod. Venet. 7, σϛδ'.

ρ'. Περὶ ἀρρώστου (Ὅτε δὲ τεθνήξεται ὁ ἀρρωστῶν — τεθνήξεται) = ibid., f. 192ᵛ, σϛε'.

F. 58^{v}. ρα'. Εἰ συμφέρει γενέσθαι τι καὶ συμφωνῆσαι ἢ δοῦλον λαβεῖν ἢ τοιοῦτόν τι πρᾶξαι (Εἰ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου — γενέσθαι) = cod. Venet. 6, f. 66, λβ' : 7, f. 211, τπε'.

ρβ'. Περὶ φρέατος ὀρυγῆς καὶ εἰ ἔστιν ἐν <τῷ> λάκκῳ ἢ τῷ φρέατι χρυσίον (Εἰ Καρκίνος ὡροσκοπῇ — ὑπόγειον) = cod. Venet. 7, f. 180^{v}, σμη'.

ργ'. Εἰ ὁ ἀποδημῶν ἔρχεται καὶ πότε εἰσελεύσεται (Ἴδε περὶ τίνος ...) = cod. Venet. 6, f. 82^{v}, ρθ'; 7, f. 300^{v}, φμδ'.

F. 59. ρδ'. Περὶ δραπέτου (Ἐὰν ἡ Σελήνη εἰς τὸ — οὐκ ἐξῆλθεν) = cod. Paris. 2506, f. 50, ρη'.

ρε'. Περὶ κληρονομίας (Ἐάν τις περὶ τούτου ἐρωτήσῃ — ἀκόπως) = cod. Venet. 7, f. 299^{v}, φμβ'.

F. 59^{v}. ρς'. Περὶ ἀντιδίκων (Σκόπει τὸν ὡροσκόπον — εἰς τὸν ζ' τόπον). Cf. cod. Paris. 2506, f. 52^{v}, ρκγ'.

ρζ'. Περὶ ἀγάπης καὶ μίσους (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον — ὑπόγειον) = cod. Venet. 7, f. 206, τξδ'.

ρη'. Περὶ ἀρρώστων καὶ ἐναποκλείστων (Ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου — δηλοῖ) = ibid., τξε'.

F. 60. Περὶ τοῦ εἰδέναι εἰ ἀληθεύει ὁ λέγων γινώσκειν τι (Ἔστω ὁ ἄνθρωπος — ἀνωφελής ἐστιν) = cod. Venet. 7, f. 83, ρθ'.

Περὶ ἀκοῆς εἰ ἀληθὴς καὶ εἰ καλὴ ἢ φαύλη (Βλέπε τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου — πονηρούς) = cod. Paris. 2506, f. 55, ρμα'.

Περὶ κέρδους (Ὅρα τοὺς οἰκοδεσπότας — οὐδαμῶς) = cod. Venet. 7, f. 196, τθ'.

Περὶ παραλήψεως οὐσίας (Εἰ μὲν συμφώνῳ — οὐσίαν) = ibid., τι'.

Ποίῳ μηνὶ τελευτήσει τις ἐπὶ ἑκάστης γενέσεως (Ἀπὸ Ἡλίου — τέλος ἐπάξει) = cf. cod. Paris. 2506, f. 58^{v}, ρξβ'.

F. 60^{v}. Περὶ καταρχῆς (Ἐπιτηρητέον τὸν τοῦ ὡροσκόπου — ὁ Ἄρης) = ibid., f. 59, ρξε'.

Περὶ γράμματος εἰ κομισθήσεται (Ὅρα τὸν Ἑρμῆν — δηλοῖ) = ibid., ρξς'.

Περὶ αἰτήσεως εἰ γίνεται ἢ οὔ (Ἔστιν ἡ Σελήνη — γίνεται) = ibid., ρξη'; cod. Venet. 7, f. 197^{v}, τκδ'.

Περὶ τοῦ γνῶναι τινὰς εἰ ἔχουσι πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην, ἢ εἰ ἐρωτήσει τις εἰ ἀγαπᾶται παρ' ἑτέρου (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον — λάθρᾳ δὲ ἐχθροί) = cod. Venet. 6, f. 68, μθ'.

F. 61. Περὶ πράσεως (Ἔστω ἡ Σελήνη — ἐπικερδῆ) = cod. Venet. 6, f. 72, ξ'.

Περὶ ἐλεύσεως ἢ μετάρσεως ἀπὸ οἴκου εἰς οἶκον (Ἔστω ὡροκόπος — καὶ ἀγαθὴ καὶ ἄλυπος) = cod. Venet. 6, f. 85, ριδ'.

Περὶ τοῦ γενέσθαι φανερὸν ἢ περίφημον ὃ βούλει ποιῆσαι

(Ἔστω ὁ ὡροσκόπος — ἐξαγωνιζέτωσαν) = cod. Venet. 6, f. 72, ξα'; 7, f. 199v, τλς'.
Περὶ τῶν ἑπομένων τῇ συνόδῳ καὶ πανσελήνῳ κέντρων (Τὰ κέντρα τὰ ἑπόμενα τῇ... Sequitur Ὑπόδειγμα. — Des. ἀποφαίνεσθαι) = cod. Venet. 7, f. 302, φνη'.
Περὶ ἀνέμων προγνώσεως (Δυνατὸν τὸν ἐκ τῶν ἀπορροιῶν καὶ συναφῶν — γινώσκεται) = cod. Venet. 7, f. 302v, φνθ'; Paris. 2506, f. 70, σια'.

F. 51v. Καθολικὰ παραγγέλματα ἀπὸ Σελήνης ἢ ὡροσκόπου· τοῦτο τὸ κεφάλαιον σημαίνει οἵαν ἕξουσιν ἀρχὴν καὶ τέλος τὰ πράγματα (Ἐὰν ἡ Σελήνη συνάπτῃ — ποιοῖς) = Paris. 2506, f. 66v, ρϛς'.
Περὶ ἀποτυχίας (Ὁ Ἥλιος — ἐπὶ τῶν τοιούτων τόπων δηλοῖ).
Περὶ αἰτήσεως πότε ἔσται (Συμβάλλεται πρὸς τὰς αἰτήσεις — σκέψις γενέσθω) = cod. Venet. 7, f. 120, ρμθ'.
Περὶ τοῦ καιροῦ τῶν ἀποτελεσμάτων (Τοὺς καιροὺς τῶν ἀποτελεσμάτων ...) = ibidem.

F. 62. Περὶ τοῦ ποῦ ἐστι τὸ κλαπέν = cod. Venet. 7, f. 193, σϛζ'. Editum in appendice.
Εἰ νέος ὁ κλέπτης ἢ μέσος ἢ γέρων = cod. Venet. 7, f. 205, τξ'. Editum in appendice.
Περὶ τοῦ εἴδους τοῦ κλέπτου. Editum in appendice.
Περὶ τοῦ εἰ πλησίον ἐστὶν ἢ πόρρω τῆς συγγενείας = cod. Venet. 7, f. 205v, τξα'. Editum in appendice.

F. 62v. Εἰ ἄρρην ὁ κλέπτης ἢ γυνή = cod. Venet. 7, f. 300, φμζ'; f. 322, χιζ'. Editum in appendice.
ρλγ'. Περὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ ὁ κλέπτης εἰσῆλθεν = cod. Venet. 7, f. 300, φμε'. Editum in appendice.
ρλδ'. Περὶ προγνώσεως τοῦ ἐρωτῶντος περί τινος (Ἐπετήρησαν δὲ ἀκριβῶς εἰς πρόγνωσιν οἱ παλαιοὶ ἐκ τῆς ποσότητος τῶν μοιρῶν τοῦ ὡροσκόπου — ἢ δραπέτης ἢ τῶν ὁμοίων) = cod. Paris. 2506, f. 26, λα'.

F. 64. Παράμονα (Ἐν τοῖς ἀνθρωποειδέσιν — φυλάσσεσθαι δὲ δεῖ οἰκοδομεῖν) = ibidem. Cf. cod. Venet. 7, f. 120 c., ρνα'.

F. 65v. Περὶ συνελεύσεως (Μέλλων δὲ συγγίγνεσθαι — σπορᾷ) = cod. Venet. 7, f. 178, σμδ'; Heph. Theb., III, 10.
Περὶ χωρισμοῦ (Τοὺς δὲ χωρισμοὺς — ἀμφισβητήσιμα) = cod. Venet. 7, f. 180, σμε'; Paris. 2506, f. 31, λε'; Heph. Theb., III, 11.
ρμ'. Περὶ φρεάτων ὀρυγῆς καὶ λάκκων (Ὀρύττων δὲ λάκκους — ὕδωρ καλόν) = cod. Venet. 7, f. 180, σμζ'; Heph. Theb., III, 15.

F. 66. Ἐκ τῶν ἰατρομαθηματικῶν Ἑρμοῦ καὶ Πετοσίρεως καὶ τῶν συναγωγῶν Προταγόρου. Editum in *Catal. Flor.*, p. 126, 6.— 128, 2.

F. 66v. Πῶς δεῖ γνῶναι τὸν εἰσιόντα ποῖον σκόπον ἔχων εἰσέρχεται

πρός σε (Ἐὰν τύχῃ Σελήνη — σχηματισθείς) = cod. Venet. 6, f. 66ᵛ, κ'.

ρμδ'. Εἰ ὠφέλιμος ἔσται ὁ ἐρωτῶν σε (Ὅταν τίς σε ἐρωτῶν — ἢ κίνδυνον σημαίνει) = ibidem, κα'.

ρμε'. Περὶ τεταρτημορίων ἐκ τοῦ Παύλου (Τεταρτημόριον ἀρσενικόν — τελευτῆς) = cod. Venet. 7, f. 298ᵛ; Paul. Alexandrin. D. 1ᵛ, ed. 1586.

ρμϛ'. Sine titulo. (Ἐκ τοῦ ὡροσκόπου δεῖ σκέπτεσθαι περὶ δόξης — περὶ δόσεως ἢ λήψεως).

F. 67. Περὶ τοῦ πότε ἔσται τὸ ἀποτέλεσμα (Δεῖ λαβεῖν τὸν κύριον — τοῦ δωδεκατημορίου) = cod. Venet. 6, f. 80, ϛζ'.

ρμη'. Περὶ τοῦ εὐτυχῆσαί τινα ἀπὸ δούλου ὃν μέλλει λαβεῖν (Ἔστω ὁ κύριος τοῦ — οὗ ἐπιθυμεῖ) = cod. Venet. 7, f. 300, φμγ'.

Περὶ βροχῶν καὶ ἀστραπῶν καὶ ἀνέμων καὶ ἀνομβρίας (Σκόπει ὅτε εἰσέρχεται — μᾶλλον ἀγαθόν) = cod. Venet. 7, f. 194ᵛ, τδ'.

F. 67ᵛ. Περὶ τοῦ εἰ λάβοι τις ἀξίαν εἶναί (*sic*) τι παρὰ βασιλέως (Σκόπει τὸν ὡροσκόπον — εἰ δὲ μή, οὔ) = cod. Venet. 7, f. 197ᵛ, τκε'.

F. 68. Περὶ τοῦ πότε γίνεται καὶ πότε λάβοι τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν ἀρχήν (Σκόπει τὸν Ἥλιον — πρὸς τῶν κακοποιῶν) = cod. Venet. 7, f. 198, τκϛ'.

Περὶ καιρῶν ταραχῆς ἐμπρησμοῦ σεισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ = cod. Venet. 7, f. 195, τε'. Editum in appendice.

Περὶ ἀποδημίας (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος ὁ τόπος — ὑποστρέψει ταχέως).

F. 68ᵛ. Περὶ μετοικίας καὶ περί τινος μέλλοντος μετοικῆσαι εἰς ἑτέραν γῆν εἰ συμφέρει αὐτῷ (Ὅταν μετοικῆσαι ἐκεῖσε — τὸ αὔταρκες) = cod. Venet. 7, f. 302, φνζ'.

Περὶ θανάτου ἀρρώστων καὶ τῶν ἐν φυλάκῃ ὄντων [αὐτῶν expunctum] (Εἰ ὁ κύριος — τελευτᾷ).

Περὶ κρυπτοῦ θησαυροῦ (Βλέπε τὸν ζ' τόπον — ἀποφαίνου).

Περὶ συστάσεως καὶ ἐμφυλίων πολέμων καὶ σφαγῆς (Ἄρης τῷ Ἡλίῳ — πλησιφαὴς ᾖ) = cod. Venet. 7, f. 194, τα'.

F. 69. Περὶ ἐπιτυχίας (Ὅρα τοὺς ἀστέρας — ἀτε<λείωτοι>) = cod. Venet. 7, f. 194, τβ'; f. 118ᵛ, ρμα'.

Περὶ γάμου (Σελήνη καὶ Ἀφροδίτη — ...). = ibid., f. 196ᵛ, τια'.

Περὶ ἀσθενῶν (Ἐὰν κατὰ τὴν ὥραν — τὸ σημεῖον) = ibid., f. 118ᵛ, ρμβ'.

Περὶ γυναικὸς ἀποχωρησάσης ἀπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς εἰ πάλιν ὑποστρέψει (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος — εἰρηνοποιήσει) = ibid., f. 197ᵛ, τκγ'.

Περὶ δραπετῶν (Ἐάν τις φύγῃ ἐν ζῳδίῳ — δραπέτης).

Sine tit. (Εἰ βούλει εὑρεῖν τὸν καιρὸν τῆς ἐπικρατείας βασιλέως

ἢ ἄρχοντός τινος ἢ στρατηγοῦ, λάβε — ἢ χρόνους).
Περὶ ἀρχόντων τῶν λαμβανόντων δούλους ἤτοι κριτῶν, κατεπάνω [1], ἀνωτέρω διοικητῶν, ἐπισκεπτητῶν ἢ λοιπῶν (Λάβε τὸν ὡροσκόπον — βίας καὶ ἀδικίας) = cod. Venet. 7, f. 301ᵛ, φνδ'.

F. 69ᵛ. Περὶ ἀγάπης τοῦ δήμου πρὸς τὸν ἄρχοντα καὶ αὐτοῦ πρὸς ἐκείνους (Σκόπει τὸν ζ' τόπον — εὐσπλαγχνίαν) = ibid., f. 207, τοα'; cod. Venet. 6, f. 70, νς'.
Πότε διαδεχθήσεται (Ὅτε εὑρίσκεται — ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος) = cod. Venet. 7, f. 207, τοβ'; 6, f. 70ᵛ, νζ'.
ρξζ'. Περὶ ὀνείρων (Στήσας τὸ θεμάτιον — τοῦ τόπου ἀποφ<αίνου>) = cod. Venet. 6, f. 70ᵛ, νη'.

F. 70. Περὶ ἀποδημίας ὅτε τις βούλεται ἀποδημῆσαι (Ἔστω ἀγαθοποιὸς — λῃσταῖς περιπέσει) = ibid., νθ'.
Περὶ τοῦ δανείζεσθαι (Ἔστω ὁ ὡροσκόπος — δανείζεσθαι) = cod. Venet. 7, f. 199, τλε'.
Περὶ πάσης κοινωνίας καὶ ἀγορᾶς καὶ ἀποκλεισμοῦ καὶ εἰ ἀληθὲς τὸ λεγόμενον ἢ ἀκουόμενον ἢ ψευδές (Δέον τὰς ἐπικοίνους κοινωνίας ποιεῖσθαι — μαρτυρούντων) = cod. Venet. 7, f. 200, τλζ'.

F. 70ᵛ. ροα'. Περὶ κριτηρίων καὶ νίκης καὶ ἥττης (Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τρόπος — καὶ οὐκ ἴδιοι). Cf. Heph. Theb., III, 34.

F. 71. Λέοντος φιλοσόφου περὶ βασιλέων καὶ ἀρχόντων πῶς ἔστι γνῶναι τὸ μῆκος τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ καὶ τί γίνεται ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτοῦ = cod. Venet. 7, f. 189ᵛ, σπα'. Editum in appendice.
Περὶ προβολῆς ἄρχοντος = ibid., f. 190, σπγ'. Editum in appendice.

F. 71ᵛ. Περὶ τροπῆς πραγμάτων ση<μεῖον> χρήσιμον. Editum in appendice.
Περὶ τοῦ εἰδέναι τοῦ δείπνου τὴν κατασκευήν. Editum in appendice.

F. 72. Περὶ τοῦ τί γέγραπται ἐν τῇ δεδομένῃ ἐπιστολῇ (Ἐὰν θέλῃς τὴν ἐπιστολὴν — ...) = cod. Venet. 7, f. 191, σπε'.
ροη'. Περὶ ἀποδημίας (Ἐάν τις βουλόμενος — ἔσται ὁ ἐκδημῶν). = ibid., f. 127, ρογ'.
ροθ'. Περὶ δραπετῶν (Ἔσται ὁ ὡροσκόπος — ...).

F. 72ᵛ. <Τίνα> δηλοῦσι τὰ γράμματα καλὰ ἢ κακά (Βλέπε τὴν Σελήνην καὶ τὸν Ἑρμῆν — κακοποιὸς ψευδῆ) = ibid., f. 193, σϛη'.
Περὶ τοῦ <εἰ ἀποδοθήσεται ἡ γραφή> (Ποίησον τὸν ὡροσκόπον εἰς — ἀπέσωσε τὸ γράμμα) = ibid., f. 193ᵛ, σϛθ'.
Sine tit. Σημ. ὅτι Σελήνης αὐξιφωτούσης — ἀνορύττειν.

F. 73. Περὶ γάμου (Ἐν συνελεύσει... [Pleraque evanida sunt]... αὐτὴν ποιεῖ) = cf. cod. Venet. 6, f. 79ᵛ, ϛς'.

---

[1] De titulo ὁ κατεπάνω, cf. Jannaris, *Byz. Zeitschr.*, 1901, p. 204 s.

F. 73v. Περὶ τοῦ Ἄρεως εἰς τὴν ἀποδημίαν (<Εἴσ>ιδε καὶ τοῦτο — ...). Περὶ παραδόσεως τεχνῶν (Εἰσόμεθα δὲ εἰ εὐμαθεῖς — εἰς τὰς μαθήσεις) = cod. Venet. 6, f. 79v, ϛε'.
<Καθολ>ικὰ παραγγέλματα (Καθόλου αἱ μὲν ἀπόρροιαι τῆς Σελήνης — τὴν τοῦ ἀστέρος φύσιν). Cf. supra, f. 37.
Περὶ πάσης ἐρωτήσεως (Ἐπὶ πάσης ἐρωτήσεως — ἔχει ἀντ' ἐκείνου) = cod. Venet. 7, f. 168, σιθ'.
Plura deesse videntur.

5. Cod. C, VII, 15 (c, I, 43) = Pasini, *Codices Taurin.*, CCLXXXIII. — Chartaceus, cm. 20 × 15, ff. 177. Liber e pluribus codicibus consarcinatus et variis manibus s. XV-XVI scriptus. (Man. 1a, ff. 1-21. — Man. 2a, ff. 21-23. — Man. 3a, ff. 25-31. — Man. 4a, ff. 32-35. — Man. 5a, ff. 37-43. — Man. 6a, ff. 44-86. — Man. 7a, ff. 87-133, 134-141. — Man. 8a, f. 142-177).

F. 1. Manus recentior in marg. scripsit: *Astronomicon sine principio et quaedam alia.* (... τῆς τοῦ ὁρατοῦ τοῦδε κόσμου ποιήσεως — καὶ ἡ γραφὴ διαμαρτύρεται λέγουσα· ἐν ἀρχῇ κτλ.). — F. 7. Τοῦ αὐτοῦ μέθοδος περὶ τοῦ Πάσχα. Sequuntur variae methodi ad inveniendum Pascha et notae ac tabulae astronomicae.

F. 25. Τοῦ σοφωτάτου καὶ λογιωτάτου κυροῦ Νικηφόρου τοῦ Γρηγορᾶ τῷ Καβάσιλα κυρ<ῷ> Δημητρίῳ. Περὶ τοῦ Πάσχα ἀπόδειξις ὅπως χρὴ ποιεῖσθαι τὴν τούτου διόρθωσιν (Ἐπειδή μοι φίλος εἶ τῶν πάνυ — πρὸς οὐρανὸν τοξεύειν) = cf. cod. Venet. 8, f. 32.

F. 32. Notula de cyclis planetarum, etc. — F. 33. Vacat.

F. 34. Περὶ διαιρέσεως τοῦ ἐνιαυτοῦ. — F. 35. Πρόγνωσις εὐδιηνὰ (*sic*) ἀέρος (Τριταῖα καὶ τεταρταῖα οὖσα ἡ Σελήνη ...).

F. 35. Οἱ κύκλοι τοῦ Ἡλίου. Sequuntur tabulae astronomicae.

F. 38v-39. Notae de chiromantia cum figuris.

F. 39v. Sortes variorum auctorum: In marg. Πτολεμαίου. Λάβε δύο ὀνόματα μὴ ἐπίθετα. — F. 39*bis*. Περὶ ἀσθενοῦντος. Ψήφησον (*sic*) τὸ ὄνομα τοῦ ἀσθενοῦντος. — F. 39*bis*v. Ψῆφος Πυθαγορικὴ πρὸς τὸ γνῶναι περὶ μονομαχίας τίς νικᾷ καὶ τίς ἡττᾶται, cum tabula. — Τὰ ἑπτὰ θεάματα. — F. 40. Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ τοὺς (*sic*) λς' δεκανοὺς αὐτῶν. — Χρὴ εἰδέναι ὅτι τῷ ,ϛωλζ' ἔτη τοῦ κόσμου (1329 p. C. n.) ἔπηξαν τοὺς θεμελίους τῶν δυτικῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως [1] κτλ. — F. 40v. Ὁ ἐν τῷ Ἅιδῃ πλούσιος ἔλεος ας (?) τῶν πρὸς τοῦ Ἀβραάμ. — F. 43v. Nota ad annum ,αφμβ' (1542) pertinens.

F. 44. Sine titulo. Ὁ οὐρανὸς λέγει ὁ μέγας βασιλεὺς καπνοειδὴς ἔνι, ἄλλοι δὲ κρυσταλλοειδὴς ἔνι λέγουσιν. Est brevis tractatus

[1] Cf. supra p. 9, cod. 4 f. 51.

astronomiae cuius auctor non traditur. Sine dubio recentior est. Figurae accurate coloribus depictae textum illustrant. Pauca capitula ad astrologiam iudiciariam pertinent: F. 63. Περὶ τῶν ιβ΄ ζῳδίων μέθοδος ἀκριβεστάτη (Τῶν στερεῶν ζῳδίων ὡροσκοπούντων αἱ κτήσεις βέβαιοί εἰσι...). — F. 64. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸν βασιλεύοντα ἀστέρα τοῦ χρόνου (Ἔστω σοι δῆλον καὶ τοῦτο...) — F. 67. Περὶ τῶν ἑπτὰ πλανήτων (Ἐν ταῖς ἀπορουμέναις καὶ ἀμυδραῖς εὑρέσεσιν εἶπον οἱ ἀποτελεσματικοὶ...). — F. 68v. Περὶ τῶν ἑπτὰ πλανήτων ἐν ᾗ κυριεύουσιν τὰς ζ΄ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ ὥρας αὐτῶν. Sequitur longissima expositio cum tabulis et figuris de planetis dierum et horarum dominis.

F. 75v. Ἑρμηνεία Σολομῶντος πρὸς υἱὸν αὐτοῦ Ἱεροβοὰμ λέγων· Ἐγὼ ὁ πατήρ σου Σωλομὸν ἐντέλωμαί σοι, ἀκριβώτατέ μου υἱὲ Ἱεροβοάμ, τὴν τῆς τέχνης σοφίαν καὶ βάλε αὐτὴν κατὰ νοῦν ἀκριβῶς κ. τ. λ.

Inc. Ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων καὶ ἅτινα χρὴ πράττειν ἐν ταῖς ὥραις αὐτῶν ἐν ᾗ κυριεύουσι τὰς ζ΄ ἡμέρας τῆς ἑυδομάδος (*sic*) καὶ ὥρας αὐτῶν. Τῇ κυριακῇ ἡμέρᾳ κυριεύη ὁ μέγας γίγας Ἥλιος... Sequitur invocatio Solis. — F. 76. Προσευχὴ τοῦ νότου καὶ τῶν νοτικῶν ἀνέμων. — F. 76v. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ σεληνοδρομίου. — F. 77. Μέθοδος περὶ τῆς Σελήνης ἑτέρα ὠφέλημος (*sic*). Agit de Luna in singulis signis zodiaci. — Sequuntur aliae methodi eiusdem generis. — F. 83v. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸ βασιλεύων (*sic*) ζῴδιον κατ' ἐνιαυτὸν ἤγουν τὸν καθ' ἕνα χρόνον. — Περὶ τῆς τῶν ζῳδίων βασιλείας. — F. 84v. Περὶ τῶν ιβ΄ ζῳδίων τοῦ οὐρανοῦ — Des. ... καὶ εἰ ἄρχεται εἰς τὸν Ἰχθὺν ἐν τῇ ια΄ τοῦ Φε(βρουαρίου) μηνὸς ὥρᾳ γ΄ τῆς ἡμέρας καὶ ἐκεῖ (?) τελειοῦται. Sequuntur tabulae.

F. 87-133. Dialogus trium viatorum de ieiunio et observantia dominicorum praeceptorum et apostolicarum traditionum.

F. 134. <Isaac Argyri> Παράδοσις εἰς τοὺς Περσικοὺς προχείρους κανόνας τῆς ἀστρονομίας (Inc. Ἡ τῶν Περσικῶν κανόνων σύστασις γέγονε τοῖς ἐκεῖσε μαθηματικοῖς κατὰ τὸ α΄ ἔτος Ἰασδαγέρδου Σαριὲν τοῦ Μαστρέ...) = cf. cod. Flor. 7, f. 2 ss. Textus abrumpitur f. 141v.

F. 142. Ptolemaei tetrabiblus. Praemittitur index capitulorum libri primi. — F. 163 liber secundus incipit, indice pariter praemisso. Textus abrumpitur in cap. III huius libri (f. 171v) ... ὥστε καὶ τοὺς γάμους δι' ἁρπαγῶν γίνεσθαι (p. 70, l. 13, edit. 1553).

F. 172 ad finem. — Fragmenta astronomica: Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς ἡμέρας τῶν Περσῶν κατὰ τὸν ζητούμενον μῆνα (?) τῶν Ἑλλήνων etc. Sequuntur tabulae astronomicae.

CODEX BERGOMAS

CODEX BERGOMAS

6. Bibliothecae municipalis, cod. Δ, 5, 13. — Chartaceus, saec. XVI, ff. 114, mill. 205 × 145.

F. 1. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῆς (superscr. τῶν) πρὸς Σύρον ἀποτετελματικῆς (superscr. ἀποτελεσματικῶν) τετραβίβλου τὸ πρῶτον· προοίμιον. Praemittitur capitulorum primi libri tabula. — F. 32, incipit liber secundus; f. 58, liber tertius, f. 96, liber quartus, omnes item cum tabula. — Des. f. 106v ... ἐκ τῆς συγκράσεως. — Textus ubique correctus est a manu altera, quae multas varias lectiones in margine addidit. — F. 107-8 vacant.

F. 109. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρ′. — Des. f. 114v. Hoc quoque opusculum ab altera manu correctum est. — Cf. cod. Flor. 3, f. 19v.

CODEX PARMENSIS

CODEX PARMENSIS

---

7. Bibliothecae Palatinae, cod. 165 (olim HH, IX, 34). — Chartaceus, ff. 90, mill. 217 × 143, saec. XIV exaratus, ut ex notulis quae in extremo folio a manu prima additae sunt, patet (v. infra). — Cf. Martini, *Catalogo di manoscritti greci nelle bibl. ital.*, I, 1893, p. 179 ss. [1].

F. 1. Περὶ τῆς τοῦ Ἡλίου λοξώσεως (Ἐπεὶ δὲ χρήσιμον εἰς τοὺς περὶ Ἡλίου λόγους — σαφηνείας ἕνεκα μεταχειριζόμεθα).

F. 2. Sine titulo. (Κοινὸν ἔχει ἡ Σελήνη τοῖς ε' πλανήταις — τὴν δὲ εἰς τὰ ἡγούμενα).

F. 2^{v}. Opusculum asceticum sine titulo (Γλῶτταν ἐπισχεῖν τῶν πολλῶν — με διαμαρτεῖν).

F. 5. Τῶν ἀσαφῶς εἰρημένων Πτολεμαίῳ καὶ δυσπαρα<κ>ολουθήτως ἐν τῇ αὐτοῦ τετραβίβλῳ ἐπὶ τὸ σαφέστερον καὶ εὐπαρακολούθητον μεταχείρησις. — Est Procli, quae fertur, paraphrasis in Ptolemaeum ab Allatio a. 1635 edita.

F. 77. Κεφάλαια ἑκατὸν τοῦ σοφωτάτου Πτολεμαίου ἅτινα καὶ καρποὶ ἐπονομάζονται. Cf. cod. Flor. 3, f. 19^{v}.

F. 82^{v}. Παύλου Ἀλεξανδρέως εἰσαγωγικαὶ μέθοδοι εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν ἐπιστήμην. Inter f. 84^{v} et 85^{v} (... ἀριθμὸς τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου — οὐ μὴν ἀλλὰ παρατηρεῖσθαι δεῖ) permulta interciderunt. Des. f. 88^{v} : Τέλος εἰσαγωγῆς Παύλου Ἀλεξανδρέως. — Cf. cod. Flor. 1, f. 146.

F. 88^{v}. Ὑπάρχου (*sic*) περὶ τῶν δώδεκα τῶν ζῳδίων (Κριὸς λέγεται — ἐπωνομάσθη). Cf. cod. Mediol. 12, f. 188.

F. 90. Notulae quaedam astrologi qui codicem descripsit : Κατὰ τὸ ,ςωοθ'ον ἔτος ἀπὸ κτίσεως κόσμου (= 1371 p. C.) ... Κατὰ δὲ τὸ ,ςωπβ' ἔτος (= 1374 p. C.) ἡνίκα κύκλος Ἡλίου κβ' ... Κατὰ

---

[1] In hoc codice Parmensi inveniuntur eadem opera atque in codice Veneto 1, ff. 187 ss., qui forsitan ex eo descriptus est. — Dubito an hic quoque liber manu Eleutheri astrologi (v. p. 6, n. 1) exaratus sit, nec praefectus bibliothecae Parmensis, qui intercedente Domenico Bassi imaginem photographicam codicis Taurinensis contulit, aliquid asseverare ausus est.

τὴν ιαην ἰνδικτιῶνα ἦλθον μετὰ τοῦ δικαίου (?) κατὰ μῆνα αὐγ(οῦστον) εἰς τὴν Κωνσταντίνου πόλιν ὡς ἔθος (?)... Ἐξῆλθον σὺν θεῷ Ῥόδου ἰουλίῳ ς' ἔτους ,ςωπγ' (1372 p. C.) ἤτοι περσικοῦ ἔτους ψμδου μέχερ κςη καὶ παρώδευσε ≈ α μ' με"... Cf. Martini, *op. cit.*, p. 180.

CODICES MUTINENSES

CODICES MUTINENSES

---

8. Cod. 15 = III, A, 1. — Chartac., mill. 212 × 147, ff. 229, saec. XV. — Cf. descriptionem Victori Puntoni, ***Indice dei codici greci della bibl. Estense di Modena*** in ***Studi ital. di filol. class.***, IV, 1896, p. 390.

Post Nicephori Blemmidae epitomen de auscultatione naturali sequuntur diagrammata astronomica, fragmenta philosophica et

F. 158, diagramma astrologicum (thema geniturae) cui subicitur explanatio: Τουτὶ τὸ διάγραμμα καλεῖται θεμάτιον, κεῖται δὲ ἐν δώδεκα τμήμασιν — τοῦ ὑπὲρ γῆς μεσουρανήματος ἢ τοῦ ὑπὸ γῆς.

9. Cod. 40 = II, B, 3. – Chartaceus, mill. 224 × 162, ff. 196, scriptus anno 1490 a Michaele Suliardo (f. 189v : [Ἐ]γράφη παρ' ἐμοῦ Μιχαὴλ Σουλιάρδου ἐκ χώρας Ναυπλ(ίων) Ἄργους ἐν ἔτει ,ς ϡ ϛ η' (= 1490 p. C.), ἰνδ. θ' μη(νὸς) Ὀκτ(ωβρίου) κ', ἐν Μεθώνῃ ἡμέρᾳ γ', ὥρᾳ γ' τῆς ἡμέρας). F. 1v et 195 leguntur nomina possessorum Albertus Pius et Georgius Valla. — Cf. Puntoni, ***Indice***, p. 406.

F. 2. <Ἐ>ξήγησις <ἀ>νώνυμος <ε>ἰς τὴν τετράβιβλον τοῦ Πτολεμαίου quadringentis capitibus divisa. Edidit Hieronymus Wolff., Basileae, 1559; cf. cod. Flor. 3, f. 115.

F. 160v legitur. Τέλος τῆς ἐξηγήσεως τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου μαθηματικῆς τετραβίβλου. Deinde sine titulo. Ἐπειδὴ συμβαίνει πολλάκις τὴν τοῦ ὡροσκόπου — τὰς ἀρχὰς πάντων τῶν κέντρων.

F. 161. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν. Editum ibidem; cf. cod. Flor. 3, f. 1.

F. 172. Σχολὴ (*sic*) ἐκ τῶν Δημοφίλου. Editum ibidem; cf. cod. Flor. 6, f. 164. — Est revera pars commentarii Porphyrii. « In editione Basil. nonnulla desiderantur quae in hoc codice habentur; deest inter cetera caput inscriptum εἰς πόσας μοίρας ἀφικνοῦνται αἱ ἀκτῖνες τῶν ζ' πλανητῶν ἔμπροσθεν καὶ ὄπισθεν ». [Gabardi ap. Puntoni].

F. 188v. Παύλου Ἀλεξανδρέως περὶ οἰκοδεσποτείας (<Ὁ> τῆς οἰκοδεσποτείας τρόπος καταλαμβάνεται οὕτως — ἡμέραι κε', ὧραι

κε′ (*sic*) = Paul. Alex., p. Q,4^{v}, ed. 1586. — Subicitur (f. 189). <T>έλος τῆς μαθητιματικῆς καὶ ἀποτελεσματικῆς βίβλου τετρακτὶς Πτολεμαίου τοῦ Αἰγυπτίου.

F. 189^{v}-191^{v}. Diagrammata astrologica cum commentario: Ἐμοὶ πάλιν καὶ τὸ αὐτὸ θεμάτιον περὶ τοῦ εὑρεῖν τὸν κλῆρον τῆς τύχης — διὸ καὶ ἐμερίσθη οὕτως. — F. 192 ss. vacua sunt.

10. Cod. 42 = II, B, 5. — Membranac., ff. 137, scriptus saec. XII-XIII manu monachi Gregorii. — Cf. Puntoni, *Indice*, p. 407 ss.

Inter varia opera variorum auctorum invenitur :

F. 131-133. Τοῦ αὐτοῦ (id est, ut videtur, Νικήτα φιλοσόφου τοῦ Παφλαγόνος) ὅτι πολυάσχολον πρᾶγμα ἡ ἀστρολογία (Οὐ βουλομένοις ἡμῖν εὐθὺς παραγίνεται τὸ ἀστρονομεῖν — τὴν γνῶσιν τούτων ἀκολουθεῖν). Excerpta in appendice invenies.

11. Cod. 85 = III, C, 6. — Chartaceus, mill. 235 × 170, ff. 100, saec. XV scripsit Michael Suliardus (f. 96 rubr. : Τῷ συντελεστῇ τῶν καλῶν θεῷ χάρις· θεοῦ τὸ δῶρον καὶ πόνος Μιχαήλου Σουλιάρδου τοιγαροῦν ἐκ χώρας τῶν Ἀργείων). Nomina possessorum leguntur f. 100^{v} : Γεωργίου τοῦ Βάλλα ἐστὶ τὸ βιβλίον (deletum) et f. 4^{v} : Ἀλβέρτου Πίου Καρπαίων ἄρχοντος κτῆμα. — Descripsit Puntoni, *Indice*, p. 441 s.[1].

F. 1-4 vacant. — F. 5. Κλαυδίου Πτολομαίου κεφάλαια τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης, Praemittitur Ptolemaei vita (Οὗτος ὁ Πτολομαῖος κατὰ τοὺς Ἀνδριανοῦ (*sic*) μὲν ἤνθησε χρόνους — καὶ ἱστορίας ἀναγράφουσι). Ed. Boll, *Studien über Cl. Ptolemäus*, p. 53. — Sqr. Προοίμιον Tetrabibli.

F. 5. Ὅτι καταληπτὴ πέφυκεν ἡ δι' ἀστρονομίας πρόγνωσις = Tetrabibl. I, 1.

F. 10. β′. Ὅτι καὶ ὀφέλιμος (*sic*) ἐστιν ἡ δι' ἀστρονομίας πρόγνωσις = Tetrab. I, 2.

F. 12. γ′. Περὶ τῆς τῶν ἑπτὰ πλανήτων δυνάμεως = Tetrab. I, 3.

F. 13. δ′. Περὶ ἀγαθοποιῶν καὶ κακοποιῶν ἀστέρων (Τούτων οὕτως ἐχόντων — προσγίνονται).

ε′. Περὶ ἀρσενικῶν καὶ θηλυκῶν ἀστέρων = Tetrab. I, 4.

F. 13^{v}. ς′. Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν ἀστέρων = Tetrab. I, 5.

ζ′. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν πρὸς Ἥλιον σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων = Tetrab. I, 6.

F. 14. η′. Περὶ τῆς δυνάμεως τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων = Tetrab. I, 7.

F. 16. θ′. Περὶ τριγώνων σχημάτων = Tetrab. I, 16.

---

[1] Huius libri Mutinensis gemellus est cod. Monacensis 287; affines sunt Vindobonensis phil. 179, Vaticanus 1290 (ff. 57-82 = Mutin. ff. 1-38), qui postea suo quisque loco describentur.

F. 17ᵛ. ι'. Ἕτερον κεφάλαιον περὶ τριγώνων (Τρίγωνα μὲν σχήματα — τῆς αὐτῶν κινήσεως).

F. 18. ια'. Περὶ καθολικῶν κλιμάτων ἰδιώματα = Tetrab. II, 1.

F. 19. ιβ'. Περὶ τῶν χωρῶν πρὸς τὰ τρίγωνα καὶ τοὺς ἀστέρας συνοικήσεως = Tetrab. II, 2.

F. 20ᵛ. ιγ'. Περὶ τῆς τῶν πλανήτων ποιότητος ἀποτέλεσμα = Tetrab. II, 6.

F. 23. ιδ'. Περὶ χρωμάτων ἐκλείψεων καὶ κομήτων καὶ τῶν τοιούτων = Tetrab. II, 7.

F. 23ᵛ. ιε'. Περὶ τῆς φύσεως τῶν δώδεκα ζῳδίων καὶ πρὸς τὰ ἐνιαύσια καταστήματα τῶν φυσικῶν ἰδιωμάτων (Τὸ δωδεκάστοιχον μόρφωμα — ἀναπληροῦσιν). Excerptum ex Tetrab. II, 13, addita tamen dodecaeteride quadam.

F. 25ᵛ. Sine num. Περὶ μορφῆς καὶ κράσεως σωματικῆς ἐκ τῶν πλανωμένων καὶ ἀπλανῶν = Tetrab. III, 14.

F. 27. Sine num. Περὶ τῶν ἀπλανῶν ζῳδίων οὕτως παραδεδώκασιν (Τὰ μὲν οὖν ἀνθρωποειδῆ — κακῶς ἀεὶ διακείμενος).

F. 28. ιζ'. Περὶ τροπικῶν καὶ ἰσημερινῶν καὶ στερεῶν καὶ δισώμων ζῳδίων = Tetrab. I, 9.

F. 28ᵛ. ιη'. Περὶ τῶν σχηματιζομένων δωδεκατημορίων = Tetrab. I, 11.

F. 29. ιθ'. Περὶ οἴκων πλανήτων καὶ ἀπλανῶν ἀστέρων = Tetrab. I, 15.

F. 30. κ'. Τὰ δὲ καλούμενα τῶν πλανωμένων ὑψώματα λόγον ἔχει τοιόνδε = Tetrab. I, 17.

F. 30ᵛ. κα'. Περὶ ἐνεργείας τῶν ἑπτὰ πλανήτων ἀλλήλοις κοινωνησάντων (Ὁ μὲν οὖν Κρόνος καὶ ὁ Ζεὺς — τέλη ἀποτελεῖ).
Περὶ τῶν ἡλιακῶν οὕτως ἔχομεν διαγινώσκειν — ὁρμαῖς καταλήγει. Excerptum ex Tetrab. p. 204, 20-207, 6.

F. 31ᵛ. κβ'. Περὶ μορφώσεως ζῳδίων καὶ τῶν πλανήτων (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος — κύστης καὶ κοιλία).
κγ'. Περὶ σινῶν καὶ παθῶν σωματικῶν καὶ ψυχικῶν = Tetrab. III, 15.

F. 33. κδ'. Περὶ συναφῶν τῆς Σελήνης πρὸς τοὺς ἀστέρας τῶν πλανήτων (Σελήνη συνοδεύουσα τῷ Κρόνῳ — εὐθετοῦσιν). Sequuntur, f. 35ᵛ, notulae quaedam byzantini astrologi. Extrema edetur in appendice.

F. 36. κε'. Περὶ τοῦ πῶς ὀφείλεις εὑρίσκειν τὴν μοῖραν τῆς τῶν φωστήρων συζυγίας (Ἀπόγραψαι τὰς κατὰ — φωστήρων). Sqr. Ἄλλως (Εἰ βούλει εὑρίσκειν — Ἥλιος καὶ Σελήνη).

F. 36ᵛ. κς'. Περὶ τῶν εζ' (*sic*) σφαίρας οὐρανίου ζωνῶν (Ἐν κύκλῳ τὸ πᾶν ...). — Sequuntur notulae breves de diversis rebus astronomicis.

F. 38. Sine num. Σχήματα τῆς Σελήνης εἰσὶ ταῦτα (Σύνοδος Σελήνης κ. τ. λ.)

Ἕτερον πάθος ἐκλείψεως Σελήνης καὶ Ἡλίου (Γίνωσκε οὖν ὅτι — πορεύεται). Sqr. Συνάντησις μέν ἐστιν ὅταν ... Ἔξαλμά ἐστιν Ἡλίου ὅταν ...

F. 39. κη'. Περὶ φωσφορίας (Φωσφορίαι δὲ λέγονται — θαλάσσῃ).

F. 39v. κθ'. Περὶ αἱρέσεως καὶ δορυφορίας (Ὅτι τοῦ Ἡλίου καὶ Σελήνης αἱρέσεις — τὸν τῆς γῆς κῶνον).

λ'. Περίμετρος οὐρανοῦ καὶ χρονικοῦ κινήματος καὶ συστάσεως κόσμου (Ὁ γύρος τοῦ — τὴν ἀκίνητον πνεῦσιν).

F. 41. Sine num. Περὶ συνόδου Ἡλίου καὶ Σελήνης (Ὅταν θέλῃς εὑρεῖν τὴν σύνοδον τῆς Σελήνης — πέμπτῳ λεπτῷ ἐξέρχεται). Desinit in media pagina 41; pagina 41v vacua est.

F. 42. Ἐκ τῶν Ἀντιόχου θησαυρῶν ἐξήγησις καὶ ἐπίλυσις πάσης ἀστρονομίας. Incipit prooemium. α'. Τίνος ἕνεκεν τῶν ... Sequuntur capitula : β'. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν ζῳδίων τόπων καὶ ἀστέρων. — γ'. Περὶ αἱρέσεως ἀστέρων. — δ'. Περὶ ἐμπαθῶν ζῳδίων. — ε'. Περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων. — ς'. Περὶ ἐναντιωμάτων τῶν ἀστέρων. — ζ'. Περὶ τριγωνικῆς δεσποτείας. — η'. Περὶ δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς ἀστέρων (Post ὑπομνήσκομεν οὕτως addit rubr. : ζήτει καὶ εἰκοστῷ δευτέρῳ κεφαλαίῳ ἔμπροσθεν. Sequitur excerptum Teucri Babylonii). — θ'. Περὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς. — ι'. Περὶ ὁρίων καὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν. — ια'. Περὶ τριγώνων τετραγώνων καὶ ἑξαγώνων ὡς ἐν τύπῳ διαμέτρων. — ιβ'. Περὶ ἀσυνδέτων ζῳδίων καὶ συμπάθειαν ἐχόντων πρὸς ἄλληλα. — ιγ'. Περὶ βλεπόντων καὶ ἀκουόντων, δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν. — ιδ'. Περὶ δοροφορίας (*sic*) ἀστέρων. — ιε'. Περὶ ἰδιοτροπίας (*sic*). — ις'. Περὶ ἀποτελεσμάτων ζῳδίων καὶ πλανήτων. — ιζ'. Περὶ κλήρων. — ιη'. Περὶ δωρίας (*sic*) Ἡλίου ἀποτελεσμάτων. — Edita in *Catal. Florent.*, p. 140-164.

F. 51v. ιθ'. Περὶ σινωτικῶν μοιρῶν τῶν ζῳδίων (Τῶν ζῳδίων σινωτικαὶ μοῖραι — ἀπὸ μοίρας κς' ἕως κθ').

κ'. Περὶ σινῶν φαλακρῶν, ποδαλγῶν, μενομένων (*sic*), ἀσελγῶν καὶ τῶν λοιπῶν παθῶν (Οἱ Λεοντιανοὶ καὶ Παρθενιανοὶ — κυναιδίζοντες τοῖς τρόποις).

F. 52. κα'. Περὶ τοῦ πολεύοντος καὶ διέποντος (Ὅτι τὸν πολεύοντα — ἐπισυναπτικὴ κακῶν).

F. 53v. κβ'. Περὶ δεκανῶν ἀσελγοποιῶν (Ἡ Ἀφροδίτη ἐπιτυχοῦσα — μάλιστα δὲ ἑσπέριος).

F. 54. κγ'. Περὶ φάσεων τῆς Σελήνης (Εἰσὶ τῆς Σελήνης φάσεις ια' — βιοθανασίαν).

F. 54v. κδ'. Περὶ ῥητόρων καὶ παιδευτῶν καὶ ἑτέρων ὑποθέσεων (Ἐὰν ὁ τοῦ Ἑρμοῦ — τοῦ Κρόνου βορειοῦντος).

F. 55. κε΄. Περὶ ἧς κινήσεως ποιεῖ ὁ Ἥλιος ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον (Ποιεῖται μὲν ὁ Ἥλιος τὴν — κορυφὴν ἡμῶν τόπου).

F. 55ᵛ. κς΄. Περὶ ὧν ποιοῦνται φάσεων πρὸς τὸν Ἥλιον οἱ πέντε ἀστέρες (Ποιοῦνται δὲ φάσεις πρὸς — φανεροί εἰσιν).

F. 56. κζ΄. Περὶ φάσεως καὶ μοιρῶν καὶ λεπτῶν καὶ στηριγμῶν τῶν ε΄ ἀστέρων (Ὁ μὲν τοῦ Κρόνου ἀστήρ — ἐκ ψύχους γινωσκομένη).

F. 58. κη΄. Σχόλεα (*sic*) διάφορα ἀστρολογουμένων (Ὅτι ὁ ζῳδιακὸς κύκλος — ἐπὶ βορρᾶν πλάτος).

F. 59. κθ΄. Περὶ λοξώσεως Ἡλίου καὶ Σελήνης (Ὅτι ἡ λόξωσίς ἐστιν — συστοίχως τῷ παντί).

F. 59ᵛ. λ΄. Περὶ ἐκλείψεως Σελήνης καὶ Ἡλίου καὶ σχηματισμῶν (Πᾶσα Σελήνη ἐκλείπουσα — οὐ γίνεται ἔκλειψις).

F. 63ᵛ. Sine num. Περὶ Ἡλίου ἐκλείψεως (Ἡ γὰρ τοῦ Ἡλίου ἔκλειψις — καταγράφομεν).

F. 64. Ὅτι ἐν τῇ συντάξει δείκνυται γραμμικῶς ἡ Σελήνη δ΄ κύκλους βαδίζουσα. Illustrantur figurae astronomicae.

F. 66. Περὶ τῶν τοῦ Ἡλίου τροπῶν (Τέσσαρας τοίνυν τροπὰς...).

F. 67. Περὶ πάθους (*sic*) Ἡλίου ἐκλείψεως (Φασὶν οὖν οἱ περὶ τὴν τέχνην τῆς ἀστρολογίας ἠσχολημένοι — ὅτι καὶ τοῖς πλείοσι λέγεται).

F. 68. Sine titulo. (Ἰστέον δὲ ὅτι εἰς τμήματα — ἄστρων πληθὺν οὐδεὶς οἶδε λέγειν).

F. 68ᵛ. <Antiochi> calendarium astronomicum cum figura caeli et versibus iambicis Byzantinis singulis mensibus (Εἰσὶ δὲ καὶ τὰ ἀνατέλλοντα — τὴν μελάγχολον μόνην).

F. 74ᵛ. Περὶ καλανδῶν (Ἐὰν γένηται κάλανδα τῇ α΄ — ποταμῶν κινήσεις ἐκ πολυομβρίας).
Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς (Ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ γίνεται — σπάνησις ποταμῶν καὶ πηγῶν).

F. 75ᵛ. Ὀρφέως διὰ στίχων ἡρωικῶν περὶ σεισμῶν. Cf. cod. Flor. 5, f. 367; cod. Mediol. 5, f. 100.

F. 77. Ψῆφος τοῦ σόφου Πυθαγόρα (Πολλὰ μαθὼν καὶ πολλὰ πειρασθεὶς ἵνα — ὃ περιττεύσει νικήσει). Cf. infra cod. 18, f. 274.

F. 78. Ἕτερος ψῆφος περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως (Ψήφισον τὸ ὄνομα — κανὼν δηλοῖ).
Τοῦ αὐτοῦ ψῆφος περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Ψήφισον τὸ ὄνομα — τὸν θάνατον). — Sqr. epigrammata quaedam Anthologiae. — Dimidia p. 78ᵛ vacua est.

F. 79. Παύλου Ἀλεξανδρέως [immo Iuliani Laodicensis ἐπίσκεψις ἀστρονομική. Περὶ τῶν ιβ΄ ζῳδίων ἐξήγησις (Πρῶτον ζῴδιον ὁ Κριός· ἀρσενικόν, ἰσημερινόν, τροπικόν — ἥτις καλεῖται ὕδωρ).

F. 80ᵛ. Περὶ ἐποχῶν καὶ κέντρων καὶ κλήρων τῶν ἑπτὰ πλανωμένων ἀστέρων. Editum in appendice.

F. 82. Περὶ ἀνέμων προγνώσεως (Ὅτι δυνατὸν ἐκ τῶν ἀποριῶν — βραδύνει).

F. 82ᵛ Περὶ δωδεκατημορίων (Ὅτι τὸ τῶν ἀστέρων — ἐμπαθεῖς ἢ ἐπισινεῖς).
Περὶ τῶν δώδεκα τόπων τῶν ἀστρολογικῶν διαθέσεων (Τοῦτο δὲ ἐπὶ πάσης πράξεως βιωτικῆς — τοῦ θεάματος καταγράφεται οὕτως).

F. 83. Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως ἐπίσκεψις ἀστρονομική. Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως Ἡλίου καὶ Σελήνης καὶ τῶν ἀστέρων (Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸς τὰς — καὶ τῶν τοιούτων).

F. 84. Περὶ νεφελῶν (Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη — ἄνεμον).

F. 84ᵛ. Περὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν περιφέρειαν ἑκάστης ἡμέρας καὶ ὥρας ἰσημερινῆς (Γνῶθι τὸν Ἥλιον — τὴν ζητουμένην ἡμέραν).
Πῶς ὀφείλεις εὑρίσκειν τὸ μεσημβρινὸν ὕψωμα ἑκάστης ἡμέρας (Βλέπε τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου — ζητουμένην ἡμέραν).

F. 85. Περὶ ἐκλείψεως Ἡλίου (Εἰ βούλει γνῶναι τὴν τοῦ Ἡλίου — οἱ διακεκρυμμένοι δάκτυλοι).

F. 86. Περὶ τῶν ὡρῶν τῆς ἐκλείψεως (Εἰ δὲ βούλῃ γνῶναι καὶ τὰς ὥρας — τὴν ἀνακάθαρσιν).
Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου (Λαμβάνομεν τὰ ὁμαλὰ κινήματα — λέγομεν εἶναι τὸν Ἥλιον).

F. 86ᵛ. Sine titulo. [Fuit Περὶ τοῦ γνῶναι τὴν ἐποχὴν τῆς Σελήνης] (Λαμβάνομεν τὰ ὁμαλὰ — ἐν τῷ ζῳδιακῷ).
Περὶ <τῆς> τῶν ε' ἀστέρων κατὰ μῆκος ψηφοφορίας (Ἐπὶ μὲν τῶν τριῶν ἀστέρων — καλῶς ἐχρησάμεθα).

F. 87ᵛ. Περὶ <τῆς> τῶν ε' ἀστέρων ἑῴας ἀνατολῆς καὶ ἑσπερίας (Ἰδίως δὲ καθ' ἕκαστον — συνίστανται τὸν ὁρίζοντα).

F. 88. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν Ἥλιον ἐν ποίᾳ μοίρᾳ τοῦ ζῳδίου ἐστί (Ὁ Ἥλιος τὴν ἀπὸ ζῳδίου κίνησιν — λέγε τὴν τοῦ Ἡλίου μοῖραν).
Περί τῆς συγγενείας τῶν δων στοιχείων σχῆμα (Τὸ ὕδωρ μὲν ἕν ἐστι — στερέωμα). — Hic desinit opus Iuliani Laodicensis.

F. 88ᵛ. Sine titulo. Τέσσαρα βιβλία εἰσί· τῆς μαθηματικῆς... Sequitur diagramma de quatuor scientiis mathematicis; tum aliud de numeris qui vocantur ἀρτιάκις ἄρτιοι, περισσάρτιοι, etc.
Ἡρακλείτου τοῦ φιλοσόφου περὶ ἀρχῶν ἀστέρων (Ἐπεὶ δέ φασί τινες εἰς ἀρχὰς κεῖσθαι — ἐθέλη ὁ ποιήσας αὐτὸν). Opusculum christiani cuiusdam.

F. 89ᵛ. Figura orbis terrarum. Subicitur : Ἰστέον ὅτι ὁ μὲν ὠκεανὸς — θερμὰ ὕδατα ἀναδίδονται.

F. 90. Περὶ τῶν δ' σχημάτων τῶν ιβ' ζῳδίων. Figurae quattuor : σχῆμα τετράγωνον, σχῆμα τρίγωνον, σχῆμα ἑξάγωνον, σχῆμα διάμετρον.

F. 91. Sine titulo. Ἡ γῆ οἵα τις στιγμή — ἐξερχόμεναι. Σχῆμα οὐρανῶν. Πρόκλου οὐρανοδρόμου (*sic*) (Τὸ μὲν ἄνωθεν τῆς γῆς ἡμισφαίριον...) Adicitur figura.

F. 91v. Ἰστέον ὅτι ἡμιφαὴς ὁ οὐρανὸς φαίνεται — δύσιν Ἡλίου. Ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη καὶ ἀνωτάτω ζώνη — δι' ἡμέρας κθ' καὶ τέταρτον.

F. 92. Ἰστέον ὅτι ὁ κύκλος τοῦ ἡλιακοῦ χρόνου — ἰδοὺ ἡμέρα μία. Ὁ δὲ τῆς Σελήνης κύκλος — χρόνου. Χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι ἀπὸ τὸν πρῶτον κύκλον (*sic*) τῆς Σελήνης — ὁ καὶ ἐμβόλιμος λέγεται. Ἑτέρα μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγνώσεων Μελάμπους (*sic*) τοῦ ἀστρολόγου. Editum in appendice.

F. 93v. Ἑτέρα ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων. Editum in appendice.

F. 94. Πέρσου φιλοσόφου καὶ ἀστρολόγου τοῦ Μαζονατῆ ἐπίσκεψις παρατηρησιμός. Editum in appendice.

F. 94v. Περὶ τῶν ἀστέρων ποιούντων τάραξιν εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν ἢ ὄμβρους ἢ ἀνέμους ἢ σημεῖά τινα· εἰσὶ γὰρ ἡμέραι ταῦτα γινόμεναι (Μηνὶ ἰαννουαρίῳ εἰς τὰς δ' κυριεύει ἀστὴρ ὀνόματα (*sic*) γαμπίνης καὶ ποιεῖ τάραξιν — τὰ πληθωρικὰ πάθη).

F. 95v. Ἱπποκράτους πρόγνωσις περὶ τῶν δ' ὡρῶν (Ἂν μὲν χειμὼν αὐχμηρὸς — καὶ μελαγχολίαι). — F. 96v sqq. vacua sunt.

12. Cod. 132 = III, D, 13. — Chartaceus, mill. 221 × 162, ff. 147, saec. XV. — Cf. Puntoni, *Indice*, p. 469.

F. 2. Φησὶν ὁ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης ὅτι Αἰγύπτιος Ἑρμῆς ἐποίησε πρῶτος λύραν τετράχορδον. κ. τ. λ. Sequitur commentarium : Ἐπεὶ δὲ καὶ τὰς ἐπιγραφὰς τῶν μὴ σωζομένων κεφαλαίων ἀπαιτεῖς ἡμᾶς ἐξηγήσασθαι καὶ ἐκδοῦναι τίνα ἂν μάλιστα ὁ Πτολεμαῖος εἶπεν — δυνάμεις λέγομεν τοίνυν. — Δόξα σοι ὁ θεός.

F. 13. <Ammonii Hermiae filii?> Ἑτέρα ἐξήγησις περὶ τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλῃ γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον — πρότερον διεταξάμεθα). Eadem capita in cod. Magliab. 2, f. 161 ss. (*Studi ital.*, II, 1894, p. 546) inveniuntur.

F. 16v. Τοῦ Γρηγορᾶ κυροῦ Νικηφόρου τοῦ φιλοσόφου πόνημα περὶ κατασκευῆς καὶ γενέσεως ἀστρολάβου (Περὶ τῶν τοῦ ὀργάνου τυμπάνων — καταγεγραμμένον χειμερινὸν κύ<κλ>ον. Τέλος τοῦ λόγου τοῦ κυροῦ Γρηγορᾶ). Cf. cod. Mediol. 34 et 10, f. 29. Idem opusculum invenitur in cod. Magliab. ss., f. 163v.

F. 26. Ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο ὡς ἡμεῖς πρὸς βορρᾶν... Cf. ibid., f. 169v.

<Macarii Hieromonachi> (Ἐπεὶ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ τῆς — τῶν καθ' ἡμᾶς λογιωτέρων ἀνδρῶν). Cf. ibid., f. 169v.

F. 26v. Sine tit. (Ὅταν ἀπὸ τυμπάνου τοῦ τοῖς τρισὶ κύκλοις — καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον). Cf. ibidem. — F. 27v-29v vacant.

F. 30. Τάδε ἔνεστιν ἐν τῷ α' βιβλίῳ Κλαυδίου Πτολεμαίου τῶν πρὸς Σύρον ἀποτελεσμάτων. Sequitur tabula. Incipit quadripartitum, f. 31. Desinit, f. 126. — F. 126v-127v vacua sunt.

F. 128. <Porphyrii> Περὶ τῶν λς' δεκανῶν καὶ τῶν παρανατελλόντων αὐτοῖς καὶ προσώπων. — Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν λαμπρῶν ἀστέρων καὶ τῶν παρανατελλόντων δυνάμεως. — F. 128v. Περὶ τῶν ὁρίων κατ' Αἰγυπτίους καὶ Πτολεμαῖον καὶ λαμπρῶν καὶ σκιερῶν μοιρῶν. — F. 129v. Περὶ τριγώνων καὶ τετραγώνων καὶ διαμέτρων καὶ τῶν ἀσυνδέτων λόγον ἐχόντων πρὸς ἄλληλα ὡς ἐν τύπῳ διαμέτρων. — F. 130v. Περὶ χρόνων καὶ κέντρων καὶ ἐπαναφορῶν καὶ ἀποκλιμάτων. — F. 131. Ἐκ πόσων τρόπων γίνονται τὰ ἀποτελέσματα τῶν πλανήτων. — F. 132. Ἔκθεσις εἰς τὰς μαρτυρίας τῶν πλανήτων. Desinit f. 133. ... καὶ τὸ δύνον διαδείκνυται. Sunt capitula septem Porphyrii Introductionis (p. 199-204, edit. Basil. 1559), quae in opere suo repetiit Rhetorius. Cf. *Catal. Florent.*, p. 151.

F. 134. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός. Cf. cod. Flor. 3, f. 19v.

F. 142. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης ἡμερινῶν παρόδων τίνα σημαίνει καθ' ἑκάστην αὐτῆς ἐν τοῖς τῶν ζῳδίων δεκανοῖς διάφορον πάροδον καὶ σημασίαν (Τῆς Σελήνης ἀπὸ α' μοίρας Κριοῦ μέχρι μοίρας ιβ' — γαμεῖν δὲ λυσιτελές, πλεῖν δὲ ἀσύμφορον, ὁ δεσμευθεὶς οὐ λυθήσεται).

13. Cod. 174 = II, F, 9. — Chartaceus, mill. 290 × 215, ff. 266, anno 1488 p. C. n. Scripsit totum Georgius Valla (p. 257 : Γεώργιος ὁ Βάλλας Πλακεντῖνος ἐξέγραψε ἐν Ἐνετίαις ἔτει ἀπὸ Θεογονίας ‚αυπη', ποιανεψιῶνος (2 litt. eras.) δεκάτῃ ἱσταμένου). — Cf. Puntoni, *Indice*, p. 494.

F. 1-2, vacua; f. 2v, index latinus; f. 3, diagrammata astronomica; f. 3v, notulae mathematicae.

F. 4. Ptolemaei μηθηματικὴ σύνταξις sive Almagestus [non Quadripartitum, ut scripsit Puntoni]. Des. f. 257. — F. 257v-258 vacua sunt.

F. 259. Notulae geographicae.

F. 259v. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ καρπός. Cf. supra cod. 12, f. 134.

F. 262. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως φιλοσόφου πρὸς Νεχεψὼ βασιλέα. Editum in appendice.

F. 263. Ἑτέρα ψῆφος περὶ διαγνώσεως ἀρρώστων εἰ ἀναστήσονται

ἢ τεθνήξονται καὶ ποίαν ἡμέραν τελευτῶσιν οἱ εὑρισκόμενοι εἰς τὸν τοῦ θανάτου λαχμόν (Ἐὰν ἐν κυριακῇ ἢ τετράδι — ἡ τετάρτη ☿, ἡ πέμπτη ♃).
Ψῆφος διαγνωστικὴ ζωῆς καὶ θανάτου (Μάθε πότε κατεκλίθη ὁ ἄρρωστος — ζωὴ σκότος ὑπὲρ γῆν).
Sequuntur f. 264, diagrammata astronomica (Τὸ ὑπὲρ γῆν (*sic*) ἡμισφαίριον — τὸ ὑπὸ γῆν ἡμισφαίριον). F. 265-266 vacua sunt.

14. Cod. 189 = III, F, 11. — Chartaceus, mill. 307 × 227; ff. 409, saec. XIV. F. 1-8 sunt alia manu exarata saec. XV. — Cf. Puntoni, *Indice*, p. 499.

Ante Porphyrii et Aristotelis philosophica scripta inveniuntur diagrammata astronomica et

F. 2v, versus : Κριὸς προηγός ἐστιν ἀρχὴ τοῦ χρόνου — οἱ δ' Ἰχθύες δήλωσις ἰχθύων γένους. Cf. Cougny, *Anthol. palat. append.*, III, 239 et infra cod. 15, f. 42.

15. Cod. 215 = III, G, 11. — Chartaceus, mill. 237 × 237, ff. 45, saec. XV. F. 1, nomen possessoris Alberti Pii. — Cf. Puntoni, *Indice*, p. 510.

F. 2. Cleomedis de motu circulari corporum caelestium cum Ioh. Pediasimi expositione. Cf. Dom. Bassi, *Rendiconti Istit. Lombardo,* ser. II, t. XXXI, 1893, p. 17.

F. 34. Sine titulo. (Iohannis Pediasimi?) (Δέον καὶ περὶ τῶν ἡμερῶν τῆς Σελήνης — ἕτερος γράφει δύο σημεῖα καὶ ταῦτα μὲν οὕτως).

F. 37v. Τοῦ αὐτοῦ ὑπάτου τῶν φιλοσόφων [sc. Pediasimi] (Τὸ δὲ τοὺς ἀστέρας τοὺς ἑπτὰ τοὺς πλάνητας — συνετῶς τὰ τοιαῦτα ἐρευνῶντες). Cf. Bassi, *ibid.*, p. 18.

F. 38v. Ἐπινενόηται καὶ τοῦτο τὸ σχῆμα καὶ ταυτὶ πρὸς δήλωσιν γέγραπται παρὰ κυροῦ Δημητρίου τοῦ Τρικλυνίου (Εἰδέναι χρὴ ὡς οἱ τῆς Σελήνης σχηματισμοὶ δύο καὶ δέκα — ἂν σχοίη συντιθεμένους, τέλος).

F. 42. Diagrammata astronomica quibus inscribitur : Σχῆμα τοῦ πρώτου λόγου. — Σχῆμα τοῦ δευτέρου λόγου, ἐπινόημα δὲ κυροῦ Νικολάου τοῦ Καβασιλᾶ. — Ἕτερον σχῆμα τοῦ εἰρημένου σαφέστερον. — Ἀπλανὴς σφαῖρα. — Δεῖ γινώσκειν ὅτι ὁ Ἥλιος ... ἐκείνῳ ἐστὶ ἡ Σελήνη τῷ ζῳδίῳ. — Κριὸς προηγός κ. τ. λ. (ut in cod. 14), etc.

F. 44. (Manu Georgii Valla). Ὁ μὲν Κρόνος ἐκληρώσατο ἀπὸ τῶν ζῴων δράκοντας καὶ ὄφεις — καὶ μέταξαν καὶ τὰ τοιαῦτα. Editum in appendice.

16. Cod. 239 = III. F. 16. — Chartaceus, cm. 30 × 21, ff. 160, saec. XV, madore pessumdatus ita ut tituli plerique et litterae rubro pigmento exarata nunc sint evanida.

F. 1. Anonymi commentarium in Ptolemaei tetrabiblum (Τὰ προοίμια ποιεῖται ὁ Πτολεμαῖος ...). Cf. supra cod. 9, f. 2. Opus anonymum desinit eadem nota (Ἐπειδὴ συμβαίνει — τῶν κέντρων) atque in codice ss.

F. 139. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν cum Demophili quae feruntur scholiis. Cf. supra cod. 9, f. 161.

CODICES BONONIENSES

CODICES BONONIENSES

---

17. Bibliothecae universitatis, cod. 2280. — Chartac., mill. 330 × 232; ff. 318, saec. XVI, nempe ff. 1-253 + 305-318 scripsit Valerianus Albini annis 1528-1529, ff. 254-304 altera manus, quae amici eius Fulgenti Foroliviensis esse videtur; olim monasterii S. Salvatoris Bononiensis. — Cf. Olivieri, *Indice dei codici greci delle biblioteche di Bologna* in *Studi italiani di filol. class.*, III, 1895, p. 397.

F. 1. Cl. Ptolemaei geographiae libri VIII.

F. 168v. Nomina mensium apud Romanos, Graecos, Athenienses, Hebraeos, Aegyptios, Macedones, Bithynos, Cyprios, Cappadoces.

F. 169. Ἐξηγητὴς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου. Cf. supra, cod. 9, f. 2.

F. 253. Diagrammata : Θεμάτιον et imagines trigonicarum radiationum.

F. 254. Cl. Ptolemaei harmonicorum libri III.

F. 305. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. Cf. supra, cod. 9, f. 161.

F. 311. Σχόλια ἐκ τῶν Δημοφίλου (immo Porphyrii). Cf. ibid., f. 172.

F. 317v. Diagramma astrologicum : Κανόνιον τοῦ ὅλου κύκλου τῶν ιβʹ ζῳδίων καὶ πῶς μερίζεται εἰς τοὺς σχηματισμούς.

F. 318. Diagramma cui praemittitur adnotatio : Ζήτησον τὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν ἐν κεφαλαίῳ ρηʹ.

18. Cod. 3632. — Chartac., mill. 296 × 219, ff. 475, saec. XV. Ff. 1-7 et 274-278 binis columnis aliisque manibus sunt exarata. Liber multis imaginibus pictis ornatus. — Cf. descriptionem Alexandri Olivieri, *Indice*, p. 442 ss.

Partem priorem huius libri obtinent excerpta multifaria, pleraque ex libris medicinalibus, quae ad astrologiam non pertinent. Alteram totam recensemus codicis mendosa scribendi ratione accurate servata.

F. 266v legitur rubrica : Βυβλίων ἀστρονομικῶν ἐκ μέρους ἀπὸ τοῦ προχύρου τηνὰ μερηκά· πασχάλ(ιον), σεληνοδρόμ(ιον), Πυθα-

γωρικά, ἀποτελεσματικά, πατρονόμια, βροντολόγιον, σησμολό-γ(ιον), ζῳδιακὴ κίνησις, σωφοῦ Λέοντος τέχ(νη), λαγκανομαν-τίαις (i. e. λεκανομαντίαι), ἐκ τοῦ Σωλομῶντος τηνὰ διάφορα, πράξης καὶ ἐνεργίες καὶ ἄλα τηνὰ καὶ λακμυτύρ(ιον) (i. e. λαξευτήριον) καὶ δεκάλογος τὸν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἐκ μέρους ἀπὸ τοῦ Ῥαμπλίου καὶ πάμπολα τηνὰ ὀφέλιμα καὶ δεδοκημασμένα.

F. 266v. Sine tit. Γνωστέον δὲ ὅτι ιβ' ἡσὴ ζῴδια — καὶ ἐναντίας et aliae notulae astronomicae.

F. 267. Diagramma astronomicum.

F. 267v. Figura caeli cum zodiaco picto. Subiungitur tabula mathematica cum annotatione : Αὕτη ἡ μέθοδος Πυθαγώρου φιλοσώφου κτλ.

F. 268-271v. Diagrammata et figurae astronomicae, mathematicae, chiromanticae, magicae; f. 270v legitur iterum nomen Pythagori philosophi.

F. 272. <Apomasaris[1]> Περὶ χρωνοκράτωρος (Εἴπερ τύχῃ ὁ Κρόνος χρωνοκράτωρ — πανταχοῦ εὐθηνία) = cod. Flor. 11, f. 9v.
Περὶ ἐκλήψεως Σελήνης (Ἐὰν γένηται ἔκλειψις — ἡ ἠχθύες [*sic*]) = ibid., f. 12v.
Περὶ τῆς μεθόδου τῶν Χειρανήτων ἤτοι ἐναλαγὴ τοῦ κοσμικοῦ ἔτους = ibid., f. 13v. Editum in appendice.
Περὴ τῆς τοῦ Κηνὸς ἐπιτολῆς καὶ τὸν ἐξ αὐτοῦ σημενομένων συμπτωμάτων = ibid., f. 14. Editum ibidem.
Περὶ ὑετόν (Ἴδε ὅτε ἠσέλθη — ψυχρά) = ibid. f. 14.

F. 272v. Περὶ ἀνέμον (Ἐν τῇ σιμασίᾳ — θερμούς) = ibidem.
Περὶ τῆς τοῦ παντὸς συστάσεως = ibid., f. 14v. Editum in appendice.
Περὶ καταρχῆς κτήσματος (Κτήσματος — ἀναβένουσαν).
Περὶ δανίου (Μὴ δανήσῃς — αὐτά).
Περὶ κλωπῆς (Ὅτε κλάπη — ἀπολάβῃς).
Περὴ ἀγωρᾶς (Ὅτε ἀγοράσῃ — εὐθηνός) = ibid., f. 25.

F. 273. Περὴ γραμάτων (Εἰ βούλει γράφειν γράμματα — ἀνεπιτίδιον).
Περὶ γάμου (Ἐὰν τήχῃ ἡ Σελήνη — ζῳδίῳ ἐστὶ ἀγαθόν).
Περὶ τοῦ γνῶναι πόσα τὰ κλαπέντα ηδ(η) [sic pro εἴδη] (Ἐὰν τήχη ὁ Ἥλιος — ἀνὰ ἑκατόν) = ibid., f. 21v.
Περὶ θυσαυρῶν (Εἴ της ἔχῃ κεκριμένων — ἐδιδάχθης).
Περὶ ποῦ ἔχη ἡ Σελήνη μεγάλην δύναμιν καὶ ποῦ ὁ ἥλιος καὶ

---

[1] Capita quae ff. 272-273 et 280-281 obtinent, et quorum index f. 282 praebetur, ex Apomasaris, quae feruntur, collectaneis excerpta esse collato codice Florentino 11 apparet. Quae omnia ex codice Angelicano 29, anni 1388, quo Apomasaris opus exstat, fluxisse, ex fragmentis quae edemus veri fiet simile.

ποταπὴ ἡ φήσ(ις) τοῦ Κρόνου (Ἡ Σελήνη μεγάλην — Κρόνον) = ibid., f. 59.

F. 273v. Περὶ τοῦ ὅτε ὁ γενηθὴς ἐν δισώμῳ ζῳδίῳ οὐ μὶ προκόψῃ (Ὅτε τύχῃ οροσκώπος — βασιλέως) = ibid., f. 59v.

Περὶ τοῦ ἔν τήσι τοῦ σώματος ἕκαστος τὸν ἀστέρων ἔχῃ ἐνέργειαν (Ἐνέργειαν ἔχει — πόδα) = ibidem.

Περὶ πεγνίου οἵων ζατρηκίου ἢ ταυλίου. Editum in appendice.

Περὶ ὑπομνηστικοῦ (Εἰ βούλει πεῦσε — τιουτότροπον) = ibid., f. 116v.

Περὶ σπορᾶς (Εἰ βούλει σπῦρε — κρίτων) = ibidem.

Περὶ φητίας δένδρων [Posterius adiectum] (Εἰ δένδρα βούλει — δεσπότου) = ibid., f. 117.

F. 274-8 [alia manu exarata]. Πυθαγόρου Ἰλιάδι χαίριν· Ψῆφος Πιθαγόρου (Πολλὰ παθὼν καὶ πολλὰ — ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ κλέψας). Cf. supra, cod. 11, f. 77, et Laurent. 86, 14, f. 37 [v. infra]. — Sequuntur Πλινθίδες seu tabulae cabalisticae.

F. 275. Πρόλογος. Περὶ βροντῶν (Ποικίλη γε μὴν οὔσης — τὰ πρῶτα λαβεῖν).

Βροντολόγιον Δαβὶδ τοῦ προφήτου (Ἐὰν βροντήσει — δηλοῖ).

Ἑρμοῦ τοῦ τρισμεγίστου (Ἐὰν βροντήσει — ἀέρων εὐκρασία).

F. 277. Σεισμολόγιον τοῦ Ὀρφέως. Μὴν σεπτέμβριος (Τοῦ Ἄρεως ὄντος ἐν Παρθένῳ — κακὰ ἔσται ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ).

F. 278. Ἐκλογὴ δουλειῶν [i. e. negotiorum] ἀναγκαίων ἐν τῷ τὴν Σελήνην (*sic*) ὑπάρχειν συνάντημα τῶν δώδεκα ζῳδίων (Ἐν Κριῷ οὔσης — ἀπὸ πόλεως ἐξελθεῖν οὐχὶ).

F. 279. Curationes variae. Περὶ λιθιάσεως. Περίαπτα φυσικά. κτλ.

F. 280. <Apomasaris> Περὶ τοῦ πότε καλή ἐστι ἡ τῆς θαλάσσης ἀποδιμία (Μὴ της ἀποδίμῃ — ἡ ἀποδιμία ἀσταθής (?).

Περὶ ἀντιδίκου (Εἶπεν γὰρ ἐὰν — ἀντίδικος αὐτοῦ).

Περὶ ἐρωτικὸν (*sic*) ζῴων (Τὰ ζῴδια τὰ — ἐπιθιμιῶν).

Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς Σελήνης ἐὰν ᾗ ἀγαθυνομένη ἢ κακουμένη ἢ κενοδρομοῦσα (Γίνωσκε ὅτι — ἀπραξία καὶ ἀργία) = cod. Flor. 11, f. 134v.

Περὶ τῆς βραδιτῖτος τὸν ἀργῶν ἀστέρων καὶ τῆς τὸν κακοπιὸν σημασίας (Ἰνὰ κοπιή (?) — στερεῶν ζῳδίων) = ibidem.

Περὶ τῆς σημασίας τῶν στερεῶν ζῳδίων (Τὰ στερεὰ ζῴδια — βασιλεὺς ἀκοκτανθήσεται) = ibid., f. 134.

Περὴ τοῦ γνόναι διὰ πίας ἀρωστίας της ἀποθανῆται (Ὁ ἔχων τὸν — τελευτ(ήσει).

Περὶ τῆς τῶν ἀστέρων χαρᾶς (Ἡ Ἀφροδίτη — τῷ ς' τόπῳ).

Περὶ ὑετὸν (Εἰ βούλει γνόναι πότε ἔσται — ἀμφώτερα).

F. 280v. Περὶ χαρακτῆρος προσώπου ἀπὸ τὸν δεκανόν (Ὁ α^ος^ δεκανὸς

τοῦ Κριοῦ — εἰς θάνατον). Cf. *Catal. Venet.*, p. 153 ss., Achmetis excerptum ab Apomasaris omnino differt.

F. 281. Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς Σελήνης ἐὰν ᾖ ἀγαθινομένη κτλ. Cf. supra, f. 280.

Περὶ γάμου (Ὅτε μέλλει γυνέκη συναφθῆνε — τῷ ♋) = cod. Flor. 11, f. 111ᵛ.

Περὶ χρίσματος (Ἄφαις τὸ χρῆσμα — μεσαζόντων) = cod. Flor. 10, f. 111.

Περὶ ἀφερέσαιος τρηχὸν (Μὴ ἀφέρεσαι — ἐν ♎) = ibidem.

Περὶ κόψεος ὀνήχων (Μὴ (ἐ)πηχύρῃς — ἢ τὸ Λέοντι) = ibid., f. 111ᵛ.

F. 281ᵛ. Περὴ σηνγκόπης καὶ ἐνδίσεως νέων ἱματίον (Μὴ κόψης ἱμάτιον — ζῳδίῳ) = ibidem.

Περὶ καθαρσίου (Οὐ χρὴ — ἡ Σελήνη) = ibidem.

Περὶ τοῦ ἐκβαλεῖν αἷμα (Εἰ βούλει ἐκβαλεῖν — τοῦ Ἑρμοῦ). = ibid., f. 112.

Περὶ ἰατρίας κεφαλῆς (Τὴν κεφαλὴν — ἀγαθοποιὸν ζῴδιον) = ibidem.

Περὶ δανίου (Μὴ δώτ (?) δανῖον — τοῦ δάνους) = ibidem.

Περὶ ἐτιὸν [i. e. αἰτιῶν] ἀρένον καὶ θυλέων ζῳδίων (Ὁμολογούμενος — ἑξῆς πίη οὕτως).

Περὶ εὐθηνήας ἢ κνηπίας (Εἰ βούλει περὶ εὐθηνίας — τῆς συνόδου) = ibid., f. 106.

Περὶ ἀποδιμίας διὰ πλόος (Πήησον τὸν ὡροσκόπον — ζῳδίοις) = cod. Flor. 11, f. 110ᵛ.

Deinde inveniuntur iterum capitula Περὶ γάμου. — Περὴ χρήσματος.— Περὶ κουρεύματος. — Περὶ ὀνίχων. — Περὶ ὑματίων σιγκόπης.— Περὶ καθαρσίου quae supra (f. 281-281ᵛ) recensuimus et repetuntur sicut in cod. Flor. 11, ff. 110ᵛ ss. et 135 ss. Deinde

Περὶ χυρουργίας (Μηδὲν χυρουργήσῃς τὴν α′ — χυρουργῆς).

Περὴ ἐκβαλῆν αἷμαν (Εἰ βούλει ἐκβαλεῖν — φλεβοτομίας). Cf. supra f. 281ᵛ.

F. 282. Index in ff. 272-3, 289-281.

F. 282ᵛ. Notulae variae magicae.

F. 283. Circuli quibus inscribitur : Ὁ κύκλος τῆς θαλάσσης. — Ὁ κύκλος τῆς Σελήνης. — Ὁ κύκλος τῆς γῆς etc. In circulis notae leguntur : Ἄρχει ἀπὸ τὴν α′ τοῦ Δεκεμβρίου κτλ.

F. 283ᵛ-284. Tabulae astronomicae de cursu lunae. Secunda inscribitur : Μέθοδος δι' οὗ εὑρήσκεται ἡ σύνοδος καὶ ὁ πανσέληνος ...

F. 284ᵛ. Σόφου Λέοντος ἔργων (?) Θεσαλωνίκης (Ἐν ἡμέρᾳ Ἄρεως, Διὸς, Κρόνου — καὶ φόβου θεοῦ). Sequitur Πίναξ τοῦ λόγου

(... ιβ'. Πλεύσον ἀκίνδυνος). — F. 285. Πίναξ ἕτερος τῶν ὀνομάτων.

F. 285v. Imago viri sedentis cui superscribitur Λέων ὁ σοφώτατος.

F. 286. Sine titulo <Astrampsychi decades> : Δεκὰς α'. Ῥουβὶ θεωρόν (α' Οὐκ αἴχης (*sic*) ἐλπύδα πίστεως — [Δεκὰς ργ'] ... ι' ἀπαλλάγησε τῆς γυνεκὸς ἄρτι). Edidit Hercher, 1863.

F. 294v. Notulae : Ὅταν θέλῃς νὰ πήσῃς ψηφοφωρίαν — τοῦ θεμελίου.

F. 295. Computationes astronomicae in annos ,ς϶νς' - ,ς϶νη', ,ς϶νδ,, ,ς϶ξ'-,ς϶ξη' et fortasse ,ς϶νε', scilicet in annos 1448-1450, 1446, 1452-1460, 1447.

F. 296. Imago picta viri sedentis cum annotatione : Ὁ Πέρσης ὁ Ζανατῆς, ἄραψ ὁ Ἀλῆς.

F. 296v. Πύημα Πέρσου φιλοσόφου τοὔνομα Ζανατῆ μετέβλυθι δὲ εἰς ἡμὰς κατὰ τὸ ,ςψοδ' (1266) ἔτος παρὰ Ἀρσενίου μοναχοῦ κελεύσῃ τῆς κυρίας (Χρὴ δὲ τὸν μετερχώμενον τήνδε τὴν τέχνην μὺ βέβυλον εἶναι...). — Opus geomantiae. Cf. supra, cod. 11, f. 94 et Krumbacher, *Gesch. Byz. Lit.*[2], p. 631, n. 4.

F. 311. Imago hominis cum nominibus planetarum quibus unumquodque membrum eius subicitur. — F. 311v. Vacat.

F. 312. Acephala. Incipiunt a cap. ς' in marg. signato : (Γήνοσκαι (= γίνωσκε), ὦ ἄνθρωπε, ὅτι στρουθίον οὐκε ἐκπεπτωκότι εἰς παγήδαν [i. e. παγίδα] ἢ μὴ θελήματι θεοῦ — καὶ σῶσον ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ παρέχε τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ).

F. 314. Imagines pictae : Ὁ Εὐδόξιος ὁ ἐγύπτιος ὁ ἀστρωνόμος et οἱ μαθηταί.

F. 314v. Πατρωνόμιον. Signum Arietis (Ὁ γενηθὴς νεότερος ἐν κερῷ (καιρῷ) τοῦ ζῳδίου τοῦ Κριοῦ — ἀπὸ ὑδάτων τελευτήσει).

F. 316v. Πατρονόμιον γυνεκῶν (Ἡ γενηθῆσα κόρη ἐν κερῷ ζῳδίου τοῦ Κριοῦ — νεύσῃ).

F. 317v. Ἒκ τῖς γεναθλικῆς βύβλου τῆς ἀποταλεσματικῆς τοῦ Πτολεμαίου μερικὰ περί τε ἀρένον καὶ θυλίων τέκνων (Ἐν ἑκάστο ζωδίῳ (ἔ)χι μύρας λ' — ταχῖαν γλόσσαν ἐξελάλην). Cf. Tetrabibl., III, 7.

Pergit f. 319. Σελήνης οὔσης τῷ Κριῷ ... Des. Σελήνης οὔσης ἐν Ἰχθύσι — τὰ σημβησώμενα.

F. 320v. Imago viri, ut supra f. 314; adscribitur : Πτολομαίου περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων (Κριὸς ζῴδιον ἀρρενικόν κ. τ. λ.)

F. 321. <Theophili> Ἐκ τῆς ιβ' τρόπου Ὀρφέος : Περὶ καταρχόν. Περὶ τροπικῶν ζοδίων καὶ δισώμων καὶ στερεῶν (Τὸν τροπικὸν ζῳδίον ὡροσκοπούντων — ἐσήμανεν). Cf. cod. Vatic. 212, f. 106.

F. 321v. Formulae magicae cum notis cryptographicis.

F. 322ᵛ. Imagines pictae : Ὁ Πτωλομαίων ὁ ἐγύπτιος — ὁ Ἀκουτγούρης (?).

F. 323. Κατ' Εὐδόξιον καὶ κατὰ Πτολωμέων τὼν Ἐγύπτιον καὶ καθ' Ἕληνας σωφοὺς ἀστρωθεᾶμωνας (*sic*) ὀφυλη (= ὀφείλει) σκωπῆν τῇ κ' ἰουλλίου μηνός, δια(φ)ερούσης ἡμέρας ἐν πίῳ ζῳδίῳ εὑρέθη ἡ Σελήνη (Καὶ ἡ μὲν τῷ Κριῷ εὑρέθη ἡ Σελήνη ταῦτα ἀποβήσεται τῷ αὐτῷ κερῷ καὶ χρόνῳ — πάντα γενήσονται).

F. 325. Περὶ ποίο ζῳδίῳ περιπολεύοι τὸν χρώνον (Ἔτους Κριοῦ ἐστι ἀνοχὴ καὶ χυμῶνες — ὁ δὲ Διονισιακὸς καρπὸς πλῖον πάντων). Dodecaeteris chaldaïca, cf. Boll, *Catal. Venet.*, p. 139 s. et *Catal. Mediol.*, p. 30 s.

F. 327ᵛ. Ἀράβων λέξεις λέγοντες (*sic*) ἡ ἀστέρες ἡ μεγάλ(οι) (Κριὸς λέγετε Χαμάλ — Χούτ).
Brontologium et Σεισμολόγιον sine titulo. Editum in appendice.

F. 329. Notulae quaedam de planetis. — Καλαντωλόγιον (Τῇ κε' τοῦ Δικευρ(ίου) [*sic*] μηνὸς ἐστὶ ἡ κατὰ σάρκα γένησης — τὰ μέλοντα ἐν τούτο τὸ χρών(ῳ)).

F. 329ᵛ. Notulae astronomicae : Ὅρα τὰ ἀπὸ κτίσεως κόσμου ἔτη ... Ἡμέρα α' ὥρα α' Ἥλιος ...

F. 330. Aliae notae : Ἐν ὥρᾳ Ἡλίου ἐστὶ ἀγαθοποιός ... Αἱ ἡμέραι ἃς ἐφανέροσεν ὁ θεὸς Ἔσδραν τὸν ἱερέαν ... Ὁ Κριὸς πρᾶος, ταπεινός ...

F. 330ᵛ. Tabula : Τὰ ζῴδια τὰ καθ' ἑκάστην ἡμέραν πλεοναζόντων κτλ.

F. 331. Imago picta zodiaci cum notulis adscriptis.

F. 331ᵛ. Τὰ φησικὰ ἀποτελέσματα αὐτὸν [sc. τῶν ζ' πλανήτων] (Ἡμέρα πρώτη Ἡλίου, αἱ ὧραι αὐτοῦ η' ιε' κβ' ὁ ἥλιος εὔκρατος — καὶ τὴν σχολεοτέραν αὐτοῦ περιπάτισην).

F. 333ᵛ. [Σεληνοδρόμιον τὸ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγαθὸν καὶ φαῦλον]. (Ἐν τῇ α' αὐτὴς ηον (*sic*) τῆς Σελήνης Ἀδὰμ ἐπλάσθη. Ἡμέρα καλὴ καὶ ἀγαθὴ — ἐστι χρίσημος). Cf. *Catal. Mediol.*, p. 32 ss.

F. 334ᵛ. Περὴ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγια ἔργα καὶ στιχῖα, λέγο δὲ τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ ἀστέρων καὶ κωμυτῶν νεφελῶν θαλασσὸν ὑδάτων σησμôν βροντῶν καὶ πλανήτων καὶ ζῳδίων, ἡλίου τε καὶ Σελήνης ἐκλύψεος αὐτὸν. Περὶ οὐρανοῦ (Ὁ οὐρανὸς — αὐτῆς). — F. 335ᵛ. Περὶ τὸ τῆς γῆς σχῆμα (Τὸ τῆς γῆς σχῆμα ...). — F. 336ᵛ. Περὶ παραδίσου. — F. 337. Περὶ σησμοῦ. — F. 337ᵛ. Περὶ θαλασόν. — Περὶ ὠκεανοῦ. — F. 338. Περὶ νεφελῶν. — Περὶ βροντῶν ἢ ἀστραπῶν. — F. 338ᵛ. Περὶ κομυτῶν. — Πότε ἐξέρχεται καὶ εἰσέρχεται ὁ Ἥλιος εἰς τὸ ζῴδιον. — Δωδεκαπλασιασμὸς οὗτος.

F. 339. Notulae astronomicae.

F. 339v. Imagines pictae : Ἀστρονόμος ὁ Ἱρακλῆς[1] — Μαθητής.
F. 340. Tabulae astronomicae de cursu lunae, ubi et eclipses notantur.
F. 344v. Tractatus divinationis per λακανομαντείαν, καθρεπτομαντείαν (i. e. κατοπτρομαντείαν?) etc. cum imaginibus multis appictis. Inter alios delineantur ὁ πέρσος ὁ λαγκανόμαντις τοὔνομα Ἀπολώνιος et ὁ Συμονήδης. — Insunt multae notae cryptographicae, cf. Olivieri, *l. c.*, p. 455.
F. 351v Alphabeta varia (Φραγκικά, βουλγαρικά, συριανικά, ἑβραικά, τουρκηκά, ἀρμενικά). Sunt nomina litterarum.
F. 352v. Χρωνογράφος μερηκῶν (Ἐπὶ ,ϛωκγ' (1315) σεπτεμβρίου κθ' γέγονεν ὁ σησμὸς ὁ μεγάς — Ultimus annus est ,ϛϡλα' (1423).
F. 353. Περὴ βωτανῶν που ἔχων τὴν ἐνέργειαν (Ἄμπελος — ὀφθαλμίας). — Sequuntur multa alia de plantis medicinalibus et remediis variis; magica nonnulla.
F. 357v. Περὶ τῆς καλῆς τῶν ὀρέων ἐν τῇ (πρώτῃ) Αὐγούστου που ἤδης αὐτήν (Τῇ α' τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ...). Sequitur series nominum cum numeris.
F. 358. Brontologium. Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ἐὰν βροντήσῃ οὕτως εὐφορία ...
F. 358v. Computationes astronomicae in annos ,ϛϡμθ' - ,ϛϡνε' (a. 1441-1447).
F. 359. Ἀριστοτέλους περὴ μαθιματικῶν· Ἑρμοὺς πρὸς Ἀλέξανδρον βασιλέα πιηθέντα καὶ διδαχθέντα (Ἐστι τοῦ ἡμετέρου χρωτου ἡμ'' (?) τῶν ἡγεμονικῶν ἔχι οὗτος ...).
F. 360. Sequuntur multae figurae talismanicae et formulae magicae.
F. 363. Lexicon. Ἀχάληος, Ἀσκαλαβώτης, Ἀνεμώναι etc., cum transcriptione nominis cuiusque cryptographica.
F. 363v. Σκευασία τῆς διὰ Καστωρίου ἐμπλάστρον πρὸς ἰσχιατικοὺς τοὺς τὰ ἰσχία ἀγανακτοῦντας ...
F. 369. Lexicon eorundem nominum quae supra enumerantur cum interpretatione vulgari. — Alia lexicographica.
F. 375. Chronographica quaedam (Βασιλεύοι α'ος Ἀσυρίον Βῦλος ...).
F. 377-434 obtinent notae medicinales. — F. 378v. Elenchus quorumdam mendicamentorum graecus, arabicus turcicus.— F. 379v. Περὶ ὕπνου ἀρώστου. — F. 380v. Ὀπταρίου (*sic*) περὶ ζῴον φθαρτικῶν et praesertim figurae pictae plantarum, animalium etc. Cf. Olivieri, l. c., p. 455.
F. 435v. Περὶ βοτανὸν τῶν ιβ' ζῳδίων Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου καὶ περὶ βοτανῶν τὸν ζ' πλανήτων. Edidit Pitra, *Anal. sacra*, V, 2, p. 282 ss.; cf. cod. Venet. 7, f. 324.

---

[1] De Hercule astronomo, cf. Bouché-Leclercq, *Astrologie grecque*, p. 576.

F. 436^{v}. Διαθήκη τοῦ σοφωτάτου Σολωμῶντος υἱοῦ Δαβὶδ κτλ. Insunt figurae decanorum. Cf. Migne, *P.G.*, 122, p. 1315 ss.; Conybeare, *Jewish Quarterly Review,* 1898, p. 34. Edidit Istrin, Odessa, 1899.

F. 442. Index in ff. 444-466^{v}.

Exinde incipiunt opera varia de somniorum interpretatione:

(F. 443) Συρὶμ τοῦ ὀνειροκριτικοῦ, (f. 467) Ῥαμβουλίου (cf. cod. Flor. LXXXVI, 14, f. 1 [v. infra]) et alia de lapidibus (f. 468) et περὶ φλεβοτομίας (f. 469^{v}). — Desinit haec tertia pars f. 475.

CODICES NEAPOLITANI

CODICES NEAPOLITANI

19. (II. C. 33, olim 34). — Chartac., cm. 21,2 × 14,8, saec. XV (a. 1495), ff. IV + 530 (non 616 neque 551, ut perperam in cod. legitur) + IV. — Constat ex diversis codicibus in unum collectis, quos partim (an omnes?) scripsit Iohannes quidam sacerdos et tabularius, cuius nomen pluribus locis (cf. inferius etiam ad ff. 42 et 48 comparet. Passim non modo schemata et diagrammata, quae scriptiones illustrant, verum etiam imagunculae (nonnullas indicabimus), quibus initium et finis opusculorum notatur. F. 476ᵛ leguntur versiculi qui sequuntur uno tenore exarati :

<'I>ω<άννη>ς ὁ χθαμαλὸς τουπίκλην Ξηροκάλιτ<ος> (l. Ξηροκάλτος)
καὶ θεηπόλος οἴκτιστος καὶ ἀλλιτρὸς (*sic*) καὶ μύστης
ταύτην τὴν βίβλον ἔγραψα μετὰ πολλοῦ τοῦ μόχθου
ἐρανισάμενος αὐτὴν ἀπὸ πολλῶν βιβλίων,
ἔχων ἐντὸς συγγράμματα εὔχριστα (*sic*) ψυχοτρόφα
παμποίκιλα ποιήματα πλάσματα καὶ συνθέσεις
ἀνδρῶν ἐντίμων εὐγενῶν, ἀρίστων συγγραφέων,
κλεινῶν ἐνδόξων ποιητῶν καὶ μεγαλορρημόνων.
ἔγω γε τούτων ἐρασθείς, ὡς μέλιττες ἀνθέων,
ἔρανον ποιησάμενος μελιειδῶν ἀώττων (*sic*)
ἐντεῦθεν ἀνοικοδομῶν παιδείας τοὺς οἰκεισήους (*sic*)
σῦμβλον (*sic*) ἐσθλὸν τῆς γνώσεως κηροπλαστῶν ἐκ λόγων
ἀσμένως ἐκδειμάμενος ταύτην κἀγὼ σὺν πόθῳ
πρὸς τέρψιν καὶ πρὸς χαρμονὴν ψυχῆς τε καὶ καρδίας
παραμυθίας ἕνεκεν καὶ κουφισμῶν τῶν πόνων
καὶ συμφορῶν παντοδαπῶν τοῦ πολυστόνου βίου.
τοίνυν ὑμᾶς, πανέντιμοι, πάντας καθικετεύω
τοὺς ἐντυγχάνοντας καλῇ [1 m. καλῶς ex καλλῶς ut vid.] πυκτίδι τῇ
εὔχεσθαι δὴ ὑπὲρ ἐμοῦ θ<ε>ῷ τῷ φιλανθ<ρώπ>ῳ, [παρούσῃ
ὅπως παρίδῃ τὴν ἐμὴν πληθὺν ἁμαρτημάτων,
καὶ τάξει με τῇ δεξιᾷ μοίρᾳ τῶν σωζομένων·
ἀμὴν ἀμὴν καὶ γένοιτο χ<ριστ>έ μου γένοιτό μοι †

Tum inferius : 'Εγὼ ἰω<άννη>ς ἱερε<ὺς> καὶ ταμβουλ<ά>ρι<ος> τὴν παροῦσαν βίβλον ἔγραψα καὶ ὑπ<έ>γρα<ψα> ἐν ἔτει τῆς ἐνσάρκ<ου> οἰκονομίας τοῦ κ<υρίο>υ ἡμῶν ἰ<ησο>ῦ χ<ριστο>ῦ, ͵α'υ'ϛ'ε'· ἐν μηνὶ ἰουν<ίῳ> εἰς τ<ὴν> κγ' τέλος Propter codicis praestantiam nonnulla indicabimus, quae stricto iure ad astrologiam iudiciariam non spectant. — Cf. Cyrillus, *Codd. Graeci mss. R. Biblioth. Borbonicae*, II, 7 sqq.

Post opuscula et excerpta varia inveniuntur :

F. 13. Περὶ τῶν ιβ' ζῳδ<ίων> τοῦ οὐ<ρα>νοῦ. Περὶ ζῳδίων (Ἐπάνωθεν δὲ τοῦ ζ' οὐρανοῦ ἔστιν ὁ ζῳδιακὸς κῦκλ<ος> — ὁ Ἥλιος ἐν αὐτοῖς).
Περὶ τῆς ἐκβολ<ῆς> τοῦ Ἡλ<ίου> ἐν τοῖς ζῳδ<ίοις> (Ἐπὶ δὴ [*sic*] τὰ ιβ' ζῴδια — ἑρμηνεύεται).

F. 13^{v}. Περὶ ἐκβολῆς καὶ ἐκκλί<σεω>ς τῆς ☾ (Ἰδοὺ διεχαράξαμεν καὶ ἐφανερώσαμεν — ἡμέραις β' καὶ ὕμησιν [*sic*, an (leg. η' μησίν?]).

F. 14. Π<ε>ρὶ ἀγαθῶν ζῳδ<ίων> καὶ πονηρῶν καὶ μέσων (Τὰ ἀγαθὰ Κριὸς Δίδυμ<οι> Παρθ<έ>ν<ος> — εἰς καλὸν ἐκβαίνουσιν). Cf. cod. Mediol. 7, f. 43^{v}.
Πε<ρ>ὶ κομήτων (*sic*) τῶν πιπτόντων ἐξ ὕψους οὕτω καὶ λέγουσιν τινὲς εἶνε (*sic*) ἀστ<έ>ρ<ες> (Οἱ κομῆται οὐκ εἰσὶν ἀστ<έ>ρ<ες> — πν<εύματ>α πον<η>ρ<ά>).
Πῶς λα<μβά>ν<ει> ☾ τὸ φῶς καὶ αὖ[θις] καὶ λίγει (*sic*) [Titulus partim recisus] (Ὁ μὲν ἐν τῷ δ' οὐρανῷ ἔνι — καὶ ☾ πρὸς ἀνατ<ο>λ<ὴν> καὶ βλέπει [verbum quod sequitur non intellegimus]).

F. 14^{v}. Πε<ρ>ὶ πῶς πιάνεται ☾ καὶ οὐ φωτίζ<εται> (Ἐπεὶ δὴ ὡς προείπαμεν — οὐ πιάνεται ἡ ☾. τέλος).

F. 15. Πε<ρ>ὶ τοῦ πῶς πιάνεται ὁ Ἥλ<ιος> καὶ σκοτοῦται (Ὁ Ἥλιος ἔστιν ἐν τῷ δ' οὐρανῷ — καὶ οὐ κ<α>τ<ὰ> φύσιν τάξεως).
<Sine titulo> (Ἐν τῷ δ' οὐρανῷ ἔνθα ὁ Ἥλ<ιος> ἔνει, εἰσὶν καμάραις (*sic*) γ' — καὶ τὸν χειμῶν [*sic*]).
Περὶ τοῦ ὑδ<ατώδους ?> ζ[ῳδίου [Titulus partim recisus] (Δεῖ γινώσκειν — καὶ Ἰχθύς).
Περὶ τοῦ ἐνάτου [οὐρανοῦ ?] λεγομένου ἀνάστ<ρου> [Titulus partim recisus] (Ἔστιν δὲ καὶ ἔννατος οὐ<ρα>νὸς λεγόμενος ἄναστρος — τῶν πραγμάτων τῶν μελόντων προγνώσεως).

F. 15^{v}. Πε<ρ>ὶ θανάτ<ου> βασ<ι>λ<έως> (Γνωστὸν ἔστω σ<οι> καὶ τοῦτ<ο> — καὶ θάνατον βασ<ι>λ<έως> προμηνύουσι καὶ οὕτως ἐστίν).
Περὶ] ὀλλοχρον<ι>κ<οῦ> ὄμβρου καὶ ἀνομβρίας [Titulus partim recisus] (Διεγραψάμεθα ὅτι δ' ζῴδια εἰσὶν — καὶ οὕτως ἐστὶν [verbum quod sequitur non intellegimus]).
Πε<ρ>ὶ πῶς δεῖ εὑρίσκ<ειν> τὸν βασιλεύοντα ἀστέρ<α> ἐκ τῶν ζῳδ<ίων> κατὰ ἐνιαυτόν (Ἔστε [*sic*] δῆλ<ον> ὅτι τὰ ιβ' ζῴδ<ια> ὥσπερ τάξιν τινὰν κρατοῦσιν — εἰ ἐρευνᾷ τοῖς [*sic*] τῶν ζῳδ<ίων> βασιλ<εύει>). Cf. supra, cod. Taurin. 5, f. 83^{v}.

F. 16. Πε<ρ>ὶ ζῳ[δίων ... [reliqua cum margine recisa desiderantur] (Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰ ζῴδ<ια> μόνα — μετὰ πάντων τῶν πλανήτων [*sic*]).

Πε<ρ>ὶ ὁ[μοίων?] πλαν[ητῶν (Εἰσὶν τινὰ ζῴδ<ια> ἅπερ εἰσὶν κ<α>τ<ὰ> τὴν πιότ<η>τ<α> [*sic*] καὶ κράσι<ν> καὶ ἀπαράλακτον [*sic*] φύσι<ν> — πέφυκεν εἶναι καὶ οὕτως ἐστίν).

Πε<ρ>ὶ πῶς δ[εῖ στρα]τεύεσθαι (Τῆς ☾ οὔσης ἐν τῷ Λέοντι — οὐ νικεθ·· πόποται [*sic* ut videtur; scriptum enim est per compendium]).

Πε<ρ>ὶ τοῦ πῶς δεῖ εὑρεῖν ἑνὸς ἑκάστου ζ[ῴδιον (Λά]μβανε τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματος — καὶ νοεῖς ἑνὸς ἑκάστ<ου> ἀν<θρώπ>ου ζῴδ<ιον>).

F. 16^{v}. Περὶ] ἀστραπῆς καὶ κεραυνοῦ (Καὶ ἀργὰ ἀκούομεν — οὐκ ἔστι βλεπτικὴ ἀλλὰ παρ' εὐθύς).

<Sine titulo> (Δεῖ δὲ γενομένου τοῦ σιγκρούσματος [*sic*] — κτύπον καὶ πῦρ γεννῶσιν καὶ οὕτως ἐστίν).

Περὶ τῆς συλ<λήψ>εως τοῦ ἀν<θρώπ>ου τῆς κατασκευῆς γενέσεως τοῦ θανάτου καὶ τῆς αὐτοῦ προσκυνήσεως ἐν τῷ τοῦ θ<εο>ῦ θρόνῳ (Συνουσιαζομένου τοῦ ἀνδρὸς — διὰ τοῦτο καὶ ἐν τῇ γ' καὶ θ' καὶ μ' ἡμέρᾳ ποιοῦμεν μνημόσυνα). Cf. Krumbacher, *Gesch. d. Byz. Litt.*^{2}, p. 620, n. 7.

F. 17. <Sortes variae> Ἐὰν θέλ<ῃς> νὰ εἴδεις ἄν<θρωπ>ον ὃν ἐπιθυμεῖς. — Ψίφος (*sic*) πε<ρ>ὶ κρίσεως ἢ ἀνίσταται ἢ οὔ. — Ἕτερος ψήφος ὁμοίως. Sequitur series dierum fastorum et nefastorum, quibus apponuntur verba ζωή θάνατος. — Περὶ τοῦ γνῶν<αι> τὸν νικῶντα ἐν μάχ<ῃ> καὶ τὸν νικόμενον etc. — Πε<ρ>ὶ τοῦ γνῶναι τὸν κλέψαντα. Tum alia eiusdem generis, quae passim ob chartae condicionem vix leguntur, cum schemasin nonnullis. — Cf. supra, cod. Taurin. 5, f. 39^{bis}, cod. Mutin. 11, f. 78.

Sequuntur (ff. 18-31) interrogationes, excerpta ex Patribus etc.

F. 31. Βίβλος πέφυκε φιλοσοφίας ὧδε τῶν βουλομένων σὺν θεῷ ἁγίῳ γνῶναι τι. Ποίημα Πέρσου φιλοσόφου τοῦ Μαζουνατ<ῆ>· αὐτὸς γὰρ ἐτεχνεύσατο καὶ κατασοφίσατο τήνδ<ε> τὴν τέχνην διὰ ψάμμου πρὸς μετὰ βολὰς (*sic*) τε καὶ ποιότ<η>τας τῶν ἀστέρων τοῖς βουλομένοις λ<έ>γ<ειν> τὰ συμβησόμενα ἀγαθά τε καὶ φαῦλα καθῶς μ<ε>τ<ὰ> μικρὸν καθόλως δηλωθήσεται. Ὑπομνήσ<ω> δὲ ἀρτίως ὅπως καὶ πότ<ε> μετεστοιχειώθη ἀπὸ στοιχείων καὶ γλώσσης Περσίδ<ος> εἰς τὴν τῶν Ῥωμαίων γρα<φ>ὴν <?> καὶ διάλεκτον παρὰ Ἀρσενίου μοναχοῦ. Ἐν γὰρ τῷ ͵ζ'ψ'ο'δ' [sed ζ' correctum ex ς'] ἔτει ἀπὸ κτίσεως κόσμου (= 1266 p. C.) ἐξ ἐπιτροπῆς τῆς εὐσεβεστ<ά>τ<ης> κυρ<ίας> Θεωδ<ώ>ρας (*sic*) ἡ βίβλος αὕτη τοῖς Ῥωμαίοις ἐγένετο (Χρὴ γινώσκειν ὅτι οἱ προσάλληλοι τῶν ἀστέρων σχηματισμοί — αὐτῷ σὺν παρομαρτυρούντων [*sic*]). Vide

supra, cod. Bonon. 18, f. 296v; cf. etiam cod. Mediol. 11, f. 18 sqq. Capitula sunt haecce:

F. 34v. <Κ>ρίσις τῶν σχισμάτων [immo σχημάτων] ὧδε (*sic*) ἡμέρ<ας> ε′ (α′. Ὀφίτης ὁ καὶ λεχνεία· γνώρισον ὅτι τὸ προκείμενον σχῆμ<α> — καὶ εἰς γυναῖκας).

Κρίσις καταστροφ<ῆς?> σχήματος ἡμέρ<ας> ζ′ (β′. Ὁ κλαγγύς· ἔστι δὲ τὸ παρὸν σχῆμ<α> φαῦλ<ον> — ψογόφθαλμος ὁμοίως καὶ εἰς γυναῖκας).

F. 35. Κρίσις σχήματος χοβροῦ <?> (γ′. Τούτ<ο> [*sic*] τὸ σχῆμ<α> φαῦλον ἐστὶ — ἔχει ἐν τῷ προσώπ<ῳ> σημεῖον βδελυρόν).

F. 35v. <Sine titulo> (δ′. Τοῦτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἀγαθὸν — ὁμοίως καὶ γυναικῶν).

Κρίσις νόστρα τουλχαρίτζη (ε′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἀγαθὸν ἐστὶ — ταῦτα τὰ σημεῖα καὶ εἰς γυναῖκα).

Κρίσις νόστρ<α> τουλταχὴλ (ς′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμα εἰσοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶ — καὶ εἰς γυναῖκα).

F. 36. Κρίσις σχήμ<α>τ<ος> θαπίθς′ καὶ ἀντιπαλχαρίτζη (ζ′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἐξοδικ<ὸ>ν καὶ φαῦλον ἐστὶν — ὁμοίως καὶ εἰς γυναῖκ<α>).

<Κ>ρίσις σχήμ<α>τ<ος> χαιμὰ καὶ ἀντιπὰλ ἡ τάχηλ (η′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμα ἀγαθὸν καὶ εἰσοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶ — ἐν τῷ σφονδύλ<ῳ>).

F. 36v. Κρίσις ταρὰχ τζόταλαι (θ′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἀγαθὸν ἐξοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶ — ἔχων ἐν τῷ προσ<ώ>π<ῳ> ἐλαίαν ἐρωτικό<ν?>).

Κρίσις σχήματος ναγκαλχάτ (ι′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμα φαῦλ<ον> εἰσοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶ — νοθογέννητος ἀσελγεῖς).

<Σ>χημα (*sic*) κατδιουτάχηλ. (ια′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἀγαθὸν εἰσοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶν — ταῦτα δὲ εἰς γυναῖκας).

F. 37. Κρίσις σχήματ<ος> καπδθαχαριτζη (ιβ′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμα φαῦλον ἐξοδ<ι>κ<ὸν> ἐστὶ — τὸ αὐτὸ καὶ εἰς γύναια).

Κρίσ<ις> σχήματ<ος> τζιάματ (ιγ′. Τοῦτ<ο> τὸ σχῆμ<α> συγκεκραμένον ἐστὶν ἅπασιν τοῖς σχήμασι — καὶ ἐν τῷ σφονδύλῳ ἕξει σημεῖον).

Κρίσις σχήματος ὀκλᾶ (ιδ′. Ὅταν ἐν τῷ πρώτῳ οἴκῳ — τὰ αὐτὰ καὶ εἰς γύναια).

F. 37v. Κρίσ<ις> σχήματος ἠτζιματί (*sic*) (ιε′. Τούτ<ο> τὸ σχῆμα ἔνδειξιν ποιεῖ — ἰδιοτρόπως μαγκίπων ἔσται).

Κρίσ<ις> σχήματ<ος> τρίβου (ις′. Ἔστι δὲ συγκεκραμένη — ἐν τοῖς μύλοις σημεῖα). Cum schemasin in marg. Subiciuntur tabulae ad easdem XVI κρίσεις spectantes cum (f. 41v) schemate ad epist. Pythagorae, de qua cf. infra ad f. 44, et signis astrologicis. Sub schemate Pythagoreo haec leguntur: Δεῖ

σ<ε> γινώσκ<ειν> ὅτι διὰ τὴν σπανίαν τῶν χαρτίων διεχάραξα ὧδ<ε> τὸν Πυθαγόραν. — F. 42 ad signa astrol. apponitur notula, quae inc. Γνώρισον καὶ τὴν ἐν τῷ πόλῳ τῶν ζ′ πλανήτων καθήδρυσιν (*sic*) etc. Infra rubro colore : ἰω<άννης?> σοφία πόσα δύνασαι πρόσχες ἄνω τῆς τέχνης τὴν ἀκρίβιαν (*sic*).

F. 42v. Ἀκριβῆς (*sic*) φιλοσοφία τῶν Χαλδαίων. Editum in appendice (cf. ad. cod. Mutin. 11, f. 93).

F. 43. Ἱστορία τῶν ζ′ πλανητῶν τοῦ οὐρανοῦ [quo titulo notula iteratur quam nuper f. 42 indicavimus] (Γνώρισον — ἐν τῷ ζ′).

<De XVI schemasin, quae ex simplicibus elementis (α′ γ′ ζ′ θ′ ι′ λ′ ν′ ο′ ρ′ τ′ φ′ ψ′) aut ex duplicibus (β′ δ′ η′ κ′ μ′ ξ′ π′ σ′ υ′ χ′ ω′) constant> (Τούτ<ο> τὸ σχῆμ<α> ἐστι τοιοῦτον· ἤτοι ἀπὸ δ′ μονῶν (*sic*) γραμμάτων — π<ᾶ>σ<α> ἡ ἐρώτ<η>σ<ις> ἐναντία ὑπάρχει † τέλος). In margg. schemata apponuntur.

F. 44. Περὶ τῶν ζ′ πλανήτων τῆς ἡμέρας (Ἡμέρᾳ αη′ ☉ — καὶ ἅπαν τὸ γινόμενον ἐν αὐτῇ. τέλος).

<Epistula Pythagorae ad Telaugem> (Πολλὰ παθῶν — καὶ ὁ νεότερος). Cf. Iriarte, *codd. Matrit.* p. 337. Tum post lemma rubricatum, cuius initium enucleare non potuimus, haec notula : συνεπόμενος τῆς Πυθαγορικῆς ἀλφαβήτου ἀκριβῆς ψήφιζε τὸν φιλοσοφώτ<α>τ<ον> Πυθαγόρα (*sic*) τοῦ ἐνοεῖν (*sic*) καὶ στοχάζεσθαι τοῦ μέλοντος (*sic*) τὶ πράγματ<ος>. Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 77; cod. Bonon. 18, f. 274.

F. 45. Ὅρα δὲ καὶ κατάστασιν καὶ παρατήρ<η>σιν τῶν ζῳδ<ίων> πρὸ<ς> τὸν δρόμον τῆς ☾ (Τῆς ☾ οὔσης ἐν Κριῷ καλὸν ὑπάρχει ὁδεύειν — τὸ γινόμενον τῇ α′ ἡμέρ<ᾳ> παράβουλον· τῇ β′ τρόφημα).

F. 46. Ἑτ<έ>ρα ἑρμην<εία> εἰς τ<ὰ> ζῴδ<ια> πρὸς τὴν ☾ ὅμοι τῆς [fort. leg. πρὸς τὴν τῆς Σελήνης δρόμον ὁμοίως] (Ὅσα πρὸς ἀσκημοσύνην (*sic*) κτάσθαι — καὶ κοινωνίαν ἄρχεσθαι).

F. 46v. <Astronomica quaedam et physica> (Γηρίζει ὁ οὐ<ρα>νὸς γήρισμα ἓν — ἀκούωμεν καὶ ὀσφραινόμεθα).

<Formulae magicae complures etc.> (Ἐν ὀνόματι τοῦ π<ατ>ρ<ὸ>ς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πν<εύματο>ς· Ἀλέξανδρ<ος> ἐγενήθη εἰς Μακεδόν<ας> καὶ ὑπήντησεν αὐτῷ ὁ ἀρχιστρατ<η>γ<ὸς> Μιχ<αὴλ> καὶ ἰδὸν [*sic*] αὐτὸν εἶπεν· ποῦ τρέχ<εις> Ἀλλέξανδρ<ε> etc.). Sequuntur figurae duae et notulae astrologicae (Εἰς [*sic*] θέλεις εὑρεῖν τὸν ☉ ἐν ποίῳ ζῳδ<ίῳ> καὶ μοίρᾳ ἐστὶ etc.). Tum (f. 48) τέλος σὺν θ<ε>ῷ ἀμήν et inferius eadem manu monocondylion : Ἰωάννης νοτάριος ταῦτα γράφη (*sic*). Denique eadem manu tabula astro-

nomica, quam sequitur notula alia perbrevis (Κῦ<κ>λ<ος> τῆς ☾ etc.).

F. 49. Ταύτη ἐστὶν ἡ ἑρμηνία τοῦ φεγγαρίου κατὰ πο' ἡπάγει ἡ ταῦλα τοῦ Σολομῶν· πάντοτες ἐνθυμοῦ καὶ ͵αυιγ'· τρέχει τὸ γράμμα τὸ λεγόμενον ἄλφα· καὶ πάγει εἴ τις ὁμπρο' πᾶς χρόν<ος?>· ἕναν ὀπίσ<ω> τοῦ ἄλλου· ἕως τὸ τ'· καὶ ἀπὸ ἐκεῖ παγένει πάλι<ν> εἲς τ<ὸ> ἄλφα· καὶ εἰ πάγει ἥτις ἀλλάσονται τὸ γράμμα καθαχρόνον, ἕναν ὀπίσω τοῦ ἀλλοῦ· καὶ ἀρχίζει ἀπὸ Ἡλίου ἀνατείλαντος· καὶ βαστάζει ἕως ἄλης ἡμέρ<ας> Ἡλίου ἀνατείλαντος καὶ ἔστιν ὁ πίνακάς του οὗτος· ἀρχήζωντα ἀπὸ τὸν ἰαννουάριον μήν<α> ἀποῦ ἔνε ἡ ἀρχὴ τοῦ κόσμ<ου>. Sequuntur tabulae VI, quarum singulis inde a II expositiones perbreves subnectuntur.

F. 52. <Scriptiuncula de computationibus astronomicis> (Ὅταν θέλ<εις> εὑρεῖν τὸ θεμέλ<ιον> τῆς ☾ κράτη [*sic*] τὸν κῦκλ<ον> τῆς Σελήνης — τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἡ σαρακοστή).

Sequuntur (ff. 53-232) scripta varia omnia fere ecclesiastica et vitae sanctorum.

F. 232v. Φυλακτ<ή>ρ<ιον> (Ὁ Χ<ριστὸ>ς ἐτάφη — τοῦ βοηθεῖν τοῦ δούλ<ου> τοῦ θ<εο>ῦ ὀδ<ί>). Tum crux cum formula quadam adscripta.

Διάγνωσ<ις> τῶν ζῳδ<ίων> (Ὁ Κριὸς ὀφελεῖ διὰ νὰ βαλ<εῖν?> χάρτην — Ὁ Τοξότης ὀφελεῖ εἰς τ<ὸ> ποιῆσαι χωράφια καρποθῆναι ... μὴ φοβεῖ τίνα).

F. 233. Ἀρχ<ὴ> τῆς λεκανομαντίας. Editum in appendice. Tum (f. 233v) <formula quaedam magica> (Καλυσπέρα σου αον' ἄστρον — ἐπεὶ βάλε εἰς πῦρ). Cf. supra, cod. Bonon. 18, f. 344v.

F. 233v. <Precationes et formulae exorcisticae cum schemasin et characteribus arcanis, ut> Εὐχὴ (*sic*) εἰς τ<ὴν> ἐπιληψίαν· ἤγουν εἰς τ<ὴν> γλυκήν (*sic*). — Εἰς νύπ<ιον> ὅτ<ε> κλέει (*sic*) γρά<φ>ε ταύτας τὰς χαρακτήρας καὶ κρέμασον εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὅταν ὑπνῇ, καὶ εἰρηνεύῃ. — Εἰς γυνὴν (*sic*) ἣν οὐ δύναται τεκ<εῖν>· λέγ<ε> εἰς τ<ὸ> δεξιὸν αὐτῆς ὠτίον. — Εἰ δὲ τὸ κοιτάριον οὐ πεσεῖται λέγ<ε> οὕτως· ὁ χ<ριστὸ>ς etc.

F. 235v. Ἑρμην<εία> τῶν τοιούτων σημείων [sc. non modo signorum caelestium et arcanorum, verum etiam compendiorum quibus saepissime librarius utitur]. Sequuntur quaedam arcanis litteris exarata.

F. 237. <Ἰσοψηφία> (Τὸ μὲν τοῦ σ<ω>τ<ῆ>ρ<ο>ς ὄνομα ἀριθμεῖτ<αι> ασοα'· τοσαῦτα ἔτει [*sic*] — ἀμαυρωθήσεται).

<Sortes quaedam, ut> Ψίφος πε<ρ>ὶ μάχης. Πε<ρ>ὶ παραμονῆς. Πε<ρ>ὶ ὁδοιπορούντων. Πε<ρ>ὶ ἀποδημίας οὕτως [sed titulus tantum]. Πε<ρ>ὶ ἀπολίας (*sic*) οὕτως [titulus tantum]. Πε<ρ>ὶ ἐλευθερίας οὕτως [imperf., ut videtur]. Πε<ρ>ὶ γάμου. Πε<ρ>ὶ κλέπτ<ου ?> etc. Cum imaginibus et delineationibus in marg. Succedunt quaedam arcanis item litteris partim scripta; tum (f. 237v) Πε<ρ>ὶ πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὴν ἀπόκρεα.

F. 237v. Ὀνηροκριτικ<ὸν> τῆς ☾ (Τὴν αην′ ἡμέραν ὅπερ ἂν ἴδεις, εἰς χαρὰν μεταβήσεται — Τῇ κ′ ὅπερ ἐὰν ἴδεις, ἀληθὲς ἐστὶν καὶ χαρὰν γενέσθαι). Inserta est ab initio figura muliebris.

Sequuntur (ff. 238v-277v) vita s. Nicolai et opus grammaticum.

F. 278. Βασιλεῖ μεγάλ<ῳ> Πτωλεμαΐῳ (*sic*) Ἀστράψυχος (*sic*) ἱερε<ὺς> καὶ βίβλων ἐπιγραφεὺς ἰδίῳ δεσπ<ό>τ<ῃ> (Ὅτι μηδὲν [*sic*] ὄφειλέν σε τῶν καλῶν — γενομένην τε καὶ ἐπιγινομένην πρόνοιαν. ἔρρω<σο>. Ταύτῃ τῇ γνώσ<ει> καὶ Ἀλέξανδρος — ἐκράτησεν· ἔγραψε δὲ καὶ ἴδιον αὐτ<ῷ> βιβλίον — ἔχει. Ὁ σκεπτόμενος ἀναγινωσκέτω τὰς σκέψεις — καὶ εὑρήσεις περὶ οὗ θέλῃς μαθεῖν. Ὁ δὲ παραδιδοὺς, οὕτως παραδώσει· ἐν ἀρχ<ῇ> βουλόμενος μαθεῖν· λαγχάνεις — καὶ ἐπιθυμεῖς τοῦ ἀκοῦσαι. Καὶ ἑτεροτρόπως δὲ εἰ βούλει μανθάνειν — οἷον περὶ ἀπωλείας. Εὐχὴ πρὸς τὸν θ<εό>ν. Παντοκράτωρ κ<ύρι>ε θεὲ αἰώνιε — ἐπιζητουμένην βεβαίωσιν. Ταύτην τὴν εὐχὴν λέγε πρὶν λάχῃς — ἥτις ἐστὶν αὕτη : αὗται αἱ ἡμέραι τῆς ☾ ἐν αἷς μέλ<λεις> ἐπερωτ<ᾶν>. Τῇ α′ ἡμέ<ρᾳ> πρωὶ ἐπερώτα· Τῇ β′ δήλις [*sic*] — τῇ λ′ δήλ<ης>). — F. 280v. <Ζητήματα> ab initio ad ρβ′ <ε>ἰ ἀπαλλάσσομαι τοῖς φίλοις. — F. 282. Χρισμοὶ καὶ σημεῖα. — F. 283. Ἀρχὴ τῶν δεκάδων [quae singulae nomina prophetarum ut lemmata rubro colore praefixa habent et usque ad ριγ′ pergunt]). Cf. *Astrampsychi Oraculorum decades CIII* ed. R. Hercher (Berolini 1863), a cuius editione codex valde discrepat praecipue ab initio; et cod. Mediol. 1, f. 64v sqq.

F. 307v. Πετοσίρεος (*sic*) φιλοσόφου (Περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' ἐμοῦ — ταχέως τελευτήσει). Cf. cod. Mutin. 13, f. 262 et infra, cod. Flor. suppl. 29, f. 96. Quae subsequuntur usque ad f. 310, eiusdem opusculi capita videntur esse.

F. 308. Ἄλλος ψῆφος (Ἐὰν τῆς Σελήνης ὁ ἀριθμὸς εὑρεθῇ ἐν τῷ ὑπεργείῳ — τελευτᾷ).

F. 308v. Ὑπόδειγμα ἀριφραδές (Ἔστω εἶναι τὴν Σελήνην ἡμερῶν ιζ′ καὶ ἔχει τὸν παρακείμενον ἀριθμὸν ωϛγ′ — μικρὸς θάνατος). Subiciuntur tabella quattuor column. cum titulo : Σελήν<ης> ἡμέ<ραι> καὶ ἀριθμοί, diagramma quod inscribitur Ὄργανον,

et tabella altera in quattuor item columnas distincta cum titulo praefixo : Ψῆφος τοῦ ὑφελεῖν ἐπὶ τῶν κθ' [1].

F. 310. Ἕτερος ψῆφος (Λάβε τὸν ποσὸν τῆς ☾ ἐκ τῆς ἡμέ<ρας> ἧς κατεκλίθη ὁ ἀσθενῶν — καὶ εὑρήσεις τὸ λεγόμενον). In fine numeri dierum vitae et mortis et tertia tabella, cui praeponitur lemma : Ὁ ὑφειλιμὸς ἔνει ἐπὶ τῶν τριάκοντα.

F. 311. Ἑτέρα μέθοδος, Αἰγυπτιακῆ (*sic*) περὶ ζωῆς καὶ θανάτου (Ψήφιζε ἀπὸ τας [*sic*] κε' τοῦ κατ' Αἰγυπτίων μη<ν>ὸς τοῦ κατὰ Ἀλεξανδρέων πανέμου — καὶ εὑρήσεις τὴν ἀπόβασιν τοῦ νοσοῦντος). Subnectuntur tabellae duae, quarum altera inscribitur: Οὗτοι οἱ στίχοι τῆς εὑρέσεως, altera : Ψήφος (*sic*) τοῦ ὑφελεῖς (*sic*) ἐπὶ τῶν λς'. Cf. supra, f. 17, nec non cod. Taurin. 5, f. 39*bis* et cod. Mutin. 11, f. 78.

F. 312ᵛ. Σημασία τῶν πλανητῶν ἤτοι σκέψ<ις> τοῦ γινώσκ<ειν> ἐκ θεωρίας τὸν ἄν<θρωπ>ον εἰς ποῖον ἀστέρ<α> κεῖται (Κρόνου σημεῖον σημαίνει ἄνδρας μελαχροὺς, σκυθρωποὺς — καὶ καθ' οἷον ἀνάκεινται ἀστέρ<α>). Cum signis planetarum in margine.

F. 313ᵛ. Ὅσαι ὧραι ἀγαθὲ (*sic*) τῆς ἡμέ<ρας> καὶ τῆς νυκτὸς καὶ ὅσαι φαύλαι (*sic*) εἰς τὸ πράττειν ἃ βούλεται τίς· ἄρχομαι ἀπὸ κυριακῆς ἕως σα<ββάτ>ου κατὰ τὴν τῶν ζ' πλανητῶν ἀστέρων θέσ<ιν> (Ἡμέρ<ᾳ> κυ<ρια>κ<ῇ> ὥρᾳ α' ἐξουσιάζει ὁ Ἥλιος καὶ ἔστιν ἀγαθὴ εἰς πᾶσ<αν> πρᾶξιν — πᾶ<σαι> αἱ ὧραι τῆς ὅλης εὐδομάδ<ος> [*sic*]). Mox tabula, ubi indicantur planetae, qui singulis horis et diei et noctis praevalent.

F. 315. Εὐχὴ λεγομένη εἰς κλέπτην (Δέσποτα κ<ύρι>ε ἰ<ησο>ῦ χ<ριστ>ὲ ὁ θ<εὸ>ς ἡμῶν ὁ καταπέμψας τὸν ἅγιόν σου ἄγγελον — μετὰ φόβου. Πρὸ τῆς εὐχ<ῆς> λαμβάν<ει> ὁ ἱερε<ὺς> ὄνπερ ἐφύλαξεν ἄρτον — πνίγον αὐτὸν. Τέλος). Tum versiculi uno tenore scripti, qui eduntur in appendice. Denique (f. 315ᵛ) in spatio, quod vacuum reliquerat, idem librarius inscripsit Γράμματα ἱερογλυφικά· ἅπερ ἐν τείχοις (*sic*) καὶ ἐν πέτραις ἔγρα<φ>ον Ἕλληνες. Vacat f. 316.

F. 317. Michaelis Pselli capp. ρξγ' de omnifaria doctrina cum sex aliis " ex alio „ περὶ σεισμοῦ, περὶ θερμῶν ὑδάτων, περὶ ἐπιγείων καὶ ἐπουρανίων, περὶ τῶν δ' στοιχείων, περὶ νεφελῶν, περὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν. Cf. supra, cod. Bonon. 18, f. 337 sq.

F. 375. Ἕτερα κεφάλαια ἐκβληθέντα ἐκ τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης· α' [sine titulo] (Τὸ οὐράνιον σῶμα τινὲς κρύσταλον πεπηγμένον εἶπον — ἐκ τῶν δ' στοιχείων εἰσίν).

---

[1] " Ergo in *Catal. Flor.*, p. 61 (cod. 12, f. 23-23ᵛ) pro nomine astrologi Ὑφίλαι legendum est verbum ὑφεῖλαι. „ Kroll.

F. 376. β'. Σχῆμα τῆς οὐρανοῦ σφαίρας τοῦ ὑπεργείου καὶ τοῦ ὑπογείου ἡμικυκλίου Πρόκλου οὐ<ρα>νοδρόμου (Τὸ μὲν οὖν ἄνωθεν τῆς γῆς ἡμισφαίριον μοίρας ἡλιακὰς ἔχει ρπ' — τὴν δὲ νύκτα μεγάλην). Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 91 et infra, f. 384.

γ'. Περὶ οὐρανοῦ (Ὁ οὐρανὸς μὲν καταφύσιν [*sic*] εἷς ἐστὶ — διὰ τὰς ιβ' μοίρας τοῦ κόσμου).

F. 376v. δ'. Διὰ τί πλανήτας ἐκάλεσαν τοὺς ζ' ἀστέρας (Πλανήτ<ας> ἐκάλεσαν τοὺς ζ' ἀστέρας — καὶ ἀναλογεῖ τῷ ♄ τῷ ψυχρῷ μέχρι τέλους).

F. 378v. ε'. Περὶ τοῦ Ἡλίου πῶς πιάνεται (Ὁ Ἥλιος μέγας ὢν οὐ δύναται ὁ ἀστὴρ ἐκεῖνος — τὰς δας ὥρας ὄνπερ ποιεῖ).

F. 379. ς'. Κανόνιον τῶν κδ' βαθμῶν καὶ τῶν δ' ἀνέμων· Ἀντιόχου (Ἐπεὶ γὰρ ἑκάστου ἀνέμου ἐστὶ τέταρτον μόριον — τὸ ἀνάπαλιν συνοείσθω). Praefigitur diagramma.

F. 379v. ζ'. Παύλ<ου> Ἀλεξανδρ<έως> [immo Iuliani Laodicensis] ἐπίσκεψις ἀστρονομικὴ (*sic*) περὶ τῶν ιβ' ζῳδ<ίων>. Editum in appendice. Sequitur <ἀνακεφαλαίωσις> cum lemmate: Καταμέρ<ος> (*sic*) μὲν οὕτως εἴπωμεν (*sic*)· συλλήβδην δὲ οὕτως ἐροῦμεν (Τροπικά· ♈ ♋ ♎ ♑ — ἐν ὥρ<α> β' γ' ε' μέχρ<ι> λη' γ'). Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 79.

F. 382. η'. Περὶ τοῦ Ἡλ<ίου> πότε δέχονται αὐτ<ὸν> τὰ ζῴδια (Ὁ ♈ δέχεται τὸν Ἥλ<ιον> — Οἱ ♊ ἐν φε<βρουα>ρ<ίῳ> εἰς τ<ὴν> κ' ὥρ<αν> νυκτὸς ι').

F. 382v. θ'. Κλίμα πρῶτον ἀναφορὰ τοῦ διὰ Μερόης (Τὸ πρῶτον κλίμα ὁ καλεῖται διὰ Μερόης — τὸ δὲ διάστημα μιλίων ρπε').

F. 383. <ι'>. Σχῆμα σφαιροειδὲς τοῦ ὁρατοῦ κόσμ<ου> (Φασὶ δέ τινες ὅτι τὸ μάκρος τῆς γῆς εἶναι — θερμὰ ὕδατα ἀναδίδονται). Inseritur diagramma. Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 89v.

F. 383v. ια'. Πε<ρ>ὶ τὴν φύ<σιν>· καὶ οἰκείω<σιν> τῶν ιβ' ζῳδ<ίων> καὶ τῶν στοιχείων (Τὸ πῦρ θερμὸν καὶ ξηρὸν — ἀπὸ τῶν δ' στοιχείων ἐγγινομένη). Inseritur diagramma.

F. 384. ιβ'. Σχόλ<ιον> Πρόκλ<ου> οὐρανοδρόμου π<ε>ρὶ ἀνατολῶν καὶ δύσ<εων> ἄστρων (Περὶ ἀνατολῶν καὶ δύσεων ἄστρων εἰπεῖν ἀστρολογικῶς ὁρμημένῳ μοι — διὰ τοῦ ἀρκτικοῦ κόλπου). Cum diagrammate margin. Cf. supra, f. 376.

F. 386v. ιγ'. Κλαυδίου <Ptolemaei> περὶ ἀγαθῶν καὶ κακοποιῶν ἄστρων (Τούτων οὕτως ἐχόντων ἐπὶ δὲ τῶν τεσσάρων σωμάτων — προσγίγνωνται) = Tetrabibl. ed. Camerarii (Norimbergae 1535) f. 5v, l. 5-16.

F. 387. ιδ'. Κλαυδ<ίου> <Ptolemaei> περὶ ἐνεργ<είας> τῶν ζ' πλανητ<ῶν> ἀλλήλοις κοινωνησάντων (Ὁ μὲν οὖν ♄ καὶ ὁ ♃ ἐπελθόντες τοὺς ἀλλήλων τόπους — τὰ τέλη ἀποτελεῖ). Con-

stat locis nonnullis ex capp. περὶ φίλων καὶ ἐχθρῶν (ibid. f. 50, l. 26 sqq.) et περὶ ποιότητος θανάτου (ibid. f. 51^{v}, l. 18 sqq.). Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 30.

F. 387^{v}. ιε'. Τοῦ αὐτ<οῦ> περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων καὶ τῶν πλανητῶν καὶ τῶν συνεργουσῶν βοτανῶν αὐτοῖς (Ὁ ζῳδιακὸς κύκλος μεμορφομένος [*sic*] — καὶ κοιλία). Cf. ibid. f. 31^{v}.
Sequitur pars altera cum lemmate : Εἰσὶ δὲ καὶ αἱ τούτων βότανες αἳ συνεργοῦσ<ι> κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτῶν φύσιν. Editum in appendice.

F. 388^{v}. ις'. <Rhetorii> Περὶ τῶν ἀσυνδέτων ἀστέρων πρὸς τὰ φῶτα (Ἡὰν [*sic*] μὲν ἡ ☾ ἀσύνδετος τυχοῦσα ☉ — καὶ μᾶλλον ἀνοήτους). Cf. cod. Flor. 12, f. 93 et Append., p. 163, l. 24-164, l. 6.

F. 389. Ἰουλιανοῦ Λαοδικαίως (*sic*). Cf. infra, f. 417^{v}.
ιζ'. Ἡλιοδόρου (*sic*) ἐπίσκεψις τῶν πλανητῶν, πῶς κυριεύουσι τὰς ζ' ἡμέρας τῆς ἑβδομάδ<ος> καὶ τὰς ιβ' ὥρ<ας>. Editum in appendice.

F. 390^{v}. ιη'. Πε<ρ>ὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πλανήτων (*sic*) ἐν ταῖς ὥραις κυριευόντων. Editum in appendice. Sequitur Σχηματογραφία [i. e. imagines signorum zodiaci, planetarum etc. cum enucleatione]; tum Ἀληγορία (*sic*) τῶν ιβ' μηνῶν vel potius nomina mensium apud Athenienses, Aegyptios, Macedonas, Graecos.

F. 392. ιθ'. Περὶ πόθεν λαμβάν<ει> ἡ ☾ τὸ φῶς (Τὸ φῶς ἡ ☾ ἐκ τοῦ Ἡλίου λαμβάν<ει>· λαμβάνεται δὲ οὕτως — καὶ ἐλατοῦται [*sic*] ἡ ☾ ὡς ἔφημεν).

F. 392^{v}. κ'. Πε<ρ>ὶ τῆς ☾ ἐκλήψ<εως> (Γίνωσκ<ε> οὖν ὅτι ἐπάνωθεν τῆς ☾ — καὶ τὸν ἴδιον δρόμον πορεύεται). Subicitur schema.

F. 393. κα'. Περὶ τῶν τῆς ☾ παρατηρίσεων (*sic*) Πέρσου φιλοσόφου τοῦ Μαζουνατ<ῆ>. Editum in appendice. Tum <notula de diebus utilibus sec. Hesiodum> (Ἡσίοδος λέγει — αὗται εἰσὶν μέγ<α> ὤφελος [*sic*]). Cum schemate subiecto.

F. 396. κβ'. Ἑτέρα ἐπίσκεψις τῆς ☾ καὶ πε<ρ>ὶ τῶν σχηματισμῶν αὐτῆς καὶ τῶν ὀνομασιῶν. Editum in appendice.

F. 398. κγ'. Περὶ ἀστέρων ποιούντων [sed in cod. ποιοῦντα] τάραξιν καὶ κίνδυνον εἰς τ<ὸν> ὑπου<ρα>νὸν ἢ ὄμβρους ἢ ἀνέμους ἢ πυρκαιὰς ἢ σημεῖα τινὰ etc. Πέρσου φιλοσόφου τοῦ Μαζουνατ<ῆ>. Editum in appendice.

F. 399. κδ'. Ἑτ<έ>ρ<α> ἐπίσκεψις σεληνιακ<ὴ> (*sic*) περὶ προγνώσεων Μελάμπο<δο>ς ἀστρολόγου (Ἐν τῷ μεσουρανήματι ἡ ☾ — φθορὰν κτηνῶν δηλοῖ). Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 92.

F. 400. κε'. Χρήσμα (*sic*) τεχν<ω>θὲν παρὰ τοῦ Οὐάλεντος. Editum in appendice. Subiciuntur tabellae duae astrologicae et in fine adnotatio perbrevis.

Horum XXV capp. quae praecedunt non secus atque capp. Pselli indiculus exstat f. 477-480v.

F. 403. Μερικὰ ἀποτελέσματα ἐκ διαφόρων ἀποτελεσματικῶν Οὐάλεντος, Μασάλη, Ῥητορίου, Μαξίμου, Ὑφαιστίνου [leg. Ἡφαιστίωνος], Προταγόρου (*sic*) καὶ ἑτέρων (Ἰ<ησο>ῦ καὶ ταῖς πρεσβείαις τῆς παναμώμου καὶ παναχράντου ὑπερευ<λογημένης> θ<εοτό>κου καὶ πάντων τῶν ἁγίων γέγονεν ἡ εὐλογημένη (?) καὶ εὐτυχ<ὴς> ἐρώτ<ησις> καθολικ<ὴ> τοῦ θεοφιλάκτου (*sic*) Ἰω<άνν>ου τοῦ Συναδινοῦ (*sic*) τοῦ παρόντος φε<βρουα>ρ<ίου> μηνὸς· τῆς πα [hic lacuna trium vel quattuor vocabulorum] αμϵ' τοῦ ͵ςχξα' (= 1153) ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμ<ου> etc. — F. 404, l. 17. Ταῦτα μὲν ἔγραψα ἀπὸ παλαιοῦ θέματ<ος>· ἵνα ἔστιν εἰς παράδειγμα τῶν νέων τῶν θελόντων μανθάν<ειν> τὰ θέματα καὶ τὰς κρίσεις αὐτῶν· τὰ διὰ μέσου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτ<ου> δηλοῦσιν οἱ ιβ' τόποι· ἄκουσον λοιπὸν καὶ περὶ τοῦ ἑνὸς τόπου τοῦ ὡροσκόπου). Post alia quaedam (quae ab extremis f. 404 lineis ad f. 405 pergunt) habes lemmata primum rubrica, deinde atramento scripta, quibus op. capita videntur indicari. Haec sunt :

F. 405. Πε<ρ>ὶ τοῦ πότ<ε> γίνεται (Θεώρησον τὸν οἰκοδεσπότην — χρεὼν λέγ<ειν>).
Εἰ γίνεται τὸ πράγμα ἢ οὔ (Ἴδε τὴν ☾ ἐν στερεῷ ζῳδίῳ — τὸ πραγμα) = cod. Venet. 6, f. 149. Cf. supra, cod. Taurin. 4, f. 44v.
Περὶ αἰτήσεως χάριτος καὶ δωρεῶν (Ἐὰν παρά τινος αἰτῆσαι θέλ<εις> — καὶ πρὸς τέρψεις).

F. 405v. Περὶ αἰτήσεως γενεθλίον (*sic*) (Ἐὰν τινὸς γένεσιν θεάσαι — μέρη κζ').
Περὶ νοσούντ<ων> (Ἐπὶ νοσοῦντος — τὰ οἰκεῖα).

F. 406. Πε<ρ>ὶ πράσεως καὶ ἀγορᾶς (Τοῖς βουλομένοις ἀγοράζειν — πάντως). — Ἄλλως (Σκέπτου εἶναι τὸν ὡροσκόπον τὸν ἀγοράζοντα — τετράποδα).
Περὶ ἀγορᾶς κτηνῶν (Ζῷα δὲ ἐὰν θέλ<εις> ἀγοράσ<αι> — τὰ ὀπίσ<ω>).

F. 406v. Περὶ ὁδοιπορίας (Βλέπε τὸν ὡροσκόπον — τάχιον).
Περὶ θησαυρῶν (Εἰ ἐρωτηθεὶς [*sic*] περὶ τόπου — ὁ Μασάλης).
Οὐάλεντος περὶ γάμου (Τὸν μὲν ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Ἡλίου — παρακολουθ<εῖ>) = Hephaest. III, 9. Cf. cod. Flor. 7, f. 167.

F. 407. Περὶ κρίματος ἢ δίκης (Εἰ ἐρωτηθεὶς [*sic*] περὶ μάχης — σωθήσεται). In marg. leonis imaguncula.

F. 407v. <Περὶ ἀρρωστιῶν> (Αἱ δὲ ἀρρωστίαι παρὰ τὴν φύσ<ιν> τῶν ζῳδ<ίων> — καὶ τὰ τῶν ἀστραγάλων). Cum signis zodiaci in margine.

F. 408. <Quibus planetis singulae corporis partes subiectae sint> (Ἡ μὲν κοιλία καὶ σπλὴν τῷ ♄ — περὶ ἐκεῖνο τὸ μόριον). Cf. supra, cod. Bonon. 18, f. 311.

F. 408v. Περὶ τῶν κλιμάτων (Τινὲς δὲ λαβόντες πρόφασι [*sic*] ἐκ τῶν προειρημένων καθολικῶν ὑποδειγμάτων — διὰ τῆς ὑπερβολῆς τῆς ἀγνοίας καὶ ὄκνου καὶ καταργημένου φθόνου). Mox ante lemma, quod sequitur, haec leguntur : Χ<ριστὸ>ς ὅπου βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις (*sic*).

F. 409v. Περὶ ἐρωτήσεων (Ὅτι πά<ση>ς ἐρωτήσεως τὸν ἐρωτῶντα — δηλωτικὸν τοῦ σκοποῦ).

F. 410. Περὶ τοῦ εἰ ἔστι τινὶ ἀγαθὸν ἢ κακὸν καὶ πότε (Εἶπεν ὁ Μασάλης· εἰ βούλει γνῶναι — ἡ ♀ ἀνὰ η').

F. 410v. Περὶ τοῦ πότε γίνεται ἡ ζητουμένη ὑπόθεσις (Ἐὰν ἐρωτηθεῖς [*sic*] πότε γίνεται — ἐν τῷ μεσουρανήματι). Cf. cod. Venet. 6, f. 148v. — Ἄλλως (Ἴδε τὴν ☾ εἰ ἐν τῷ στερεῷ ζῳδίῳ — τὸ πράγμα).
Περὶ ἀποδήμ<ου> ὑποστρέψει ἢ οὔ· ζῇ ἢ ἐτελεύτησεν (Σκόπει τὸν ὡροσκόπον. ἐὰν ἐπιθεωρῆτ<αι> ὑπὸ καλοποιῶν — ἐν τῇ αὐτοῦ ἀποδημίᾳ).

F. 411. Περὶ ἀφροδισίων ἔρωτος (Τῆς ☾ οὔσης μετὰ ♀ — ♃ ♒). Monstri cuiusdam alati imaguncula in marg.

F. 411v. Περὶ τοῦ ἐχθροῖς ἐπιτιθέν<αι> (Δέον ἐχθροῖς ἐπιτίθεσθαι καὶ δολοποιεῖν — ἅμα καὶ ἁλιεύειν).

F. 412. Περὶ δραπέτου Νικαέως Προταγόρου (*sic*). Editum in appendice. Aquilae coronatae imaguncula in marg. Cf. cod. Paris. 2506, f. 36.

F. 412v. Μαξίμου περὶ δραπετῶν (☾ ἐν ♈ ὁ φυγὼν ταχέως εὑρεθήσεται — ἐπανήξει δεσπότ<ην>. — Ἵνα δὲ βεβαιότ<ε>ρ<ον> δυνόμεθ<α> περὶ τούτων καταστοχάζεσθαι δεῖ καὶ τὰς τῶν ζῳδίων φύσεις ὁρᾶν οὕτως. ☾ ἐν ♈ ἱμάτι<α> νομίσματα — ἀπώλοντο). — Ἄλλως (Ὥρᾳ ♄ τὰ κλαπέντα ἱμάτια — καὶ εὑρεθήσ<ε>ται). Cf. cod. Venet. 6, f. 53.

F. 413v. Περὶ ἀποκρυβῆς εἰ φυλαχθῇ τί [tum fenestra unius vel duorum verborum] ἢ ἐν τόπ<ῳ> καὶ ἐρωτήθ<η> (*sic*) τί ἔστι (Γνῶθ<ι> τὴν οὐσίαν τοῦ φυλαχθέντος — ἀπὸ τοῦ διέποντος). Subicitur schema cum lemmate marginali : Οὕτως γί<νεται> τὸ θέμ<α> τῶν ιβ' τόπων.

F. 414. Περὶ στηριγμῶν τῶν ἀστέρων (Ὁ ♄ στηρίζων ἐν τῷ ὡροσκόπῳ κυριεύων — θάνατον δηλοῖ).

F. 414v. Περὶ δωρυφορίας (Δωρυφορία ἐστὶν ὅταν ἡ ☾ εἰς τ<ὸ> ἔμπροσθεν μέρος — ἢ βιοθανάτους ποιήσει).

F. 414v. <De XII locis> (Δεῖ πρῶτον ἐπιβλέπ<ειν> τὰς διαφορᾶς [*sic*] ἐπιγενέσεως [*sic*] etc. Ὁ πρῶτος τόπ<ος> ὡροσκόπος — καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμοίως).

F. 417v. Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως. Cf. supra, f. 389. Editum in appendice.
Τοῦ αὐτοῦ. Editum in appendice.

F. 418. Διαφορὰ ζῳδ<ίων> μερική. Editum in appendice.

F. 418v. Περὶ καταρχῶν πρὸς τὰ ὅρια τῶν ἀστέρων (Ὡροσκοπῶν ♄ ἐν ἰδίοις ὁρίοις χαλεπὸν — καὶ ὠφέλιμον ποιεῖ τὴν καταρχ<ήν>).

F. 422. Περὶ τῶν τεταρτημορίων <ἐκ τοῦ Παύλου> (Τὸ τεταρτημόριον ἀρσενικόν ἐστι — ἕως τῆς τοῦ θανάτου τελευτῆς). Cf. supra, cod. Taurin. 4, f. 66v.

F. 422v. <Sine titulo> (Συμβάλεται δὲ τὰ ἀκούοντα καὶ βλέποντα — τῶν εἰς τοῦτο τὸ μέρος ἐξεταζομένων).
Περὶ ἀποκλιμάτων (Τεσσάρων κέντρων ὄντων καὶ δ' ἐπαναφορῶν — εἴτε ἀστέρι). Protinus cum lemmate marginali: Ὑποδείγματος χάρ<ιν> (Φέρε εἰπεῖν τὸν τοῦ ♃ — χωρεῖν δυναμένας). Cf. cod. Flor. 8, f. 198.

F. 423v. Ἐκ τοῦ Ὑφαιστίνου [sc. Hephaestionis] ἀπὸ τοῦ γ' βιβλίου κε<φάλαιον> δ' (Τὰ μὲν τροπικὰ τῶν ζῳδ<ίων> ῥαδίως τὰς μεταβολὰς — πάσ<ῃ?> καταρχῇ).

F. 424. Περὶ ζῳδ<ίων> κράσεως ἑτέρου (Τῶν ζῳδ<ίων> τὰ μὲν εἰσὶν ἀρρενικὰ — καὶ περὶ μὲν οὖν ἑκάστου ἐρώτησις).

F. 424v. Περὶ ἡμερινῶν καὶ νυκτερινῶν ζῳδ<ίων> καὶ πλαγ<ίων> καὶ ὀρθῶν καὶ τροπικῶν καὶ ποταπῶν τελ<όντων?> ἀποτελέσματ<α> (Ἡμερινὰ ζῴδ<ια> εἰσὶν — πράσσειν).

F. 425. Περὶ τοῦ πῶς γνωσόμεθ<α> τὸν τὸ κύρος <ἔχοντα> ἐπὶ πάσης ἐκζητήσεως (Πρὸ πάντων δὲ [fort. leg. δεῖ] ζητεῖν τὸν δεσπότ<ην> τοῦ ὡροσκόπου — ἡμῖν ἐστίν).

F. 426. Περὶ τῶν ιβ' μορίων τῶν ζῳδ<ίων> τί ση<μαίνου>σιν (Ἐπετήρησαν δὲ ἀκριβῶς εἰς πρόγνωσιν οἱ παλαιοὶ — περὶ ἀποβολῆς δραπέτου ἢ τῶν ὁμοίων). Cf. supra, cod. Taurin. 4, f. 62v.

F. 429v. Περὶ τῶν ιβ' μορί<ων> (Τὸ ιβ' μόριον τῶν ἀστέρων — ἢ σεσηνομένους καθίστησι). Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 82v.

F. 430. Εἰς τ<ὸ> ποιεῖν κανόνι<ον> κατὰ τὸν Ἀλίμ (Ἐπὶ τῶν ὁμαλῶν κινημάτων τοῦ Ἡλίου — κατὰ δὲ ε' ἔτη ιβ'· ιε'· ις'· κδ').

F. 430v. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας περὶ δεκανῶν ζῳδ<ί>ων. Editum in appendice.

F. 432. Περὶ ὑψωμάτων καὶ ταπεινωμάτων· Ἀντιόχου. Editum in *Catal. Flor.*, p. 147-148.

F. 433. Περὶ αἱρέσεως τῶν ἄστρων· Ἀντιόχου. Editum ibidem, p. 146.
Παύλου Ἀλεξανδρέως (Ὅτι οἱ δεκανοὶ τῶν ζῳδ<ίων> πρόσωπα λέγονται — ὁ γ' ☉). Cf. Paul. Alexandr. B, 4v.

F. 433v. Περὶ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτοῦ συμβαινόντων· Ἀντίοχου. Editum in appendice. Avis cuiusdam imago in margine. Cf. supra, cod. Mutin. 11, f. 74v.

F. 434. Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως Ἡλίου Σελήνης καὶ ἀστέρων Ἰουλιανοῦ (Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸς τὰς τῶν καταμέρος ἐπισημασίας προγνώσεις — καὶ βροντῶν καὶ τῶν τοιούτων). Monstri alati imago in marg. Cf. ibidem, f. 83v.

F. 435v. Πε<ρ>ὶ νεφῶν (Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ νέφη τόποις ὁρίων ὄντα παραπλήσια — ἀκολουθείας ἐκθήσωμεν). Cf. ibidem, f. 84.

F. 436. Περὶ νεφελῶν ἐπίσκεψις Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως (Αἱ νεφέλαι ἀερωδης [*sic*] πετώμεναι — καὶ ζέφυρον ἄνεμον). Cf. ibidem. Tum notula : Ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ ἐπισκέψεως παλαιῶν ἐμπειρικῶν ἀνδρῶν· ὅτι ἑνὸς ἑκάστου μηνὸς εὕρων (*sic*) ἡμέ<ρας> β' εὐχρησταις (*sic*) εἰς πᾶν καταρχὴν (*sic*) καὶ ἄλλας β' ἐναντίας εἰς τὸ αὐτό· εἰσὶ δὲ ἀπὸ ἐπισκέψεως αὗται. Subicitur tabula dierum fastorum et nefastorum secundum menses. Avis fig. partim recisa in marg.

F. 437. Tabella cum lemmate : Ὡρωσκόπιον τῶν ιβ' μηνῶν σημειούμενον διὰ τοῦ ἡλιακοῦ φωτὸς καὶ τῆς κείρας (= χειρὸς) ἑνὸς ἑκάστου καὶ διὰ τῶν πελμάτων εὑρισκομένον.

F. 437v. Ἀρχὴ τῆς ψηφοφορίας (Δεῖ πρὸ μηνὸς σεπτεμβρίου — ἐλέχθω).

F. 439v. Περὶ ἐκλεί<ψε>ως (Περὶ δὲ τῶν ἐκκλεί<ψε>ων ἵνεπιτόμω [*sic*] — τὴν κίνησιν).

F. 440v. Πε<ρ>ὶ τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων (Ἐπὶ τούτοις δεῖ ζητεῖν περὶ τῶν ἐκλειπτικῶν συνδέσμων — ἡ ἔκλειψις).
Εὕρεσις συνδέσμων (Εὑρίσκονται δὲ οἱ σύνδεσμοι — ταῦτα περὶ τῶν β' φωστήρων).

F. 441. Πε<ρ>ὶ τῶν ε' πλανήτων (Ἐπὶ δὲ τῶν ε' πλανομένων [*sic*] τριχῶς — ἐν ἐπιτόμῳ εἰρείσθω). Sequitur haec notula : Περὶ δὲ σχημάτων καὶ ὑψωμάτων καὶ οἴκων ζήτ<ει> ὄπισθεν.

F. 442v. Περὶ τῶν ζ' κλιμάτων (Κλίματα εἰσὶν ζ'· ἐν οἷς κλίμασι — μιλίων ρπε'). Cf. supra, cod. Taurin. 3, f. 15v.

F. 443v. Ἐπιστολὴ Πέτρ<ου> φιλοσόφου εἰς τ<ὸν> π<ατ>ριάρχ<ην> κῦρ. Λουκ<ᾶν>. Edita in appendice.

F. 446. Τοῦ αὐτοῦ Πέτρ<ου> φιλοσόφου ἔκθεσις περὶ ἀστρονομίας. <Prooemium> (Πάντα φθαρτὰ καὶ τρεπτὰ τὰ κτιστὰ λέγειν — καὶ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως τῶν ὄντων ἀπολαβόντες· χάριτι τοῦ κ<υρίο>υ etc.) sequuntur capita, quae non omnia titulis distinguuntur, sc. (f. 447) <Περὶ οὐρανοῦ> (f. 448) Περὶ τοῦ Ἡλίου (f. 449) <Περὶ τῶν ιβ' πύργων ἤτοι οἴκων> (f. 451) Περὶ τῶν γ' ἀνατολῶν καὶ δύσεων Ἡλίου (f. 452) <Περὶ τῶν δ' στοιχείων> (f. 453) <Διὰ ποίαν αἰτίαν καθ' ἕκαστον ἔτος παραλαμβάνει ἡ ☾ τὸν Ἥλιον ἐνδεκατέταρτον ἡμέρας> (f. 454) <De magnitudine Solis. De VII zonis> (f. 454v) <Caput alterum de eodem argumento> (f. 455v) <Περὶ συνανατολῶν

καὶ συγκαταδύσεων> (f. 456^{v}) Περὶ μη<ν>ὸς ἔτι δὲ περὶ ☾ (f. 457^{v}) Σχήματα ☾ ἅπερ καλεῖται φάσ<εις>.

F. 458. Capita alia astronomica, quae non videntur spectare ad idem opus : Περὶ τῆς ☾, πῶς δεῖ εὑρίσκειν τὸ θεμέλ<ιον> αὐτ<ῆς>. — F. 458^{v}. Περὶ τῶν λε<πτῶν> καὶ τῶν ὡρῶν οὕτως ἐστίν. — F. 459. Περὶ τοῦ γνῶναι ἐν ποίᾳ ἡμέ<ρ>ᾳ καὶ ὥρᾳ καὶ στιγμὴ (*sic*) γίν<εται> ἡ ☾ <capita varia>. — F. 461. Περὶ τοῦ γνῶναι τὸν Ἥλιον ἐν ποίῳ ζῳδ<ίῳ> ἐστίν. — F. 461^{v}. Αἱ ἐννεακαιδεκατηρίδες ☾ ἐπακταί.

F. 461^{v}. Τοῦ ἁγίου Μαξίμου μέθοδ<δος> τῆς ιδ′ [= ἰνδικτιῶνος?] ἐν συντόμῳ (Πάντοτε ὁ πρῶτος κύκλος — ἀντὶ τῶν τριῶν πρόστιθε τέσσαρα). Mox capita alia : F. 462^{v}. Περὶ τῆς νηστ<είας> τῶν ἁγ<ίων> ἀποστόλων cum tabella. Πε<ρ>ὶ τῶν περισσῶν ἡμερῶν. Accedunt tabulae tres supputationum singulae singulas pagellas complectentes. — F. 465. Πε<ρ>ὶ τῆς ☾ θεμ<ε>λ<ίου> etc. Cf. Petavii *Doctr. temp.*, t. III, 1703, p. 170 sqq.

F. 466. Ἥρωνος μὲν εἰγωγὴ (*sic*) τῶν γεωμετρουμένων. — F. 469^{v}-470^{r} vacant. — F. 470^{v}. De inventoribus artium. De mathematica.

F. 471. Περὶ παρατηρήσεων τῶν φλεβοτομούντων ἐν τε τὰς (*sic*) τοῦ μη<νὸς> ἡμέ<ραις> καὶ τῆς ☾ (Ἀπὸ τῆς ας ἡμέ<ρας> ἕως τῆς ε′ πρόσεχε σεαυτὸν — καὶ ποιεῖ πλυνθορικὰ πάθη). — F. 472-475. Tabulae supputationum et schema astronomicum. — F. 475^{v}-476^{r} vacant. Tum index de quo supra, ad f. 400.

F. 481. <Precatiunculae et formulae exorcisticae> (Γράψον ταύτ<ην> εἰς χαρτ<ὶ ?> ἀγέννητ<ον> μετὰ κιναβάρεως etc. Ἰστερὸν εἴτε ἀστηρὸν ὅλον οὗ ἅγιον καὶ ρυσεφὶ etc. — Ἄλλως ις′|χς′ / ν|κ φ|χ / ,φ|π τ|κ / π|γ Ἡ ἐλπίς μου ὁ θ<εὸ>ς καταφυγή μου ὁ χ<ριστὸ>ς etc. — Ποίησον καὶ κασιτήριον πλάκ<α> etc.). In fine litterae et signa quaedam arcana.

F. 483. Photii epistulae cum aliis nonnullis aliorum.

F. 518^{v}. Ἐπεὶ δὴ μὲν ἡ παροῦσα βίβλος ὕπαρχει ὄλλη (*sic*) μελικέλαδος καὶ ἄνθεσιν ἀναμιγνυμένη καὶ τὰ ἄδηλα εἰς φῶς φέροντα· πρέπον δέ ἐστιν ἵνα μὴ λίπ<ῃ> αὐτ<ῇ> τί : λοιπὸν ἄρχομαι ὧδε τῶν ζῳδίων ἑνὸς ἑκάστου ἀν<θρώπ>ου· ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ιβ′ ὑπάρχουσ<ιν> ὅλα· πρῶτ<ον> δὲ ἄρχομαι ἁ (*sic*) ἀπὸ τοῦ ♈. Cf. supra, cod. Bonon. 18, f. 314^{v} sqq. Editum in appendice.

In fine (f. 528^{v}) brevis quaedam tabella. Ψήφα καλῶς καὶ ὁ ἔχων γράμματ<α> ι′ ἢ ια′ ἢ ιβ′ ἢ ιγ′ ἔχει ζῴδ<ιον> ♈ — ὁ ἔχων κδ′ τὸν ♓). Infra monocondylion : Τέλος τῶν ζῳδίων.

20. (II. C. 34, olim 35). — Chartac., cm. 21 × 14, 6, saec. XVI, ff. III + 161 + III. — Cf. Cyrillus, II, 20 sqq.

Inter varia variorum scripta ut plurimum ecclesiastica invenitur:

F. 100. <Tractatus astronomicus> Περὶ τοῦ χρόνου ὅλου μετρούμενος (*sic*) μηνῶν καὶ ἑβδομάδων ἡμέραι ὥραι τε καὶ στιγμαί (Ὁ ἐνιαυτὸς ἔχει μῆνας ιβʹ — ὑδρία ϛϛʹ ιʹ). — F. 100ᵛ. † Ψῆφος τῶν κύκλων διαφόρων στοιχείων καὶ τοῦ πάσχα (Πενταπλασίασον τὸν κυκλον [*sic*] — διὰ τὰ ιαʹ λεπτά). — F. 101. † Ψῆφος τοῦ φέγγους δι' οὗ εὑρήσεις καὶ τὸν θεμελίων (Ὁ κύκλος τοῦ φέγγους — τοῦ ἁγίου Βασιλείου αʹ). — F. 102. Ψῆφος δι' οὗ εὑρίσκεις τὸν κύκλον τοῦ φέγγους οἷος καὶ ἐστίν (Ἀναβαίνουσιν οἱ κύκλοι — κύκλος ιγʹ). — Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις ποία ἴνδυκτος (*sic*) ὑπάρχει (Κράτησον ἐν τῇ χειρί σου — ἴνδς' θς'). — Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις τὸν κύκλον τοῦ βισέξτου (Ὁ κύκλος τοῦ βισέξτου — ἴνδς' θς'). — F. 102ᵛ. Ἡ ἑρμηνεία τοῦ βισέξτου (Πῶς ἐγένετο τὸ βίσεξτον — τοῦ ἁγίου πάσχα). — F. 103ᵛ. Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις τὸν κύκλον τῆς Σελήνης (Ὁ τοῦ [*sic*] ☾ κύκλος — κύκλος τοῦ [*sic*] ☾ ιγʹ). — Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις τὸν κύκλον τοῦ Ἡλίου (Ὁ μὲν κύκλος τοῦ Ἡλίου — ἴνδος' θʹ). — Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις τὸν κύκλον τῆς θαλάσσης (Ὁ τῆς θαλάσσης κύκλος — ἴνδικτος ἔννατος). — F. 104. Ψῆφος δι' οὗ εὑρήσεις τὸν κύκλον τῆς γῆς (Ὁ τῆς γῆς κύκλος — ἴνδος' θʹ). — Μέθοδος δι' ἧς ἐστὶν εὑρεῖν πῶς καὶ πόθεν ὑπεισέρχονται αἱ ὧραι ἑκάστῳ χρόνῳ καὶ ἱστῶσι (*sic*) τὴν ἡμέραν τοῦ βισέξτου (Ὁ ἐνιαυτὸς — οὐκ ἔστιν). — F. 104ᵛ. Ἄλλως· ὁ ποιμενικὸς κύκλος οὕτως (Δεῖ ἀριθμεῖν — ψηφίζεις). — F. 105. Ἑρμηνεία τοῦ Ἡλίου (Ἥλιος καθαρὸς ἀνατέλλων εὐδίαν ἐπαγγέλλεται — χειμῶνας δηλοῦσιν). — F. 105ᵛ. Ἑρμηνεία τῆς Σελήνης (Τριταία οὖσα ἡ Σελήνη — χειμῶνα σημαίνει). — F. 106. Μέθοδος τοῦ γνῶναι πόσας ὥρας λάμπει ἡ Σελήνη κατὰ νύκτα (Ἀπὸ πρώτης ἡμέρας — λάμπει ἡ Σελήνη). — F. 106ᵛ. † Περὶ τῶν τεσσάρων καιρῶν (Τὸ ἔαρ — δεκ<εμβρ>ίου). Des. ibidem.

F. 123ᵛ. Ἡ ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου διὰ τῶν ιβʹ ζῳδίων. Editum in appendice.

F. 125ᵛ. † Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου τὸ μηναῖον. Des. in f. 127. Editum in appendice.

21. (II. F. 21). — Chartac., cm. 21,9 × 14,8, saec. XV ex. et (inde a f. 88) saec. XVI, ff. V + 130 + III. Non unius manus. — Cf. Cyrillus, II, 166 sqq.

F. 1. Pindari Olympia.

F. 88. Κλαυδίου Πτολεμαίου βιβλίον ὁ Καρπὸς ἐν κεφαλαίοις ρʹ. Des. ἐγχώριος ἔσται ὁ ἐχθρός. = Ed. Camerarii (Norim-

bergae 1535), f. 55v-59v. Sequitur notula eadem m.: Ὁ περιβόητος ἐν σοφίᾳ Πτολεμαῖος — ἅπαξ δὲ τῶν ς'.

F. 122. <Pseudo->Herodoti vita Homeri.

22. (III. AA. 7, olim III [perperam Cyrillus IV] A. 7). — Chartac., cm. 32,8 × 23,7, saec. XV ex., ff. I + 53 + x. — Cf. Cyrillus, II, 202 sqq.

F. 1. Sub titulo Ἐκ τῶν ἐφημέρων τοῦ Κλαυδίου Τούσκου excerpta ex Ioh. Laur. Lydi libro de mensibus (Βροντὴ γίνεται εἰληθέντος πνεύματος — ὁ δημιουργικὸς ἀριθμὸς ὀνομάζεται).

F. 34. Ἐφήμερος τοῦ παντὸς ἐνιαυτοῦ σημείωσις ἐπὶ ἀνατολῶν τε καὶ δυσμῶν τῶν ἐν οὐρανῷ φαινομένων ἐκ τῶν Κλαυδίου τοῦ Θούσκου καθ' ἑρμηνείαν πρὸς λέξιν (Ἰαννουάριος. α' Ὁ Ἥλιος ὑψοῦται — Ἰούλιος. ... γ' Ταραχαὶ τοῦ ἀέρος ἐκ τοῦ νότου). Vacant f. 38v et 39. Clodii Calendarium in Lydi de ostentis ed. Wachsmuth, p. 114-135, l. 23.

F. 40. Zoroastris oracula cum Plethonis expositione. Vacat f. 46.

F. 47. Plethonis de fato et Epinomis.

23. (III. C. 13). — Membran., cm. 33 × 23, saec. XVI (a. 1558, ut legitur f. 64), II (chart.) + 346 + III (chart.). — Cf. Cyrillus, II, 357 sqq.

F. 1. Theonis et aliorum prolegomena in Ptolemaei magnam Syntaxin = cod. Laur. LXXXIX, 48, f. 7. Cf. Bandini, *Catal.*, III, 413.

F. 24. Κατασκευὴ καὶ χρῆσις κυκλικοῦ ἀστρολάβου (Λαβόντες κύκλους τρεῖς — τῶν προδιοπτευθέντων πλανωμένων ἢ μή). In fine (f. 28v) Τέλος τοῦ Βαρλαὰμ [*sic,* sine distinctione inter Τέλος et nomen auctoris operis, cuius titulus sequitur] πῶς δεῖ ἐκ τῆς μαθηματικῆς τοῦ Πτολεμαίου συντάξεως ἀκριβέστερον ἐπιλογίζεσθαι ἡλιακὴν ἔκλειψιν. Huius tractatus, qui exstat etiam in cod. Laur. cit., f. 1, capp. indicavit Bandinius, ibid., 412 sq. Post Barlaami opusculum cit. (f. 33) eiusdem logistica, (f. 65) Ptolemaei magna Syntaxis et (f. 266) Adrasti Harmonicorum libri.

24. (III. C. 20). — Membran., cm. 29 × 21, saec. XIV (immo ut putamus XV in.), ff. III (chart.) + 243 + III (chart.). — Cf. Cyrillus, II, 366 sqq.

F. 1. Κλαυδίου Πτολεμαίου τῶν πρὸς Σύρον ἀποτελεσματικῶν βιβλίον <I-IV>. Cum diagrammatis. In fine Τέλος Κλαυδίου Πτολεμαίου ἀποτελεσματικῶν τέταρτον. Edidit Camerarius a. 1535. Cf. cod. Flor. 3, f. 58.

F. 77. Ἐξήγησις εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου· ἀνώνυμος. Des. τὸν χρόνον τῆς κολλήσεως. Edid. Hieron. Wolff a. 1559. Cf. cod. cit., f. 115.

F. 186. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς ἀποτελεσματικὴν Πτολεμαίου. Des. τῆς ♀ καὶ τοῦ ☿ ιδ' ἔμπροσθεν ζ' καὶ ὄπισθεν ζ', p. 204, l. 25 edit. Wolffii. Cum diagrammatis. Cf. cod. cit., f. 1.

F. 202. Ἕτερα εἰς τὰ ἀποτελεσματικὰ συμβαλλόμενα ἐν δυσὶ βιβλίοις ἀνεπίγραφα (Ὁ μὲν οὖν παντεπόπτης — ἅτινά ἐστιν ἐπὰν τῶν προκειμένων τόπων <nec plura>). Cf. cod. cit., f. 258. Sunt Vetti Valentis excerpta; cf. *Catal. Venet.*, f. 83-121 et infra, cod. Flor. suppl. 31, f. 1. Nonnulla in appendice edentur.

25. (III. E. 19). — Chartac., cm. 19,6 × 14,3, saec. XV, ff. I + 2 (sine num.) + 278 + II (s. num.) + I. — Cf. Cyrillus, II, 452 sqq.

Post Plethonis, Aristotelis, Gregorae, aliorum opp. varia invenimus :

F. 168. Ἰωάννου Ἀλεξανδρέως γραμματικοῦ περὶ τῆς τοῦ ἀστρολάβου χρήσεως γεγραμμένων ἕκαστον τί σημαίνει. Des. νοτιώτερός ἐστιν ἢ βορειότερος = ed. Hase, *Rhein. Mus.*, VI (1839), pp. 129-156, l. 3 a f. Cf. et cod. Mediol. 25, f. 147v.

F. 182. Ἑτέρα ἐξήγησις περὶ τοῦ ἀστρολάβου (Εἰ βούλει γινώσκειν τὴν τοῦ ἀστρολάβου μέθοδον — πρὸς τὸ κέντρον τοῦ μεσονυκτίου) = <Pseudo->Aegypti interpr. de usu astrolabii ed. ab Hase, *Rhein. Mus.*, t. cit., pp. 158-160.

F. 183. Γίνωσκε δὲ τοῦτο ὡς οἱ ἀστρονόμοι ὀνομάζουσι τινὰς δώδεκα οἰκοδεσποτίας ἃς διέρχονται — εἰς τοὺς οἰκείους τόπους καθῶς πρότερον διεταξάμεθα. Cf. cod. Mediol. cit., f. 159v.

F. 185. <Selenodromium perbreve> (<Τῆς> ☾ οὔσης ἐν ♈ συμφέρει φυτεύειν — ἐν δὲ ♉ ♊ ♋ ♑ ♓ ♍ οὐδόλως ποιεῖν δεῖ). Sequitur tabella signa zodiaci exhibens cum singulorum interpretatione.

Sequuntur (inde a f. 186) alia quaedam philosophica.

26. (III. E. 27). — Chartac., cm. 21 × 15,6, saec. XV, ff. I + 218 + I. — Cf. Cyrillus, II, 462 sqq.

F. 1. Mich. Pselli de omnifaria doctrina.

F. 51v. <Eiusdem?> † Περὶ ἀστρονομ<ίας> (Πρῶτ<ον> μὲν εἰσὶν ζ' πλανῆται — ἓν ἕκαστον τούτων κατ' ἐνιαυτόν). — † Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων πόθεν ἔσχον γέννησιν (Ἐκ τοῦ πυρὸς Κριός, Λέων, Τοξότης — καὶ πόσας ἡμέρας ποιεῖ ἄνευ τῶν ζῳδίων). Cf. infra, cod. 29, f. 40 et Martini-Bassi, *Codd. gr. Biblioth. Ambros.*, p. 124 ad cod. 112, f. 41.

F. 52. Ἑρμηνεία (Τῇ δεκάτῃ τοῦ μαρτ<ίου> εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Κριοῦ — καὶ ποιεῖ ἄλλας ι' ἡμέρας ἐκτός). Τέλος.

F. 53. Niceph. Blemmydae institutio logices.

F. 133. Dionysii Alexandr. descriptio orbis cum expositione.

CODEX MESSANENSIS

CODEX MESSANENSIS

---

27. F. A. 9. — Chartac. cm. 23 × 17; ff. 1-116 (vacua: 16^{v}, 107^{v}, 116^{v}). Singula folia vacua adiecta sunt in principio et in fine, s. XV. (F. 1 in marg. inf. *o Magnum Aquinatis opus*) Jacobus m^{a}. de Aquino.

F. 1. Πορφυρίου φιλοσόφου εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικὴν τοῦ Πτολεμαίου. (Προοίμιον. Inc. Ἐπειδὴ τὰ περὶ — καὶ ὄπισθεν ἑπτά) = cod. Flor. 3; supra cod. Bonon. 17, f. 305.

F. 15. Diagramma. *a*) Κανόνιον τοῦ ὅλου κύκλου τῶν ιη' ζῳδίων καὶ πῶς μερίζεται εἰς τοὺς σχηματισμούς. — *b*) F. 16 et alterum cui praemitt. adn. Ζήτησον τὴν αὐτοῦ ἐξήγησιν ἐν κε<φα>λ<αί>ῳ ρη'. (In medio diagrammate manus recentior exaravit: *Aquinatis opus est*) = cod. Bonon. 17, ff. 317^{v}, 318.

F. 17. Ἐξηγητὴς ἀνώνυμος εἰς τὴν τετράβιβλον Πτολεμαίου = cod. Bonon. 17, f. 169. Sqq. τέλος τῆς τοῦ Πτολεμαίου Κλαυδίου μαθηματικῆς τετραβίβλου.

F. 106^{v}. Μεσουράνημα· ὁ κλῆρος τύχης.

F. 108. Κλαυδίου Πτολεμαίου σαφήνεια καὶ διάταξις τῶν προχείρων κανόνων τῆς ἀστρονομίας καὶ ὅπως χρηστέον (*sic*) αὐτοῖς μέθοδος ἐναργής (<Ἡ> μὲν σύστασις — σελιδίῳ παρακειμένων) = cod. Bonon. 2432, f. 43, cf. *Studi ital. di filol. class.*, III, p. 407.

F. 113. <Π>ολλῶν ὄντων οἷς ἀστρονόμοι χρῶνται — στοιχειώσει ἀποδεδειγμένοις <praefatio in Barlaami monachi Logisticen> = cod. Bonon. 2432, f. 51 (ibidem).

F. 113^{v}. Μέρος ἐστὶ μέγεθος μεγέθους — ὅπερ ἔδει δεῖξαι· ἂν τριῶν ὄντων ἀριθμῶν <fragmentum Barlaami Logisticae sive Arithmeticae subtilius demonstratae>, v. cod. Laur. 89, sup. 48, f. 169 [Bandini, III, 414]; cf. cod. Bonon. 2432, f. 52, in *Studi ital., l. c.*

SUPPLEMENTUM

CODICUM FLORENTINORUM

SUPPLEMENTUM

CODICUM FLORENTINORUM

Molesto casu factum est ut tres libri Laurentiani, quos Bandinius in catalogo a ceteris astrologorum codicibus seposuerat, in conficiendo primo huius operis volumine praetermitterentur. Cuius neglegentiae sarciendae occasionem nobis praebuit hoc bibliothecarum Italicorum inventarium. — Codicem quoque 28 errore omissum esse nos monuit Franciscus Boll, totius laboris nostri socius, qui descriptionem eius nobis obtulit.

28. Laurentianus XXVIII, 43. — Chartac. in fol. min., cm. 28,5 × 21, s. XV, fol. 86. — Cf. Bandini, II, p. 65. Scripserunt librarii plures (f. 1-40 man. 1, f. 41-43 man. 2, f. 44-86 man. 3).

F. 1 vacuum. — F. 1ᵛ. Cl. Ptolemaei Tetrabiblus. Des. f. 40ᵛ. — F. 41 vacuum.

F. 41ᵛ. Ὁ (*sic*) μέθοδος δι' ἧς προχείρως εὑρίσκομεν τοὺς περ<σικοὺς> ἀριθμοὺς τοῖς ἁπλοῖς ἔτεσι τῶν ἀστέρων διὰ τῶν ἔμπροσθεν χειραμένων (*sic*) κανονίων (Ὅταν προαιρώμεθα καὶ ἐκ τῶν παρόντων κανονίων — ἡ ἐποχὴ ἑνωθῇ). — Ὑπόδειγμα (Ἔστω δὲ καὶ — ὡς ἀργῶν).

F. 42. Κανόνια τῆς κινήσεως τῶν θεμελίων τῶν ἑπτὰ ἀστέρων εἰς τὰ ἔτη τῶν Περσῶν (sequuntur tabulae).

Post f. 43 sequuntur 4 folia vacua.

F. 44. Δοκίμη. Πρόκλου διαδόχου Πλατωνικοῦ ὑποτύπωσις τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων (<Π>λάτων μὲν ὁ μέγας, ὦ ἑταῖρε — τὸ ἐν αὐτοῖς. In fine f. 86 Τέλος τῆς τοῦ Πρόκλου ὑποτυπώσεως τῶν ἀστρονομικῶν ὑποθέσεων).

F. 86ᵛ. De principio anni (Ὅτι ἡ λ' τοῦ σεπτεμβρίου ἐστὶ κυρίως ἀρχὴ τοῦ ἔτους καὶ οὐχ ἑτέρα — τῆς κοσμογενείας αὐτῆς).

29. Cod. Laur. LXXXVI, 14. — Chartac. ff. 145, mill. 285 × 205, saec. XV. — Cf. Bandini, *Catalog.*, t. III, p. 338.

F. 1. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τοῦ Πυθαγορικοῦ Λαξευτηρίου ἤτοι τοῦ Ῥαβολίου οὕτω πῶς λεγομένου Περσιστί. Inc. Τὸ εἶδος τόδε τὸ ὄνομα ἐστι τοῦ Λαχιάμ. Tractatus geomantiae [cf. supra, cod. 18, f. 467; cod. Laur. XXVIII, 22 (Bandini); cod. Parisin. 2424, f. 163v]. Pergit f. 18v disserens de significationibus trium astrorum Εἰς ὅπερ δηλοῖ τόμον θαλάτιν τῶν τριῶν ἀστέρων (Ἂν ἀπὸ τοῦ χαϊμᾶ καὶ τζαμαάτ — ἀπὸ τῶν Σκλάβων. Τέλος τῶν τρίων ἀστέρων).

F. 25. Σημεῖα τῶν ἑπτὰ πλανήτων καὶ ἕτερα (Φαίνων ἤτοι Κρόνος ♄ ... Τέλος τῶν σημείων).

Περὶ κομητῶν ἀστέρων. Genera cometarum iuxta Aristotelem et Apuleium Romanum. (Πρῶτος ἱππίας ἀκτῖνας διαρρέει ...). Cf. Lydus, *De ostentis,* c. 10.

Σημεῖα τῶν ἑξῆς δηλουμένων (Ὅσοι τῶν λίθων εἰς ἀνακωκὴν χαλάζης — ἀφία ἀφρύξ).

F. 26v. Circuli XII quibus depicta sunt planetarum ὑψώματα et ταπεινώματα.

F. 27. Μέθοδος τοῦ γνῶναι ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἵσταται ὁ Ἥλιος καὶ πόσων μοιρῶν ἐστίν (Κράτησον ἀπὸ μηνὸς Σεπτεμβρίου — πόσων μοιρῶν ἐστιν).

Μέθοδος ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἵσταται ἡ Σελήνη καὶ πόσων μοιρῶν ἐστί (Δωδεκαπλασίασον — οἴκου τοῦ Διός).

Sine titulo, de virtutibus sponsae (Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Κριῷ καὶ γάμου τελουμένου — οἴκου τοῦ Διός).

F. 27v. Περὶ τοῦ μὴ ἐπιθυμῆσαι ἄνδρα γυναικὸς καὶ γυναῖκα ἄνδρος (Χοίριον γάλα λαβὼν ...). Sequuntur f. 28 alia magica e. g. Πρὸς ἐκδημίαν τοῦ ἀνδρὸς ἵνα μὴ περιπέσῃ ἡ γυνὴ αὐτοῦ (Λαβὼν χολὴν ἐρίφου ...).

F. 28v. Μέθοδος προγνωστικὴ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου καὶ τοῦ ψαλτηρίου. Ποίημα κυρίου Λέοντος τοῦ σοφοῦ (Λαβὼν τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον — ἐρώτησιν εἰς τὸ ἐναντίον μετατρέπει).

F. 30. Πῶς ὀφείλεις εὑρεῖν τὸ ζῴδιον ἐν ᾧ ἐγεννήθης (Λάβε τὰ στοιχεῖα τοῦ ὀνόματός σου καὶ τῆς μήτερός σου — ζῴδιον ἐστὶ ἐν ᾧ ἐγεννήθης).

F. 30v. Εὐχὴ λαξευτηρίου (Ὁ ἀμέτρητον ἔχων τὴν δύναμιν — Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀμήν). — Sequitur tractatus geomantiae. F. 32 legitur. Ἑρμηνεία τοῦ Ῥαμπλίου. — F. 32v. Ἑρμηνεία τῶν ιβ' σχημάτων ἢ τόπων. — Sequuntur f. 34 capitula Περὶ ὑγείας εἰ ἐρωτήσει τις. — Περὶ κλεψίας. — Περὶ γυναικὸς εἰ ἔστιν ἔγκυος. — F. 34v. Περὶ τοῦ παιδίου εἰ ἔστιν ἄρρεν ἢ θῆλυ. — Περὶ κτήσεως χρημάτων. —

Περὶ ὁδοῦ. — F. 35. Περὶ δὲ τοῦ κτήσασθαι τὰ μὴ προσόντα. — Περὶ μεγαλείου εἰ γενήσεται τῷ ἐρωτῶντι. — Περὶ ἀρρώστου. — F. 35v. Περὶ ἐλευθερίας αἰχμαλώτων. — Περὶ τοῦ ἀγοράσαι γῆν. — Περὶ πολέμου. — Περὶ τοῦ τίς ὁ μέλλων νικῆσαι. Clauditur hoc opus octo versibus de planetarum domiciliis, quos sequitur ἑτέρα εὐχὴ τοῦ αὐτοῦ.

F. 37. Τοῦ Πυθαγόρου πλινθίδες, cf. supra, cod. 18, f. 274.

F. 38. Πυθαγόρας Ἰλιάδι χαίρειν. Ἐπιστόλη [cf. supra, cod. 18, f. 274]. Sequuntur capitula: α'. Ψῆφος Πυθαγορικὴ πρὸς τὸ γνῶναι περὶ μονομαχίας τίς νικήσει. — Περὶ γάμου, etc. Praebentur tabulae cabalisticae. — Cf. supra cod. Mutin. 5, f. 39bis v.

F. 40. Περὶ στοιχείων (Τέσσαρα ἐστὶ — εὖρος).
Περὶ τῶν ιβ' ζῳδίων πόθεν ἔσχον τὴν γέννησιν (Ἐκ τοῦ πυρὸς Κριὸς — Ἰχθύες), cf. supra, cod. Neap. 26, f. 51v.
Πόσας ἡμέρας τοῦ μηνὸς ἐπικρατεῖ ἕκαστον τῶν ζῳδίων (Ἐπικρατεῖ Κριὸς ἀπὸ κ'...). Agitur etiam de horis diurnis et nocturnis in quibus dominentur signum unumquodque. — Sequitur f. 42v. Περὶ ἀστρονομίας ἀποχῆς τοῦ χρόνου. — F. 43. Ἑρμηνεία τοῦ ὡρολογίου.

F. 44. Περὶ πολεύοντος καὶ διέποντος ἀστέρος χρόνον. Ἡμέρᾳ Σαββάτου Κρόνος ἀστὴρ ὥρᾳ α' (Κρόνου πολεύοντος — καὶ τὴν τρίχα).

F. 45v. Περὶ σεισμῶν καὶ τῶν δι' αὐτῶν προγνώσεων ἐκ τῶν οὐρανίων ζῳδίων λαμβάνων τοῦ ἡλϊακοῦ (?) (Μηνὶ ἀπριλίῳ Ἡλίου ὄντος ἐν Κριῷ — ἄτιμοι [fine mutilum]).

F. 46. Ὡρολόγιον τῶν ἑπτὰ πλανήτων (Ὅτι ὁ Κρόνος — τελευτήσει).

F. 46v. Περὶ συστάσεως τοῦ ἀνθρώπου (Συνίσταται ὁ ἄνθρωπος — τὸν ἐγκέφαλον).
Ἐρώτησις· πόθεν οἱ ἄνθρωποι οἱ μὲν γελῶσι πολλὰ καὶ ἀεί, οἱ δὲ στυγνάζουσιν. ἀπόκρισις (Οἱ μὲν αἵματος — κράσεως ὑγρᾶς).

F. 47. Ὅροι σφυγμῶν ιβ' κράσεως ψυχρᾶς καὶ ὑγρᾶς (Ὁ μὲν ἕκτος λακτίζει ... Adiciuntur quaedam de septem hominis aetatibus ... τῷ ψυχρῷ τότε Κρόνῳ).
Πρὸς τὸ εὑρεθῆναι τὸν κλέπτην (Λαβὼν τὸ λευκὸν τοῦ ὠοῦ — βάλε ὄπισθεν τῆς θύρας). Formula devotionis contra furem.

F. 47v. Νικολάου Ὑδρούσης προοίμιον εἰς τὴν τοῦ λαξευτηρίου τέχνην ἐξελληνισθὲν παρ' αὐτοῦ ἐκ Ῥωμαικῆς διαλέκτου Χαλδαίας οὔσης τὸ πρὶν καὶ συνταχθὲν ἔκ τε ἄλλων βίβλων ἑλληνικῶν σποράδην ἤδη ὑπαρχουσῶν (Τοῖς μετιέναι τι τῶν οἱωνοῦν ἀγαθῶν βουλομένοις ἔξεστιν ἐκ θεοῦ ποιήσασθαι τὴν ἀρχὴν... — Laudatur f. 48v Σελμὼν ὁ Ἄραψ ὁ πρὸς Μαμοῦν

ἄνακτα Βαβυλῶνος[1]. — F. 63ᵛ ... τοῦ θεοῦ εὐδοκοῦντος εὕρῃς τὴν τούτῳ σαφήνειαν. Plenius de hoc opere geomantico agit Bandinius, *l. c.*, p. 341. At non desinit, ut credidit vir eruditissimus, f. 63, ubi est capitulum Νοήματα Βουσὴθ φιλοσόφου περὶ σημασίας σχημάτων. Nam f. 68ᵛ post capitulum Πρὸς τὸ νοῆσαι τίς ἡ πεῦσις τοῦ ἐλθόντος διὰ τὸ ἐρωτῆσαι, legitur rubro pigmento καὶ τοῦτο εὗρον ἐγὼ ὁ Νικόλαος ἀληθὲς ἐκ πείρας. Idem opus pergit usque ad f. 95.

F. 95ᵛ. Κύκλος Πετοσίρι. Diagramma astrologicum.

F. 96. Πετοσίρις Νεκεψῷ τῷ τιμιωτάτῳ βασιλεῖ χαίρειν (Περὶ ἑνὸς ἑκάστου — ὁ κίνδυνος ἢ οὔ), cf. cod. Mut. 13, f. 262. Edid. Riess, *Necheps. et Petos. fragm.*, nº 39 (p. 385).

F. 96ᵛ. Ψῆφος τῶν ἑβδομαδικῶν ἡμερῶν ἀκριβὴς διαγνωστικὸς (*sic*) ζωῆς καὶ θανάτου (Μάθε ποίαν ἡμέραν — κατάκλισις). Sequuntur tabulae.

F. 97. Ἀρχὴ τῶν τοῦ λαξευτηρίου κρίσεων ἐν ὀνόματι Κυρίου. Πρῶτον περὶ συνάξεως Σελήνης καὶ Ἑρμοῦ (Ἡ σύναξις ἀφ' ἑαυτῆς διαπλασιασθεῖσα...). « Idem ferme tractatus geomanticus cum illo quem supra enuntiavimus (Nicolai Hydruntini) » [Bandini]. Des. f. 119ᵛ ... καὶ ἔστιν ἐνταῦθα φροντὶς μεγάλη. — Τέλος τῶν κρίσεων.

F. 119ᵛ. Σημεῖα οὐρανοῦ καὶ γῆς (Εἰς τὰ ἄκρα τῆς γῆς...). Sequitur σχῆμα cui ascribitur Ἱστορία Διονυσίου τοῦ Ἀρεοπαγίτου; deinde de signis zodiaci duodecim versus iambici quos edidit Bandini, p. 343. Cf. supra cod. 14, f. 2ᵛ.

F. 120ᵛ. Diagramma astrologicum de trigonis tetragonis, etc. — Infra figura cui inscribitur Ἡ κίβωτος ἣν ὁ δίκαιος Νῶε κατεσκεύασεν.

F. 121. Notulae chronologicae : annorum computationes ab Adam usque ad Constantinum.

Περὶ τοῦ γνῶναι ἄρρωστον (Ἡμέρᾳ πρώτῃ τῆς Σελήνης — ἐγερθήσεται).

Περὶ διαγνώσεως ἀρρώστου (Τῆς Σελήνης αἱ ἡμέραι — τεθνήξεται).

F. 121ᵛ. Αἱ τῆς Σελήνης πεφωτισμένης ἡμέραι.

F. 122. Ἔτι περὶ τῶν κρίσεων ἀπὸ ἑτέρου βιβλίου (Ἐν ἄλλῳ οὕτω ὁρίζει εἰς στρατείαν θλιμένον. — Tractatus geomanticus. Des. f. 126ᵛ. ... καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην πρᾶσιν. — Τέλος).

F. 127. Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῶν συντόμων κρίσεων (Περίοδοι πορίας ... — Breviarium geomantiae. Des. f. 133. ... μέσου βαθμοῦ).

---

[1] Id est Salmân vel Salam praefectus bibliothecae chalifae El Mâmûm (813-833, p. C.); cf. Suter, *Die Mathematiker und Astronomen der Araber*, 1900, p. 223.

F. 134. Ἔσδρα τοῦ προφήτου κάλανδα ἠκριβωμένα τῆς ἑβδομάδος (Κυριακῇ ἡμέρᾳ εἰ γένονται κάλανδα, ὁ ἐνιαυτὸς ἔσται χρήσιμος πολεμικώτατος — καὶ μέλιτος λεῖψις). Cf. Mercati, *Note di letteratura biblica*, 1901, p. 74 s.; *Catal. Venet.*, p. 38, n. 1.

F. 135. <Zoroastri> Περὶ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου καὶ ὅσα ὁ Ζεὺς ἀποτελεῖ <περιπολεύων> τοὺς ιβ′ οἴκους καὶ περὶ τοῦ δωδεκαετήρου (*sic*) Διός. = *Geoponica*, I, 12 (p. 21 Beckh).

F. 137. Περὶ ἀνθρώπου (Οὕτω μὲν οὖν τὴν νοητὴν οὐσίαν — βάρβαρε ποιητά).

F. 137v-138. Diagrammata astronomica : caelestes zonae et zodiaci signa et planetarum motus. Alteri superscribitur : Ἀρχὴ σὺν θεῷ τῆς ἀστρονομίας. Textus incipit f. 138v : Ἰδοῦ βλέπομεν ὅτι ὁ οὐρανὸς ἔνι· θέλομεν δὲ τοῦτο εἰδεῖν καὶ τί εἶδος ἔνι τὸ σῶμα τοῦ οὐρανοῦ... Inveniuntur capita: f. 139. Περὶ τῶν ἑπτὰ ζωνῶν (Ἐπειδὴ εἴπομεν — ἡ Σελήνη). — F. 139v. Περὶ ἐπομβρίας (Πρόσεχε καὶ ὅταν γενήθη τὸ φέγγος — ἐκ παντός). — F. 140. Περὶ τοῦ σχήματος τῆς γῆς κεφάλαιον α′. — Περὶ τοῦ ὠκεανοῦ. — F. 140v. Περὶ γῆς καὶ ὑδάτων. — Περὶ τῶν νεφελῶν. — F. 141. Περὶ βροντῶν καὶ ἀστραπῶν. — F. 141v. Οἱ κύκλοι τῆς κτίσεως. — Περὶ ἀνακαινίσεως κόσμου. — F. 142. Περὶ ἀνακαινίσεως οὐρανοῦ. — Περὶ τῶν ζ′ χαρισμάτων τοῦ πνεύματος. — Περὶ τῶν μηνῶν. — Περὶ τῶν ζῳδίων. — Sequuntur f. 142v versus politici quibus nomen scriptoris proditur Ἀνδρέας φιλολόγος [edidit Bandini, p. 344]. — Περὶ μεταβάσεως Ἡλίου ἀπὸ ζῳδίου εἰς ζῴδιον. — F. 143. Περὶ οὐρανοῦ τοῦ πόλου ἐπαρσέως ἀναφέρεται τρι... Desinit his verbis tractatus fine mutilus f. 145v. — Nonnula capit. repetuntur in cod. Bonon. 18, f. 334v s. et cod. Neap. 19, f. 317 ss.

30. Cod. Laur. LXXXVI, 17, ff. 262, saec. XV, manu Michaelis Apostoli scriptus (f. 262 : Μιχαὴλ Ἀποστόλης Βυζάντιος ἄκων καὶ τουτὶ τὸ βιβλίον διὰ τὸ πᾶν ὑγιὲς ἔχειν ἐξέγραψα). — Cf. Bandini, *Catal.*, t. III, p. 361.

Eadem ad verbum continet atque codex 29, ex quo sine ullo dubio descriptus est. Itaque singula hic repetere supervacaneum visum est.

31. Cod. Laur. LXXXVI, 18. — Membran., ff. 19, mill. 265 × 170, nitidissime scriptus anno 1491 a Iohanne Rhoso (f. 19: Μετεγράφησαν καὶ ταῦτα Οὐενετίαις παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου πρεσβυτέρου Ῥώσου τοῦ Κρητὸς χιλιοστῷ τετρακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πρώτῳ μηνὸς Μαίου εἰκόστῃ ἑβδόμῃ). — Cf. Bandini, *Catal. Bibl. Laur.*, t. III, p. 361.

F. 1. Ἀετίου Ἄλεντος (*sic*) Ἀντιοχέως ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου τῶν ἀνθολογίων· Περὶ φύσεως, in marg. Ἥλιος (Ὁ μὲν οὖν παντεπόπτης Ἥλιος...). — Sequitur f. 1v. Περὶ

φύσεως Σελήνης. — Περὶ φύσεως Κρόνου. — F. 2. Περὶ φύσεως Ζεύς (*sic*). — F. 2v. Περὶ φύσεως Ἄρεως. — F. 3. Περὶ φύσεως Ἀφροδήτης (*sic*). — F. 3v. Περὶ φύσεως Ἑρμοῦ. — Des.... δόσεως λήψεως, κοινὸς γὰρ ὁ θεός. — Cf. *Catal. Venet.*, ff. 88-92[1].

Pergit sine titulo (f. 4). Οἱ μὲν οὖν ἀγαθοποιοὶ ἐπιτόπως καὶ καλῶς κείμενοι — οἵτινες ἀστέρες τῶν ἰδίων εἰσὶν ἀποτελεσμάτων. — Cf. ibid., p. 92, l. 7-24.

F. 4v. Περὶ τῆς τῶν δώδεκα ζῳδίων φύσεως. — Περὶ φύσεως Κριοῦ. — F. 5v. Περὶ φύσεως Ταύρου. — F. 6v. Περὶ φύσεως Διδύμων. — F. 7. Περὶ φύσεως Καρκίνου. — F. 7v. Περὶ φύσεως Λέοντος. — F. 8v. Περὶ φύσεως Παρθένου. — F. 9. Περὶ φύσεως Ζυγοῦ. — Περὶ φύσεως Σκορπίου. — F. 9v. Περὶ φύσεως Τοξότου. — F. 10. Περὶ φύσεως Αἰγοκέρου (*sic*). — F. 11. Περὶ φύσεως Ὑδροχόου. — F. 11v. Περὶ φύσεως Διδύμων (l. Ἰχθύων). — Deinde pergit f. 13. Τούτων δὲ τῶν ζῳδίων τὰ μὲν ἐστιν ὄρθια — ἐπίκοινα δὲ ♑ ♍ ♏ καὶ ♒.

Nonnulla ex his capitibus in appendice eduntur.

F. 13. Περὶ ὁρίων οἵτινες ἑξήκοντα καὶ πέντε τόποι λέγονται ἔχοντες οὕτω τῇ τάξει, καὶ τὰ ἀποτελέσματα πρὸς τὰς γενέσεις (Ἐν Κριῷ αἱ πρῶται ἓξ μοῖραι Διός· εἰσὶ δὲ εὔκρατοι...). Sequuntur Ταῦρος. — F. 13v. Δίδυμοι. — F. 14. Καρκίνος. — Λέωντος (*sic*). — F. 14v. Παρθένος. — F. 15. Ζυγός. — F. 15v. Σκορπίος. — F. 16. Τοξότης. — F. 16v. Αἰγόκερος (*sic*). — F. 17. Ὑδροχόος. — F. 17v. Ἰχθύες. Des. ... Ἐκθέμενοι οὖν διδασκαλικῶς περὶ ἑκάστης μόνης μοίρας τί ἀποτελεῖ φαμὲν ὅτι τοῦ οἰκοδεσπότου αὐτῆς ἐπικείμενου ἀποτελέσει τὸ ἴδιον ἤτοι φαῦλον ἢ ἀγαθόν. — Τέλος σὺν θεῷ. Cf. *Catal. Venet.*, p. 100.

F. 18. Περὶ ἀρρενικῶν καὶ θηλυκῶν μοιρῶν (Τῶν μὲν ἀρρενικῶν ζῳδίων αἱ πρῶται δύο καὶ ἡμίσεια μοίραι ἔσονται ἀρρενικαί — ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ζῳδίων). Cf. cod. Venet., ibidem, f. 265.

F. 18v. Τέλος τῶν ἀνθολογίων καὶ περὶ τῆς τῶν δώδεκα ζῳδίων φύσεως.

---

[1] De necessitudine huius codicis Florentini cum libro Veneto in appendice agemus.

APPENDIX

EXCERPTA EX CODICE 4 (TAURIN. C, VII, 10)

Ex Heliodori commentario in Paulum Alexandrinum [1].

(F. 11v). Ἰστέον τοίνυν ὅτι περὶ τῶν τοιούτων κλήρων Ἑρμῇ τῷ Τρισμεγίστῳ γέγραπται ἐν βίβλῳ τῇ καλουμένῃ Παναρέτῳ [2], ἔνθα καὶ τὰ ἀποτελέσματα τούτων παραδίδωσι, δι' ὧν καὶ μόνων ἂν δύναιτό τις ἐφ' ἑκάστου πράγματος προλέγειν τὰ συμβησόμενα χωρὶς ἑτέρας τινὸς ἐπισκέψεως· οὗτος οὖν ὁ θεῖος ἀνὴρ ἑπτὰ ἔφη εἶναι κλήρους κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ ἀστέρων, καὶ ὠνόμασε τὸν μὲν κλῆρον τοῦ Ἡλίου Ἀγαθὸν Δαίμονα, τὸν δὲ κλῆρον τῆς Σελήνης Ἀγαθὴν Τύχην, τὸν δὲ κλῆρον τοῦ Διὸς Νίκην, τὸν δὲ τοῦ Ἑρμοῦ (f. 12) Ἀνάγκην, τὸν δὲ τῆς Ἀφροδίτης Ἔρωτα, τὸν δὲ τοῦ Ἄρεως Τόλμην, τὸν δὲ τοῦ Κρόνου Νέμεσιν· οὐ μάτην δὲ ταῦτα ἐθέσπισεν, ἀλλ' ἐπειδὴ οἷα τις τύχη τοῦ παντός ἐστιν ἡ Σελήνη, τούτου χάριν τὸν κλῆρον αὐτῆς Ἀγαθὴν Τύχην ὠνόμασεν, ἐπειδὴ δὲ καὶ ὁ Ἥλιος ἔφορός ἐστι τοῦ παντός, τούτου χάριν τὸν κλῆρον αὐτοῦ Ἀγαθὸν Δαίμονα ἐκάλεσεν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸν τοῦ Διὸς Νίκην, ἐπειδὴ ὁ Ζεὺς νίκης καὶ δόξης ἐστὶ κύριος, καὶ τὸν Ἑρμοῦ Ἀνάγκην, ἐπειδὴ ὁ Ἑρμῆς κύριός ἐστι λόγου, ὁ δὲ λόγος ἀναγκαστικὸς ὑπάρχει, καὶ τῶν λοιπῶν τοὺς κλήρους ὡσαύτως κατὰ τὴν ἰδιοτροπίαν ἑκάστου τῶν ἑπτὰ ἀστέρων· καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτου.

(Fol. 12v). Ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ προλαβούσῃ θεωρίᾳ τὴν μέθοδον τῆς τῶν κλήρων εὑρέσεως ἀνεβαλόμεθα, φέρε νῦν ἐπικαίρως ταύτην παραδῶ-

T(aurinensem) descripsi; P(arisinum) 2507, f. 8 contuli. 10 τοῦτο T. 11 τοῦ χάριν T. 13-14 καὶ τὸν corr. Bidez : κατὰ τὸν codd. 14 νίκης P. 15 ἀνάγκης codd. 18 ἐπειδὴ codd. : corr. Kroll. 19 παραδῶμεν P (f. 9) : παραδώσομεν (?) T.

[1] Heliodori, Hermiae filii, qui circa annum 500 florebat, commentarium in Pauli Alexandrini Εἰσαγωγὴν in pluribus codicibus traditur, et hoc opus inlustris astronomi dignum est in primis quod edatur (cf. *Catal. Venet.*, p.81, n.1). Quem laborem cum nunc suscipere nequeamus, interim huius commentarii frustula quaedam publici iuris facere visum est, quibus Heliodorus veterum scriptorum auctoritatem invocat.

[2] De hac Hermetis de sortibus doctrina, cf. Paul. Alex., I, 2r, et *Catal. Flor.*, p. 168, 20 ss, p. 160, 12 ss. In codice Vaticano 1056, saec. XIV, f. 244, exstat excerptum Περὶ τῶν ἑπτὰ κλήρων τῶν ἐν τῷ Παναρέτῳ.

μεν, καὶ πρῶτόν γε ἀρξώμεθα ἀπὸ τοῦ κλήρου τῆς Τύχης τουτέστι τῆς Σελήνης· ταύτην γὰρ Ἕλληνες ἐκαλοῦντο τύχην, δι' ἣν αἰτίαν ἔμπροσθεν εἴπομεν. αὕτη γὰρ μᾶλλον τῶν ἄλλων ἀστέρων ἐγγυτέρω οὖσα τῆς γῆς αὔξει καὶ μειοῖ τὰ ἐν γενέσει καὶ φθορᾷ πράγματα. δι' ὃ καὶ ταύτῃ τὸν κλῆρον τῆς Τύχης προσῳκείωσεν ὁ θειότατος ἐκεῖνος ἀνήρ, λέγω δὴ τὸν Τρισμέγιστον Ἑρμῆν. μετὰ δὲ τὸν τῆς Τύχης κλῆρον ζητοῦμεν τὸν τοῦ καλουμένου Δαίμονος, τουτέστι τοῦ Ἡλίου· δαίμονα γὰρ ἐκάλουν οἱ Ἕλληνες τὸν Ἥλιον διὰ τὸ τὰ τοιάδε τῶν ψυχῶν ἤθη, τήν τε φυσικὴν φρόνησιν καὶ τὴν προαίρεσιν, ὑπ' αὐτοῦ σημαίνεσθαι, ὥσπερ ἐκ τῆς Σελήνης τὰ τοῦ σώματος καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα. περὶ ταῦτα γὰρ μάλιστα ἡ μεγίστη μαντεία καταγίνεται, ὥστε γνῶναι ἤθη τε ψυχῆς καὶ ποιότητα σώματος· ταὐτὸ δὲ εἰπεῖν πῶς μὲν ψυχὴ πολιτεύεται κατὰ τὸν τῇδε κόσμον συνδεθεῖσα σώματι, πῶς δὲ τὸ σῶμα διάκειται καὶ τὰ περὶ τὸ σῶμα, καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πάντα τὰ οὐκ ἐφ' ἡμῖν ὑπαντήσει.

F. 17v. Περὶ τῆς διακρίσεως τῶν δώδεκα τόπων.

Περὶ δὲ τοῦ μερισμοῦ καὶ τῆς διακρίσεως τῶν τοιούτων ιβ' τόπων πολλή τις ἐγένετο διάλεξις καὶ ἀμφιβολία τῶν ἀστρολόγων· οἱ μὲν γὰρ τὸ ζῴδιον αὐτὸ οὗ ἡ μοίρα εὑρίσκεται ὡροσκοποῦσα ἢ μεσουρανοῦσα τόπον ὅλον ἀποφαίνονται· καὶ τούτῳ τῷ λόγῳ συμβαίνει καὶ ἄλλα μὲν ἁμαρτήματα, μάλιστα δὲ ὅτι μὴ ἀπὸ τῆς ὡροσκοπούσης μοίρας ἄχρι τῆς μεσουρανούσης ἀεὶ τοῦ διαστήματος ὄντος ζῳδίων [ὄντος] ϛ' ἀλλ' ἢ πλείονος ἢ ἐλάττονος, ἐν μὲν τῷ πλείονι συμβαίνει περιττεύειν ζῴδιον ἀργόν, ἐν δὲ τῷ ἐλάττονι τόπον. ἕτεροι δὲ ἑκατέρωθεν τῆς ὡροσκοπούσης μοίρας ιε' λαμβάνοντες καὶ τῆς μεσουρανούσης ὁμοίως τοὺς τόπους περιγράφουσι· καὶ οὕτω δ' ὁμοίως τὰ αὐτὰ συμβαίνουσιν ἄτοπα· τῶν παλαιῶν δέ τις οὗ τὸ ὄνομα λήθης βυθοῖς ὁ χρόνος παρέδωκεν, ἀφορμὴν λαβὼν τὸ τῷ θειοτάτῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῷ περὶ χρόνων ζωῆς ῥηθὲν ὅτι τὸν ὡροσκοποῦντα τόπον ἀπὸ ε' μοιρῶν τῶν προαναφερομένων τῆς ὡροσκοπούσης μοίρας δεῖ λαμβάνειν, μέθοδον ἐκτίθησι ἣ καὶ τῶν ἄλλων πασῶν κρείττων δοκεῖ παρ' ὅσον οὐδὲν τῶν ἐν ἐκείνοις ἀτόπων ἐν ταύτῃ συμβαίνει· ἔστι δὲ ἡ μέθοδος αὕτη.

F. 23. Περὶ ἀναγκαστικῆς μοίρας τοῦ ὡροσκόπου.

« Τὴν δὲ κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν οἱ σοφοὶ τῶν Αἰγυπτίων ὑπεστήσαντο χρήσιμον οὖσαν πρὸς πλείονα. » Κόπον ἔχων ὁ ἀστρο-

3 εἴπομεν ἔμπροσθεν P. 8-10 Cf. Macrob., *Sat.*, I, 19, 17; Firmic. IV, 1, 1 [Boll]. 9 τῆς τε φυσικῆς φρονήσεως P. 12 ταὐτὸν P. 14 διακατακεῖται περὶ τὸ T. 15 οὐχ ὑφ' ἡμῖν P; cf. Porphyr. Περὶ τοῦ ἐφ' ἡμῖν ap. Stob. *Eclog.* II, 8, 39 ss. [Boll]. 16 P, f. 15v. 17 τὸν μερισμὸν κ. τὴν διάκρισιν T. διάλεξις scripsi : διένεξις codd. 18 τοῖς ἀστρολόγοις P. 20 λογισμῷ ut vid. P. 22 ζῳδίων corr. Kroll : μοιρῶν cod. ὄντος del. 26 καὶ omis. P. 28 Ptol., *Tetrab.*, p. 128, 2 (ed. 1553). 31 πάροσον P. 32 ἐκείνοις dubium in T. 33 Paul. Al., P, 1v. 35 χρησίμην P.

λόγος παραδοῦναι ἡμῖν μέθοδον δι' ἧς δυνησόμεθα τὴν ὡροσκοποῦσαν μοίραν λαμβάνειν, πρῶτον μὲν παρεκελεύσατο ἡμῖν τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου λαμβάνειν ἐν ποίῳ ζωδίῳ καὶ ἐν ποίᾳ μοίρᾳ ἐστί, παραδοὺς μέθοδον καὶ λίαν παχυμερῆ καὶ τῆς ἀκριβείας πολλῆς ἐκπίπτουσαν, ὡς συμβαίνειν ἐντεῦθεν καὶ τὴν ὡροσκοποῦσαν μοίραν ἔτι πρὸς τὸ σφαλερώτερον λαμβάνεσθαι διά τε τὸ μὴ ἀκριβῶς λαμβάνεσθαι τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἡλίου καὶ ἔτι διὰ τὸ καὶ τὴν περὶ τῆς λήψεως τῆς ὡροσκοπούσης μοίρας μέθοδον καὶ αὐτὴν ὑπ' αὐτοῦ πρὸς τὸ πάντη παχυμερέστατα ἀποδεδόσθαι· διὸ ἐνταῦθα βουληθεὶς ἀκριβέστατα περὶ αὐτῆς ἐκθεῖναι πρῶτον ἐπραγμάτευσατο τὴν κατὰ τρίγωνον μονομοιρίαν ἵνα ταύτῃ χρώμενος οἱονεὶ γνώμονι δι' αὐτῆς ἀκριβῶς καὶ ἀπταίστως τὴν ὡροσκοποῦσαν μοίραν λαμβάνωμεν ὡσανεὶ καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ Πτολεμαίου κανόνων εἴχομεν αὐτὴν εἰλημμένην. — Indicantur (f. 24^v ss.) variae methodi ad inveniendum horoscopum, auctorum nomine non addito.

F. C.

F. 41^v. νβ'. Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταστάσεσι τῶν ἀέρων συμβαινόντων ἀνέμων, δηλονότι ὑετῶν, βροντῶν, πρηστήρων, αὐχμῶν, σεισμῶν καὶ τῶν λοιπῶν τοιούτων [1].

Κρόνος κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν Κριῷ καὶ ὢν ὕπαυγος ποιεῖ ὑετοὺς καὶ συννεφείας πλείστας, περὶ δὲ τοὺς ἀνθρώπους ῥευματικὰς νόσους, δυσπνοίας· ἑσπέριος δὲ ὢν σημαίνει ψυχροτάτας τὰς τῶν ἀνέμων πνοάς· ἑῷος δὲ ἀνατέλλων εὐκρασίαν καὶ εὐαερίαν σημαίνει· στηρίζων δὲ βροντώδης καὶ κεραυνώδης.

1 Post ἡμῖν, μέθοδον δι' ἧς δυνήσομεθα iter. T expunct. 3 καὶ ποίᾳ T. 4 καὶ μέθοδον codd. πολὺ corr. Kroll. 8 αὐτὴν T : ταύτην P. πάντη] An πάνυ? 10 An ἐπραγμάτευσα? 12 λαμβάνομεν codd. ὡσανεὶ καὶ P : ὡσαν ... T. 13 εἴχομεν lac. IV, litt. T. 16 — T(aurinensem) descripsi, L(aurentianum) XXVIII, 13 [= Florent. 7], f. 198 contuli. 20 συνεφείας T : συνεφίας L. 21 δυσπνοίας om. L. 23 εὐκερίαν L (i. e. εὐκαιρίαν); cf. p. 87, 24.

[1] Haec de tempestatibus exilia praesagia ex longiore opere excerpta esse crediderim forsitan versibus concepto. Astrologus quem epitomator expilavit, non solum de aeris mutationibus agebat sed de terrae motibus, quorum in titulo tantum (σεισμῶν) fit mentio, et de multis aliis eventis, quod frustulum p. 86, 14 servatum (καὶ στρατόπεδον - ἀνδρός) prodit. De auctore coniecturis abstinere praestat, donec eiusdem tractatus alia recensio edatur plenior, ut videtur, quae in cod. Flor. 12, f. 95-98 exstat (Inc. Περὶ τροπῆς ἀέρων ἐκ τῶν Χαλδαϊκῶν καὶ Αἰγυπτιακῶν ἐν ἐπιτομῇ ...). — Attamen cum vv. 42 ss. conferre iuvabit omina Iovis in singulis zodiaci signis quae Zoroastro tribuuntur in *Geoponicis*, I, 12.

Ἐν Ταύρῳ δὲ ὕπαυγος μὲν ὢν εὐκρασίας ἐπισημαντικός· ἑσπέριος δὲ ξηρασίας ποιεῖ καὶ ἀνομβρίας τῷ καταστήματι· ἑῷος δὲ εὔκρατός ἐστι· στηρίζων δὲ ὀμβρώδης καὶ βροντώδης.

Ἐν δὲ Διδύμοις ὕπαυγος μὲν ὢν ξηρὸς καὶ ἄνικμός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ αὐχμώδης καὶ ἄνομβρος· ἑῷος δὲ εὔκρατός τε καὶ ἄνοσος· στηρίζων δὲ νοσώδης.

Ἐν δὲ Καρκίνῳ ὕπαυγος μὲν ἡμεροσκοτίας ποιεῖ καὶ σφοδροὺς ἀνέμους καὶ θυέλλας· ἑσπέριος δὲ ναυαγίας ἐν τῇ θαλάσσῃ· ἑῷος δὲ ἀγαθὸς καὶ εὔκρατος· στηρίζων δὲ νοσώδης.

Ἐν δὲ Λέοντι ὕπαυγος μὲν ῥευματισμοὺς ποιεῖ καὶ ἐξ ὑγρῶν ὀχλήσεις, ἐν τῷ ἀέρι δὲ ξηρασίαν· ἑσπέριος δὲ αὐχμώδης ἐστίν· ἑῷος δὲ εὔκρατος καὶ ὑγείας μεγάλης ποιητικός· στηρίζων δὲ καυσώδης καὶ αὐχμώδης ἐστίν.

Ἐν δὲ Παρθένῳ ὕπαυγος μὲν νόσους ἀνθρώποις ἐνσκήπτει· ἑσπέριος δὲ δυσαερίαν· ἑῷος δὲ ἀναξηραντικὸς γίνεται· στηρίζων δὲ νόσους ποιεῖ.

Ἐν δὲ Ζυγῷ ὕπαυγος μὲν πόνους ὀφθαλμῶν ἐνσκήπτει. ἑσπέριος δὲ ἀνωμαλίαν ἀέρος· ἑῷος δὲ ψυχρῶν καὶ ξηρῶν ἀνέμων ἐστὶ ποιητικός· στηρίζων δὲ τεταρταϊκὰς νόσους ἐμποιεῖ.

Ἐν δὲ Σκορπίῳ ὕπαυγος μὲν ξηρὸν σημαίνει τὸν ἀέρα· ἑσπέριος δὲ ὄμβρον μετὰ ῥαγδαίου ἤχου· ἑῷος δὲ ψῦχος καὶ πάχνην· στηρίζων δὲ ἀνωμαλίας ἀέρος.

Ἐν δὲ Τοξότῃ ὕπαυγος μὲν ὑετοὺς καὶ εὐετηρίαν σημαίνει καὶ συννέφειαν ποιεῖ· (f. 42) ἑσπέριος δὲ ἀβροχίαν καὶ ξηρασίαν· ἑῷος δὲ ψῦχος καὶ παγετούς· στηρίζων δὲ νόσους ἀνθρώποις ἐνσκήπτει.

Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ ὕπαυγος μὲν ποιεῖ μελαμβορείους χειμῶνας· ἑσπέριος δὲ παγετούς· ἑῷος δὲ ἀρκτῷα καὶ ψυχρότατα πνεύματα· στηρίζων δὲ ἡμεροσκοτίας.

Ἐν δὲ Ὑδροχόῳ ὕπαυγος μὲν ποιεῖ χειμῶνα σκληρόν· ἑσπέριος δὲ φόβους ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς· ἑῷος δὲ παγετοὺς καὶ χειμῶνας· στηρίζων δὲ χιονώδης καὶ κρυσταλλώδης ἐστίν.

Ἐν δὲ Ἰχθύσιν ὕπαυγος μὲν χιονώδης ἐστίν· ἑσπέριος δὲ βροχώδης· ἑῷος δὲ εὔκρατος· στηρίζων δὲ ἀνωμαλίαν περὶ τὸν ἀέρα ποιεῖ.

Ζεὺς κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν Κριῷ ὕπαυγος μὲν ὢν ποιεῖ ὑετούς· ἑσπέριος δὲ νεφέλας ὡς πλόκους ἐρίων· ἑῷος δὲ καρπῶν εὐφορίαν, εὐδίας· στηρίζων δὲ αὔξησιν καρπῶν καὶ ὑγείαν βοῶν καὶ προβάτων.

Ἐν δὲ Ταύρῳ ὕπαυγος μὲν συμμετρίαν ἀέρος δηλοῖ· ἑσπέριος δὲ ὄμβρους· ἑῷος δὲ καρπῶν εὐφορίαν· στηρίζων δὲ πρὸς τῇ τῶν καρπῶν εὐφορίᾳ καὶ ὑγείαν ἀνθρώπων καὶ ζῴων νομὴν ἀγαθήν.

2 <καὶ βλαβερὸς> τῷ κατ.? cf. ad 86, 6. 4 ὢν omis. T. 5 ἀχμώδης T. 7 ἡμεροσκοπίας L. 20 ψυχρὸς L. 22 καὶ εὐετ. σημ. omis. L. συνεφίαν codd. 24 ἐνσκήπτει omis. L. 29 ποτάμους T. 35 καρπῶν εὐφορίαν omis. L. 36 καὶ ὑγ. - προβάτων omis. L.

Ἐν δὲ Διδύμοις ὕπαυγος μὲν ὢν εὐκρασίαν δηλοῖ· ἑσπέριος δὲ ὑγείαν ἀνθρώποις· ἑῷος δὲ εὐκρασίαν καὶ ὑγείαν· στηρίζων δὲ οὐκ ἀλυσιτελής, νόσων ἀπαλλαγὴν καὶ ὑγείαν σημαίνει.

Ἐν δὲ Καρκίνῳ ὕπαυγος μὲν εὐδίαν ἐν θαλάσσῃ σημαίνει καὶ αὔξησιν ἰχθύων· ἑσπέριος δὲ εὔκρατός ἐστι περὶ τὸν ἀέρα· ἑῷος δὲ εὔκρατος καὶ ὑγείας ποιητικός· στηρίζων δὲ οὐκ ἀλυσιτελὴς περὶ πᾶν κατάστημα.

Ἐν δὲ Λέοντι ὕπαυγος μὲν ἐτήσια πνεύματα ποιεῖ· ἑσπέριος δὲ εὐκρασίαν παρέχει· ἑῷος δ᾽ ἀνατολικὸς ῥώμην καὶ εὐεξίαν σημαίνει· στηρίζων δὲ νόσων ἀπαλλαγήν.

Ἐν δὲ Παρθένῳ ὕπαυγος μὲν εὐφορίαν σημαίνει· ἑσπέριος δὲ εὐκρασίαν· ἑῷος δὲ ὑγείαν καὶ στηρίζων δὲ ὁμοίως.

Ἐν δὲ Ζυγῷ ὕπαυγος μὲν ὢν εὔκρατός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ ὑγιεινὸν ποιεῖ τὸ κατάστημα· ἑῷος δὲ νόσους ἀπελαύνει· στηρίζων δὲ εὐδιεινὸν τὸν ἀέρα καθίστησιν.

Ἐν δὲ Σκορπίῳ ὕπαυγος μὲν ὑετοὺς σημαίνει· ἑσπέριος δὲ εὔκρατός ἐστιν· ἑῷος δὲ εὐδιεινός τε καὶ αὐξητικὸς τῶν ἐν ὕδασιν ἰχθύων· στηρίζων δὲ γαλήνην ἐν θαλάσσῃ ποιεῖ καὶ νόσων ἀπαλλαγήν.

Ἐν δὲ Τοξότῃ ὕπαυγος μὲν ὑετοὺς εὐκράτους σημαίνει· ἑσπέριος δὲ πολλοὺς πέρα τοῦ δέοντος· ἑῷος δὲ εὐδίαν· στηρίζων δ᾽ εὐεξίαν ἀνθρώποις.

Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ ὕπαυγος ἔνυγρον τὸν ἀέρα σημαίνει· ἑσπέριος δὲ ὑετοὺς σημαίνει· ἑῷος δὲ γαλήνην ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς· στηρίζων δὲ ὄμβρους.

Ἐν δὲ Ὑδροχόῳ ὕπαυγος μὲν εὔκρατός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ πολύβροχος· ἑῷος δὲ ἄνοσος· στηρίζων δὲ βροχώδης καὶ θαλπηρός.

Ἐν δὲ Ἰχθύσιν ὕπαυγος μὲν αὔξησιν ἰχθύων σημαίνει· ἑσπέριος δὲ εὔκρατός ἐστιν· ἑῷος δὲ γαλήνην ἐν θαλάσσῃ καὶ ποταμοῖς ποιεῖ· στηρίζων δὲ ἄβροχός ἐστιν.

Ἄρης κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν Κριῷ ὕπαυγος μὲν ὢν εὐδίας ἐστὶ σημαντικός· ἑσπέριος δὲ ἐναντίος· ἑῷος δὲ ταραχώδης· στηρίζων δὲ βροντώδης καὶ ἀστραπώδης.

Ἐν δὲ Ταύρῳ ὕπαυγος μὲν ὢν νηνεμίαν σημαίνει· ἑσπέριος δὲ εὐδιεινός ἐστιν· ἑῷος δὲ κινητικὸς πνευμάτων· στηρίζων δὲ ἀναξηραντικὸς γίνεται.

Ἐν δὲ Διδύμοις ὕπαυγος μὲν ὢν νόσους ἀνθρώποις ἐνσκήπτει· ἑσπέριος δὲ καυσώδης ἐστὶν· ἑῷος δὲ ταραχὰς ἐμποιεῖ· στηρίζων δὲ θερμαντικὸς καὶ ἀναξηραντικός ἐστιν.

Ἐν δὲ Καρκίνῳ ὕπαυγος μὲν ὢν καύσωνας ποιεῖ· ἑσπέριος δὲ

2-3 οὐκ ἀλυσιτελὴς omis. L.; cf. v. 6. 3 νόσων - σημαίνει in rasura L. 6 στηρίζων δὲ omis. L. περὶ τὸ κατ. T. 13 ὢν omis. T. 18 γάλην L. 19 ἀκράτους T. 33 νηνεμίαν σημαίνει finis hexametri? δὲ omis. L. 36 ὢν omis. T.

νόσους ἐνσκήπτει· ἑῷος δὲ ταραχὰς ποιεῖ τῷ καταστήματι· στηρίζων δὲ ἀνώμαλος καὶ καυσώδης καὶ αὐχμηρός ἐστιν.

Ἐν δὲ Λέοντι ὕπαυγος μὲν ὢν νόσους ἐμποιεῖ τῷ <καταστήματι>· ἑσπέριος δὲ καύσωνας· ἑῷος δὲ ταραχὰς ἐνσκήπτει· στηρίζων δὲ νοσώδης ἐστίν.

Ἐν δὲ Παρθένῳ ὕπαυγος μὲν ὢν βλαβερὸς τῷ καταστήματι, νόσους γὰρ ἐμποιεῖ· ἑσπέριος δὲ πνιγώδης ἐστίν· ἑῷος δὲ ταραχὰς ἐμποιεῖ· στηρίζων δὲ ξηρασίαν ἀέρος σημαίνει.

Ἐν δὲ Ζυγῷ ὕπαυγος μὲν ὢν ξηρὸν τὸν ἀέρα καὶ ἄνικμον καθίστησιν· ἑσπέριος δὲ βροχώδης ἐστίν· ἑῷος δὲ ταραχώδης καὶ βροντώδης· στηρίζων δὲ ξηρὸς καὶ ἄνικμος.

Ἐν δὲ Σκορπίῳ ὕπαυγος μὲν ὢν γαλήνην σημαίνει· ἑσπέριος δὲ νηνεμίαν· ἑῷος δὲ κινητικός ἐστι πνευμάτων· στηρίζων δὲ ξηρὸς καὶ ἄνικμος βροντὰς καὶ ἀστραπὰς ποιεῖ καὶ στρατόπεδον κινεῖ καὶ θάνατον μεγάλου ἀνδρὸς <σημαίνει>.

Ἐν δὲ Τοξότῃ ὕπαυγος μὲν ἄνικμός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ νοσώδης καὶ μάλιστα λοιμικός· ἑῷος δὲ ταραχώδης· στηρίζων δὲ ἀλυσιτελὴς καὶ βλαβερός.

Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ ὕπαυγος μὲν θαλπηρός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ εὔκρατος· ἑῷος δὲ βλαβερός· στηρίζων δὲ ἀνώμαλος καὶ ἀλυσιτελής.

Ἐν δὲ Ὑδροχόῳ ὕπαυγος μὲν ὢν ἀβροχίαν σημαίνει· ἑσπέριος δὲ νηνεμίαν· ἑῷος δὲ κινητικός ἐστι πνευμάτων· στηρίζων δὲ βλαβερὸς ἐν θαλάσσῃ.

Ἐν δὲ Ἰχθύσιν ὕπαυγος μὲν ὢν ἰχθύων σπάνιν σημαίνει· ἑσπέριος δὲ ἄνικμός ἐστιν· ἑῷος δὲ ἀστραπώδης καὶ βροντώδης καὶ βροχώδης καὶ φθαρτικός.

Ἀφροδίτη κυριεύσασα τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν Κριῷ ὕπαυγος μὲν οὖσα νηνεμίαν σημαίνει· ἑσπερία δὲ πνεύματα ποιεῖ· ἑῴα δὲ βροντώδης καὶ ὀμβρώδης ἐστί.

Ἐν δὲ Ταύρῳ ὕπαυγος μὲν βροντώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ εὐδιεινή· ἑῴα δὲ εὔκρατος καὶ ὠφέλιμος τῷ καταστήματι.

Ἐν δὲ Διδύμοις ὕπαυγος μὲν ἀναξηραντική ἐστι· ἑσπερία δὲ πνευματώδης· ἑῴα δὲ εὐδιεινὴ καὶ εὔκρατος.

Ἐν δὲ Καρκίνῳ ὕπαυγος μὲν οὖσα νηνεμίαν δηλοῖ· ἑσπερία δὲ εὔκρατός ἐστι· ἑῴα δὲ εὐδίας σημαντική.

Ἐν δὲ Λέοντι ὕπαυγος μὲν οὖσα καυσώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ νόσους κτήνεσιν ἐμποιεῖ· ἑῴα δὲ εὔκρατός ἐστιν.

Ἐν δὲ Παρθένῳ ὕπαυγος μὲν οὖσα ξηραντική ἐστιν· ἑσπερία δὲ εὔκρατος· ἑῴα δὲ ὑγραντική.

3 ὢν omis. T. τῷ .... (verbum evanid.) T : τῷ καταστήματι omis. L : restit. cf. vv. 1 et 6. 14-15 βροντὰς - ἀνδρός omis. L. 15 σημαίνει suppl. 20 In marg. alio atramento εἶδον ψευδές T. 21 ὢν omis. T. 25 καὶ βροχώδης καὶ φθαρτικός omis. L. 27 ἐν Κριῷ superscr. L.

Ἐν δὲ Ζυγῷ ὕπαυγος μὲν οὖσα ἔνικμός ἐστιν· ἑσπερία δὲ εὔκρατος· ἑῴα δὲ ζωογόνος καὶ ὑγραντική.

Ἐν δὲ Σκορπίῳ ὕπαυγος μὲν ἄβροχός ἐστιν· ἑσπερία δὲ εὔβροχος· ἑῴα δὲ πολύομβρος.

Ἐν δὲ Τοξότῃ ὕπαυγος μὲν βροχώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ ἀνεμώδης καὶ κρυώδης· ἑῴα δὲ εὔκρατος.

Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ ὕπαυγος μὲν παχνώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ εὔκρατος· ἑῴα δὲ ὑετώδης.

Ἐν δὲ Ὑδροχόῳ ὕπαυγος μὲν νιφετώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ παγετώδης καὶ ἀνεμώδης· ἑῴα δὲ βροχώδης καὶ ὁμιχλώδης.

Ἐν δὲ Ἰχθύσιν ὕπαυγος μὲν παγετώδης καὶ ψυχρώδης ἐστίν· ἑσπερία δὲ ὑδατώδης καὶ ἀνεμώδης· ἑῴα δὲ εὔκρατος καὶ ζωογόνος καὶ βλαστική.

Ἑρμῆς κυριεύσας τῶν ὁρίων τῆς συζυγίας τῶν φωστήρων ἐν μὲν Κριῷ ὕπαυγος ὢν χάλαζαν ποιεῖ· ἑσπέριος δὲ ἧττον εὔκρατος· ἑῷος δὲ καθαρὸν τὸν ἀέρα ποιεῖ.

Ἐν δὲ Ταύρῳ ὕπαυγος μὲν κατακλυστικὸς καὶ πολύομβρός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ εὔκρατος· ἑῷος δὲ καθαρὸν τὸν ἀέρα ποιεῖ.

Ἐν δὲ Διδύμοις ὕπαυγος μὲν διὰ γῆς καὶ θαλάσσης ἀνέμους ἐγείρει· ἑσπέριος δὲ ἀναξηραντικός ἐστιν· ἑῷος δὲ εὔκρατος.

Ἐν δὲ Καρκίνῳ ὕπαυγος μὲν τὴν θάλασσαν ταράττει· ἑσπέριος δὲ γαλήνην σημαίνει· ἑῷος δὲ εὔκρατός ἐστι καὶ ὑγείας σημαντικός.

Ἐν δὲ Λέοντι ὕπαυγος μὲν ἀπὸ λιβὸς ἄνεμον σημαίνει· ἑσπέριος δὲ πνιγώδης ἐστιν· ἑῷος δὲ εὐάερος.

Ἐν δὲ Παρθένῳ ὕπαυγος μὲν λαίλαπας ἰσχυρὰς ἔσεσθαι ἐν τῇ θαλάσσῃ σημαίνει· ἑσπέριος δὲ ξηραντικός ἐστιν· ἑῷος δὲ κάθυγρος μετὰ εὐκρασίας.

Ἐν δὲ Ζυγῷ ὕπαυγος μὲν ἀγόνων ἀνέμων ἐστι σημαντικός· ἑσπέριος δὲ κατά τι εὔκρατος· ἑῷος δὲ κάθυγρος καὶ ὠφέλιμος.

Ἐν δὲ Σκορπίῳ ὕπαυγος μὲν χαλαζώδης ἐστίν· ἑσπέριος δὲ ἄβροχος· ἑῷος δὲ ὑετώδης.

Ἐν δὲ Ταύρῳ ὕπαυγος μὲν πολύβροχός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ ἄνικμος· ἑῷος δὲ εὔκρατος καὶ ὑγιεινός.

Ἐν δὲ Αἰγόκερῳ ὕπαυγος μὲν χιονώδης ἐστίν· ἑσπέριος δὲ παγετώδης· ἑῷος δὲ βροχώδης.

Ἐν δὲ Ὑδροχόῳ ὕπαυγος μὲν χιονώδης ἐστίν· ἑσπέριος δὲ κρυσταλλώδης καὶ ταρταρώδης· ἑῷος δὲ ὑδατώδης.

Ἐν δὲ Ἰχθύσιν ὕπαυγος μὲν χαλαζώδης καὶ κατακλυστικός ἐστιν· ἑσπέριος δὲ εὔκρατος· ἑῷος δὲ γαληνότατος. F. C.

1 ἔνικμος et ἑσπερία δὲ in rasura L. 4 δὲ in rasura L. 13 καὶ ante βλαστ. omis. T. 24 εὔκερος L, cf. p. 83, 23. 30 et 32 ἑσπέριος δὲ evanid. in T. 36 κρυσταλώδης T.

F. 62. Περὶ τοῦ ποῦ ἐστι τὸ κλαπέν[1].

Βλέπε τὸν κύριον τοῦ ὡροσκόπου καὶ τὸν κύριον τῆς Σελήνης καὶ τὸν κύριον τοῦ δευτέρου τόπου καὶ τὸν διέποντα καὶ εἰ εὑρέθη ὁ κύριος τοῦ δευτέρου τόπου ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἢ εἰς ἓν τῶν κέντρων ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἤτοι εἰς τὸν τέταρτον τόπον ἀπὸ τοῦ τόπου ἔνθα ἐστὶν ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου ἢ ὁ διέπων [ἢ ὁ κύριος τοῦ ὡροσκόπου] ἢ ὁ κύριος τῆς Σελήνης ἢ ὁ κύριος τοῦ τετάρτου ἢ εἰς τὸν τέταρτον τόπον ἢ εἰς ἓν τῶν κέντρων ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, γίνωσκε ὅτι τὸ κλαπὲν εἰς τὸν οἶκόν ἐστιν ἀφ' οὗ ἐκλάπη· εἶτα ὅρα τὸν τέταρτον τόπον, καὶ εἰ μέν ἐστι τὸ ἐν αὐτῷ ζῴδιον ὑδατῶδες, τὸ κλαπὲν πρᾶγμα πλησίον ἐστὶν ὕδατος οἷον κιστέρνης, φρέατος, μιλιαροστασίου καὶ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ πυρῶδες, ἔστιν πλησίον ἑστίας, φούρνου, μαγειρείου, καὶ τῶν τοιούτων· εἰ δὲ ἀερῶδες, εἰ μὲν Δίδυμοί εἰσιν, εἰς σενδούκιόν ἐστι τὸ κλαπὲν ἢ εἰς τοιχοαρμάριον ἢ εἰς † σκεβροαβάκ(ιον)· εἰ δὲ Ζυγός, εἰς ἀνώγεων ἢ τόπον ὑψηλὸν καὶ ἔμφωτον· εἰ δὲ πυρῶδες, εἰ μὲν Κριὸς ἢ Αἰγόκερως, εἰς τόπον προβάτων ἢ αἰγῶν· εἰ δὲ Τοξότης, εἰς τόπον ἁρμάτων καὶ πολεμικῶν ἔργων καὶ ἵππων· εἰ δὲ Λέων, εἰς τόπον φαλκωνίων, ἱεράκων, λαγωδίων, πάρδων καὶ τῶν ὁμοίων· εἰ δὲ Σκορπίος, εἰς τόπον βοῶν ἢ εἰς χωράφιον καὶ εἰργασμένην γῆν· εἰ δὲ Παρθένος, εἰς τόπον σίτων καὶ κριθῆς καὶ τῶν τοιούτων.

Εἰ νέος ὁ κλέπτης ἢ μέσος ἢ γέρων.

Βλέπε τὸ τεκμήριον τῶν προειρημένων τόπων ἤτοι τοῦ κυρίου τοῦ β' τόπου <καὶ> τοῦ μεσουρανήματος καὶ τὴν Σελήνην εἰς ποῖον δεκανὸν εὑρίσκεται τοῦ ζῳδίου, ἄρα εἰς τὸν πρῶτον δεκανόν ἐστιν, ἢ εἰς τὸν δεύτερον, ἢ εἰς τὸν τρίτον, καὶ εἰ ἔστιν ἀνατολικὸς ἢ δυτικὸς ἢ οὐ δυτικός. καὶ εἰ μὲν εὑρέθη εἰς τὸν πρῶτον δεκανὸν τοῦ ζῳδίου καὶ ἔχει ἀνατολικὴν φάσιν, ἔσται νέος, εἰ δὲ εἰς τὸν δεύτερον δεκανόν, οὐκ ἔχει δὲ φάσιν οὔτε ἀνατολικὴν οὔτε δυτικήν, ἔσται μέσος, εἰ δὲ εἰς τὸν ἔσχατον δεκανὸν ἢ ἐστι δυτικός, ἔσται γέρων.

T(aurinensem) descripsi, P(arisinum) 2506, f. 52^{v} et V(enetum) 7 [Marc. 334] f. 193 contuli. 5 τὸν omis. P : ἢ εἰς δ' τόπον V. 9 ἐκλάπει V. 10 ἐστι obscur. in T. 11 κηστέρνης P: κινστέρνης V: evan. in T. μελιαροστασίου P: μελιοροστασ' V: omis. T. 12 πυρῶδες εἰ μὲν ♊ P. μαγειρίου V. 13 συνδούκιον P : σινδούκιον T : σενδουκ' V. 14 σκεβροαβακ(ίον) T, V : σκεβροαβαξ' P. An σκευοαβάκιον? ἀνώγεων V : ἀνωγ' T. 15 ἔμφωτον] Cave ἔμφυτον conicias. 16 ἁρμάτων iter. P. 17 τόπων P. 18 λαγωνικῶν (γ e corr.) T : λακωνικῶν P, V : correxi. 19 ἐργασμένην codd. 21 — P, f. 53^{v}; V, f. 300. 21 ὁ κλέπτης omis. P, V. 23 καὶ addidi. 24 ἐστὶν ἢ omis. P, V. 25 οὐ δυτικός. An οὐδέτερος? 26 εὑρεθῇ T. ἔχη T. 29 ἔσχατον P.

[1] Haec de furtis et furibus capitula auctoris cuiusdam Byzantini non tam propter doctrinam quam propter sermonem edidimus. Glossarum enim studiosis uberem novorum vel rariorum vocabulorum praebebunt messem.

Περὶ τοῦ εἴδους τοῦ κλέπτου.

Εἰ ὁ Κρόνος εὑρέθη τεκμήριον ὧν τοῦ κλέπτου, ἔστι δὲ καὶ εἰς τὸν αὑτοῦ οἶκον, ἔσται μελάγχρους ἢ μαῦρος, μικρόφθαλμος, κάτω βλέπων ὅταν ὁδοιπορῇ, δειλός, βαθύς, ἀργός, σκυθρωπός. εἰ δὲ ὁ Ζεύς ἐστι τὸ τεκμήριον, ἐστὶ δὲ καὶ εἰς τὸν αὑτοῦ οἶκον, ἔσται μαργαριταρόχροος ἢ σιτόχροος, εὐόφθαλμος, καλόφρυς, καλόσαρκος, εὐπώγων· εἰ δὲ ὁ Ἄρης ἐστίν, ἔστὶ δὲ καὶ εἰς τὸν αὑτοῦ οἶκον, ἔσται πυρρός, ξανθός, γλαυκόφθαλμος ἢ ἱερακόφθαλμος, καλόσαρκος, ἀπότολμος· εἰ δὲ ἡ Ἀφροδίτη εὑρέθη ὡς εἴπομεν, ἔσται μαργαριταρόχροος, εὐόφθαλμος, λαγνόφρυς, καλόσαρκος, παχύκνημος, μεγαλοπρόσωπος, καλόθριξ· εἰ δὲ ὁ Ἑρμῆς εὑρέθη ὡς εἴπομεν, ἔσται μελάγχρους, ὑποκίτρινος, σύντομος, εὐθύγλωσσος, καλόθριξ· εἰ δὲ εὑρίσκεται εἷς τῶν ἀστέρων εἰς τὸν ἑτέρου οἶκον, σύγκρινε τὴν δύναμιν ἀμφοτέρων καὶ οὕτως ἀποφαίνου.

Περὶ τοῦ εἰ πλησίον ἐστὶν ἢ πόρρω τῆς συγγενείας.

Βλέπε τοὺς δύο φωστῆρας καὶ εἰ μὲν βλέπουσιν ἀλλήλους ἀπὸ σχήματος τριγώνου ἢ ἑξαγώνου, βλέπουσι δὲ καὶ τὸν ὡροσκόπον, δηλοῖ ὅτι ὁ κλέπτης ἴδιός ἐστιν· εἰ δὲ ἀλλήλους μὲν βλέπουσι, τὸν ὡροσκόπον δὲ οὐδαμῶς, δηλοῖ ὅτι γνώριμός ἐστι καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸν οἶκον, οὐκ ἔστι δὲ ἴδιος· εἰ δὲ οὐ βλέπουσιν ἀλλήλους οἱ δύο φωστῆρες οὐδὲ τὸν ὡροσκόπον, ξένος ἐστίν· εἰ δὲ βλέπει ὁ εἷς αὐτῶν τὸν ὡροσκόπον μόνον, τὸν δὲ ἕτερον οὐ βλέπει, ἀπὸ τοῦ οἴκου ἐστιν· εἰ δὲ ἀπὸ τούτων οὐδὲν νοεῖς ἔνθα ἐστίν, ἔσθ' ὅτε δὲ βλέπε τὸν ὄντα εἰς τὸν δεύτερον τόπον, καὶ εἴ ἐστι κακοποιὸς ἐκεῖνος, ἐστὶ τὸ τεκμήριον τοῦ κλέπτου· [ἢ βλέπει κακοποιὸς οἷον] ἐὰν οὐ λάχωσιν οὕτως οἱ ἀστέρες, βλέπε τὸν κύριον τοῦ Ζ′ τόπου καὶ τὸν ἀστέρα ᾧ συνάπτει ἡ Σελήνη, καὶ εἰ ἔχει τις ἐξ αὐτῶν λόγον πρὸς τὸν ὡροσκόπον, οἷόν τις ἐστὶν ὁ ὁριοκράτωρ ἢ ὑψοκράτωρ ἢ οἰκοδεσπότης αὐτοῦ, δηλοῖ συγγενῆ εἶναι τὸν κλέπτην.

Τίνι ἐδόθη τὸ κλαπέν.

Εἰ εὕρῃς τινὰ ἀστέρα ἀναμεταξὺ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τοῦ τετάρτου τόπου ἢ ἀναμεταξὺ τοῦ τεκμηρίου τοῦ κλέπτου μέχρι ο′ μοιρῶν, ἐκεῖνον λέγε εἶναι τὸν κλέπτην <ἢ> ἀποδέκτην.

Paris., f. 53v; Venet., f. 205. 1 τοῦ κλέπτου omis. P. 2 εὑρεθῇ V. ὧν V : ὃν P, T. 2-3 τὸν αὐτὸν P, V : τὸν αὐτοῦ T : corr. 4 δεινὸς V. βαθὺς] An βραδὺς? Saturnus enim lentus est. 5 τὸ omis T, V. αὑτοῦ codd., ac sic deinceps. 6 ὁ ante Ἄρης omis. T. 7 πυρὸς P, T : π. ρὸς (*sic*) V. 9 μαργαριτόχροος T, sed cf. v. 5. 10 λυγνόφρυς codd. : corr. 11 μεγαλόχρους T. 14 — P, f. 53; V, f. 205v. τῆς συγγενείας omis. V ut vid. 16 καὶ - δηλοῖ evan. in T. 18 δηλοῖ evan. in T. 19 οὐ βλέπουσι iteratum exp. T. 20 ὁ εἷς evanid. T. αὐτῶν T, V : αὐτὸν P. 21-22 *Si ex his non intelligis ubi sit (fur), interdum spectare iuvat planetam in secundo loco...* 24 ἢ - οἷον seclusi, videntur ἢ βλέπει κακοποιόν post ἐκεῖνος transferenda esse. 24 εἰ οὐ λάχουσιν P, V. 26 ὁ omis. P. 28 ss. Capit. Τίνι - κλαπέν omis. T. — P, f. 53; V, f. 300v. 30 ἐκεῖνο V. 31 ἢ inserui.

F. 62v. Εἰ ἄρρην ὁ κλέπτης ἢ γυνή.

Βλέπε τὸ τοῦ κλέπτου τεκμήριον καὶ τὸν ἀστέρα ᾧ συνάπτει ἡ Σελήνη καὶ τὸν κύριον τοῦ ζ′ τόπου καὶ εἰ εἶσιν ἀρσενικοὶ ἢ ** εἰ μὲν εἰς τὸν ὡροσκόπον εὑρέθη ἀστὴρ μὴ ὢν κύριος τοῦ ὡροσκόπου, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ κλέπτης· εἰ δὲ μή, βλέπε τὸν ζ′ τόπον καὶ ὃν εὕρῃς ἐκεῖσε, κἄν τε κύριός ἐστι τοῦ αὐτοῦ τόπου κἄν τε μή, ἐκεῖνός ἐστιν· εἰ δὲ μή, βλέπε τὸν ὄντα εἰς τὸν ιβ′ τόπον, εἰ δ' οὐδὲ ἐκεῖ ἐστί τις, βλέπε τὸν θ′· εἰ δ' οὐδ' ἐκεῖ ἐστί τις, βλέπε τὸν κύριον τοῦ ζ′ τόπου καὶ εἰ μέν ἐστιν εἰς ζῴδιον ἢ εἰς τεταρτημόριον ἀρσενικὸν ἢ ἐὰν ᾖ ἀνατολικῆς φάσεως, τὸ τεκμήριον τοῦ κλέπτου ἄρρεν ἔσται, εἰ δὲ τὸ ἀνάπαλιν, θηλυκόν.

Περὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ ὁ κλέπτης εἰσῆλθεν.

Βλέπε τοὺς ἑπτὰ ἀστέρας καὶ τὸν κύριον τοῦ δευτέρου τόπου καὶ τοῦ μεσουρανήματος καὶ τὴν Σελήνην καὶ εἰ μὲν ὁ Κρόνος ὁρᾷ τὸν κύριον τοῦ δευτέρου τόπου ἢ τοῦ μεσουρανήματος ἢ τὴν Σελήνην, ὁ κλέπτης εἰσῆλθε διὰ μηχανῆς τινος λάθρα ἢ κατὰ τὸν νυκτερινὸν καιρὸν ἢ ἐξηλώσας τὴν θύραν· εἰ δὲ ὁ Ἄρης, φανερῶς καὶ ἀναισχύντως ἢ συντρίψας τὴν θύραν ἢ ὀρύξας τὸν τοῖχον ἢ ἀνῆλθεν ἀναρριχώμενος ἢ διὰ σκαλωσίας· εἰ δὲ ὁ Ζεύς, ὁ κλέπτης οὐκ ἦν κλέπτης οὐδὲ ἔκλεψεν ἐνεργῶς ἀλλὰ μετριάζων· εἰ δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ὁμοίως τὰ αὐτὰ δηλοῖ· καὶ εἰ ὁ Ἥλιος ἢ ἀπὸ τριγώνου ἢ ἑξαγώνου βλέπει τῶν προειρημένων τόπων τοὺς κυρίους καὶ τὴν Σελήνην *** εἰ δὲ ἀπὸ τετραγώνου ἢ διαμέτρου ἢ συνόδου, εὐγενῆ δηλοῖ τὸν κλέπτην εἶναι καὶ ἐνεργῶς κλέψαι. εἰ δὲ ὁ Ἑρμῆς βλέπει τοὺς προειρημένους, συνάπτει δὲ καὶ τῷ Ἄρει καὶ τῷ Κρόνῳ ἢ βλέπει αὐτούς, δηλοῖ ὅτι εἰσῆλθε διὰ δόλου καὶ μηχανῆς· πλὴν εἰ μὲν ὁ κύριος τοῦ β′ τόπου κακοῦται παρὰ τῶν κακοποιῶν ἢ ἐστι κεκαυμένος, ἀπολεῖται τὸ κλαπὲν παντελῶς· εἰ δὲ βλέπει τοὺς κακοποιοὺς ἀπὸ τριγώνου ἢ ἑξαγώνου, μέρος μὲν ἀπολεῖται, μέρος δὲ οὔ· εἰ δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ βλέπουσιν αὐτόν, ἅπαν εὑρεθήσεται τὸ κλαπέν. F. C.

1 Εἰ ἀρρὲν ἐστίν (cet. omis.) P, V. 2 τοῦ omis. P. 3 lacunam sign. Kroll. 5 βλέπει P : βλέπ′ V. β′ τόπον T. 7 οὐδ ἐκεῖ T, V. 8 βλέπε τὸν θ′ - τις omis. T. 8-9 Post τόπου lacun. circ. 33 litt. in P; in apographo suo, Paris. 2424, al. m. supplevit καὶ εἰ μέν ἐστι εἰς, quod V in textu habet: τόπου εἰ εἰς ζῴδιον sine lacuna T. 9 ᾖ T: ἐστι P, V. 10 ἄρρην T. 12 — P, f. 53; V, f. 300. 14 Κρόνος] κύριος codd.; corr. 17 θήραν P. 21 εἰ omis. P, V. ἢ ante ἀπὸ omis. P; ἢ ἀπὸ γω′ ἢ ςω′ V. τὸν προειρημένον τόπον V: τ(ῶν) προειρημέν(ων) τόπ(ων) e corr. T. Post Σελ. lacunam sign. Kroll. 23 ἢ συνόδου T : ἢ cum signo quod pro διάμετρος usurpatur P, V. 25 αὐτούς scripsi : αὐτόν codd. 26 παρὰ T : πρὸς P, V. 27 τὸν κακοποιὸν V. An κεκακωμένος? 28 ἢ ςω′ V.

F. 68. Περὶ καιρῶν ταραχῆς, ἐμπρησμοῦ, σεισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ.

Βλέπε τὴν Σελήνην ὅτε ἐστὶν ὕπαυγος καὶ ἐὰν λάχωσιν οἱ δύο φωστῆρες εἰς τὸν δωδέκατον τόπον ἀπὸ τῆς ὥρας τῆς συνόδου εἰς ζῴδιον ὑδατῶδες καὶ βλέπῃ κακοποιὸς ἐν τῷ ὑπογείῳ, κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην γενήσεται θόρυβος ἢ σεισμός· ὁμοίως καὶ ἐὰν τύχῃ εἰς ἀπόκλιμα ἀπὸ μεσημβρίας καὶ βλέπῃ κακοποιὸς εἰς ὑπόγειον, δύο τινὲς ἐν ὕδατι πνιγήσονται· καὶ εἰ εὑρέθῃ ἡ Σελήνη εἰς τὰς αὐγὰς τοῦ Ἡλίου καὶ τετραγωνίζει ἢ διαμετρεῖ κακοποιὸν ἐν τῷ ὑπογείῳ καὶ ἔστιν εἰς ζῴδιον πυρῶδες, γίνεται ἐμπρησμός· ὅτε δέ εἰσιν οἱ δύο φωστῆρες εἰς τὸν δωδέκατον τόπον ἢ εἰς τὸν ἔνατον τόπον, εἰ μὲν λάχοι ἡ σύνοδος εἰς τὸν δωδέκατον τόπον, γενήσεται θόρυβος πρωΐ· εἰ δὲ εἰς τὸν ἔνατον τόπον, τὸ δειλινόν· εἰ δὲ ἐν ἑσπέρᾳ γένοιτο ἡ σύνοδος, ὁ θόρυβος ἐν νυκτὶ γενήσεται· εἰ δὲ ἡ Σελήνη τύχοι ὕπαυγος καὶ ταπεινοῦται κατὰ τὸ νότιον μέρος ἢ ταπεινοῦται ἐν Ζυγῷ ἢ ἐν Σκορπίῳ, καὶ λήγει καὶ ἀφαιρεῖ τοῖς ἀριθμοῖς, τουτέστιν ὅτε περιπατεῖ κατὰ τὸ ἡμερονύκτιον ἔλαττον τοῦ μέσου δρόμου τῶν ὁμαλῶν κινημάτων καὶ λειψιφωτεῖ ἤτοι ὅτε ἐστὶ κατὰ τὸ τέλος τοῦ μηνὸς καὶ ταπεινοῦται κατὰ τὸ νότιον μέρος, ἤτοι ὅτε ἐστὶν ἀναμεταξὺ τοῦ καταβιβάζοντος ἐννενηκοστὴ μοῖρα καὶ βλέπει ταύτην κακῶς διακειμένην καὶ ἀγαθοποιὸς οὐ <συ>σχηματίζει κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, κατά τινας τόπους γενήσεται θόρυβος ἢ ταραχὴ ἢ ἐμπρησμὸς ἢ σεισμός· ὁμοίως δὲ καὶ ὅτε συνοδεύει δύο κακοποιοῖς ἐν Κριῷ, γενήσεται ἡ βλάβη εἰς ἄρχοντας καὶ ποιμένας· ὁμοίως λοιπὸν ἀποφαίνου κατὰ τὴν τάξιν τῶν ζῳδίων οἷον εἰ μὲν ἐν τῇ Παρθένῳ τύχοι, εἰς ἀνθρώπους καὶ εἰς τὸν σῖτον καὶ καθεξῆς· σημαίνει δὲ ὁ μὲν Κριὸς ἀρχὴν ἀνατολῆς, ὁ δὲ Λέων τὸ μέσον τῆς ἀνατολῆς, ὁ δὲ Τοξότης τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, ὁ δὲ Σκορπίος καὶ τὸ αὐτοῦ τρίγωνον ἀρχὴν τοῦ νότου, οἱ Δίδυμοι ἀρχὴν τῆς δύσεως μετὰ τῶν αὐτοῦ τριγωνοκρατόρων, ὁ δὲ Καρκίνος μετὰ τῶν αὐτοῦ τριγωνοκρατόρων ἀρχὴν βορρᾶ. F. C.

1 T(aurinensem) descripsi; P(arisinum) 2506, f. 64 (c. ρπη'); Venetum 7 [Marc. 335], f. 295, contuli. Sermonem barbarum corrigere nolui. 3 ἐὰν T : εἰ P, V. 5 ἐν omis. P, T. 6 εἰ τύχει P, V. εἰς om. V. 7 ἀπὸ omis. P. βλέπει V. 8 εἰ P, V : ἐὰν T. εὑρέθη δὲ P. 11 ἔννατον codd. τόπον omis. V. λάχοι omis. V. 12 τὸν δωδέκατον oblitt. in T : τὸν ιβ' P. γενήσεται corr., cf. v. 14 : γένηται P : γίνεται T, V. 13 τόπον omis. V. 14 γένηται P, V. 15 ἐν omis. V. 16 ἢ ὅτε V. 19 ἢ ὅτε V. 19-20 ἐννενήκοντα μοῖραι codd., corr. Kroll coll. Firmic. Mat. VIII, f. 101v. 20 σχηματίζει codd. 21 γένηται P, V. ἢ ταραχὴ omis. T. 22-23 ὁμοίως - ποιμένας omis. T. 23 κακοποιοὺς V. 24 τοῦ ζωδίου οἵην T. εἰς τὴν V. 25 τύχοι T : τύχῃ P : τύχ' V. 25-26 Σή(μαινε) δὲ ὅτι ὁ μὲν Κριὸς σημαίνει T. 26 ἀρχὴ P. 28 ἀρχὴ codd. τῆς omis. V. δύσεως omis. T. 28 et 29 τοῦ αὐτοῦ τριγωνοκράτορος T. 29 ἀρχὴ codd. βορᾶ V. — P et V subiungunt : Ἰστέον ὅτι ὁ ὑψούμενος ἀστὴρ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Κριοῦ ἐκεῖνός ἐστιν ὁ κύριος τοῦ χρόνου ἐκείνου, καὶ εἰ μὲν ὁ Ζεὺς ὑψοῦται καὶ ἡ Ἀφροδίτη [Ζεὺς ἢ ἡ Α. ὑψ. V] δηλοῖ εὐθηνίαν, εἰ δὲ ὁ Ἑρμῆς [εἰ Ἑ. δὲ V], μέσον τῶν χρόνων, εἰ δὲ ὁ Κρόνος, ἀστοχίαν καὶ ταραχάς, εἰ δὲ ὁ Ἄρης, πολέμους καὶ φήμας ἐναντίας καὶ πυρκαϊάς· ταυτα δὲ βλέπε κατὰ τὰς δ' τροπὰς καὶ ποῖος ἀστὴρ ὑψοῦται.

F. 71. Λέοντος φιλοσόφου[1] περὶ βασιλέων καὶ ἀρχόντων πῶς ἔστι γνῶναι τὸ μῆκος τῆς ἀρχῆς αὐτῶν καὶ τί γίνεται ἐν τῇ ἀρχῇ αὐτῶν.

Σκόπει τὸν Ἥλιον καὶ ἐάν ἐστιν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἢ εἰς ἓν τῶν κέντρων καὶ ἐπιθεωρῇ πρὸς τοὺς ἀγαθοποιοὺς ἢ ὁρᾶται ὑπ' αὐτῶν, ἡ βασιλεία ἐκείνη μακροημερεύσει καὶ ὄψεται ἃ ἐπιτέρπεται καὶ ἀγαπᾷ ἀπὸ γαλήνης τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ ἐὰν ἐπιθεωρῶσιν ἀγαθοποιοὶ καὶ κακοποιοί, ἔσται ἐν καλοῖς καὶ κακοῖς· καὶ εἰ ἐρωτᾶσαι, καὶ ὁ Ἥλιος τύχοι εἶναι ἐν κακῷ τόπῳ ἤτοι τῷ δωδεκάτῳ ἢ ἕκτῳ ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, γνῶθι ὅτι ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ ὀλίγη ἐστί· καὶ ἐὰν οἱ κακοποιοὶ ἐπιθεωρήσωσιν αὐτόν, ἡ βασιλεία αὐτοῦ ἐν τῷ μηνὶ ἐκείνῳ, ἐν ᾧ ἐψήφισας καὶ ἐρωτήθης περὶ αὐτοῦ, κακοῦται· καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐπιθεωροῦντες αὐτὸν ἐν αὐτῷ τῷ κακῷ τόπῳ, μέτρει ἀπὸ τοῦ ζῳδίου ἐν ᾧ ἐστιν ὁ Ἥλιος ἕως τοῦ ζῳδίου ἐν ᾧ ἐστιν ὁ κακοποιὸς ἐπιθεωρῶν αὐτόν, καὶ οὕτως ζήσεται κατὰ ζῴδιον μῆνα ἕνα· εἰ δέ ἐστιν ὁ Ἥλιος, ὅταν ἐρωτηθῇς, ὄπισθεν τοῦ κέντρου ἤτοι τοῦ β' ἢ τοῦ ε' ἢ τοῦ ια' ἀπὸ τοῦ ὡροσκόπου, καὶ ἐνωτισθῇς περὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἐὰν ὦσιν οἱ ἐπιθεωροῦντες αὐτὸν ἀγαθοποιοί, ἡ βασιλεία γίνεται ταχεῖα, εἰ δὲ κακοποιοὶ ἐπιθεωροῦσιν, ἡ βασιλεία ἐκείνη ἔσται μετὰ βίας καὶ αἱματοχυσίας· εἰ δὲ ἐπιθεωρήσουσιν ἀγαθοποιοὶ καὶ κακοποιοὶ ἅμα, ἔσται ἐν καλοῖς καὶ κακοῖς.

Εἰ δὲ βούλει εἰδέναι πότε γίνεται ἡ βασιλεία ἐκείνη ὑπὲρ ἧς ἐρωτήθης, σκόπει ὅτε ἐρωτήθης τὸν Δία ἐν ποίῳ ζῳδίῳ ἐστὶ καὶ ἀρίθμησον ἀπὸ αὐτοῦ ἕως τῆς Σελήνης ὅσα ζῴδια καὶ μοῖραι μεταξὺ αὐτῶν· καὶ ὅσα ζῴδια πλήρη εὕρῃς, λέγε κατὰ ζῴδιον ἔτος α' καὶ μῆνα α', καὶ ὅσοι εἰσὶ βαθμοὶ ἤτοι μοῖραι, ἡμερ(ῶν) εἰσι καὶ ὡρῶν· εἰ δὲ βούλει γνῶναι ἐν ποίῳ μηνὶ ἔσται ἡ βασιλεία ἐκείνη, δὸς τὸν ἀριθμὸν ὃν εὗρες μεταξὺ Διὸς καὶ Σελήνης ἀπό τε βαθμῶν ἤτοι μοιρῶν ἑκάστῳ ζῳδίῳ ἀπὸ Ἡλίου ἀρξάμενος μέχρις οὗ καταλήξει ὁ ἀριθμός, καὶ ὅταν εἰσέλθῃ ἐν αὐτῷ ὁ Ἥλιος, τότε ἔσται ἡ βασιλεία ἐκείνη. F. C.

T(aurinensem) descripsi; P(arisinum) 2506, f. 42ᵛ et V(enetum) 7, f. 189ᵛ contuli. 1 Λέοντος βασιλέως περὶ βασιλείας V. 2 αὑτοῦ V. 3 αὑτοῦ T, V. 4 εἴ ἔστι T. 5 ἐπιθεωρήθη codd.; corr. Kroll. 7 ἃν ἐπιθ. V. 8 ἐρωτᾶς P, V. τύχοι P: τύχη P, V. 9 ἢ τῶν ιβ' ἢ ς' V. ἕκτῳ evan. in. T. τοῦ omis. V. 11 αὐτοῦ omis. P, T. ἐν omis. P, T. 12 καὶ κακοῦται P. εἴσιν P, V. οἱ ἀγαθοποιοὶ evan. in. T. 12-13 ἐπιθεωρῶντες T. 13 ἐν τῷ κακῷ τόπῳ V: ἐν αὐτῷ τῷ κακοποιῷ τόπῳ P, T. καὶ μετρ' T, V. 13-14 ἐν ᾧ V: ὃ P, T. 15 οὕτω T. ἕνα μῆνα V. 16 ὅτε P, V. 17 εἴσιν P, V. 18 βασιλεία αὐτοῦ V. ταχεία γίνεται T: γίνεται ταχέως V: γένηται ταχεῖα P. 19 ἐπιθεωρῶσιν V. 22 βούλει γνῶναι V. 22-23 ἐρωτηθείς P. 24 ἀπ' αὐτοῦ V. ἤτοι μοιρῶν P, T. An τόσαι ἡμέραι? 26 εἰσι om. T.

---

[1] De Leone philosopho, cf. Krumbacher, *Gesch. Byz. Lit.*[2], p. 722, et *Catal. Venet.*, p. 73, cod. 9.

Περὶ τῆς αὐτῆς τοῦ ἄρχοντος ἰδέας.

Εἰ δὲ βούλει γνῶναι καὶ τὸ εἶδος αὐτοῦ, σκόπει τὴν μοῖραν ἐν ποίῳ προσώπῳ καταλήγει· καὶ εἰ ἔστι πρόσωπον Ἡλίου, ἔστιν οὗτος ἔχων στῆθος πλατύ, ξανθός, φαλακρός, ἀπὸ οἴκου βασιλικοῦ· εἰ δὲ Διός, σιτόχρους, εὐόφθαλμος, σιγηλός, πρᾶος, ἀληθής, ἐλεύθερος, δίκαιος, θεόφοβος, ἀπ' οἴκου εὐγενοῦς· εἰ δὲ Ἑρμοῦ, νεώτερος, ὕπωχρος, φρόνιμος, νουνεχής, γραφεὺς <ἢ> ἀπ' οἴκου γραφέων· εἰ δὲ εἰς Ἄρεως πρόσωπον καταλήγει, γλαυκός, σιτόχρους, ὑπόξανθος, μικρός, ψεύστης, αἱματοχύτης· καὶ ἔσται οὗτος ἀπὸ τῶν ἀρχόντων θεμάτων ἢ τῶν τοιούτων οἴκων· εἰ δὲ Ἀφροδίτης, νεώτερος, σιτόχρους, ὑπέρυθρος, ἀπὸ οἴκου εὐγενοῦς, σιγηλός, καὶ ὀξύτητα ἔχων· εἰ δὲ Κρόνου, ἰσχνός, δεδεμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, ἀεὶ λυπηρός· εἰ δὲ Σελήνης, μακρός, λευκός, νουνεχής, φρόνιμος, εὐπρόθετος, ἀπ' οἴκου βασιλικοῦ.

F. C.

F. 71. <Theophili>[1] Περὶ προβολῆς ἄρχοντος.

Ἐὰν ἐρωτηθῇς περὶ βασιλέως ἢ σατράπου περὶ προβολῆς τινος εἴτε ἐπὶ χώραν εἴτε ἐπὶ στρατόν, αὐτὸν μὲν τὸν βασιλέα ἢ τὸν σατράπην ἐκ τοῦ ὡροσκόπου λάμβανε, τὸν δὲ προβαλλόμενον ἤτοι προαγόμενον εἰς ἐξουσίαν ἐκ τοῦ δύνοντος, αὐτὴν δὲ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκ τοῦ μεσουρανήματος, τὴν ἔκβασιν δὲ τῆς ἐξουσιαστικῆς ὑποστασίας ἐκ τοῦ ὑπογείου, καὶ αὐτὴν τὴν προαίρεσν τοῦ προβαλλομένου ἐξ αὐτοῦ τοῦ δύνοντος ζῳδίου. ἐὰν γὰρ πλάγιον τύχῃ τὸ ζ' ζῴδιον κακούμενον ὑπό τινος τῶν φθοροποιῶν ἢ ὁ κύ(ριος) αὐτοῦ ᾖ ὕπαυγος ἢ ἀναποδίζων ἢ κακὴν ἔχων θέσιν, δολερὸν καὶ κακότροπον καὶ ἀποίητον τὸν ἄνδρα λέγε. εἰ δὲ ὀρθόν ἐστι τὸ ζ' ζῴδιον καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιοῦ μαρτυρεῖται ἢ καὶ ὁ κύ(ριος) αὐτοῦ ἔξαυγος ὢν εὐθυπορεῖ καλὴν θέσιν ἔχων, ἁπλοῦν καὶ ἀκέραιον καὶ πεποιημένον τὸν ἄνδρα λέγε· ἀγαθοπ(οιὸς) ἐπὼν τῷ μεσουρανήματι ᾗ μαρτυρῶν τῷ κυρίῳ

1-13 Omis. T. Ex Paris. f. 43 et Venet. f. 190 edidi. 1 An αὐτοῦ? ἰδαίας P. 3-4 στῆθος ἔχων V. 7 ἢ supplevi, cf. 9. 9 οὕτως P. 13 εὐπρόθετος] Fort. εὐπρόσιτος. 15 Paris. f. 43ʳ; Venet. f. 190. 16 περὶ P, T : παρὰ V. 17 ἢ τὸν evan. in T. 18 ὡροσκόπου scripsi : μεσουρανήματος (signo astr.) codd. προβαλλόμενον ἤτοι omis. T, V. 19-20 ἢ τὴν πόλιν καὶ τ. χ. V. 21 ὑποστασίας P : ὑπηρεσίας T, V. 22 προβαλομένου P. (προιαίρε)σιν evan. T. 23 ζ' ante ζῴδιον omis. T. τῶν φθοροποιῶν evan. in T. 24 ᾖ omis. V. 25 ἢ P, V. 26 μαρτυρῆται V : evan. T. εὐθυπορῇ V. 27 ἔχων θέσιν V. 28 λέγει V. ἔπων P, V : ὄντων T.

[1] Hoc capitulum iam Leonis philosophi non esse sed Theophili Edesseni (cf. *Cat. Flor.*, p. 129, n. 1) animadverti, dum codicem Parisinum 2417 saec. XIII evolvo, ubi (f. 39) in libro " Theophili philosophi " traditur. Idem cap. περὶ προβολῆς ἄρχοντος memorat index operum Theophili in codd. Vatic. 212, f. 108; Paris., *Suppl. gr.* 1241, f. 22, κε', servatus.

αὐτοῦ ἰσχυρὸν ὄντα δυνάστην καὶ δραστήριον καὶ ἐπωφελῆ <τὸν> ἄνδρα λέγει κατὰ τὴν ἐξουσίαν· κακοποιὸς δὲ τῷ μεσουρανήματι ἐπὼν ἢ μαρτυρῶν καὶ τοῦ κυρίου αὐτοῦ κακὴν ἔχοντος θέσιν φαύλην καὶ ἀλλόκοτον καὶ βριαρὰν λέγει τὴν ἐξουσίαν ἢ μὴ τελεσθήσεσθαι τὴν προβολήν· τῷ δύνοντι ἐπὼν φθοροποιὸς ἢ μεσουρανῶν παραιτεῖσθαι σημαίνει τὸν χειροτονούμενον τὴν ἐξουσίαν· τὸ ὑπόγειον ἐπιβλέπων φθοροποιὸς ἢ ἐπ' αὐτῷ ὢν κακὸν τέλος τῇ ἐξουσίᾳ δίδωσιν. — Εἰ δὲ καὶ περὶ δύο τινῶν ἢ τριῶν ἐρωτηθῇς, σκόπει τοὺς <τοῦ> τῆς δύσεως ζῳδίου τριγωνικοὺς δεσπότας, τὸν α' καὶ τὸν β' καὶ τὸν γ', ὁποίαν φάσιν ἢ θέσιν ἔχουσι καὶ ὑπὸ τίνων μαρτυροῦνται, ἀπονέμων δηλαδὴ τὸν α' τῷ α' τριγωνικῷ δεσπότῃ, τὸν δὲ β' τῷ β', τὸν δὲ γ' τῷ γ', καὶ οὕτως σύγκρισιν ποιούμενος τῶν ζῳδίων καὶ τῶν ἀστέρων βλέπε καὶ τὴν Σελήνην· ἀγαθοποιῷ μὲν γὰρ συνάπτουσα καλὴν τὴν ἔκβασιν δηλοῖ τῆς ἐξουσίας, κακοποιῷ δὲ φαύλην. F. C.

F. 71[v]. Περὶ τοῦ εἰδέναι τοῦ δείπνου τὴν κατασκευήν.

Ἐὰν τὴν Σελήνην Ἀφροδίτη ἐπιθεωρήσῃ, μύρα ἢ στέφανοι δοθήσονται· ἐὰν δὲ ὁ Κρόνος συμφωνήσῃ ἐν Ἰχθύσι [καὶ], θαλασσίοις ὄψοις ἔσεται ἡ τράπεζα πλήθουσα, χθεσινὰ δέ τινα ἑτοιμασθήσεται διὰ τὸ τὸν Κρόνον μαρτυρεῖν· ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη σὺν Ἑρμῇ τύχῃ ἢ καὶ ἐπιθεωρηθῇ, ἔσονται μικρολογίαι περὶ τὸν δεῖπνον καὶ περὶ ἀποδημιῶν διαλογισμοί, περί τε μαθημάτων καὶ ξενιτειῶν, περὶ ἀγγελιῶν τινῶν καὶ πραγμάτων καινῶν· ταῦτα δὲ πάντα γενήσεται ἐάν τις τῶν ἀστέρων κείμενος τύχῃ ζῳδιακῶς ἢ καὶ ὁρικῶς· ἐὰν οἱ κακοποιοὶ τύχωσι Ζυγῷ ἢ τοῖς Διδύμοις, ῥαφάνων ἢ ῥιζῶν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δεῖ ἀπέχεσθαι· ἐὰν δὲ ἐν Παρθένῳ ἢ Ζυγῷ, σεύτλου τε καὶ ὀσπρίου· τότε γὰρ μέγισται βλάβαι ἀπὸ τῶν προειρημένων ἐδεσμάτων τοῖς ἀνθρώποις παρακολουθήσουσιν ἀδεῶς προσφερομένοις τὰ παρηγγελμένα· ἐὰν δὲ Τοξότῃ, ἀπὸ ἀγριμαίων, ἐὰν δὲ Ἰχθύσι ἀπὸ κογχυλίων καὶ τῶν λοιπῶν ἰχθύων· μάλιστα δὲ τότε ταῦτα ἐπιβλαβῆ γίνεται, ὅταν οἱ κακοποιοὶ παρῶσιν τοῖς ζῳδίοις ἢ καὶ τετράγωνοι ἐπιθεωρῶσιν· ἐὰν ἡ Σελήνη μετὰ τοῦ Ἄρεως ὑπάρχῃ, κληθεὶς μὴ ἐπινεύσῃς, ἐπεὶ τοῖς περὶ τὸν δεῖπνον

1 αὐτοῦ ἰσχυροῦ ὄντος codd.: correxi. τὸν suppl. 2 λέγε P, T. 3 μαρτυρῶν V, T : μεσουρανῶν P. 4 λέγει T : λέγε P, V. τελεστήσεται codd.; corr. 5 μεσουρανῶν P, T : μαρτυρεῖ V. 6 ἐπιβλέπει V : εἰ ἐπιβλέπει T. 7 ἐπ' αὐτοῦ ut vid. T. 8 παρὰ V. ἐρωτιθεὶς V : ἐρωτηθεὶς P, T. τοῦ suppl. Kroll. 9 ζ' δεσπότας V. 12 σύγκρισιν V : σύγκρασιν P, T. 13 γὰρ omis T. 14 τὴν φαυλήν T. 15–Venet. f. 190[r]; Parisin. f. 45 contuli. 17 καὶ delevi. 18 ἔσεται P, V et ut vid. T (ex versu ?). χέρσινα coni., sed de pridiano cibo recalefacto fortasse agitur. 19 καὶ omis. P, V. 20 τὸν (non τὸ) δεῖπνον dixit hic astrologus, cf. v. 31. 23 ὡρικῶς P, V. 24 Pro signo Geminorum signum Tetragoni habent P, T : ἤτοι τοῦ □ V. 25 Ζυγῷ aut hic aut v. 23 corrupt. 28 ἀγριμίων T : ἀγρικίων P, V : ἀγριμαίων corr.; cf. Ptolem. ap. Athen. 749 f. 29 τότε omis. T. γίνονται P, V. 31 τοῖς τε T, P.

δυσχρηστίαι τινὲς ἔσονται· ἐὰν δὲ μετὰ Κρόνου οὔσης Σελήνης κληθῇς, ἐξ ἀνάγκης ἀπεπτήσεις καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ δείπνῳ ἀηδῶς διατεθήσῃ διὰ τὸ ῥυπαρὸς πάνυ γενέσθαι καὶ διακονεῖσθαι ἀκαθάρτως, λυπηρῶς τε διάξεις· ἐὰν δὲ μετὰ Ἀφροδίτης καὶ Ἑρμοῦ ἡ Σελήνη τύχῃ, ὅταν τίς σε καλῇ, πορεύου· ἔσται γὰρ πᾶσα εὐφροσύνη τε καὶ ἱλαρία, παιδιαί τε καὶ ὀρχήσεις καὶ εὔστομα σκώμματα καὶ ἀκροαμάτων ἐπιδείξεις.

F. C.

1 κληθεὶς V. 2 ἀπεπτήσεις omis. T. spatio rel. 3 ἀκαθάρτως T : ἀκάθαρτα P : ἀκαθάρτης V. 5 κάλει T. ἱλαρία P : ἱλαρὰ V : evanid. in T. παιδιαί corr. : παιδεῖαι P : παιδείας V : evanid. in T. 6 εὔτημα V. σκάμματα T, V.

EXCERPTUM EX CODICE 10 (Mutin. 42)

Ex pusillo opusculo, quod in antiquo saeculi XII codice Mutinensi traditur, fragmentum hoc edere visum est, quippe quod ad historiam astrologiae apud Byzantinos non prorsus sit inutile. Incommodum tamen affert perplexa codicis dispositio, unde de scriptoris nomine dubitatio exoritur. Nam post (f. 125) Νικήτα φιλοσόφου Παφλαγόνος tractatum περὶ συντελείας, sequitur (f. 128ʳ) Τοῦ πάπα Ῥώμης πρὸς τὸν αὐτὸν πατριάρχην Ἀντιοχείας, i. e. epistula Leonis IX ad Petrum patriarcham Antiochiae, deinde (f. 129ʳ) Τοῦ αὐτοῦ περὶ γεωγραφικοῦ πίνακος, cuius auctor magna ex parte Strabonem expilavit, tandem Τοῦ αὐτοῦ excerptum de quo hic agitur. Itaque aut ad episcopum Nicetam Paphlagonem, insignem saeculi IX " philosophum ", aut ad Petrum patriarcham Antiochiae, qui saeculo XI florebat, referendum est. Ex editis vix inter utrumque diiudicari potest.

F. 131. Τοῦ αὐτοῦ ὅτι πολυάσχολον πρᾶγμα ἡ ἀστρολογία.

Οὐ βουλομένοις ἡμῖν εὐθὺς παραγίνεται τὸ ἀστρονομεῖν ἢ τὸ ἀστρολογεῖν ἀλλὰ λίαν σπουδάζουσιν· οὐ γὰρ ἀστρονόμος ἀθρόον ὁ τὴν σκιὰν τοῦ Ἡλίου θηρώμενος οὐδ᾽ ὁ μετεωρήσας τῷ ἀστρολάβῳ τὸν Ἥλιον, ἀλλ᾽, ἵνα δή σοι τὰ μεγάλα ἐν βραχεῖ παραστήσωμαι, ὥστε ἔχειν γινώσκειν καὶ θαυμάζειν τὸ μέγεθος *** ἡ ἀστρονομικὴ ἐπιστήμη ἐστί. ἐπειδὴ ἡ τοῦ χρόνου ἀρχὴ Ἡλίου ἐπεμβάντος ἐν τῷ Κριῷ γίνεται, δεῖ πρῶτον ψηφίζειν αὐτὴν τὴν ἐπέμβασιν τοῦ φωστῆρος καὶ τὴν ἐποχήν, εἶτα καὶ τὰς ἀκριβεῖς τῶν πλανήτων ἐποχὰς καὶ μετὰ ταῦτα τὸν ὡροσκόπον καὶ τὸν οἰκοδεσπότην αὐτοῦ καὶ τοὺς τῶν λοιπῶν ἀστέρων ὁριοκράτορας καὶ τίνα τόπον εἷς ἕκαστος αὐτῶν ἐπέχει, εἴτε οἰκεῖον εἴτε ἀλλότριον, ὡς δὲ καὶ τρίγωνον καὶ ὕψωμα· ἰστέον δέ σοι καὶ τοὺς τῶν εἰρ(ημ)έ(νων) ἡγεμόνας καὶ τίς μὲν ὁ στηρίζων, τίς δὲ ὁ προποδίζων ἢ ὑπο<πο>δ(ίζων), τίς μὲν ὁ ταχεῖαν ἔχων τὴν κίνησιν, τίς δὲ βραδεῖαν, τίς <ὁ> ἑῷος, τίς ὁ δυτικός, τίς ὁ ἐπίκεντρος, τίς ὁ κεκακωμένος, τίς ὁ φάσιν πρὸ τῶν ἄλλων ποιούμενος, ποία ἡ ἐπίβλεψις ἑτέρῳ πρὸς

3 ὁ τὴν scripsi : ὅτι cod. 4 μετρήσας coni. Kroll. 6 Lacunam significavi. Pro ἀστρονομικὴ scribendum esse ἀστρονομία sine lacuna coni. Boll. 13 εἰρημένων] l. χρόνων? 14 ὑποδ' cod. : ὑποποδίζων scripsi. 15 ὁ suppl.

ἕτερον, ποία συμφωνία ἢ ἐναντίωσις· πρὸ δὲ πάντων εἰδέναι σε χρεὼν ποῦ ἐστι ὁ τοῦ Διὸς ἀστὴρ καὶ ἐν ποίοις ὁρίοις ἢ ζῳδίοις καὶ πότερον ἐλευθεροῦται τῶν κακοποιῶν ἢ ἐν αὐτοῖς περιέχεται· μὴ καταφρονητέον δέ σοι μηδὲ τὰ πλάτη τῶν ἀστέρων καὶ ἔφ' ἃ μέρη τυγχάνουσιν· σκοπεῖν δὲ χρὴ καὶ τοὺς δεκανοὺς καὶ τὴν σύνοδον ἢ πρὸ τούτου πανσέληνον, ἐκζητεῖν δὲ τὸν τοῦ Ἡλίου καὶ Διὸς λόγον, εἶθ' οὕτως τοῦ ἀστέρος τοῦ μείζονα λόγον ἔχοντος τῆς ἀρχῆς τοῦ χρόνου· γνωσθήσεται πρῶτον οὗτος ἐὰν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἐστί, δεύτερον δὲ χρονοάρχης ὁ ἐν τῷ μεσουρανήματι καὶ τρίτον ὁ δύνων, τέταρτον ὁ ὑπὸ γῆν, πέμπτον ὁ ἐπὶ τοῦ ἐνδεκάτου, ὅς ἐστι Διὸς τόπος, ἕκτον ὁ πέμπτος οἶκος, ἕβδομον ὁ ἔνατος· εἰ δὲ μηδεὶς εὑρεθείη τῶν ἀστέρων ἐπὶ τούτων ἑστηκὼς τῶν τόπων, ζητῶμεν τὰ τρίγωνα τοῦ ὡροσκόπου καὶ ἐάν τις ἐν αὐτῷ τυγχάνῃ ὤν, λέγομεν αὐτὸν λόγον ἔχειν ἀρχῆς· καθυποτάξαι δὲ εὐθὺς δεῖ τὸν τὴν φάσιν ἔγγιστα ποιούμενον [ἢ καὶ ποιοῦντα], ἢ τὸν μεταβαίνοντα ἐκ ζῳδίου εἰς ζῴδιον, καὶ ὁ τοῦ ὡροσκόπου δὲ ὁριοκράτωρ οὐκ ἄμοιρος λόγου γενήσεται· σὺν τούτοις δὲ ζητητέον σοι τὸν δεσπότην τῶν ὁρίων τῆς προγεγενημένης συνόδου ἢ πανσελήνου ἢ καὶ τῆς μελλούσης γίνεσθαι, ὁποία ἂν τῷ τῆς τροπῆς χρόνῳ προσεγγίζῃ, ἢ καὶ τῶν δυεῖν· τὴν μὲν γὰρ βεβαίωσιν τῶν κράσεων τῶν ἐπιγινομένων ἡ μέλλουσα δηλοῖ, τὴν δὲ τῆς ἀρχῆς τῶν πραγμάτων ἡ προλαβοῦσα, τὰ μέσα δὲ ὡροσκόπος τῆς συνόδου ἢ τῆς πανσελήνου· μέσα δὲ λέγω τὰ μετὰ τὴν φανέρωσιν τὴν ἔκδηλον γινόμενα, καὶ ἀρχὴ μὲν τοῦ καιροῦ ὁ ὡροσκόπος, μέσα δὲ τὰ τοῦ μεσουρανήματος, ἔπειτα τὰ τοῦ δύνοντος, τελευταῖον δὲ τὰ ὑπὸ γῆν· ἐὰν δὲ τύχῃ γεγονυῖα ἔκλειψις ἐν τοῖς τεταρτημορίοις ἢ ἀστέρων ἐπέμβασις καὶ μαρτυρία, ταῦτα δὴ τὰς ποιότητας τοῦ καιροῦ καὶ τῶν κρυφιωτέρων πραγμάτων καὶ μειζόνων δηλοῖ τὴν ἔκβασιν· ἐὰν δὲ καὶ σημεῖα ἐξ οὐρανοῦ παρακολουθήσῃ, κρυφίων καὶ ἀπροσδοκήτων πραγμάτων καινοτομίαν σημαίνει, καὶ εἰ μὲν τύχῃ ἐκλείπειν τὸν λόγον ἔχοντα τοῦ χρόνου ἀστέρα ἢ ἐπέμβασιν ποιήσασθαι, καθολικὸν σημεῖον τῷ χρόνῳ γενήσεται, εἰ δὲ ἄλλως, μερικόν· τῶν δὲ μεταβολῶν τῶν ὡρῶν πρώτη μὲν ἡ ἐν τῷ Κριῷ, δευτέρα δὲ ἡ ἐν τῷ Καρκίνῳ, τρίτη ἡ ἐν Ζυγῷ καὶ τετάρτη ἡ ἐν Αἰγόκερωτι· τῶν δὲ τετραρχῶν πρῶτος μὲν ὁ ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου, δεύτερος ὁ ἐπὶ τοῦ μεσουρανήματος, ὁ τρίτος ὁ ἐπὶ τοῦ δύνοντος καὶ τέταρτος ὁ ὑπόγειος· εἰ δὲ μηδεὶς τύχῃ ἐπὶ τῶν κέντρων ἀφορώμενος πρὸς τὸν οἰκοδεσπότην τοῦ ὡροσκόπου κ. τ. λ.

Pergit disserens eodem modo per paginas tres et perorat his verbis (f. 133):

Ἀλλὰ νῦν μὲν ἐς ἀστρονομικὴν ἕξιν μόνον ἐνάγων σε οὐδέν τι παρέξειμι τοῦ σκοποῦ· ὁπόταν δέ σοι τοὺς λόγους πάντων ἀνερευ-

3 ἐλευθερῶται cod. 10 Διός in rasura. 14 ἢ καὶ ποιοῦντα secl. Kroll. 20 ἡ μελλουσῶν cod. 21 ἡ τῆς cod. 29 ἐκλείπων cod. 32 αἰγοκέρατι cod.

νήσωμαι, ἐπεκδιδάξω σε πῶς τῶν ἐν οὐρανῷ ἀστέρων καὶ τόπων τοὺς μὲν ἀγαθοποιούς, τοὺς δὲ κακοποιοὺς ὀνομάζομεν· βουλοίμην μὲν οὖν καὶ ἀγαπῴην μηδένα λόγον ποιεῖσθαι πλὴν ἀρετῆς καὶ θείας ***· μόνα γὰρ ἤδη μοι ταῦτα καθήκει· ἐπεὶ δὲ οὐ πάντη, τοῦ πνεύματος ἀμφὶ ταῦτα ἔχω τοσοῦτον ὥστε διορθοῦσθαι τοὺς πταίοντας καὶ διδάσκειν μὴ εὔληπτα οἴεσθαι τὰ μεγάλα μαθήματα, μηδ᾽ εὐθὺς βουλομένοις τὴν γνῶσιν τούτων ἀκολουθεῖν. F. C.

3 ἀγαπῶ ἂν μηδὲν ἄλογον cod. Post θείας lacunam signavi. 4 πάντ(ι) vel πάν-τ(ειν?) ut vid. cod.; corr. Boll.

EXCERPTA EX CODICE 11 (Mutin. 85)

F. 35v. Ἰστέον ὅτι οἱ Ἕλληνες τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῶν ἑπτὰ πλανήτων ἔφησαν εἶναι οἴκους, ἐν αἷς καὶ πολεύουσι καὶ διέπουσι καὶ ἰθύνουσι καὶ διοικοῦσι· εἰς ἃς καὶ οἱ τῶν Ἑλλήνων νομιζόμενοι θεοὶ ἐτιμῶντο καὶ ἐδοξάζοντο.

Τὴν μὲν πρώτην ἔνειμαν τοῦ Ἡλίου, διὸ καὶ ἡμεῖς, ταύτην τοῦ Ἡλίου τῆς δικαιοσύνης Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀφιερωσάμενοι[1].

Τὴν δευτέραν τῆς Σελήνης· ἡμεῖς δὲ ὡς δεύτερον φῶς οἱ ἄγγελοι ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀνατεθήκαμεν.

Τὴν δὲ τρίτην τοῦ Ἄρεως· ἡμεῖς δὲ τοῦ Προδρόμου, ὡς ἔλεγχον τῶν ἀθεμίτων πράξεων.

Τὴν δὲ τετάρτην τοῦ Ἑρμοῦ· ἡμεῖς δὲ τοῦ Σταυροῦ, ὅτι ὁ μὲν Ἑρμῆς ἔφορος ὢν λόγου καὶ διδαχῆς· ὁ δὲ λόγος τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμένοις μωρία ἐστίν, τοῖς δὲ σωζομένοις δύναμις Θεοῦ.

Τὴν δὲ πέμπτην τοῦ Διός, ἡμεῖς δὲ τῶν Ἀποστόλων.

Τὴν δὲ ἕκτην τῆς Ἀφροδίτης, ἡμεῖς δὲ τὴν Θεοτόκον ὀδυρομένην διὰ τὴν τοῦ υἱοῦ σταύρωσιν.

Τὴν δὲ ἑβδόμην τοῦ Κρόνου· φασὶ γὰρ τοῦτον πατέρα θεῶν· ἡμεῖς δὲ τὸν Πατέρα ἡμῶν καὶ Θεὸν ἱκετεύομεν ὑπὲρ τῶν προαπελθόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν. F. C.

Mutinensem descripsi; Vaticanum 1290, f. 78r contulit Boll. 1 τὰς om. V. 2 ὧν οἶκοι M : εἶναι οἴκοι V. 2-3 διοικ. καὶ ἰθυν. V. 3 οἱ omis, M. 5 τοῦ Ἡλίου] τῷ Ἡλίῳ corr. nolui. ἡμεῖς] subaudi ἐνείμαμεν. 7 An τοῖς ἀγγέλοις? 12 εὔφορος codd. 13 ἀπολυμένοις M. θεὸν V. 15 Suppl. ἱκετεύομεν, cf. v. 18. 17 τὸν Κρόνον M : τοῦ Ἑρμοῦ V. φησὶ cod.

Iuliani Laodicensis disquisitio astronomica.

Inter auctores qui in astrologicis collectaneis laudantur, saepius occurrit nomen Iuliani Laodicensis, sed, ut plerumque accidit, de vita eius nihil fere comperimus. Aetas quoque eius non omnino certa est. Nam si sola philologia freti tempus vitae

[1] Saepissime a scriptoribus christianis Sol Iustitiae (Malach. IV, 2) deo Soli Invicto opponitur; cf. mea *Monum. myst. Mithra*, I, 355; Kellner, *Heortologie*, 1901, p. 102. — Conferre iuvat quae de Lunae diebus congessit auctor anonymus editus in *Catal. Mediol.*, p. 32 ss.

eius invenire conaremur, termini inter quos floruerit arcte circumscribi posse viderentur. Ac primum asseverari potest eum post medium saec. II et ante finem saeculi V floruisse. Nam caput ultimum libri II Tetrabibli, Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως in usum suum convertit (cf. *infra*, p. 109). Quod non ex Hephaestione habet, qui idem excerptum in fine libri sui primi addidit (I, 25; cf. Boll, *Sitzb. bayer. Akad.*, 1899, p. 94, n. 3), nedum ex Lydo (*De ostentis*, 9^b, p. 21, ed. 2 Wachsmuth), qui eadem fere praebet, sed ex ipso Ptolemaeo, ut ex collatione nostra apparet. Eundem Ptolemaeum praeterea commemorat in cap. II, Περὶ ἐποχῶν καὶ κέντρων, p. 106 ss. — Versus etiam quosdam affert Dorothei (p. 105), qui in excerpto quoque περὶ πολέμου invocatur, sed nihil inde proficimus, nisi incertum per incertius illustrare conamur.

Opus autem Iuliani legisse videtur Paulus Alexandrinus, qui exeunte saec. IV scripsit, nam verba praefationis eius Ἀπολλωνίου τοῦ Λαοδικέως ἐν τοῖς ἰδίοις πέντε βιβλίοις διαβάλλοντος τοὺς Αἰγυπτίους in Ἰουλιανοῦ τοῦ Λαοδικέως corrigenda esse forsitan recte supposuit Lambecius (cf. Fabricius-Harles, *Bibl. gr.*, IV, 140). Coniectura sane est, at certe tria capita Iuliani Laodicensis de bello Palchus exeunte saeculo V, ut videtur, in farraginem suam admisit, qui et exordium Ἐπισκέψεως ἀστρονομικῆς (cf. infra, nº 1) descripsit et alioquin eum auctorem laudat (infra, nº 2, 8). Porro eadem tria capita repetiit Theophilus Edessenus, qui anno 785 obiit (cf. infra, nº 2).

Accedit aliud. Sic incipit byzantini cuiusdam saec. IX fragmentum Περὶ τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων δυνάμεως in codice Paris. 2506, f. 11 (cf. Venet. 7, f. 100) servatum : Ἀναγκαῖον ψήθην καὶ τὰς τῶν ἀπλανῶν δυνάμεις καθυποτάξαι ... ξένας γὰρ καὶ παραδόξους γεννήσεις παρασκευάζειν εἰώθασιν, ὥς φησιν ὁ πολυΐστωρ Ἰουλιανὸς ἐν τοῖς αὐτοῦ ἀποτελέσμασιν. Huic autem excerpto cum capite Ἀποτελέσματα τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐποχῆς, quod ex codice Angel. 29 in Catalogo Florentino (p. 113) partim edidimus, ea est necessitudo ut vel lippis perspicuum fiat, aut ipsius Iuliani esse aut scriptoris qui Iulianum ad verbum expressit. Liber autem ex quo fluxit hoc caput anno 379 conscriptus est (cf. *Catal. Flor.*, p. 115, 5). Quibus omnibus indiciis probari videtur Iulianum Laodicensem saeculo quarto circa annum 379 floruisse.

Attamen ex astronomia peti posse argumenta quibus ad aetatem inferiorem detrudimur, animadvertit Franciscus Boll, cui haec debeo : Novem stellarum fixarum positiones in capite II, quod edimus, indicantur, quarum si longitudinem et latitudinem cum numeris quos Ptolemaeus in *Syntaxis* libris VII-VIII praebet, contuleris, invenies latitudinem quidem eandem semper manere, longitudinem vero constanter (si codicis leves corruptelas correxeris) gradibus 3° 36′ differre. Quod aperte monstrabit tabula haecce :

Ad Solem ὁ μεταξὺ τῶν χηλῶν τοῦ Σκορπίου.

Longitudo. Iulianus :	♏	4°	46′	Latitudo. Iulianus :	1°	30′
Ptolemaeus :		1°	10′	Ptolemaeus :	1°	30′
		3°	36′			

Ad Lunam ὁ ἐπὶ τῆς ἐκφύσεως τοῦ βορείου κέρατος τοῦ Ταύρου.

Longitudo. Iulianus :	♉ 19° 16′		Latitudo. Iulianus :	0° 15′
Ptolemaeus :	15° 40′		Ptolemaeus :	0° 15′
	3° 36′			

Ad Saturnum ὁ ἑπόμενος τῷ ἐν τῷ ῥομβοειδεῖ τετραπλεύρῳ τοῦ Κριοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου τοῦ μυκτῆρος τοῦ Κήτους.

Longitudo. Iulianus :	♈ 21° 16′ *		Latitudo. Iulianus :	7° 45′
Ptolemaeus :	17° 40′		Ptolemaeus :	7° 45′
	3° 36′			

* Correctum ex ☿ καὶ ζ′.

Ad Saturnum τῶν ἐν τῇ οὐρᾷ τοῦ Κριοῦ τριῶν ὁ προηγούμενος.

Longitudo. Iulianus :	♈ 27° <26′> *		Latitudo. Iulianus :	1° 40′
Ptolemaeus :	23° 50′		Ptolemaeus :	1° 40′
	3° 36′			

* κζ′ <κς′> correctum est ex κζ′.

Ad Iovem ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίας καὶ ἀριστέρου πτέρυγος τῆς Παρθένου.

Longitudo. Iulianus :	♍ 2° 36′		Latitudo, Iulianus :	0° 10′
Ptolemaeus :	♌ 29°		Ptolemaeus :	0° 10′
	3° 36′			

Ad Martem τῶν ἐν τοῖς γλουτοῖς τοῦ Λέοντος ὁ νοτιώτερος.

Longitudo. Iulianus :	♌ 19° 56′ *		Latitudo. Iulianus :	9° 40′
Ptolemaeus :	16° 20′		Ptolemaeus :	9° 40′
	3° 36′			

* Pro ιθ′ νς′ traditur θ′ νς′.

Ad Venerem ὁ ἑπόμενος τῶν ἐν τῷ σώματι τοῦ Σκορπίου.

Longitudo. Iulianus :	18° 6′		Latitudo. Iulianus :	5° 30′ *
Ptolemaeus :	14° 30′		Ptolemaeus :	5° 30′
	3° 36′			

* Pro ε′ λ′ traditur ε′ ιλ′.

Ad Venerem ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἑπομένου γόνατος τοῦ Ὀφιούχου.

Longitudo. Iulianus :	♏ 24° 46′		Latitudo. Iulianus :	7° 30′
Ptolemaeus :	21° 10′		Ptolemaeus :	7° 30′
	3° 36′			

Ad Mercurium ὁ ἐν τῷ σώματι τοῦ Σκορπίου ὁ μέσος ὑπόκιρρος ὁ καλούμενος Ἀντάρης.

Longitudo. Iulianus :	♏ 16° 16′		Latitudo. Iulianus :	4° 0′
Ptolemaeus :	12° 40′		Ptolemaeus :	4°
	3° 36′			

Ex his patet Iulianum Ptolemaei libro usum esse sed numeros eius correxisse ut eos ad siderum collocationem sui temporis accomodaret. Illo autem tempore norma Ptolemaei viguit pro centenis annis gradum unum adiciendum esse (cf. e. g. *Catal. Flor.*, p. 115, l. 5). Ergo si Iulianus 3° 36′ addidit, fere 360 annos post Ptolemaeum vixit, id est circa annum 500.

Itaque philologia et astronomia non omnino consentiunt et ad hanc litem dirimendum subsidium mathematicorum nobis est invocandum. Ansam enim ad aetatem Iuliano accuratissime definiendam peritis dat idem caput II; nam septem planetarum positus tam subtiliter indicavit astrologus ut temporis momentum, quo caelum observaverit, inde computari possit. Quod cum a nemine hucusque consequi potuerimus, iudicium in aliud tempus reservandum est. In *Catalogo Romano* excerpta Iuliani Angelicana simul cum Parisinis (infra, n° 4) edemus, et testimoniis novis allatis hanc quaestionem nos profligaturos esse speramus.

Non confundendum esse Iulianum Laodicensem cum Iulianis duo theurgis, quorum prior Chaldaeus cognominatur, alter filius eius est, iam monuit Kroll (*De oraculis Chaldaicis*, 71) rectissime; nam Iulianus hic iunior regnante Marco Aurelio vixit, Iulianum autem astrologum hoc imperatore utique recentiorem esse nunc vidimus.

Libri Iuliani Laodicensis qui quinque numero fuerunt, si Paulum Alexandrinum testem afferre licet (cf. supra), iam nono saeculo periisse videntur. Certe in indicibus qui exstant auctorum astrologicorum non memorantur (cf. *Cat. Flor.*, 81 s.). Inter excerpta quae in miscellaneis codicibus tradita sunt primum obtinet locum :

1) Ἐπίσκεψις ἀστρονομική capitibus XVIII divisa quae in cod. Vindob. phil. gr. 179, f. 79-91 (cf. Catal. Vindobonensem mox edendum) et in Mutinensi 11, f. 79 ss. servatur, et cuius prima capita hic publici iuris facimus. Librum Vindobonensem, intercedente Eugenio Bormann, comiter mihi descripsit Constantinus Horna; Mutinensem ipse contuli. — Excerpta ex hoc opere passim inveniuntur : Exordium expilavit Palchus (cf. *Catal. Flor.*, cod. 11, f. 247; Cod. Angelic. 29 [in *Studi ital.* IV, p. 60], f. 119). Alia fragmenta traduntur in cod. Neap. 19, f. 434 s. f. 417ᵛ [supra, p. 62] et a Martinio et Bassio infra edentur.

2) Capita tria Περὶ πολέμου, περὶ πολέμου ἄλλη σκέψις, περὶ ἀναλύσεως πολέμου, edidit Mai *Scriptorum. vet. nova collectio*, t. II (1827), p. 675-7, " ex vetusto codice Vaticano qui vanissimae artis tractatum copiosum cum scholiis continet " i. e. ex Vaticano 1056, saec. XIV, f. 87 s. Praeterea inveniuntur haec eadem capita sine auctoris nomine in libro Palchi apotelesmatico (*Catal. Flor.*, cod. 11, 236ᵛ; Cod. Angelic. 29, f. 113) et cum rubrica ἐκ τοῦ Λαοδικέως Ἰουλιανοῦ in libro Theophili Edesseni (Cod. Vatic. 212, f. 106, cap. λε′-λζ′; Cod. Paris. suppl. gr. 1241, f. 22).

3) Capita Περὶ καταστημάτων τῶν ζ′ ἀστέρων et Περὶ καταρχῶν in " syntagmate Laurentiano " inserta libris mss. servantur pluribus (cf. e. g. *Cat. Venet.*, cod. 5, f. 96ᵛ; 7, f. 341ᵛ; 8, f. 195ᵛ) et a Guilelmo Kroll in *Catal. Flor.*, pp. 134 s., 138 s. edita sunt.

4) Supra monstravimus ad Iulianum referenda esse capita Περὶ τῆς τῶν ἀπλα-

νῶν ἀστέρων δυνάμεως codicis Parisini 2506 (ex quo descripti sunt Paris. 2420, f. 88, 2424, f. 17) et Marciani 335, f. 100 et caput Ἀποτελέσματα τῆς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐποχῆς codicis Angel. 29 f. 188ᵛ (cf. *Catal. Flor.*, p. 113). Ex rebus autem et stylo apparet eiusdem auctoris esse excerpta duo propediem edenda, quae in Angelicano libro sequuntur (cf. Cod. Flor. 11, f. 297) Περὶ ἐμπαθῶν τόπων ἤτοι μελῶν τῶν αἰνιγματωδῶν ζῳδίων Κριοῦ, Ταύρου, Λέοντος, Παρθένου et Περὶ σινοποιῶν μοιρῶν ἤτοι τόπων τῶν σινουμένων τὰς ὄψεις. Eiusdem vero argumenti sunt excerpta codd. Parisini f. 12 ss. et Marciani f. 297ᵛ (*Catal. Venet.*, p. 43) Καθολικὰ σχήματα περὶ σινῶν καὶ παθῶν quae ex toto vel partim ex Iuliani copiis surrepta esse credam.

5) Caput Περὶ ἀγορασμοῦ exstat in cod. Vindob. 115, f. 159ʳ; cod. Marciano 334, f. 52ʳ, cf. *Catal. Venet.*, 6, p. 21, et in *Catal. Vindobon.* edetur.

6) In codice Paris. 2506 saec. XIII post dimidiam paginam vacuam invenitur (f. 120ᵛ, τιβ') caput : Περὶ συναστρίας ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς οὕτω φησίν· Εἰ ὡροσκόπον τις ἔχει ... Cf. Boll, *Sphaera*, p. 31.

7) Versus quidam Περὶ νοσούντων ex Iuliano repetiit scriptor anonymus editus in *Catal. Flor.*, p. 125, l. 24 s.

8) Iulianum auctorem laudat Palchus in cap. Περὶ ἀποδήμου ἀνακομιδῆς cod. Flor. 11, f. 250 = cod. Angel. 29, f. 120.

9) Denique *Iuliani Laodicensis mathematici ad dominum Marcum imperatorem de bello* opusculum latinum continet cod. Palat. 1416, saec. XV-XVI, f. 159ʳ-165ᵛ; cuius initium edidit Ang. Mai, *Iuris civilis anteiustiniani reliquiae ineditae*, Romae, 1823, p. 156 ss. Quae dum in codice Palatino perlustro, facile mihi persuasi Guilelmum Kroll (*De orac. Chaldaicis*, p. 72) iure hunc libellum Iuliano abiudicasse. Ista confecit falsarius aetatis " humanistarum „ nescio quo astrologico opere usus, at iam in primis deprehenditur prooemii verbis, ubi imperatorem, quasi iam mortuum, *dive Marce Auguste* alloquitur. F. C.

Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως ἐπίσκεψις ἀστρονομική.

Ὁ περὶ καταρχῶν λόγος καὶ ἀναγκαῖος καὶ ὠφέλιμος εἰς τὰς βιωτικὰς πράξεις ἐστίν, ὡς ἡ πεῖρα αὐτὴ ἐναργῶς μαρτυρεῖ· χρὴ δὲ ἀκριβῶς τάς τε τῶν ἀστέρων ἐποχὰς καὶ τὰς ὡροσκοπήσεις παρατηρεῖσθαι· ὁ γὰρ τοῦτο ἐμμελῶς ἐξονυχίζων ἄπταιστον εὑρήσει σχεδὸν τὸν περὶ καταρχῶν λόγον, ὁ δὲ βλακεύων καὶ ἐπιπολαίως αὐτὸ παραθεωρῶν καὶ ἀμελῶς, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς εἰκός, ἁμαρτάνων, αὐτὸς ἑαυτὸν αἰτιάσθω τῆς ἀταλαιπώρου περὶ τῶν τηλικούτων διαθέσεως· οὐδὲ γὰρ οἱ ἀμβλυώττοντες παρὰ τὴν τοῦ Ἡλίου αὐγὴν τοῦτο πάσχουσιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν οἰκείαν ἀνεπιτηδειότητα τῶν ὀφθαλμῶν, οὕτως οὖν καὶ οἱ

Cod. V(indobonensis) f. 79. A(ngelicanum) 29 ubi, f. 119, primum capit. exstat, contuli. Hoc primum capitulum deest in codice M(utinensi). Orthographica plerumque adnotare supersedi. 1 λαοδικαίως V. 2 ἀναγκαίως V. 3 αὔτη A. 5 εὑρήσει e corr. V. 6-7 αὐτὸ παρορῶν εἰκὼς ἁμαρτάνων (cet. omis.) V. ὡς τὸ εἰκός A. 8 αἰτιάσω V. ταλαιπώρου A. 9 ἀμβλιώτωντες V. 9-10 Expectes τῆς - αὐγῆς et τῆς - ἀνεπετηδειότητος. 10 οὕτως οὖν omis. V.

ἐν τοῖς συμβολαίοις μὴ ἀκριβοῦντες τὴν τοῦ οὐρανοῦ θέσιν παρὰ τὴν ἑαυτῶν ἀσθένειαν καὶ ἀνεπιτηδειότητα τῆς ἀγαθουργοῦ τῶν ἀστέρων ἀπορροίας ἀμοιρήσουσι καὶ διὰ τοῦτο δυσπραγήσουσιν. ἡμεῖς δὲ θεὸν ἔχοντες ἵλεων καὶ πυρφόρῳ καὶ ἀναγωγῷ πτερούμενοι ἔρωτι ἤδη λέγωμεν.

Ἐπὶ πάσης καταρχῆς ὅστις ἔχει τὸν τοῦ Διὸς ἀστέρα ἑῷον ὡροσκοποῦντα ἢ ἐν τῷ βίῳ, τοῦτ' ἔστι τῷ β' τόπῳ, ταχείας τῶν πραγμάτων τὰς ἐκβάσεις ἴστω τελεσθήσεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀγαθοποιῶν μαρτυρούντων αὐτῷ καὶ ἀγαθὰς καὶ ὠφελίμους, κακοποιῶν δὲ ἐπιμόχθους καὶ δυσεπιτεύκτους. τὸ δὲ τέλος ἐκ τῆς ἐπικρατήσεως καὶ τῆς πλειονοψηφορίας δηλωθήσεται, πλὴν ἡ μῖξις ἀνωμαλίας ποιήσει· τῶν ἀγαθοποιῶν μὲν οὖν ἐπικρατησάντων ἐν καταρχαῖς τὸ γενόμενον καλὸν πέρας ἕξει, κακοποιῶν δέ, ἐλπί(δας) ὑπόφηναι εἰς τοὐναντίον περιτραπήσεσθαι. τὰς δὲ τῶν πραγμάτων ἀρχὰς ἐκ τῶν ἐπικέντρων ἀστέρων γνωσόμεθα· ἐπὶ μὲν Κρόνου, Διός, Ἄρεως, ἐκ τοῦ ἑῴου ἀνατολικοῦ πρώτου στηριγμοῦ, ἐπὶ δὲ Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ, ἐκ τοῦ ἑσπερίου αὐτῶν· τὰ δὲ τέλη τῶν πραγμάτων ὁ ἐπαναφερόμενος δηλώσει, ἀλλ' ἐπὶ μὲν Κρόνου, Διός, Ἄρεως, ὁ ἑσπέριος αὐτῶν, ἐπὶ δὲ Ἀφροδίτης, Ἑρμοῦ, ὁ ἑῷος, ὡς ἐκ τούτου εἶναι δῆλον ὅτι Κρόνος, Ζεύς, Ἄρης ἑῷοι ἐπαναφερόμενοι ἢ ἑσπέριοι ἐπίκεντροι οὐδὲν ἐν τούτοις προφητεύσουσιν· ὡσαύτως δὲ Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς <ἑῷοι ἐπίκεντροι> ἤτοι ἑσπέριοι ἐπαναφερόμενοι, οὐδὲν βούλονται θεσπίζειν. εἰ δέ, ὡς εἴρηται, πάντες εἰσὶν ἐπίκεντροι ἢ ἐπαναφερόμενοι, ὃς πρῶτος τῷ κέντρῳ πελάζει ἢ τῇ ἐπαναφορᾷ ἐκεῖνος τηρητέος, εἰ δὲ ἰσόμοιροι γένοιντο, ὁ ὡροσκοπῶν τὰς ἀρχὰς δηλοῖ, ὁ δὲ μεσουρανῶν τὰ μέσα, ὁ δὲ δύνων τὰ τέλη. περὶ δὲ χρόνου οὕτως ὅρισον· ἐπὶ μὲν τῶν κέντρων ὁ ὡροσκοπῶν ὁ παραλελυθώς ἐστι, τὸ μεσουράνημα δὲ ὁ ἐνεστώς, ὁ δὲ δύνων ὁ μέλλων· καὶ περὶ ἡλικίας ὡσαύτως· ὁ μὲν ὡροσκόπος ἡ παιδική, τὸ μεσουράνημα ἡ ἀκμαστική, τὸ δὲ δῦνον ἡ γεροντική· ἐπὶ δὲ πάντων, τούτεστι τῶν κέντρων καὶ τῶν ἐπαναφορῶν καὶ τῶν ἀποκλιμάτων, ὁ παραλελυθὼς μὲν χρόνος τὸ ἀπόκλιμα, ὁ δὲ ἐνεστὼς αὐτὸ τὸ κέντρον, ἡ δὲ

2 ἐπιτηδειότητα V. 3 ἀπορίας (omis. ἀμοιρήσουσι) V. δυσπραγοῦσιν V. 4 ἵλεον V. 5 λέγομεν V. 8 ἴστω omis. V. 9 καὶ (prius) omis. V. κακοποιοὶ V. 10-11 καὶ - πλειονοψ. omis. V, qui post δηλωθ. add. καὶ τῆς ψηφοφορίας. — Πλειονοψηφοφορία verbum novum est sed πλειονοψηρία apud Paul. Alex. invenitur. 11 μίξεις V. 12 καταρχὰς V. τὸ γενόμενον omis. V. 13 ἐλπί(δας) ὑπόφηναι omis. V. 14 περιτραπήσεται codd., corr. τῶν δὲ τῶν V. 15 ἀνατολικοῦ ἕως A : ἀναταξικοῦ V. 18 ἡ ἑσπέριε V. 19 δῆλον V : φανερὸν A. 20 ἢ A : οἱ V. οὐδὲν ἐν - προφητεύσουσιν omis. A. 21 προφητεύσωσιν V, corr. ἑῷοι ἐπίκεντροι suppl. Bidez. 22 ἐπιφερόμενοι V. 22-24 εἰ δὲ ὡς - γένοιντο omis. V, qui ἐπὶ μὲν τῶν κέντρων tantum habet. 23 ὁ πρῶτος A : corr. 26 περὶ δὲ χρόνου omis. A. οὕτως omis. V. ὁ ὁρίζων V : ὁρίζον A. 27 ὁ (ante παρ.) omis. V. παραλελυθὸς V. ὁ ante ἐνεστώς omis. V. ὁ δύνων δὲ A. τὸ μέλλον V. 28 ὡροσκόπων V. 27-29 τὸ μεσουράνημα - γεροντική omis. V. 30 ὁ omis. V. τούτεστι omis. V. 31 χρόνος omis V. ὁ ἐνεστ. (omis. δὲ) V. αὐτὸ omis. V.

ἐπαναφορὰ ὁ μέλλων· εἰ δὲ μηδένα ἔχει τὰ κέντρα, αὐτὰ τὰ ζῴδια μηνύσει τὴν ἔκβασιν ὅπως ἂν ἔχοι μαρτυρίας ἢ αὐτὴ ἡ οἰκοδεσποτεία αὐτῶν· εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς καὶ οἱ κακοποιοὶ ἀγαθοποιῶν δύναμιν ἐπισχόντες καλῶν παρεκτικοὶ γίνονται, οἱ δ᾽ ἀγαθοποιοὶ κακωθέντες ἄπρακτοι γίνονται· ἀλλ᾽ οἱ μὲν μετὰ βίας τινὸς καὶ πλεονεξίας ἢ λοιδορίας ἀνύσουσιν, οἱ δὲ ἀγαθοποιοὶ μετὰ δικαιοσύνης καὶ πείθους καὶ εὐθυμίας καὶ ἀποδοχῆς· ἀγαθύνονται δὲ οἱ μὲν κακοποιοὶ ἀστέρες ὅταν ἐν ἰδίοις οἴκοις ἢ ὑψώμασιν ἢ ὁρίοις ἢ τριγώνοις ὦσιν κατὰ αἵρεσιν· κακοῦνται δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ τοῖς τῶν εἰρημένων ἐναντίοις, τοῦτ᾽ ἔστιν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ταπεινώμασιν ἢ παρ᾽ αἵρεσιν καὶ τοῖς τοιούτοις· πραΰνονται δὲ τῆς κακώσεως οἱ κακοποιοὶ τριγωνίζοντες τὴν Σελήνην ἢ τὸν ὡροσκόπον καὶ γὰρ καλῶς εἴρηται·

Σχήμασι τριπλεύροις κακοεργέες ἀμβλύνονται·

καὶ

Ἀστὴρ οὔκετι φαῦλος ἐπὴν ἀγαθὸν τόπον εὕρῃ.

Ἄλλο γάρ ἐστι τὸ ποιὸν κατὰ φύσιν ἑκάστου ἀστέρος καὶ ἄλλο τὸ ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον ἢ τὸ ἐναντίον καὶ βλαβερόν. τοῦτο δὲ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων δῆλον· τὰ γοῦν δοθέντα δῶρα τῆς Ἀφροδίτης τῷ Πάριδι βλαβερὰ ἦσαν δηλονότι, τὰ δὲ τῇ χρυσῇ γενεᾷ τοῦ Κρόνου δῶρα ἀγαθά· καὶ τὸ γενναῖον καὶ ἀήττητον τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου ἀρεϊκόν, ἡ δὲ διὰ τὴν μέθην συμβᾶσα αὐτῷ τελευτὴ ἀφροδισιακόν. ἀλλὰ καὶ πολλοὶ παρὰ τοῦ Διὸς πλοῦτον καὶ βασιλείαν λαβόντες δι᾽ αὐτὸ τοῦτο κακῶς διεφθάρησαν· τούτων δὲ πάντων αἴτιον τὸ φύσιν ἀγαθουργὸν τῶν ἀστέρων, ἡ δὲ ἀνοικείως αὐτῶν τὴν ἀπόρροιαν δεχομένη γένεσις βλάπτεται, καὶ τότε γίνονται οἱ ἀστέρες βλαπτικοί· κατὰ τὸ συμβεβηκὸς δὴ τὸ πάσχειν, ἀλλ᾽ οὐ, μὰ Δία, διὰ τὸ ποιόν· οἱ γοῦν πυρέττοντες βλάπτονται ὑπὸ τῆς τὰ πάντα ζωοποιούσης Ἡλίου θερμότητος, διὰ τὴν ἑαυτῶν ἀνεπιτηδειότητα δηλονότι· οὐ γάρ τινες μὲν ἀγαθοὶ τῶν ἀστέρων, τινὲς δὲ κακοὶ ἀλλὰ πάντες ἀγαθοὶ καὶ τῷ ὅλῳ κόσμῳ σωτήριοι καὶ ὠφέλιμοι· πάντες γὰρ οἱ ἀστέρες πάντα δύνανται κατὰ τὴν φύσιν τῶν μετεχόντων. μαρτυρεῖ δὲ τὰ πράγματα· κατακρίτους μὲν γὰρ ποιεῖ Ζεύς, στρατοπεδάρχας δὲ Ἄρης, ἀτάφους δὲ Ἥλιος, αὐτοκράτορας δὲ Κρόνος, ἐνθέους δὲ Ἀφροδίτη, ἀρχιμύστας δὲ Ἑρμῆς· ἀλλ᾽ ὠφελοῦσι μὲν οἱ κακοποιοὶ ἀγαθυνθέντες, ὡς εἴρηται, βλάπτουσι δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ κακωθέντες· ἐὰν δέ τις αὐτοὺς καθ᾽ αὑτοὺς

1 ὁ μέλλων δὲ ἡ ἐπαναφορά A. 2 μηνήσει V. 2-3 ἢ αὐτή - αὐτῶν omis. V. 3 καὶ omis. V. 5-7 ἀλλ᾽ οἱ μέν - ἀποδοχῆς omis. V. 10 παραιρέσεσιν V, fors. recte. 10-11 καὶ τοῖς τοιούτοις omis. V. 13 Versus Dorothei, cf. *Catal. Flor.*, p. 146, 12, et Usener, *Rhein. Mus.*, N. F., LV, p. 332, 11. 15 καὶ ἀστὴρ οὐκ ἔστι V : ἀστὴρ δ᾽ οὔκετι Boll in *Catal. Flor.* ἐπ᾽ ἦν V. 15-30 Ἄλλο γάρ - ὠφέλιμοι omis. V. 19 τὰ τὲ cod. 25-26 κατὰ συμβεβηκός] Ptol., *Tetrab.*, p. 11, l. 23 [Boll]. 26 πάσχον A; corr. ποιεῖν cod., corr. collato v. 16. 27 ζωοποιοῦσα A. 29 πάντα ἀγαθά A. 30 οἱ omis. A. 32 γὰρ omis. A. 32 ss. Cf. excerptum quod ex cod, 19, f. 417ᵛ infra edent Martini et Bassi. 32 πρωτοπεδάρχας V. 34 ὡς εἴρηται omis. V.

ἐκλαμβάνῃ, οἱ μὲν περὶ τὸν Κρόνον καὶ Ἄρεα τῆς διακριτικῆς καὶ φθαρτικῆς ἐνεργείας ὄντες εὑρεθήσονται, οἱ δὲ περὶ τὸν Δία καὶ Ἀφροδίτην τῆς συγκριτικῆς καὶ αὐξητικῆς· ἔσονται δὲ τότε οἱ ἀστέρες ἀποτελεστικοὶ ὅταν τὴν Σελήνην ἢ τὸν ὡροσκόπον ἢ τὸν σημαίνοντα τὸ ζητούμενον κεφαλαῖον τετραγωνίζωσιν.

β'. Περὶ ἐποχῶν καὶ κέντρων καὶ κλήρων τῶν ἑπτὰ πλανωμένων ἀστέρων·

Ἔστι μὲν οὖν οὕτως ἡ ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων ☉ ♏ δ' η' ν', ☾ ♉ ιη' ι', ♄ ♈ κδ' κη', ♃ ♍ δ' ιβ', ♂ ♌ ιζ' λε', ♀ ♏ κα' νη', ☿ ♏ ιδ' λβ'.

Ἥλιος Σκορπίου δ' η' ν'· λοξωθεὶς πρὸς τὸν ἰσημερινόν ἐπὶ τοῦ διὰ τὸν πόλον αὐτοῦ κύκλου ζ' <πρὸς> νότον μοί. ιγ', καὶ νότον κατέρχεται ἐπὶ βαθμοῦ τρίτου ἐπέχων τοῦ δ' βαθμοῦ λ'· συνεγγίζει δ' αὐτῷ ἀπλανὴς ἀστὴρ ὁ μεταξὺ τῶν χηλῶν τοῦ Σκορπίου μεγέθους δ' ἐπέχων κατὰ μῆκος Σκορπίου δ' μς', κατὰ δὲ πλάτος ἐπέχων τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς νότον α' λ'· ὡς ἀπέχειν τοῦ Ἡλίου, κατὰ μὲν μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα, ο' κδ', κατὰ δὲ πλάτος α' λς'· οἴκῳ Ἄρεως· ὁρίοις Ἄρεως κατὰ Πτολομαῖον καὶ Αἰγυπτίους· τριγώνῳ Ἀφροδίτης, μετοχῇ Ἄρεως, δεκανῷ α' καὶ τρίτης Σελήνης, ὑψώματι οὐδ(ενός), ταπεινώματι Σελήνης, προσώπῳ Ἄρεως, μονομοιρίᾳ Σελήνης.

Σελήνη Ταύρου ιη' ι', ἀπέχουσα κατὰ πλάτος ἀπὸ τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς ἄρκτον β' μβ', ἀνέρχεται βορρᾶν ἐπὶ βαθμοῦ τρίτου ἐπέχουσα τοῦ βαθμοῦ τὸν ι' κδ'· συνεγγίζει δ' αὐτῇ ἀπλανὴς ἀστὴρ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκφύσεως τοῦ βορείου κέρατος τοῦ Ταύρου, μεγέθους δ', ἐπέχων κατὰ μῆκος Ταύρου ιθ' ις', κατὰ δὲ πλάτος ἐπέχων τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς νότον ο' ιε', ὡς ἀπέχειν τῆς Σελήνης κατὰ μὲν μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα α' ς', κατὰ δὲ πλάτος πρὸς νότον β' νζ'· οἴκῳ Ἀφροδίτης· ὁρίοις κατὰ Πτολομαῖον καὶ κατ' Αἰγυπτίους Διός, τριγώνῳ Ἀφροδίτης, μετοχῇ ἰδίᾳ, τρίτου Ἄρεως, ὑψώματι ἰδίῳ, ταπεινώματι οὐδ(ενός), δεκανῷ β', προσώπῳ ἰδίῳ, μονομοιρίᾳ Διός.

1 κατ' αὐτοὺς ἐκλαμβάνει V; corr. 3 ἕπονται V. 4 τὸ ὡρ. V. 5 κη' (pro κεφαλ.) V. τετραγωνίζουσιν codd. 8 Incipit M, f. 80ᵛ. 8-9 omis. M. 9 ♄ ♓ cod. 10 In marg. λύσις deinde Περὶ ἡλίου V. Pro ἰσημερινὸν sigla praebent codd. quae μεσεμβρινὸν legenda esse videntur; corr. Boll. 11 πρὸς suppl. 12 αὐτοῦ codd.; corr. 13 ἀπέχων codd. 14 κατὰ δὲ πλάτος. " Latitudinum et longitudinum stellarum fixarum numeros ex Ptolemaeo correximus; sed numeros, quibus differentiae inter planetae et stellae cuiusdam fixae locos indicantur, raro corrigere ausi sumus, incerti saepe haerentes, utrum emendandus sit numerus planetae adscriptus an vero numerus differentiae. „ Boll. 15 ἐπέχειν V : ἐπέχει M : corr. 17 κατὰ αἰγυπτίους omis. M. 18 καὶ γ' ☾ cod. Cf. Dorotheum apud Hephaest. I. 6; Bouché-Leclercq, *Astr.*, 204. ὑψωματὶ ὁ V : ὑψώματι οὐδ' M. 20 Περὶ Σελήνης in marg. V. 21 ἐπιθμοῦ γ' V. 23 βορίου M : ὡρίου V. 24 μέρος ante μῆκος expunct. V 25 ἐπέχειν V : ἐπέχει M : corr. 28-29 κατὰ - αἰγυπτίους omis. M. 28 τρίτον M : τρίτου V. 29 οὐδενὸς] οὐδ' M : ὁ V, cf. v. 18.

Κρόνος Κριοῦ κδ′ κη′, ἀπέχων κατὰ πλάτος <τοῦ> διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου ζ′ <πρὸς> νότον, ἀνέρχεται <βορρᾶν> ἐπὶ βαθμοῦ α′ ἐπέχων τοῦ βαθμοῦ τὸν η′· συνεγγίζουσι δ' αὐτῷ ἀστέρες ἀπλανεῖς, εἱς μὲν τὰ προηγούμενα ὁ ἑπόμενος τῷ ἐν τῷ ῥομβοειδεῖ τετραπλεύρῳ τοῦ Κριοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου τοῦ μυκτῆρος τοῦ Κήτους ἐπέχων κατὰ μῆκος Κριοῦ <κα′ ις′>, κατὰ δὲ πλάτος πρὸς νότον ἐπέχων τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου ζ′ με′, ὡς ἀπέχειν τοῦ Κρόνου κατὰ μῆκος εἰς τὰ προηγούμενα γ′ ιβ′ ι′, κατὰ δὲ πλάτος δ′ ω′· εἱς δὲ τὰ ἑπόμενα συνεγγίζει αὐτῷ τῶν ἐν τῇ οὐρᾷ τοῦ Κριοῦ τριῶν ὁ προηγούμενος, ἐπέχων κατὰ μῆκος Κριοῦ κζ′ <κς′>· κατὰ δὲ πλάτος <τοῦ> διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς ἄρκτον α′ μ′, ὡς ἀπέχειν τοῦ Κρόνου κατὰ μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα β′ νη′, κατὰ δὲ πλάτος δ′ με′· ἀμφότεροι δὲ ἀστέρες μεγέθους δ′· ἀπὸ πρώτου τοῦ στηριγμοῦ, ἀφαιρέτης, ἑσπέριος φαινόμενος, ποιησάμενος τὴν τούτου ἀκρονυχίαν πρὸ ἡμερῶν πολλῶν, οἴκῳ Ἄρεως, ὁρίοις Ἄρεως, τριγώνῳ Ἡλίου, μετοχῇ Διὸς καὶ τρίτου Κρόνου, ὑψώματι Ἡλίου, ταπεινώματι ἰδίῳ, δεκανῷ γ′, προσώπῳ Ἀφροδίτης, μονομοιρίᾳ Ἑρμοῦ.

Ζεὺς Παρθένου δ′ ιβ′, ἀπέχων κατὰ πλάτος τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς ἄρκτον ο′ λε′ βορρᾶν ἀνέρχεται ἐπὶ βαθμοῦ γ′· συνεγγίζει δ' αὐτῷ ἀπλανὴς ἀστὴρ ὁ ἐπ' ἄκρας τῆς νοτίας καὶ ἀριστερᾶς πτέρυγος τῆς Παρθένου μεγέθους γ′, ἐπέχων κατὰ μῆκος Παρθένου β′ λς′, κατὰ δὲ πλάτος <τοῦ> διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς βορρᾶν ο′ ι′, ὡς ἀπέχειν κατὰ μῆκος τοῦ Διὸς εἰς τὰ προηγουμένα α′ λς′, κατὰ δὲ πλάτος ο′ με′· μηδέπω ποιήσαμενος τὸν πρῶτον στηριγμόν, ἑῷος φαινόμενος, οἴκῳ Ἑρμοῦ, ὁρίοις Ἑρμοῦ, τριγώνῳ Ἀφροδίτης, ὑψώματι ἰδίῳ, ταπεινώματι Ἀφροδίτης, δεκανῷ α′, προσώπῳ Ἡλίου, μονομοιρίᾳ Ἄρεως.

Ἄρης Λέοντος ιζ′ λε′, ἀπέχων κατὰ πλάτος τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς ἄρκτον α′ ε′, ἀνέρχεται βορρᾶν ἐπὶ βαθμοῦ β′, ἐπέχων τοῦ βαθμοῦ τὸ ἥμισυ· συνεγγίζει δ' αὐτῷ ὁ ἀπλανὴς ἀστὴρ τῶν ἐν τοῖς γλουτοῖς τοῦ Λέοντος ὁ νοτιώτερος μεγέθους γ′, ἐπέχων κατὰ μῆκος Λέοντος <ι> θ′ νς′, κατὰ δὲ πλάτος ἀπέχων <πρὸς> βορρᾶν <τοῦ> διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου θ′ μ′, ὡς ἀπέχειν τοῦ Ἄρεως κατὰ μῆκος

1 Περὶ Κρόνου in marg. V. Κριοῦ] Ταύρου codd., corr. Boll. ἐπέχων codd., corr. τοῦ suppl. διὰ μέσου codd. 2 πρὸς suppl. βορρᾶν suppl. 4 ὁ δ' ἑπόμενος V. ῥομβειδῆ codd. 5 ἐπάκρου codd. 6 ☿ καὶ ζ′ codd., corr. κύκλου ante πρὸς νότον transp. codd. 7 ἐπέχειν cod.: corr. 8 δ′ ω′] " Numerus valde corruptus, debebat ο′ με′. „ συνεγγίζων codd. 9 τῶν omis. M. 10 κς′ suppl. Boll. τοῦ suppl. 12 ἀμφοτερ′ δὲ cum signo dubio V : ἀμφότερα δὲ cum simili signo M. 14 πρὸ V m. 1 : πρὸς V m. 2, M. ἡμερῶν compendio VM. 15 τρίτου Κρόνου] cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 203, n. 1. 17 Περὶ ♃ in marg. V. Διὸς codd. 18 βορὰν M. 19 αὐτοῦ cod.. corr. 21 τοῦ suppl. 21-22 πλάτος κύκλου (compendio) πρὸς βορὰν ο′ ι′ ὡς ἐπέχειν τοῦ κατὰ M. 22 ἐπέχειν τοῦ κατὰ μῆκος ♃ V. 23 πρῶτον M : α′ V. 27 Περὶ ♂ in marg. V. ἐπέχων cod., corr. 29 ἥμισυ e corr. M : signum dubium V. αὐτοῦ codd., corr. ἀστὴρ ἀπλανὴς (omis. ὁ) M. 31-32 ἐπέχων κύκλου (signo astr.) βορρᾶ διαμέσου τῶν ζῳδίων codd. 32 ἐπέχειν codd.

εἰς τὰ ἑπόμενα β′ κα′, κατὰ δὲ πλάτος η′ λε′· μηδέπω ποιησάμενος τὸν πρῶτον στηριγμόν, ἑῷος φαινόμενος, οἴκῳ Ἡλίου, ὁρίοις κατὰ Πτολεμαῖον Ἀφροδίτης, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Κρόνου, τριγώνῳ Ἡλίου, μετοχῇ Διός, ταπεινώματι καὶ ὑψώματι οὐδενός, δεκανῷ β′, προσώπῳ Διός, μονομοιρίᾳ Σελήνης.

Ἀφροδίτη Σκορπίου κα′ νη′, ἀπέχουσα κατὰ πλάτος <τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων> κύκλου πρὸς νότον ο′ λθ′ κατέρχεται νότον ἐπὶ βαθμοῦ α′, ἐπέχουσα δὲ τοῦ βαθμοῦ τὸ γ′ ιε′· συνεγγίζουσι δ᾽ αὐτῇ ἀπλανεῖς ἀστέρες, εἰς μὲν τὰ προηγούμενα ὁ ἑπόμενος τῶν ἐν τῷ σώματι τοῦ Σκορπίου τριῶν ἐπέχων κατὰ μῆκος Σκορπίου ιη′ ς′, κατὰ δὲ πλάτος ἐπέχων τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς νότον ε′ λ′, ὡς ἀπέχειν τῆς Ἀφροδίτης κατὰ μὲν μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα γ′ νβ′, κατὰ δὲ πλάτος δ′ να′· εἰς δὲ τὰ ἑπόμενα συνεγγίζει [δ᾽] αὐτῇ ὁ ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ καὶ ἑπομένου γόνατος τοῦ Ὀφιούχου ἐπέχων κατὰ μῆκος Σκορπίου κδ′ μς′, κατὰ δὲ πλάτος ἀπέχων τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς βορρᾶν ζ′ λ′, ὡς ἀπέχειν τῆς Ἀφροδίτης κατὰ μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα β′ μη′, κατὰ δὲ πλάτος η′ θ′· ἀμφότεροί εἰσι μεγέθους γ′. προσθέτης δὲ καὶ μήπω ποιησαμένη τὸν πρῶτον στηριγμόν, ἑσπερία φαινομένη, οἴκῳ Ἄρεως ὁρίοις κατὰ Πτολομαῖον Ἑρμοῦ, κατὰ δὲ [δὲ] Αἰγυπτίους Διός, τριγώνῳ ἰδίῳ, μετοχῇ Ἄρεως καὶ τρίτης Σελήνης, ὑψώματι οὐδενός, ταπεινώματι Σελήνης, δεκανῷ γ′, προσώπῳ ἰδίῳ, μονομοιρίᾳ Ἄρεως.

Ἑρμῆς Σκορπίου ιδ′ λβ′, ἀπέχων κατὰ πλάτος τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς νότον α′ λε′, κατέρχεται νότον ἐπὶ βαθμοῦ γ′ ἐπέχων τοῦ βαθμοῦ τὸ ε′ ι′· συνεγγίζει δ᾽ αὐτῷ ἀπλανὴς ἀστὴρ ὁ ἐν τῷ σώματι τοῦ Σκορπίου ὁ μέσος ὑπόκιρρος καὶ καλούμενος Ἀντάρης μεγέθους β′, ἐπέχων κατὰ μῆκος Σκορπίου ις′ ις′, κατὰ δὲ πλάτος τοῦ διαμέσου τῶν ζῳδίων κύκλου πρὸς νότον δ′ ο′, ὡς ἀπέχειν τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ μῆκος εἰς τὰ ἑπόμενα α′ μδ′, κατὰ δὲ πλάτος κβ′, προσθέτης, μηδέπω ποιησάμενος τὸν πρῶτον στηριγμόν, ἑσπέριος, ὕπαυγος, μέλλων ποιήσασθαι τὴν ἑσπερίαν ἀνατολὴν μετὰ ἡμέρας δ′, οἴκῳ

2 πρῶτον M : α′ V. 3 κατὰ πτολομαῖον omis. M. κατὰ δὲ αἰγυπτίους V : τινὲς δὲ καὶ M. 4 τάπεινωμα καὶ ὕψωμα codd. 6 περὶ ♀ in marg. V. Ἀφροδίτης codd. 6-7 τοῦ - ζῳδίων suppl. 8 συνεγγίζει M. αὐτῆς codd. 8-9 ἀπλανὴς ἀστὴρ M. 9 στόματι codd., corr. Boll ex Ptolemaeo. 11 τοῦ - κύκλου omis. M. νότον ε′ ιλ′ codd., corr. Boll. ἀπέχειν scripsi : ἐπέχειν codd. 12 μὲν superscr. V. γ′ νο′ cod., corr. Boll. 13 εἰς - ἑπόμενα omis. M. ἀστὴρ ἀπλανὴς ante ὁ add. M. [δ᾽] seclusit Bidez. 13-14 καὶ ἑπομένου omis. M. 14-45 κατὰ δὲ M : καὶ κατὰ V. 15 ἀπέχων - ζῳδίων omis. M : ἐπέχων V : corr. 16 μη′ superscr. M. κατὰ δὲ M : καὶ κατὰ V. 17 νθ′ cod., corr. Boll. ἀμφοτερ′ V : ἀμφότερα M. καὶ omis. V. 19 κατὰ πτολομαῖον omis. M. κατὰ δὲ δὲ αἰγυπτίους V : τινὲς δὲ M. 22 Περὶ ☿ in marg. V. Ἑρμῆς scripsi : Ἑρμοῦ codd. 23 α′ λε′ κατέρχεται νότον omis. M. 24 ἀστὴρ ἀπλάνης M. 25 σώματι scripsi : στόματι codd. μέσος - καὶ omis. M. ὑπόκιρρος scripsi : ὑπόκυρος codd., cf. infra (p. 109) ad p. 101, 15, Ptolemaei. καλλούμενος V. 25-26 ὑπόκυρος μεγέθους δύο M. 27 ζ′ δο′ V : ζ′ δ′ M, corr. Boll ex Ptolemaeo. ἐπέχων M. 28 εἰς τὰ ἑπόμενα omis. M. 28-29 προστέθην M.

Ἄρεως, ὁρίοις κατὰ Πτολομαῖον Διός, κατὰ δὲ Αἰγυπτίους Ἑρμοῦ, τριγώνῳ Ἀφροδίτης, μετοχῇ Ἄρεως καὶ τρίτης Σελήνης, ὑψώματι οὐδενός, ταπεινώματι Σελήνης, δεκανῷ δευτέρῳ, προσώπῳ Ἡλίου, μονομοιρίᾳ Ἄρεως.

γʹ. Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως Ἡλίου Σελήνης καὶ ἀστέρων.

Incipit (f. 83) : Χρήσιμοι δ' ἂν εἶεν πρὸς τὰς τῶν κατὰ μέρος ἐπισημασιῶν... Est extremum caput libri II Tetrabibli Περὶ τῆς τῶν μετεώρων σημειώσεως. Itaque satis esse duxi varias lectiones codicum V M adnotare, collata Ptolemaei editione a. 1553. Orthographica plerumque neglexi.

P. 100, 3 περὶ τὸν Ἥλιόν τε καὶ codd. 5 μὲν omis. codd. 6 ἡμερησίας codd. ἀνατέλοντα codd. 6-7 πρὸς δὲ τ. ν. δύνοντα omis. codd. 8 κατὰ] καὶ M. 10 ἐπίπαν (ἐπεῖπαν V) πρὸς τοὺς μένοντας codd. 11 ἀνεπίσκοτος καὶ εὐταθεῖς codd. 12 Post δύνων, ὁ Ἥλιος add. codd. 14 καὶ ἀκτίνας codd. 15 ἢ ὡς ἐ. ἡλωμένας omis. codd. 17 ὑπόκυρα καὶ ὡς εἰς codd. 18-19 ἐστὶ δηλωτικὸς codd. 20 γίνεται· μέγας (μέγα M) codd. 22 ἄλλων ἔχων codd. καθ' ἑνὸς μέρους codd. 23 καὶ omis.

P. 101, 2 τριῶν ἡμερῶν τρεῖς παρόδοις (cet. omiss.) codd. 8 ὑποκεκινημένων ἀνέμων ἐστὶ δηλωτική codd. 9 καθ' ὃν V. καθ' ὃ μ. π. α. πρόσνευσιν omis. M. ποιεῖτ' αὐτὴν V. 10 μελένη M. ταχεῖα M. 11 ἐστι σημαντική codd. 12 ὅλως codd. 13 μία omis. codd. καὶ αὐτὴ omis. M. 14 εὐδείαν omis. M. 15 ὑπόκυροι codd. 16 καὶ ὡς εἰρηγνυμέναι codd. 17 ἀχλυώδης M. παχεῖα codd. τοὺς omis. codd. 18 ὑποχλώρη δὲ καὶ μέλαινα καὶ ῥηγνυμένη codd. 19 ἀμφοτέρους V. 20 μείζωνες M. τε omis. codd. 21 ἀστέρας omis. codd. 22 ἄλλως codd. 24 ἐναπηλιμένων V : ἐναπηλλημένων M. 25 τι omis. M.

P. 102, 1 μὲν omis. codd. 2 πρὸς τὰς codd. 4 μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων (ἰδίως M) codd. 5 νεφελοειδῶς M. 7 ἢ παχεῖαι M. 10-13 ἐπὰν δὲ - νότον omis. codd. 17 τοσοῦτον ὅσα V. 19 σύστασις γίνεται . 24 Ante ὡσαύτως titulum Περὶ νεφελῶν add. M. τὰ νέφη codd. 24-25 ἐν όπ. - ὁρίοις omis. codd. 25 τόποις ὁρίων codd. 26 γίνονται M. αἵ τε δὲ (δὲ omis. M) συνιστάμεναι codd.

P. 103, 2 χειμόνος codd. 3 προσημαίνουσιν] Cetera desunt in M (cf. infra). 4 ἰδιόχρωοι cod. 5 τὰ δὲ cod. τῆς ὑπὸ cod. 7-8 ἡ μὲν ... ἐπίσκεψις cod. 10 ὑπομνηματιθῶ cod. 12 προγνώσεως τὰς πραγματείας omis. cod. 13 ἐκθήσομεν cod.

1 κατὰ πτολομαῖον omis. M. κατὰ δὲ αἰγυπτίους V : τινες δὲ M. 2 καὶ τρίτον ☾ : ☾ τριτ' ☾ V, corr. 3 δεκάνῳ βʹ V.

Post verbum προσημαίνουσιν subiungit cod. Mutinensis sine intermissione caput XVIII codicis Vindobonensis (f. 91):

Περὶ νεφελῶν ἐπίσκεψις.

Αἱ νεφέλαι ἀερῶδες πετόμεναι καθαρὰς τὰς ἄκρας τοῦ ὄρους δεικνύουσαι εὐδίαν σημαίνουσιν, καὶ ἐπὶ τῆς θαλάσσης χθαμαλαὶ φαινόμεναι κατάπαυσιν χειμῶνος δηλοῦσιν· ἐὰν ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐφεζόμεναι [καὶ] ὡς ἐν κύκλῳ ἐπαίρωνται ἕως κορυφῶν τῶν ὀρέων, ἐκεῖθεν ἐλεύσεται ὁ ἄνεμος. ἐὰν αἱ κορυφαὶ τῶν ὀρέων ὦσι καθαραί, τοῖς δὲ στέρνοις αὐτῶν προσπελάζει τὰ νέφη, δεικνύουσιν αὗται τὸν ἐπιόντα ἄνεμον· ὁμίχλη ἑωθινὴ ἐν μὲν τῇ γῇ καὶ τοῖς πεδίοις πίπτουσα εὐδίαν σημαίνει· πρὸς οὐρανὸν δὲ ἀνερχομένη νεφέλη γίνεται καὶ ὄμβρους καὶ ἀνέμους ἔχει συνεχεῖς· ὁμίχλη εἰ μὲν παχνώσῃ, βορρᾶν δηλοῖ, εἰ δὲ ὑγρὰ καὶ δροσώδης, εὖρον ἢ νότον· ὁμίχλη <εἰ> διαχυθῇ ἕως τρίτης ὥρας, εὐδίαν σημαίνει, εἰ δὲ περαιτέρω γένηται, αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ἕξει τὸ πέλαγος καὶ ζέφυρον ἄνεμον. F. C.

F. 92. [Ἑτέρα] μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγνώσεων· Μελάμπους τοῦ ἀστρολόγου[1].

Κριός. — Ἐὰν ἐν τῷ Κριῷ ἡ Σελήνη κατὰ τὴν πρώτην φυλακὴν τὰς κεραίας συνάγῃ, ἀγαθὸν σημαίνει καιρόν· εἰ σεισμὸς γένηται, σημαίνει πολεμίων κίνησιν· εἰ κεραυνὸς γένηται, σημαίνει σπάνησιν καρπῶν·

3 Titul. omis. M, cf. supra p. 109 ad p. 102, 24, Ptol. 4 καὶ πάλιν αἱ ν. M. ἀερώδης V, ἀερώδεις coni. Kroll. 5 τῆς omis. V. χθεμαλαὶ V. 7 καὶ delevi. ἐπαίρεται M: ἐπαίρηται V. 9 δεικνύουσαι codd.: corr. 12 παχνῶσι V: παχνώσει M. Exspectes παχνωθῇ. 13 δρωσώδη V. εἰ suppl. 14 περετέρω codd. 16 Codicem Mutinensem descripsit Alexander Olivieri. Collationem codicis Monacensis gr. 287 (= B), f. 150, nobis obtulit Boll, qui eum archetypum Mutinensis esse credebat. Codicem N(eapolitanum) 19 (f. 399) qui aliam praebet recensionem, comiter nobis contulit Aemygdius Martini. Orthographica adnotare supersedimus. 17 " Μελάμπους videtur leg. non Μελάμποδος quod dedimus in *Catal.* (p. 58). Cum folium in N a tineis corrosum sit, nonnulla passim desunt quae lectionem incertam efficiunt [Martini]. 18 τῷ μαρτίῳ (non μεσουρανήματι ut perperam legimus [p. 58]) N. 19 συνάγει M. καιρόν omis N. 20 γένηται κεραυνός N. σπάνιαν (*sic*) σημαίνει N.

---

[1] [Lunarium Melampodis (nam Μελάμπους pro Μελάμποδος errore scripsit librarius) non solum in codicibus quibus usi sumus traditur sed etiam in codd. Vindob., 179, f. 135 et 190, f. 74, ubi inscribitur Ἑτέρα μέθοδος σηληνιακὴ περὶ τῆς σελήνης προγνώσεων Μελάμπους τοῦ ἀστρολόγου (Fabricius-Harles, *Bibl. gr.*, IV, 160; cf. Bernhardy ad Suidam s. v.). Ibi ad menses relata sunt, sicut in Neapolitano, quae hic ad signa; nam incipit ἐν τῷ Μαρτίῳ... Saepius edita sunt (denuo a Franz, *Script. Physionom. vet.*, 1780, p. 451 ss.) opuscula eidem Melampodi attributa de divinatione ex palpitationibus musculorum et ex naevis corporis (Μελάμποδος ἱερογραμματέως περὶ παλμῶν μαντικὴ πρὸς Πτολεμαῖον βασιλέα et Περὶ ἐλαιῶν τοῦ σώματος; cf. Bouché-Leclercq, *Hist. Divin.*, I, 165, 175). Quae omnia

εἰ δὲ γένηται ὁμίχλη, εὐφορίαν· εἰ δὲ βροντήσῃ, σημαίνει ἀπώλειαν· εἰ δὲ αἱματώδης γένηται ἡ Σελήνη, σίτου εὐφορίαν σημαίνει· εἰ δὲ πνεύματα μεγάλα πνεύσωσιν, σημαίνει φθορὰν κτηνῶν.

Ταῦρος. — Ἐὰν ἐν Ταύρῳ ἡ Σελήνη γένηται ταραχώδης, ταραχὴν σημαίνει ἐθνῶν· εἰ δὲ αἱματώδης γένηται, σίτου εὐφορίαν σημαίνει· εἰ δὲ γένηται ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, πόλεμον σημαίνει καὶ ἐθνῶν ἐπανάστασιν· εἰ δὲ πνεύσωσι μεγάλα πνεύματα, φθορὰν σημαίνει κτηνῶν· εἰ δὲ βροντὴ γένηται, σπάνησιν σημαίνει καρπῶν.

Δίδυμοι. — Ἐὰν ἐν Διδύμοις ἡ Σελήνη συνοδεύσῃ τῷ Ἡλίῳ καὶ ἐκλείπῃ, ἡ ὑποκάτωθεν τούτων χώρα ἐρημωθήσεται· εἰ δὲ ἡ Σελήνη ἐκλείπῃ, φθορὰν μεγάλην σημαίνει· εἰ δὲ τὰς κεραίας ἐξ ἴσου ἰσάσῃ, θόρυβον σημαίνει· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θορύβους καὶ πολέμους δηλοῖ, εἰ δὲ βροντή, ἀκαταστασίαν ἐθνῶν· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, φθορὰν σημαίνει ἀνθρώπων.

Καρκίνος. — Ἐν Καρκίνῳ δὲ εἰ ὁ Ἥλιος ἀμαυρωθῇ καὶ ἐκλείψῃ, μεταβολαὶ ἔσονται· εἰ δὲ Σελήνη, λιμὸς γενήσεται καὶ φθορὰ ἀνθρώπων· εἰ δὲ πρηστὴρ πέσῃ, θόρυβος ἔσται· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, σῖτος ἔσται πολύς· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, φθορὰν σημαίνει ἀνθρώπων, εἰ δὲ βροντή, σίτου σημαίνει φθοράν· εἰ δὲ αἱματώδης ἡ Σελήνη φανῇ, ὄλεθρον σημαίνει· εἰ δὲ κεραυνὸς γένηται, παραθαλάσσιοι τόποι ἐρη-

1 εἰ δὲ γένηται ὁμίχλη BM : ἡ δὲ ὁμίχλη N. εὐφορίαν BN : εὐτροφίαν M. σημαίνει add. B. βροντήσει codd. : corr. ἀπολίαν σημαίνει N. 2 ἡ ante Σελ. omis. B. ἡ Σελήνη φανὴ N. σίτου omis. B. σημαίνει εὐφορίαν B. 4 Ἐν τῷ ἀπριλλίῳ ἡ Σελήνη ὅταν ἔνει ἐν Ταύρῳ ταραχώδης γένηται ταραχὴν ἀνθρώπων σημαίνει N. 5 γένηται BM : φανῇ N. σίτου εὐφ. σημ. BM: σῖτος (ut vid.) ἔσται ἐν τῇ γῇ πολὺς N. 6 δὲ deest N. 6-7 ἐπανάστασιν ἐθνῶν N : ἐπανάστησιν M. 7 δὲ deest N. πνεύματα μεγάλα πνεύσωσιν N. 8 σπάνιαν (*sic*) N. σημαίνει καρπῶν deest N. 9 Ἐὰν τῷ μαίῳ ἡ N. συνοδεύσει codd. : corr. 10 ἐκλείπει BM. ὑπὸ κάτωθεν M. τούτων (sc. Lunae et Solis) BN : τούτου M. ἡ ante Σελ. omis. N. 11 μεγάλην deest N. εἰ δὲ τὰς - σημαίνει omis. BM. ἰσάσει N : corr. 12 εἰς σεισμός N. 13 βροντὴ N : βροντῇ B : βροντᾷ ut vid. M. ἀκαταστασίαν σημαίνει N. δὲ omis. N. 13-14 φθορὰν ἀνθρ. σημαίνει N. 15 ἐκλείψει codd. : corr. 16 μεταβολὰς N. ἡ δὲ B. γενήσεται] ἔσται N. 17 εἰ δὲ (alterum)] δὲ omis. N. 18 εἰ δὲ (prius)] δὲ omis. N. ἀνθρώπων σημαίνει N. 19 βροντῇ B. φθόραν σίτου σημαίνει N. εἰ αἱματ. γένηται ἡ Σελήνη N. φανίει B. 20 παραθαλάσσιος τόπος ἐρημωθήσεται BM; at cf. Lydum, p. 51, 13.

---

ex collectaneis hausta esse videntur Περὶ τεράτων καὶ σημείων, quibus Artemidorus (III, 28) vel potius auctor eius Apollonius Attalensis usus est (Susemihl, *Griech. Lit. Alexandr.*, I, 873). Ideo autem maxime dignum est quod edatur excerptum Mutinense quod ex eodem fonte fluxit atque capitula 17-20 Lydi de Ostentis, ad Capitonem referenda, si Curtio Wachsmuth assentiamur. At illis eandem esse originem atque huic fragmento primo obtutu manifestum fiet, si e. g. versus de Capricorno, quibus incipit scriptor byzantinus, contuleris. Itaque haud minimi est momenti hoc Melampodis frustulum et ad auctores Iohannis Lydi cognoscendos et ad lacunas codicis Caseolini explendas. F. C.]

μωθήσονται· εἰ δὲ Σελήνη ἐκτείνῃ τὴν μίαν κεραίαν, ὕδωρ γένηται καὶ αὐχμός.

Λέων. — Ἐὰν ἐν Λέοντι ὁ Ἥλιος ἀμαυρωθῇ, δυναστῶν σημαίνει κίνδυνον· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβος ἔσται· εἰ δὲ ἡ Σελήνη αἱματωθῇ, ἀνάγκην σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις· εἰ δὲ βροντή, φθορὰν σημαίνει· εἰ δὲ ὁμίχλη, ἀγαθὸν σημαίνει καιρόν.

Παρθένος. — Ἐὰν ἐν Παρθένῳ τάραξις γένηται τῆς Σελήνης, λιμὸν σημαίνει· εἰ δὲ βροντήσῃ, θόρυβον μέγαν· εἰ δὲ ὁμίχλη, ἀγαθὸν σημαίνει καιρόν.

Ζυγός. — Ἐὰν ἐν Ζυγῷ ὁ Ἥλιος γένηται ἐρυθρός, ἐθνῶν ἐπανάστασιν σημαίνει· εἰ δὲ Σελήνη ἀμαυρωθήσεται, κτηνῶν σημαίνει φθοράν· εἰ δὲ γένηται ἦχος, ἀπώλειαν σημαίνει δυναστῶν· εἰ δὲ ἡ Σελήνη σύνεγγυς ἕξει τὰς κεραίας, ὕδωρ πολὺ γενήσεται καὶ σίτου πληθύς· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, ἀφορία ἔσται.

Σκορπίος. — Ἐὰν ἐν Σκορπίῳ ἡ Σελήνη αἱματώδης γένηται, ταραχὴν σημαίνει ἐθνῶν, εἰ δὲ ὁμίχλη, σίτου σημαίνει φθοράν· εἰ δὲ ὁ Ἥλιος ἐκλείπῃ ἢ ἡ Σελήνη, θάνατος ἔσται ἀνθρώποις· εἰ δὲ ἦχος γένηται, πόλεμον σημαίνει· εἰ δὲ τῆς Σελήνης αἱ κεραῖαι συνέλθωσιν, σῖτος γένηται πολύς.

Τοξότης. — Ἐὰν ἐν Τοξότῃ ἡ Σελήνη αἱματώδης γένηται, ἀκαταστασίαν σημαίνει ἐθνῶν καὶ ἐπανάστασιν· εἰ δὲ ὁμίχλη, φθορὰν σημαίνει σίτου· εἰ δὲ ὁ Ἥλιος πλησίον Σελήνης αἱματωθῇ, λύπην καὶ θόρυβον σημαίνει· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, χάλαζα ἀφανίσει τοὺς καρπούς.

Αἰγόκερως. — Ἐὰν ἐν Αἰγόκερῳ ἡ Σελήνη ἀμαυρωθῇ, εὐθηνία ἔσται· εἰ δὲ ἐν τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ ἀμαυρωθῇ, πολέμους σημαίνει· εἰ σεισμὸς γένηται, σημαίνει φθοράν· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, σίτου σημαίνει φθοράν.

1 ἐκτείνει codd. : corr. μίαν omis. BM; cf. Lyd., p. 51, 17. **3** Ἐν τῷ Λέοντι ὁ Ἥλιος εἰ ἀμαυρωθῇ δυνάσταις (*sic*) κινδυνεύσουσιν N. **4** δὲ ante σεισμ. omis. BN. ἡ ante Σελήνη omis. BM. αἱματωθεῖ M : αἱματώδης ἔσται N. **5** ἀνάγκη γένηται N. βροντῇ B. εἰ δὲ] δὲ omis. N. **6** Post ἀγαθὸν deest vocabulum nunc evanidum N. **7** Ἐν τῇ Παρθένῳ ἐὰν γένηται τάραξις τῆς Σελ. λιμὸς γένηται· εἰ δὲ βροντὴ θόρυβος μέγας N. **8-9** ἀγαθὸν καιρὸν σημαίνει N. **10** Ἐὰν (Ἐν?) τῷ Ζυγῷ ὁ Ἥλιος ἐρυθρὸς γένηται εἰ (? ut vid.; litterae evanidae) μάχη γενήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι· εἰ δὲ ἡ Σελήνη N. **12** εἰ ἦχος γένηται δυνάσταις (*sic*) ἀπολοῦνται· εἰ δὲ N. ἡ ante Σελ. omis. B, **13** συνεγγὺς (*sic*) N. κερέας M. **14** πληθὺν BM : fort. πλῆθος N. **15** Ἐν Σκορπίῳ ἡ Σελήνη N. **16** φθ. σίτου σημ. N. εἰ δὲ ἐκλ. ὁ Ἥλιος N. **17** ἐκλείπει codd. τοῖς ἀνθρώποις N. **18** πόλεμος ἔσται τῇ γῇ N. δὲ ἡ Σελήνη τὰς κεραίας (κερέας M) συνάξει σίτου εὐφορίαν σημαίνει BM, at cf. Lydum, p. 54, 1. **20** Ἐν τῷ Τοξότῃ εἰ ἡ N. ἀκαταστασία γένηται ἐθνῶν καὶ αἱ ἐπαναστάσεις N. **21** σημαίνει] δηλοῖ N. **22** ἐὰν δὲ ὁ Ἥλιος τῆς Σελήνης πλησ [tum lacuna trium vel quattuor litterarum ob corrosionem folii] καὶ αἱματωθῇ N. λύπην καὶ omis. BM. **23** πέσῃ omis. BM. χάλαζα τοὺς καρποὺς διαφθείρει N. **24** Ἐν Αἰγοκέρωτι ἡ Σελήνη ἀμυδρὰ φανὴ N. εὐθυνία N. **25** ἐν δὲ τῇ δευτέρα BN. **26** φθ. σημαίνει N. δὲ] deest N. **26-27** φθορὰν σίτου σημαίνει N.

Ὑδροχόος. — Ἐὰν ἐν Ὑδροχόῳ ἡ Σελήνη κατὰ τὴν πρώτην ἢ τὴν δευτέραν φυλακὴν ἀμαυρωθῇ, πολέμους σημαίνει καὶ ἀκαταστασίας, σίτου δὲ σπανίαν· εἰ σεισμὸς γένηται, νόσους καὶ λοιμικὰ δηλοῖ· εἰ ἦχος γένηται, ἐπικαρπίαν καὶ εὐθηνίαν δηλοῖ· εἰ δὲ ὁμίχλη πέσῃ, σίτου σημαίνει φθοράν.

Ἰχθύες. — Ἐὰν ἐν Ἰχθύσι ἡ Σελήνη ἐπιλάμψῃ, σῖτος ἔσται πολύς· εἰ δὲ ἐκλείψῃ ἡ Σελήνη, ἐλάττωσιν σημαίνει ἀνθρώπων καὶ νόσους καὶ ἀκαταστασίας· εἰ δὲ ὁ Ἥλιος, παντοίων καρπῶν φθορὰν δηλοῖ· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, φθορὰν κτηνῶν δηλοῖ.

Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ εἰρημένη πρόγνωσις ὁλικῶς μὲν τελειοῦται εἰς τὸν ἐνιαυσιαῖον δρόμον τῶν ζῳδίων, μερικῶς δὲ εἰς τὸν μηνιαῖον.

A. O.

1-2 ἡ Σελήνη - φυλακὴν omis. BM; cf. Lydum, p. 48, 14. ἀμαυρωθήσεται B. 2 πολέμους καὶ ἀκαταστασίαις (*sic*) σημαίνει N. 3 σπάνια N. εἰ corr. ex ἡ M. νόσους καὶ λυμικὰ δηλοὶ (*sic*) N : σημαίνει φθοράν BM. εἰ ἦχος - δηλοῖ omis. BM. 4 εἰ δὲ ὁμίχλη - φθοράν omis. N. ἡ δὲ B. 6 Ἐν Ἰχθύσι ἡ Σελήνη ἐὰν N. ἐπιλάμψει codd. 7 ἐκλείψει codd. 7-9 ἐκλείψει, φθορὰν καὶ νόσους ἀνθρώπων δηλοῖ· εἰ δὲ ὁ Ηλιος ἐκλείψει, φθορὰν σημαίνει καρπῶν· εἰ δὲ σεισμός, φθορὰν σημαίνει κτηνῶν BM. 11 τὸ μηναῶν M : τὸ μηνιαῖον B. In marg. exstant signa zodiaci in N.

De septem mundi aetatibus.

Ex codice Mutinensi breve descripseram fragmentum, quo traditur septem planetas vicissim per mille annos mundi principatum accepisse, cum consortes laboris nostri Aemygdius Martini et Dominicus Bassi mihi excerptum plenius miserunt ex libro Neapolitano (cod. 19, f. 42ᵛ) haustum, ubi eadem " philosophia „ Chaldaeis tribuitur. Compilator fontem habuit opus cuius recensionem paulo diversam in praestantissimo codice Vaticano 191, saec. XIII, f. 229ᵛ ss. inveni. Primum capitulum inscribitur Θεμέλιος τῆς ἀστρονομικῆς τέχνης κατὰ τοὺς Χαλδαίους δόξα [initium edidit Pitra, *Anal. sacra*, V, 2, p. 300; cf. mea ***Mon. Myst. Mithra***, I, 35], cuius extrema verba repetuntur ab excerptore Neapolitano; sequitur in Vaticano (f. 231) novum capitulum Περὶ τῶν ζ' ἀστέρων κ. τ. λ. (cf. ad p. 116, 3), quod cum reliquo fragmento Neapolitano paene ad verbum consentit. Itaque visum est hic primum epitomen Mutinensem, quae textus genuini interdum fida est testis, deinde recensionem Neapolitanam cum Vaticana coniunctim publici iuris facere.

Astrologi planetas non solum singulis hebdomadis diebus singulisque dierum horis praesidere docuerunt, sed eos per longas annorum series vicissim χρονοκρατορίαν exercuisse et cuiusque temporis mores ad similitudinem propriarum virtutum conformasse. Quae dogmata solus, quod sciam, superstitum auctorum diserte exponit Firmicus Maternus, III, 1, 10 ss., nisi Hephaestio in fine libri II adhuc inediti, ubi de planetarum χρονοκρατορία agit, similia praebeat (cf. Engelbrechti editionem p. 25); sed scriptor latinus ab hisce " Chaldaeorum „ praeceptis

valde discrepat. Auctorem Firmicianae historiae Posidonium esse opinatus est Bouché-Leclercq (*Astrol. gr.*, 498 ss., cf. 187, n. 1), nescio an recte. Quas fabulas revera ab antiquis Chaldaeis originem accepisse mihi quidem veri simile est, nam late inter Asiaticas sectas, velut apud Mandaeos, diffusa est doctrina septem aetatum septem planetis subiectarum vel, quod idem valet, septem metallorum nominibus distinctarum (vide Bousset, *Archiv f. Religionsw.*, IV, 1901, 244 ss.; Chwolsohn, *Die Ssabier*, I, 766, et mea *Monum. myst. Mithra*, I, 157, n. 1, cf. etiam S. Reinach, *Revue hist. des relig.*, XLII, 1900, p. 374 ss.).

Accedit quod saeculo XV patriarcha Georgius Scholarios, qui et Gennadius nuncupatur, hanc doctrinam de septem planetis per ordinem dominantibus in libro quodam astrologico, sicut et apud Firmicum (III, 1, 9), cum alia invenit coniunctam quae sine ullo dubio ad Chaldaeos est referenda. Cum verear ut Iahnii editio *Dialogi Christiani cum Iudaeo* (1893) plerisque astrologiae studiosis praesto sit, ipsa Gennadii verba afferre mihi liceat (p. 37, v. 23 ss.):

Συγγάμμασι παλαιοτέρων ἑλληνιστῶν ἐνετύχομεν εἰς ἀστρολογίαν ἀναγομένοις ἐν οἷς ... φασὶν τὴν ἑβδόμην χιλιάδα ταύτην, χρονοκρατορίαν οὖσαν Σελήνης τῆς ὑστάτης ἐν τοῖς πλανήταις, καὶ αὐτὴν ὑστάτην εἶναι· διὸ καὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πάντα σύμφωνα ἔσεσθαι τῇ Σελήνῃ κατά τε ζωῆς βραχύτητα καὶ τύχης ἀστασίαν καὶ μεταβολὴν προαιρέσεως, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν προτέρων χιλιάδων τὰ τῶν ἀνθρώπων σύμφωνα τότε τοῖς ἐν ἑκάστῃ χρονοκρατοῦσι πλανήταις ἦν· οἷον εὐθὺς ἡ πρώτη χιλιὰς ὑπὸ Κρόνου χρονοκρατουμένη τοῦ πρώτου ἀνθρώπους ἤνεγκε πλεῖστον μὲν βιοῦντας χρόνον, ἁπλότητι δὲ καὶ ζωῇ χρωμένους ἀτέχνῳ· καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων χιλιάδων ὡσαύτως ... καὶ συμπληρουμένης, φασὶν ἐκεῖνοι, τῆς ἑβδόμης ταυτησὶ χιλίαδος τοὺς πλανωμένους ἀστέρας [καὶ] τοὺς ἑπτὰ συνοδεύσειν ἐν μιᾷ τοῦ Λέοντος μοίρᾳ καὶ τότε πυρὸς αἰθερίου κατακλυσμῷ τὰ περὶ τὴν γῆν ἀφανισθήσεται πάντα, ὥσπερ δὴ καὶ τὸν μέγαν ἐκεῖνον ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸν δι' ὑδάτων γένεσθαι συνοδευσάντων πάντων τῶν τοιούτων ἀστέρων ἐν μιᾷ μοίρᾳ Καρκίνου, ὑδατώδους ζῳδίου τυγχάνοντος. Berosum autem " qui Belum interpretatus est „ docuisse conflagrationem terrarum accidere quando omnes sidera in Cancrum convenerint, diluvium vero cum in Capricornum, Seneca Q. N, III 29 nos certiores facit. Alii vero sicut Gennadius de Leone et Capricorno loquuntur (cf. *Catal. Flor.*, p. 163 ad v. 19 et mea *Mon. Myst. Mithra* I, 169). F. C.

F. 93v. Ἑτέρα ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανήτων.

♄. Ἐν ταῖς ἀπορουμέναις καὶ ἀμυδραῖς εὑρέσεσιν εἶπον οἱ ἀποτελεσματικοὶ ὅτι ὁ πρῶτος καὶ ἀνώτατος τῶν πλανήτων ἀστέρων Κρόνος ἐκυρίευσε τὴν πρώτην χιλιάδα τῶν χρόνων καὶ ἐπείπερ πορεύεται ὁ αὐτὸς ἀστὴρ ἐν τῇ ἀνωτάτω ζώνῃ δι' ἐτῶν λ'· ὅθεν ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ πρώτῃ χιλιάδι μακροχρόνιοι καὶ τὰ Κρονικὰ ἐπιτηδεύοντες ἐν ἰσότητι βίου.

4 χιλιάδαν cod. 5 ss. anacoluthum corrigere nolui.

♃. Τὴν δὲ δευτέραν χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ Ζεύς, † ἔχουσα ἡ τούτου ζώνη πολὺ ἔλαττων τῆς προτέρας, παροδεύων τὴν ἰδίαν πορείαν δι' ἐτῶν ιβ', ὅθεν ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι τὴν δευτέραν χιλιάδα ὀλιγοχρόνιοι τῶν προτέρων κατὰ τὴν τοῦ ἀστέρος πορείαν τε καὶ ἐνέργειαν.

♂. Τὴν δὲ τρίτην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ τρίτος τῶν πλανήτων Ἄρης τὴν τρίτην ζώνην ἐλάττονα τῆς δευτέρας, παροδεύων δὲ τὴν ἰδίαν πορείαν δι' ἐτῶν β'· ὅθεν ἐλαττώθη ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὀλιγοχρόνιοι ἐγένοντο τῶν προτέρων διὰ τὴν τοῦ ἀστέρος ἐλάττωσιν καὶ ἐνέργειαν.

☉. Τὴν δὲ τετάρτην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ Ἥλιος, τὴν τετάρτην καὶ μεσαιτάτην ζώνην ἐπέχων, ἥτις ἐλάττων ἐστὶ τῆς τρίτης, παροδεύων δὲ τὴν ἰδίαν πορείαν δι' ἡμερῶν τξε'· ὅθεν καὶ ἐλαττώθη ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων τῶν προτέρων.

♀. Τὴν δὲ πέμπτην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ἡ Ἀφροδίτη τῆς πέμπτης ζώνης, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφερείας ἔλαττον τῆς τετάρτης· ὅθεν καὶ ὀλιγοχρόνιοι οἱ ἀνθρώποι γεγόνασιν τῶν προτέρων ἀνθρώπων.

☿. Τὴν δὲ ἕκτην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν ἕκτην ζώνην ἥτις ἔχει τὸ μέτρον ἔλαττον τῆς πέμπτης· ἰσόδρομος γάρ ἐστι τῷ Ἡλίῳ καὶ οὐ δύναται χωρισθῆναι αὐτοῦ πλέον μοιρῶν κε' καὶ περιοδεύων ἑκάστῳ οἴκῳ ἡμέρας κη', ὁ δὲ Ἥλιος λ' καὶ ὀλίγον τῶν ε' ἢ ς', ἐλαττώθη εἰς τὸν βίον διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν.

☾. Τὴν δὲ ἑβδόμην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ἡ Σελήνη τὴν ἑβδόμην ζώνην ὡς κατωτέραν οὖσαν τῶν λοιπῶν, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφέρειας πολὺ ἔλαττον πάντων· παροδεύει γὰρ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον καὶ ἀπαρτίζει τὸν ἴδιον κύκλον δι' ἡμερῶν κθ' ἥμισυ· ὅθεν πολλὰ ἐλαττώθη ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος τῇ ἑβδόμῃ χιλιάδι καὶ ὀλιγοχρόνιοι τῶν προτέρων ἐγένοντο. ἔτι δὲ μᾶλλον ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι ἀσύστατοι, ψεῦσται, ἄπιστοι, δόλιοι παρομοιωθέντες τῇ σεληνιακῇ πορείᾳ καὶ ἐνεργείᾳ, ποτὲ βορείᾳ, ποτὲ νοτίᾳ, ποτὲ αὐξανούσῃ, ποτὲ φθινούσῃ καὶ μὴ ἐχούσῃ στέγην τοιαύτητος.

Ἀκριβὴς φιλοσοφία τῶν Χαλδαίων.

Ἐπειδὴ οἱ ἀποτελεσματικοὶ ἐκ τούτων τῶν προφάσεων ἀποτελοῦσι τὰς γενέσεις τῶν ἀνθρώπων, λαβόντες πρόφασιν ἐκ τῆς τοῦ κόσμου

1 κυριεύσας cod. Sequentia quoque mendosa sunt. 3-4 χιλιάδαν cod. ὀλιγοχρόνιοι pro ὀλιγοχρονιώτεροι scripsit semper epitomator. 6 ἔλαττον cod. 8-9 τῆς ἐνεργείας coni. Kroll. 11 μεσετάτην. 19-20 καὶ - ἢ ς' deest in altera recensione. " Mercurius in singulis signis versatur dies XXVIII, Sol XXX, et partem quandam reliquorum anni dierum quinque vel sex (scilicet $12 \times 30 = 360 + 5$ vel $6 = 365$ vel 366). „ Boll. 20 τῶν corr. Boll.: τῆς cod. 29 αὐξάνουσα cod. φθίνουσα cod. 30 ἔχων cod. τοιαύτητος pro ταυτότητος scripsisse vid. epitomator. 31 Titulum omisit V(aticanus); cf. praefationem. 33 γέννησεις N(eapolitanus).

κτίσεως, πειράσαντες μάθωμεν ἐκ τῶν παρελθόντων πραγμάτων τὰ μέλλοντα γίνεσθαι ἐσχάτως.

Ἐπειδὴ ἰδόντες τὸν Κρόνον κυριεύσαντα τὴν πρώτην χιλιάδα καὶ τὴν πρώτην καὶ ἀνωτάτω ζώνην, ἥτις ἔχει μέγεθος καὶ μῆκος τῆς περιφερείας αὐτῆς ὑπὲρ πασῶν τῶν ζωνῶν, πορεύεται ὁ αὐτὸς ἀστὴρ ἐν τῇ αὐτῇ ζώνῃ περιοδεύων αὐτὴν δι᾽ ἐτῶν λ΄, ὅθεν ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ πρώτῃ χιλιάδι μακρόβιοι καὶ πολυχρόνιοι καὶ τὰ Κρονικὰ ἐπιτηδεύοντες, οἷον γεωργίαν, φυτουργίαν, κτίσεις οἰκημάτων, ἰσότητα βίου.

Τὴν <δὲ> δευτέραν χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ Ζεὺς καὶ τὴν δευτέραν ζώνην ἔχουσαν τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς ἔλαττον τῆς πρώτης ζώνης, περιοδεύων αὐτὴν δι᾽ ἐτῶν ιβ΄· ὅθεν ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι τῆς χιλιάδος ἐκείνης ὀλιγοχρονιώτεροι τῶν παρελθόντων, ἐπιτηδευόμενοι τὰ Διϊκὰ πράγματα ἤτοι ἄρχειν ἀλλήλοις καὶ ἄρχεσθαι δίκην βασιλείας καὶ κτίσεις πόλεων καὶ δικαιοσύνην καὶ ἀγαθότητα καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον καὶ εὐτεκνίαν.

Ὡσαύτως τὴν τρίτην χιλιάδα ἐκυρίευσεν ὁ Ἄρης καὶ τὴν τρίτην ζώνην ἔλαττον ἔχουσαν τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς τῆς δευτέρας ζώνης· περιοδεύει δὲ ὁ αὐτὸς ἀστὴρ τὴν τοιαύτην ζώνην δι᾽ ἐτῶν β΄· ὅθεν ἐλαττώθη ὁ βιὸς τῶν ἀνθρώπων καὶ ὀλιγοχρονιώτεροι γεγόνασι τῶν προειρημένων καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χιλιάδι ταύτῃ φόνοι, πόλεμοι, μάχαι, ἀδικίαι, χωρισμοί, μερισμοὶ καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια κατὰ τὴν φύσιν τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος.

Τὴν <δὲ> τετάρτην χιλιάδα κυριεύσας ὁ Ἥλιος <καὶ> τὴν τετάρτην καὶ μεσαιτάτην ζώνην, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς ἔλαττον

1 κτίσεως V : συστάσεως N. πειράσαντες μάθωμεν scripsi : πειράσαντες μαθόντες V : omis. N. πραγμάτων V : χρόνων N. 3 Ante ἐπειδὴ novum cap. inc. in V cum titulo : Περὶ τῶν ζ΄ ἀστέρων τῶν πλανήτων καὶ τῶν ζ΄ ζωνῶν καὶ ὅπως ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι πολυχρόνιοι ἐν τῇ πρώτῃ χιλιονταετηρίδι. 3-5 Anacoluthum corrigere nolui. 4 καὶ ἀνωτάτω omis. N. ἥτις ἔχει scripsi : ἥτις ἔχουσα V. omis. N. τὸ ὑπερμεγθ΄ N. 4-5 ὑπερφερείας N. 5 παρὰ πασῶν N. ἐπείπερ πορεύεται N. 6 αὐτὴν omis. N. ἔτει N. 6-8 ἐγένοντο μακροχρόνιοι οἱ ἄνθρωποι καὶ πολλῶν χρόνων καὶ τὰ κρονικὰ ἐπιτηδεύοντο ἤγουν γεωργίαν N. 10 δὲ add. Martini Bassi. κυριεύσας codd. ὑπερ τὴν (omis. καὶ) N. 11 ἔχουσα N. ὑπεριφερείας (omis. αὐτῆς) N. 12 ὁ αὐτὸς ἀστὴρ ante δι᾽ ἐτῶν add. V. ἔτει N. τὴν χ. ἐκείν(ης) N. 13 ὀλιγοχρόνιοι ὅταν N. διικὰ V : ἰδικὰ N. 14 ἤγ(ουν) N. ἀλλήλους V : ἀλλήτ(οις) N. καὶ ἄρχ. δ. βασ. omis. N. 15 κτίσεις V : κτήσ(εις) N. καὶ ante δικαιοσ. et ἀγαθ. omis. N. 15-16 διακαιοσύνης κ. ἀγαθότητος κ. ἀγάπης ἀνυποκρίτου κ. εὐτεκνίας V. 16 καὶ εὐτεκνίαν omis. N. 17 ὡσαύτως καὶ N. 17-18 καὶ τὴν τρίτην ζώνην omis. N. 18-19 ἔλαττον ὑπεριφέρεια αὐτῆς τῆς ζώνης N. 19 δὲ omis. N. αὐτὴν ὁ αὐτὸς ἀστὴρ (omiss. τὴν τ. ζ.) N. διὰ μηνῶν ιη΄ V. Revera revolutio Martis est 687 dierum. 21 προειρημένων V : παρελθόντων N. καὶ ἐγένοντο οἱ ἄνθρωποι φονεῖς, μοιχοί, πολέμιοι καὶ ὅσα παραπλήσια τοῦ αὐτοῦ ἀστέρος N. 24 Ἐν τῷ τετάρτῳ οἴκῳ ἐκυρίευσεν N : καὶ τετάρτην V : τὴν δὲ τετάρτην corr. Bassi. καὶ suppl. Bassi. 25 ἔχει τὸ scripsit Martini : ἔχρυσα τὸ (*sic*) V : ὑπὲρ τὸ N. Fort. leg. ἐκληρώσατο τό.

τῆς τρίτης, περιοδεύει αὐτὴν ὁ αὐτὸς ἀστὴρ δι' ἡμερῶν τξε' τέταρτον· ὅθεν ἐλαττώθη ἐν τῇ χιλιάδι ἐκείνῃ ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων καὶ ὀλιγοχρονιώτεροι γεγόνασι παρὰ τοὺς προλαβόντας αὐτοὺς καὶ ἐγένοντο βασιλεῖς ἰσχυροί, δυνάσται μεγάλοι, ἔνδοξοι, ἔχοντες δικαιοσύνην καὶ ὅσα τούτοις παραπλήσια κατὰ τὴν φύσιν αὐτοῦ [1].

Τὴν δὲ πέμπτην χιλιάδα καὶ τὴν πέμπτην ζώνην ἐκυρίευσεν ἡ Ἀφροδίτη, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς ἔλαττον τῆς τετάρτης· περιοδεύει αὐτὴν ὁ αὐτὸς ἀστὴρ διὰ μηνῶν δέκα· ὅθεν ἐλαττώθη ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων τῆς χιλιάδος ἐκείνης καὶ ὀλιγοχρονιώτεροι γεγόνασι παρὰ τοὺς προλαβόντας αὐτούς καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χιλιάδι ἐκείνῃ ὅσα ἐπέχει Ἀφροδίτη ἤγουν ἐπιθυμιῶν ὑπερβολαί, ἀφροδισίαι, πορνεῖαι, εἰδωλολατρείαι, ἑορτικὰ συμπόσιακ ια ὅσα τούτοις παραπλήσιά ἐστιν.

Τὴν δὲ ἕκτην χιλιάδα καὶ τὴν ἕκτην ζώνην ἐκυρίευσεν ὁ Ἑρμῆς, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς ἔλαττον τῆς πέμπτης· εἶχε δὲ ὁ αὐτὸς ἀστὴρ μέτρον τῆς περιόδου αὐτοῦ μῆνας ς' πρὸς τὸ μέτρον τῆς περιφερίας τῆς ζώνης αὐτοῦ· ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο χωρισθῆναι τοῦ Ἡλίου πλέον μοιρῶν κε' καὶ διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ἐποιεῖτο στηριγμοὺς καὶ ἀναποδισμοὺς δισσῶς τῶν λοιπῶν ἀστέρων καὶ περιώδευε διὰ μηνῶν δώδεκα· ὅθεν ἐλαττώθη ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ αὐτῇ χιλιάδι καὶ ὀλιγοχρονιώτεροι γεγόνασι παρὰ τοὺς προλαβόντας αὐτούς, καὶ ἐφάνησαν ἐν τῇ χιλιάδι ἐκείνῃ αἱ Ἑρμαϊκαὶ ἐπιστῆμαι καὶ τέχναι ἤγουν προφητεῖαι, μαντεῖαι, φιλοσοφία, ἀστρονομία, γραμματική, ῥητορική, ἀριθμητική, γεωμετρία καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια.

Τὴν δὲ ἑβδόμην χιλιάδα καὶ τὴν ἑβδόμην ζώνην καὶ κατωτέραν πάντων ἐκυρίευσεν ἡ Σελήνη, ἥτις ἔχει τὸ μέτρον τῆς περιφερείας αὐτῆς πολὺ ἔλαττον πάντων τῶν ζωνῶν πρὸς τὴν γῆν ἐγγίζουσα· διαπο-

1 περιοδεύει δὲ V. αὐτὴν omis. N. ἀστὴρ N : ἥλιος V. τέταρτον omis. N. ἤγουν δι' ὅλου ἐνιαυτοῦ· ἐκυρίευσεν λοιμός add. N. 2 ὅθεν καὶ N. 3 πρὸς τὸν προλαβόντα N. προσλαβόντας V. αὐτοὺς καὶ omis. N. 4-5 δυνάσται - αὐτοῦ omis. N. 6 δὲ omis. N. ἡ omis. V. 7 ἔχουσα V. 8 περιοδεύει καὶ αὐτὴ δι' ἐνιαυτοῦ ἑνός N. Pro δέκα leg. εἴκοσι? 9 τῆς χιλι. ἐκείνης omis. N. 10 πρὸς τὸν παρελθόντα αὐτὸν N. 10-11 ἐν τῇ - ὑπερβολαί omis. N. 12 εἰδωλολατρείαι omis. N. ἐρωτικὰ συμπώσια N. τούτοις omis. N. ἐστιν omis. N. 13 δὲ omis. N. ἥτις V : καὶ N. 14-16 αὐτῆς - αὐτοῦ omis. N. qui δι' ἐνιαυτοῦ ἑνὸς tantum habet. 16 εἰδύνατο N. τὸν ἥλιον V. 17 Legendum μοιρῶν κθ'. καὶ διὰ - ταύτην omis. N. καὶ (ante ἀναπ.) omis. N. 18 δισσῶς V : διὰ N. 18-19 καὶ περιοδεύων ἐν ἑκάστῳ οἴκῳ ἡμέρας κη' καὶ ἐλαττώθη N, cf. epitomen Mutin., hic pleniorem. 19 ὅθεν V : καὶ N. ἐν τῇ α. χιλιάδι omis. N. 20-21 παρὰ - ἤγουν omis. N. 22 φιλοσοφίαι N. ἀστρονομία omis. V : ἀστρονομίαι N. γραμματικοὶ N. 23 ἀριθμητικὴ καὶ τὰ ὅμοια N. 24 δὲ omis. N. τὴν ἑβδόμην (alt.) omis. N. 24-25 καὶ κατωτέραν πάντων omis. N. 25 ἔχει N : ἔχουσα V. 26 πάντων omis. N. τῶν ζωνῶν V : τῶν ζῳδίων N. ἕως ἐγγίζουσα N.

---

[1] Sol enim reges facit et principibus virtutes impertit regias; cf. *Mon. Myst. de Mithra*, I, p. 291 ss.

ρεύεται ἡ αὐτὴ Σελήνη ἐν τῇ αὐτῇ ζώνῃ ἀπὸ σημείου ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον ἤγουν ἀπὸ συνόδου ἐπὶ τὴν ἐχομένην σύνοδον δι' ἡμερῶν κζ' καὶ ὡρῶν η'· ὅθεν ἐλαττώθη ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ χιλιάδι ταύτῃ καὶ ὀλιγοχρονιώτεροι γεγόνασι παρὰ τοὺς προλαβόντας αὐτοὺς πάνυ, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χιλιάδι ταύτῃ <οἱ> ἄνθρωποι ἀσύστατοι, ψεῦσται, ἄπιστοι, δόλιοι, φθονεροί, ἐπίβουλοι, προδόται, μισόκαλοι, φιλόμαχοι, πλάνοι, μὴ ἔχοντες ἀγάπην βεβαίαν· παρωμοιώθησαν γὰρ τῇ Σελήνῃ ποτὲ μὲν ληγούσῃ, ποτὲ δὲ αὐξανούσῃ, ποτὲ δὲ ἀφωτίστῳ, ποτὲ βορείᾳ, ποτὲ νοτίᾳ, μὴ ἐχούσῃ στάσιν ἐν ταυτότητι καὶ κρίσιν ἐν οὐδεμιᾷ ὥρᾳ.

Λοιπὸν ἐκ τῶν προειρημένων παχυμερῶν ὑποδειγμάτων τούτων ἐπενοήσαντο λεπτομερεστέρως καὶ ἀκριβεστέρως περὶ τῶν μελλόντων ἤγουν ἀέρων τροπάς, καρποφορίαν γῆς, γένεσιν ἀνθρώπων, κράτος βασιλέων καὶ ἀρχόντων, καὶ γράψαντες ἐν τοῖς ἰδίοις βίβλοις μυστικῶς τὰ λεγόμενα ἀπόκρυφα, ἔκρυψαν αὐτὰ μὴ θέλοντες διδάξαι ἐν εὐθύτητι διὰ φόβον καὶ ὠμότητα καὶ ἀπαιδευσίαν τῶν ἐξουσιαστῶν ἢ διὰ τὸν οἰκεῖον φθόνον διδάσκοντες τοὺς βουλομένους παχυμερεστέρως καὶ οὐχὶ ἀκριβῶς, καθάπερ ὕστερον εἰσαγωγικῶς ῥηθήσεται παρὰ τοῖς ἐμπείροις ἀστρονόμοις τῶν Χαλδαίων καὶ Αἰγυπτίων. F. C.

F. 94. Πέρσου φιλοσόφου καὶ ἀστρολόγου τοὔν<ο>μα Ζατανῆ[1]· ἐπίσκεψις ἡ παροῦσα παρατηρήσιμος.

Δεῖ σε γινώσκειν ὅτι εἰ τύχῃ εἰκοστὴ τοῦ αὐγούστου μηνὸς ἢ τοῦ δεκεμβρίου ἢ τοῦ ἀπριλίου ἐν ἡμέρᾳ δευτέρᾳ ἑβδομάδος, ὀφείλει ἀπέχεσθαι πάσης φλεβοτομίας καὶ καθάρσεως καὶ ἑτέρας ἰατρείας καὶ

1 ἡ αὐτὴ Σελήνη omis. N. 1-2 ἀπὸ σημείων ἐπὶ σύνοδον τῆς ἐρχομένης δι' ἡμερῶν N. 2 ἤγουν corr. Kroll : οὐχὶ V. ἐρχομένην V : ἐχομένην " *sequentem* " corr. Kroll. 3 ὅθεν V : καὶ N. ἐν τ. χ. ταύτῃ omis. N. 4 ὀλιγοχρόνιοι N. 4-5 παρὰ τοὺς - ἀσύστατοι omis. N. 5 οἱ suppl. 6 φθονεροί omis. N. 6-7 μισόκαλοι - βεβαίαν omis. N. 7 γὰρ omis. V. 8 λήγουσα V N. δὲ omis. N. αὔξουσα V. ἀφώτιστος V : π. δὲ ἀφωτ. omis. N. 8-9 ποτὲ νοτίῳ ποτὲ βορείῳ N. 9 ἔχοντα N : ἔχουσα V. στέγος ἐν ταυτότητι, κρίσει (omis. καὶ) N. 10-11 παχυμερῶν - ἐπενοήσαντο omis. N. 11 λεπτομερέστερος V : λεπτομερῶς N. καὶ ἀκριβ. omis. N. περὶ V : παρὰ N. 12 ἀστέρων N. καρποφορίας V. 12-13 βασ. κράτος N. 13-14 μυστικῶς τ. λ. ἀπόκρυφα scripsi : τὰ λεγόμενα μυστικῶς (μυστικὰ V) ἀπόκρυφα codd. 14 καὶ ἐκρ. V. ταῦτα N. 15 ὠμότητα V : ἁρμότητα N. ἐξουσιασμῶν ut vid. N. 15-16 τοὺς οἰκείους φθόνους V. τοῖς βουλομένοις V. 17-18 καθάπερ - Αἰγυπτίων omis. N. An τῶν ἐμπείρων ἀστρονόμων? 18 Sequitur in V rubrica : Ὑπόδειγμα τῶν προειρημένων χιλιάρχων ἑκατοντάρχων καὶ δεκάρχων καὶ ἐνιαυσιάρχων καὶ τῶν ἑξῆς, cuius textus deest (in marg. λείπει), deinde caput Ὑπόδειγμα εἰσαγωγικῶν (*corr. in* κὸν) ἐπὶ τῶν ἐπαλλήλων ζ' ζωνῶν, quod pariter desideratur. 19 τοῦ μαζονατὴ cod., cf. not. 1. 21 μόνος cod. 22 ἀπριλλίου cod. δευτέρη cod. εὐδομάδος cod.

---

[1] " Philosophus et astrologus Persa τοὔνομα Ζανατή " (unde exortum est in codicibus quibusdam τοῦ Μαζουνατῆ, τοῦ Μαζονατή) est Abu-Abd' Allah-al-

βοηθήματος· ὁ γὰρ φλεβοτομῶν ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις ἢ ἑτοίμως ἀποθνήσκει ἢ ϛ' ἡμέραν οὐ φθάνει, καὶ ὁ βοηθήματος λαμβάνων οἱουδήποτε ἔσωθεν τῶν ιε' ἡμερῶν ἀποθνήσκει, ἀλλὰ καὶ ὁ κρέας ἐσθίων ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πρὸ κζ' ἡμερῶν ἀποθνήσκει· εἰ δὲ παιδίον γενήσεται ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις, βιοθάνατον ἔσται καὶ ὀλιγοχρόνιον.

A. O.

2 ἢ ϛ* ϛ' cod. φθάνη cod. 2-3 οἴου τίποτε cod. 4 ἐκεινες cod. εζ' cod.

Zanatî revera non e Perside sed ex Africana stirpe oriundus; qui inter geomantiae auctores apud Arabes clarissimus fuit; cf. Steinschneider, ***Die hebräischen Uebersetzungen des Mittelalters***, 1893, p. 855, § 528. Opus eius videtur ex Arabica lingua in Persicam translatum esse (nisi Persae astrologo byzantino Arabes sint), e Persica vero in Graecam illud vertit anno 1266 Arsenius monachus (cf. supra, cod. Neap. 19, p. 31 ss.; cod. Bonon. 18, f. 296v et praeterea cod. Vindob. phil. gr. 108 [Nessel]. — Aliud excerptum eiusdem scriptoris ex cod. Neap. 19, f. 393 infra edetur. [F. C.]

EXCERPTUM EX COD. 15 (Mutin. 174.)

F. 262. Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως φιλοσόφου πρὸς Νεκεψὼ βασιλέα[1].

Περὶ τῶν κατακλινομένων ἐν ἀρρωστίαις εἰ ῥύσονται ἢ τεθνήξονται καὶ περὶ τῶν νικώντων ἐν μονομαχίαις καὶ πράγμασιν εἰς τιμὴν καὶ τῶν ἀποδιδρασκόντων καὶ λοιπῶν τῶν τούτοις ὁμοίων.

Περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ὑπ' ἐμοῦ εὑρημένων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον ἐξακριβωσάμενος, διαπέμψασθαί σοι οὐκ ὤκνησα, ὑπέταξα δέ σοι ὄργανον κανονικόν, ὅπερ ἐπισκεπτόμενος ἀεὶ ἀδιάπτωτος ἔσῃ· τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ νίκης μονομαχιῶν καὶ πραγμάτων καὶ τῶν ἀποδιδρασκόντων καὶ τῶν τοιούτων ὁμοίων. σκόπει δὲ τοῦ κατακλινομένου ἢ τοῦ ἀντιδίκου ἢ τοῦ δραπέτου τὸ ὄνομα ἢ τῶν ὁμοίων καὶ ἀρίθμει ἐπιβόλως καὶ πρόσβαλε τὸν ἀριθμὸν τῆς Σελήνης, καὶ ἑνώσας πάντα ὁμοῦ ὕφελε ἐπὶ τὸν κθ' καὶ τὸν ὑπολειπόμενον ἀριθμὸν ἐπιθεώρει ἐν τῷ ὀργάνῳ· καὶ ἐὰν εὕρῃς ἐν τῇ μεγάλῃ ζωῇ ταχέως ἐγερθήσεται, εἰ δὲ ἐν τῇ μικρᾷ, ὀλίγας ἡμέρας νοσήσας ἐγερθήσεται, εἰ δὲ ἐν τῷ μεγάλῳ θανάτῳ, πολλὰς ἡμέρας νοσήσας τελευτήσει, ἐὰν δὲ ἐν τῷ μικρῷ, ταχέως· εἰ δὲ ὁ τῆς Σελήνης ἀριθμὸς ἐν τῷ ὑπογείῳ εὑρεθῇ, ὁ δὲ τοῦ κάμνοντος ἐν τῷ ὑπογείῳ, κινδυνεύσας σωθήσεται. ὑποδείξεως δὲ χάριν ἔστω εἶναι τὴν Σελήνην ἡμερῶν ιζ'. παρεθέμην σοι Ἀχιλλέα καὶ Ἕκτορα. ἔχει οὖν τὸ « Ἀχιλλεύς » ὄνομα ἀριθμὸν ͵ασος' καὶ τῆς Σελήνης ἡμέραι ἀριθμὸν ωϛγ' καὶ ἡ ἡμέρα ρλη', ὡς εἶναι τὰ ἀμφότερα δισχίλια ρξθ'· ὕφειλον ἐπὶ τὸν κθ' καὶ μένουσιν κγ'· καὶ τὸ « Ἕκτωρ » ὄνομα ͵ασκε' καὶ ἡ τῆς Σελήνης ἡμέρα ἀριθμὸν ωϛγ', ὡς εἶναι δισχίλια ριη', ὑφεῖλον καὶ

3 εὑρήσονται cod. : εἰ ῥύσονται corr. 4 εἰς] ἔγε cod. Pro εἰς τιμὴν] ἐντίμων coni. Kroll. 8 ἀδιαίπταστος cod. 10 ὁμοίως cod. 11 καὶ τῶν cod. ἐπιβολῶς cod. Fort ἐπιμελῶς quod praebent alii. 12 ἐπὶ τῶν cod., corr. Kroll, cf. p. 121, n. 1. 17 Lege ὑπεργείῳ, cf. Riess, *l. c.*, 385, 20 [Bidez]. 19 ἀχελέα cod. 20 ασμς' cod. 21 ρλθ' cod. 22 ια' cod.

[1] Duas formas epistolae Petosiridis ad Nechepsonem, quae in multis codicibus traditur, edidit Riess (*Philologus*, Supplband VI, p. 384 s.) Tertiam praebet codex Mutinensis, cuius finis aliis est plenior. Ideo eam hic edere visum est. Computandi methodus quae hic a Petosiride exponitur, traditur etiam in cod. Flor. 12, f. 23 (ubi pro Ὑφίλα legendum esse ὑφεῖλαι monuit Kroll) et in cod. Neap. 19, f. 309 (cf. supra, p. 56). — De re, cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. grecque*, p. 538 ss.

ταῦτα ἐπὶ τὸν κθ′ καὶ τὰ λοιπὰ τὰ καταλιμπανόμενα· ἔλθε ἐπὶ τὸ ὄργανον καὶ εὑρήσεις νικῶντα τὸν Ἀχιλλέα. καὶ ἐπεὶ τὰ κα′ εἰσὶν ἐν τῷ ὑπεργείῳ, μία δὲ ἐν τῷ ὑπογείῳ, εὑρήσεις ἡττώμενον τὸν Ἕκτορα.

Τῆς Σελήνης αἱ ἡμέραι καὶ οἱ ἀριθμοί, τὸ πῶς ἀναβιβάζει ψῆφος ἑκάστῃ ἡμέρᾳ[1] — Ἀπὸ πρώτης ἕως πεντεκαιδεκάτης προστίθει ια′, ἤγουν τὸν παρακείμενον ἀριθμόν, ἀπὸ δὲ τῶν ις′ ἕως τῶν λ′ ὀφείλεις προστιθέναι ρλα′ καὶ μόνα καὶ ἐστίν ὁ ἀριθμὸς οὗτος ᾧτινι ὀφείλεις συμψηφίζειν καὶ τὸν ἀριθμὸν ἑκάστης ἡμέρας καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πάσχοντος. χρὴ δὲ γινώσκειν ὅτι τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον πλινθίον ἔχει τὸν ἀναβιβασμὸν ἑκάστης ἡμέρας καὶ τὸν παρακείμενον ἀριθμόν, τὸ δὲ τρίτον καὶ τέταρτον πλινθίον τὰ μεμετρημένα καὶ ὕφυλλια <?> δηλοῖ. λοιπὸν μόνον τὸ ὄνομα δεῖ ὑφελεῖν καὶ προστιθέναι τὰ μεμετρημένα ταῦτα τῆς Σελήνης. — Πρῶτον καὶ δεύτερον πλινθίον τῆς Σελήνης. — Ἡμέρα πρώτη ἔχει ψῆφον απη′, προστιθεμένων δὲ καὶ τκα′, ὡς προείρηται, ἄχρι τῆς ιε′, γίνονται ͵αφπθ′ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὡσαύτως· δεῖ γινώσκειν τὴν ψῆφον· καὶ ἔχει ἡ πρώτη τῆς Σελήνης ͵αφπθ′· Σελήνη ἔχει δευτέραν προσθήκην ωιε′, μετὰ δὲ τῆς προσθήκης τῶν πα′, ὥσπερ δεῖ καὶ προστίθεσθαι ἐπὶ πασῶν ἡμερῶν ἄχρι τῆς ιε′ ͵αρις′· Σελήνης τρίτη αιθ′ μετὰ τῆς προσθήκης *** Σελήνης τετάρτη ατιε′· τῇ πέμπτῃ ωιδ′, τῇ ἕκτῃ χλδ′, τῇ ἑβδόμῃ ωκη′, τῇ ὀγδόῃ υνς′, τῇ ἐνάτῃ χξη′, τῇ δεκάτῃ χλθ′, τῇ ἑνδεκάτῃ χϛδ′, τῇ δωδεκάτῃ ανμγ′, τῇ τρισκαιδεκάτῃ ασπ′, τῇ τεσσαρακαιδεκάτῃ αχπς′, τῇ πεντεκαιδεκάτῃ αρι′, τῇ ἑκκαιδεκάτῃ τοβ′, μετὰ τῆς προσθήκης τῶν ρλη′, τῇ ἑπτακαιδεκάτῃ ωϛγ′, τῇ ὀκτωκαιδεκατῃ αχς′, τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ αιη′. τῇ εἰκοστῇ τοδ′, τῇ κα′ αχξβ′, τῇ κβ′ ασκ′, τῇ κς′ ασνγ′, τῇ κδ′ ανιθ′, τῇ κε′ ωπτ′, τῇ κς′ ψλη′, τῇ κζ′ φλδ′, τῇ κη′ φξ′, τῇ κθ′ ψξβ′, τῇ λ′ ψο′. — Τὸ τρίτον καὶ τὸ τέταρτον πλινθίον. — Εἴρηται δὲ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον <πλινθίον> ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ις′ ἀρχὴ τοῦ γ′ [τρίτον καὶ τέταρτον], τὰ καταλειφθέντα ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας. ἡ πρώτη ἡμέρα ἔχει κγ′, ἡ δευτέρα ιδ′, ἡ γ′ δ′, ἡ δ′ ι′, ἡ ε′ ς′, ἡ ς′ κε′, ἡ ζ′ κδ′, ἡ η′ κα′, ἡ θ′ κζ′, ἡ ι′ α′, ἡ ια′ κζ′, ἡ ιβ′ κγ′, ἡ ιγ′ δ′, ἡ ιδ′ ιδ′, ἡ ιε′ η′. — Ἀρχὴ τοῦ τετάρτου πλινθίου· ἡ ις′ κζ′, ἡ ιζ′ κγ′, ἡ ιη′ ι′, ἡ ιθ′ θ′, ἡ κ′ κε′, ἡ κα′** <ἡ> κβ′**, ἡ κγ′ κγ′, ἡ κδ′ κζ′, ἡ κε′ ιε′, ἡ κς′ ιγ′, ἡ κζ′ ις′, ἡ κη′ ιθ′, ἡ κθ′ ιε′, ἡ λ′ ις′. τὸ δ′ ὄργανόν ἐστι τὸ ἔχον, μεγάλων μὲν τεσσάρων κύκλων, μικρῶν δὲ ὀκτώ, ἐπιγραφόμενον ὄργανον ὑπέργειον ἀστρονομικόν. A. O.

1 ἐπὶ τῶν cod., corr. Kroll, cf. p. 120, v. 12. 3 Lege καταλιμπάνεται μία; cf. Riess, p. 384, 40. 15 supra γινώσκειν : γενέσθαι cod. 19 post προσθήκης lac. signavi. 27 πλινθίον inserui. 27-28 τρίτον καὶ τέταρτον uncis seclusi. 32 Post κα′ et κβ′ lacunam sign. et ἡ inserui. 33 τὸ ἔχον = *sequens ?*

---

[1] Haec vix ac ne vix quidem intelligi possunt sine tabellis quas textus explicabat. De huiusmodi " organis " et figuris, cf. quae congessit Riess, *l. c.*, p. 386 s. Tabellae ipsae inveniuntur in cod. Neap. 19, f. 309-310.

EXCERPTUM EX COD. 15 (MUTIN. 215)

Quae in calce codicis Mutinensis manu Georgii Vallae sine titulo adnotata sunt, ex duobus capitibus Τί ἐκληρώσατο ἕκαστος τῶν ἀστέρων ἀπὸ τῶν ζῴων et Ποῖα τῶν εἰδῶν ἀνήκει ἐν (l. ἑνὶ) ἑκάστῳ ἀστέρι conflata sunt quae ex codice nostro Florentino 12, saec. X, divulgavit Ludwich (*Maximi et Ammonis reliquiae,* p. 120 ss.) Ista ideo hic edenda curavimus, quod, hac occasione oblata, auctoris excerptorum omnium quae in Flor. 12, f. 155-156 (*Catal.,* p. 71) inveniuntur et ab Arthuro Ludwich l. l. publici iuris facta sunt, nomen prodere nobis licebit. Nam haec fragmenta, quae non solum in libro Laurentiano sed in Vaticano 1066, f. 13ʳ, et alibi ἀνωνύμως traduntur, ad opus astrologicum pertinent THEOPHILI EDESSENI, quod in cod. Parisino suppl. grec 1241 (f. 29-30) saec. XIV, continetur. Itaque constat haec quoque illustri saec. VIII astrologo tribuenda esse, cuius scripta in particulas discerpta Byzantinorum compilationes replent.

De fontibus et doctrina Theophili locus non est hic disserendi. Adnotare sufficiat ante eum de relationibus plantarum cum signis zodiaci et cum planetis Hermetem quoque Trismegistum (cf. *supra,* p. 45 ad. cod. 18 f. 435ᵛ) et Vettium Valentem (*Catal. Venet.,* p. 89, 5, 15 etc.) egisse. Alia huiusmodi ex cod. Neapolitano 19, f. 387ᵛ infra edentur.

F. 44ᵛ. Ὁ μὲν Κρόνος ἐκληρώσατο ἀπὸ τῶν ζῴων δράκοντας καὶ ὄφεις καὶ ἐχίδνας καὶ σκορπίους καὶ ἀλώπεκας καὶ λαγωοὺς καὶ ὄνους καὶ μύας καὶ αἰλουρίδας ἤτοι γαλᾶς καὶ αἰλούρους καὶ τὰ τῆς νυκτὸς πετεινά· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν κρόμμυα καὶ σκόρδα καὶ σίναπι καὶ πέπερι καὶ σησάμη καὶ τὰ ὅμοια.

Ὁ δὲ Ζεὺς ἀνθρώπους καὶ λέοντας καὶ τὰ καθαρὰ ὄρνεα· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν σῖτον καὶ κριθὴν καὶ ὄρυζα καὶ ὄλυρα <καὶ> τὰ στύφοντα τῶν ὀπωρῶν.

Ὁ δὲ Ἄρης κύνας καὶ λύκους καὶ λεοπάρδους καὶ τὰ ἄγρια θηρία καὶ τὰ σαρκοβόρα, χοίρους τε καὶ πιθήκους καὶ σφῆκας καὶ μυίας καὶ τὰ ὅμοια· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν πάντα τὰ δριμέα καὶ τὰ στύφοντα τῶν βοτανῶν καὶ ῥοιάς.

3 ἀλουρίδας cod., corr. Kroll. 4 πετανά cod. σίνηπι cod. 5 σεσάμη cod. 7 ὄριζα cod. καὶ add. Kroll. ὄλυρα] in marg. *La pelta,* manu Vallae. τῆς ὀπώρας rectius cod. Flor. 9 λύγκας Flor. 11 δριμέα ex Flor. corr.: ἐρημία cod.

Ὁ δὲ Ἥλιος πρόβατα καὶ αἶγας ἀγρίας καὶ πρόβατα ἄγρια καὶ ἵππους καὶ ἀλεκτρύονας καὶ ἀετοὺς καὶ ἱέρακας καὶ τὰ ὅμοια· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν ἄμπελον καὶ πᾶν τράγημα καὶ οἶνον καὶ σίκερα καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ἡ δὲ Ἀφροδίτη ἐλάφους, ὀνάγρους καὶ δορκάδας καὶ πέρδικας καὶ περιστερὰς καὶ ἰχθύας[1] καὶ ἀκρίδας καὶ τὰ τοιαῦτα· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν πᾶν ὄσπριον καὶ ὀπώραν γλυκεῖαν καὶ τὰ ἐάρινα ἄνθη καὶ ἀρώματα καὶ μύρα.

Ο δὲ Ἑρμῆς τὰ ἑρπετὰ πάντα καὶ τὰ παρ' ὕδασι πετεινὰ καὶ τῶν θηρίων τὰ ἡμερώτερα, ἱέρακάς τε καὶ κίρκους καὶ κύνας· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν ἐλελίσφακον καὶ κύαμον καὶ τὰ ὅμοια τῶν βοτανῶν τῶν χλωρῶν.

Ἡ δὲ Σελήνη βόας καὶ καμήλους καὶ ἐλέφαντας καὶ πάντα τῶν ζῴων τὰ χειροήθη· ἀπὸ δὲ τῶν φυτῶν ἐλαίαν καὶ πάπυρον καὶ † βούτουμανον καὶ κάναβιν καὶ λῖνον καὶ βάμβακα καὶ μέταξαν καὶ τὰ τοιαῦτα.

F. C.

8 μύρρα cod. 11 ἐλελίσφατον. 14–15 βούτομον praebet Flor. 15 βάμβυκα cod.

[1] Pisces enim deae Syriae sacri erant, quae a mythographis Veneri aequatur (Eratosth., *Catast.*, 38, etc.). Quod Theophilus discere potuit Edessae in sua patria cuius incolae pisces Atargatidis praecipue venerabantur (Duval, *Histoire d'Edesse*, p. 78. Cf. Pauly-Wissowa s. v., *Dea Syria*, c. 2242).

EXCERPTA EX CODICE 18 (Bonon. 3632)

Apomasaris excerpta quaedam.

F. 272. Περὶ τῆς μεθόδου τῶν Χαρανιτῶν [1] ἤτοι ἐναλλαγῆς τοῦ κοσμικοῦ ἔτους.

Ἰδὲ κατὰ τὰς ιθ' τοῦ Ἰουλίου μηνὸς νυκτί, [τῆς] ἐπιφωσκούσης τῆς κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός [2], καὶ ἔνθα ἂν ἐστιν ἡ Σελήνη, ἐκεῖνο τὸ ζῴδιον λόγισαι ὡροσκόπον τοῦ κοσμικοῦ ἔτους, καὶ εἰ εὕρῃς τὴν Σελήνην ἐν τῷ Κριῷ, πολλαὶ συννέφειαι καὶ ὑετοὶ ἔσονται <κατὰ> τὸ ἔτος ἐκεῖνο καὶ ὁ σῖτος ἔσται λεπτὸς καὶ τὸ ἔλαιον πληθυνθήσεται. εἰ δὲ ἐν τῷ Ταύρῳ, ἔσται ὑετὸς πολὺς κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους καὶ τὸ τέλος καὶ φόβος ἐν τῇ γῇ πολὺς καὶ ψῦχος πολὺ καὶ παγετὸς καὶ πόλεμοι διάφοροι καὶ λιμός.

Cod. B(ononiensem) descripsi; cod. A(ngelicanum) 29, s. XIII, f. 14ᵛ mihi contulit Leo Parmentier. Orthographica plerumque non adnotavi. 1 χειρανήτων B. ἐναλαγή B. 3 ἴδε codd. τὰς] l. τὴν? 3-4 τῆς ἐπιφωσκούσεως codd. 5 λόγησε B. ἐν omis. B. 6 συνεφίαι codd. τὸ ἔτος ἐκεῖνο (sine κατὰ) B: τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ A. 7 ὁ omis. B. 7-8 ἡ δὲ ζῳδίω Ταύρου B. 8 τοῦ τέλους codd.: corr. 9 ἐν omis. B. 9-10 πολῆς B. πόλεων διαφορὰ B.

---

[1] Charanitae sunt Sabaei Carrhenses qui temporibus cum Romanorum tum Arabum astrologiae studiosi fuerunt; cf. *Catal. Flor.*, p. 84, n. 5. De his Sabaeis notus est liber viri doctissimi Chwolsohn, *Die Ssabier*, 1856. Ad cultum planetarum spectant nova fragmenta a De Goeje et Dozy edita (*Nouveaux documents pour l'étude de la religion des Harraniens* (Actes Congrès Orient. Leyde, 1885, 2ᵉ partie, p. 281 ss.).

[2] Die 19 vel 20 Iulii, quo Canicula exoritur (cf. Pseudo-Gemini calendarium ap. Lydi, *De Ost.*, ed. Wachsmuth, p. 151, 19 ss.), antiqui astrologi caelum servare solebant " coniecturamque capere salubrisne an pestilens annus futurus esset "; cf. Heraclidem Ponticum ap. Ciceronem, *De div.*, I, 57; Syrum in *Catal. Flor.*, p. 171; Hephaest. Theb., I, 23 (p. 91, Engelbrecht). — Eadem fere atque Charanitae docet Zoroaster in Geoponicis I, 8 (p. 17, 4 ss. ed. Beckh) sed non de duobus solum, ut Apomasaris codices, sed de duodecim zodiaci signis agit. Vide etiam quae ad excerptum Antiochi quod ex cod. Neap. 19, f. 433ᵛ infra edetur adnotavimus.

Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς [1] καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς σημαινομένων συμπτωμάτων.

Εἴπερ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καθ' ἣν ἐπιτέλλει ὁ Κύων, τοῦ Ἄρεως, ἔσονται ποντισμοὶ καὶ πολλὴ χιὼν καὶ ἐν τῷ νοτίῳ μέρει ἀβροχία ἔσται καὶ πολλὰ πλοῖα κινδυνεύσουσιν· εἰ δέ ἐστιν ἡ ἡμέρα τοῦ Ἑρμοῦ, πολὺς ἔσται ὁ οἶνος καὶ θάνατος γερόντων, ὁ δὲ χειμὼν ἔσται ξηρός, τὸ δὲ ἔαρ ὑγρόν. εἰ δέ ἐστι τοῦ Διός, οἱ ἀρουραῖοι μύες πληθυνθήσονται καὶ θάνατος ἔσται κτηνῶν· εἰ δέ ἐστιν ἡ ἡμέρα τῆς Ἀφροδίτης, σφοδρὸς ἔσται <ὁ> χειμών, τὸ δὲ ἔαρ πολύβροχον καὶ τὸ τρύγος ἔσται πολύ. εἰ δέ ἐστιν ἡ ἡμέρα τοῦ Κρόνου, ἔσονται ἄνεμοι πολλοὶ καὶ θανατικὸν ἐν τοῖς τετράποσιν.

F. 272v. Περὶ τῆς τοῦ πάντος συστάσεως [2].

Λέγεται ὡς ὅτε ἐδημιούργησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον ἦν ὡροσκοπῶν ὁ Καρκίνος καὶ ἦν ὁ Ζεὺς ἐν αὐτῷ, ὁ δὲ Κρόνος ἦν ἐν τῷ Ζυγῷ, ὁ δὲ Ἀναβιβάζων ἦν ἐν τοῖς Διδύμοις, ὁ δὲ Καταβιβάζων ἦν ἐν τῷ Τοξότῃ,

1 A, f. 14v; B, f. 272. τὸν ἐξ αὐτοῦ B. 3 ἐπιτέλει codd. 4 ποντισμοὶ] cf. supra p. 91, 2 καταποντισμός. πολῆς χιὼν B. τὰ νοτία μέρη B. 5 δέ ἐστιν omis. B. 6 ὁ omis. B. θάνατοι B. χυμὸς B. 7 ἔσται ὑγρόν B. μύες corr. : μύς ut vid. B : μυστ' A. 8 ἡ δὲ B. σφοδροὶ B. 9 ὁ suppl. χυμοὶ B. 10 πολὴ B. 10-11 θανατικὸν τῆς τετ. B. 12 A(ngelic.) f. 15r. 13 ὡς A : ἐπὶ B. ὡρ(οσ)κ(οπῶν) ὁ ♋ A : ὁ ὡρ(οσ)κ(όπος) ♋ B. 14 ἐν (ante τῷ) omis. B ac sic semper.

---

[1] Cf. supra p. 124, n. 2.

[2] Hoc excerptum duobus partibus constare videtur, quae laxe inter se coniunctae sunt. Prior praebet thema mundi, ab eis quae apud Firmicum III, 1 et Paulum Alex. (R, Ὅπως ἐστὶν ἡ τοῦ κόσμου γένεσις) inveniuntur omnino diversum. Iam antiqui Chaldaei mundi genituram determinaverunt, si excerpto anonymo a cardinale Pitra (*Analect. sacra*, V, 300) edito fidere licet (cf. *supra*, p. 113).

In altera parte chorographia quam vocamus astrologica exponitur, i. e. regiones terrae enumerantur singulis planetis vel zodiaci signis subiectae. Talia iam graecos docuisse omnibus notum est et iam in *Catal. Veneto* (p. 84 ss.) de auctoribus huius divisionis egimus (cf. et infra cod. Neap. 19, f. 379v). Illa praecepta Arabes quoque et Persae ad plagas terrarum quas incolebant accomodasse, vel ex excerptis librorum nostrorum graecorum perspicuum est (vide e. g. Achmetis collectanea in cod. Venet. 5, f. 225-225v = cod. Angelic. 29, f. 165, et ipsius Apomasaris lib. III, cap. κβ' in cod. Flor. 11, f. 159 = cod. Angelic., f. 77). Frequenter autem similia in Orientalibus libris inveniri certiorem me fecit litteris, qua semper est et humanitate et scientia, Theodorus Nöldeke. Nempe accurata enumeratio regionum secundum ordinem septem climatum vel septem planetarum et deinde duodecim signorum zodiaci invenitur in praestantissimo lexico geographi Iâqût (I 29-36). Breviorem descriptionem praebet Mas'ûdî (*Les prairies d'or*, I, p. 181-2). Mandaei quoque huiusmodi studiis vacuerunt : in collectaneis astrologicis inscriptis Asfar Malwâšê (= Liber signorum zodiaci, cod. Petermann 155 (Berlin) cap. 123 ss.) chorographia inserta est ex Arabico exemplari versa et depravata. — Idem Theodorus Nöldeke ad nomina geographica, quae Apomasaris interpres

ὁ δὲ Ἄρης ἦν ἐν τῷ Αἰγόκερῳ, ὁ δὲ Ἥλιος ἦν ἐν τῷ Κριῷ, ἡ δὲ Ἀφροδίτη καὶ <ἡ> Σελήνη ἐν τῷ Ταύρῳ, ὁ δὲ Ἑρμῆς ἐν τοῖς Διδύμοις.

Διῃρέθη ἡ οἰκουμένη κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἑπτὰ ἀστέρων εἰς ἑπτὰ κλίματα· ἀπένεμον οὖν τῷ Κριῷ καὶ τῷ Διὶ τὰ μέρη τῆς Βαβυλωνίας καὶ τῆς Περσίας, τῷ δὲ Ζυγῷ καὶ τῷ Κρόνῳ τὴν Ῥωμαϊκὴν ἐπικράτειαν, τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῷ Ἑρμῇ τὰ μέρη τῆς Ἰνδίας, τῷ δὲ Σκορπίῳ <καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ> τὰ δυτικὰ μέρη, τῷ δὲ Λέοντι καὶ τῷ Ἄρει τὴν Τουρκίαν, τῷ δὲ Ὑδροχόῳ καὶ τῷ Ἡλίῳ τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ τὰ μέρη τῆς Αἰγύπτου, τῇ δὲ Παρθένῳ καὶ τῇ Σελήνῃ τὰ μέρη τοῦ Χορασᾶν. Πλ(ὴν) δὲ † περὶ ἡ ὑποδιαίρεσις τῶν κλιμάτων καὶ ἐμέρισαν τὸ πρῶτον κλίμα εἰς ιβʹ καὶ ἀπένεμον τῷ Κριῷ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τὴν Μηδίαν, τῷ δὲ Κρόνῳ καὶ τῷ Τοξότῃ τὸ Χιλὰν καὶ τὴν χώραν τῶν

2 Aut hic aut p. 125, v. 15 pro Διδύμοις, l. Ἰχθύσι 4 ἀπενέμων B. μέρη B : μὲν ut vid. A. 6 Post ἐπικράτειαν praebet B : τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῷ Ἑρμῇ τὴν τουρκίαν expuncta, deinde pergit τῷ ♒ καὶ τῷ Ἡλίῳ τὴν μικρὰν ἀσίαν (καὶ τὰ μέρη τῆς ἐγύπτου superscr.) τῇ δὲ ♍ καὶ τῷ ☿ τὰ μέρη τῆς ἠνδίας. 7 τῆς δυτικῆς μέρεση (*sic*) B. 8-9 τῷ δὲ ὑδροχόῳ - αἰγύπτου hic omis. B. 9 καὶ τῇ ♍ B. 10 χορασὰ B. Verba corrupta πλʹ δὲ πε(τ)ρί ἡ ὑποδιαίρεσις A : πλʹ σι // πέτρη ϊ ὑποδιέρεσυν B. πλέον (pro ἐπὶ πλέον) δὲ προῄει coni. Kroll; capitis titulum esse suspicuit Boll : κεφάλαιον δʹ? 11 τόν ἓν B : τὸ ἓν A : corr. ἀπόνεμον B. 12 χυλάν B " Est Gîlân i. e. pars occidentalis montium ad austrum maris Caspii ergo fors. corrig. Γιλὰν „. Nõldeke.

---

interdum corrupit, recte interpretanda plurimum contulit; ideo quoque ei gratias agimus maximas.

Apomasaris chorographiae subiungere iuvat tabellam quam vir doctissimus Fredericus Conybeare inter tabulas calendarii in codice quodam Armeno invenit et latine versam comiter nobiscum communicavit. Fere eadem series habetur in *Isagoge* Pauli Alexandrini et in excerpto anonymo Vaticano; cf. Boll, *Sphaera barb.*, p. 296 s.

Ab homine figuravit caelos hoc modo :

Persae.	Caput.	Aries.
Babylonii.	Collum.	Taurus.
Gamriq (Cymbri seu Cappadoces).	Manus et humeri.	Gemini.
Hayastan (Armenia).	Pectus.	Cancer.
Asiatici.	*Deest.*	Leo.
Graeci.	Venter.	Virgo.
Libyes.	Latera.	Libra.
Cretaei.	Membrum virile.	Scorpius.
Italici.	Coxae.	Sagittarius.
Asorestan (Syria).	Genua ambo.	Capricornus.
Aegyptii	Tibiae.	Aquarius.
Indi (Aethiopi).	Plantae pedum.	Pisces.

In margine adnotatur : " *Quia et terram figura hominis ostenderunt et caelesti circulo distribuerunt.*

Δελεμιτῶν, τοῖς δὲ Διδύμοις καὶ τῷ Ἄρει τὸ Μάρρουν, τῷ δὲ Καρκίνῳ καὶ τῷ Κρόνῳ τὰ ἀνατολικώτερα μέρη, τῇ δὲ Παρθένῳ καὶ τῷ Ἑρμῇ τὴν Περσίδα, τῷ δὲ Ζυγῷ καὶ τῷ Ἑρμῇ τὴν τῶν Καραμάνων χώραν, τῷ δὲ Σκορπίῳ καὶ τῇ Σελήνῃ τὸ Ῥὲ καὶ τὸ Ἀμόλ, τῷ δὲ Τοξότῃ καὶ τῷ Ἡλίῳ τὸ Σπάχαις, τῷ δὲ Αἰγόκερῳ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τὸ † Χασάς, τῷ δὲ Ὑδροχόῳ καὶ τῇ Σελήνῃ τὰ μέρη τοῦ Κοῦφαι, τοῖς δὲ Ἰχθύσι καὶ τῷ Ἑρμῇ τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Ἀβασβάν.

Ἄλλως περὶ αὐτοῦ.

Γίνωσκε ὅτι ὁ κόσμος οὗτος συνίσταται ἐκ πυρός, ἀέρος, ὕδατος καὶ γῆς· τοιουτοτρόπως οὖν συνίσταται καὶ ὁ οὐρανός· ὅτε γὰρ ὁ Κριὸς ἀνατέλλει, πυρῶδες ζῴδιον ὄν, τὸ ὑπόγειον κέντρον ἐστὶν ὁ Καρκίνος, ὅπερ ἐστὶν ὑδατῶδες, τὸ δὲ ἑξῆς κέντρον ἐστὶν ὁ Ζυγός, ὅπερ ἐστὶν ἀερῶδες, τὸ δὲ μεσουράνημά ἐστι γεῶδες· ἄρχουσι δὲ τὰ μὲν πυρώδη ζῴδια τῆς ξανθῆς χολῆς, τὰ δὲ γεώδη τῆς μελαίνης χολῆς, τὰ δὲ ὑδατώδη τοῦ φλέγματος, τὰ δὲ ἀερώδη τοῦ αἵματος[1], καὶ ὥσπερ ὁ οὐρανὸς οὐ παύεται τῆς κινήσεως μίαν ῥοπήν, οὕτω καὶ ἡ καρδία καὶ ὁ πνεύμων οὐ παύεται τῆς κινήσεως μίαν ῥοπήν.

F. 273ᵛ. Περὶ παιγνίου οἷον ζατρικίου[2] ἢ ταβλίου.

Ὅτε ζατρίκιον ἢ ταβλίον παίζῃς, ἰδὲ τὴν Σελήνην ἐν ποίᾳ μοίρᾳ ἐστὶ καὶ ἆρά γε ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐστιν ἢ ἐν τῇ δύσει καὶ εἰ βορεία ἐστὶν ἢ νοτία, καὶ κάθισον ἐν τόπῳ ἔνθα ἐστὶν ἡ Σελήνη μὴ μόνον τῇ ἀνατολῇ καὶ τῇ δύσει προσέχων ἀλλὰ καὶ τῷ βορρᾷ καὶ τῷ νότῳ. F. C.

1 Δελεμῖται sunt incolae regionis Dêlam vicinae montibus Gîlân. Cf. Pauly-Wissowa, *Realc.*, s. v. μαροῦν B. Est Margiana Graecorum (Marghu, Mouru, hodie Merw.). 3 βαραμάνων A. 4 " Scribendum est Ῥαῒ i. e. Ragai (Ῥάγαι) metropolis in cuius locum successit urbs regia Teherân, quae paulo ab ea distat „. [Th. N.] Ἀμόλ est Amol prope mare Caspium. Vocabulum persicum adamussim ex antiquo nomine Ἀμάρδοι ortum est „. [Th. N.] 5 σπάχες A. " Depravatio nominis Spâhân, Ispâhân „. [Th. N.] χα(σ)άς B : χασάς (οι vel ορ super α) A. " Hoc verbum corruptum esse videtur ex nomine Χουσαστᾶν vel Χουζαστᾶν i. e. regio Chûz sive Susiana „. [Th. N.] 6 κοῦφαι B : κοῦφε A. " Id est Kûfa metropolis quam Arabes non longe ab antiqua Babylone condiderunt et quae post pauca saecula conlapsa est „. [Th. N.] 7 Iberia nota est. " Pro Ἀβασβάν, l. Ἀβασγάν seu Ἀβασκάν i. e. terra Abasgorum (Ἀβασγοί), qui Caucasum incolebant „. [Th. N.] Cf. Pauly-Wissowa, *Realenc.*, s. v. 8 A(ngelicanus) f. 15ʳ. 9 ἐκ A : ἀπὸ B. 10 τοιουτότροπ(ον) B. 11 ζώδιον B : ζῶον A. 14 ζῶα A. 16 παύβεται B. ῥωπί B. 18 A(ngelicanus) f. 58ᵛ. οἷων B : omis. A. ταυλίου codd. 19 ταυλί(ον) A : ταυλία B. ἴδε A : ἤδε B. ἐν omis. B. 21 νότος B. 22 τὸ βορᾶ.

---

[1] Haec doctrina medicorum fuit, cf. ***Hippocratis epistolam ad Ptolemaeum regem*** ab Ermerins (***Anecdota medica graeca***, 1840, p. 279) editam : Συνέστηκεν ὁ κόσμος ἐκ στοιχείων τεσσάρων οἷον πυρός, ἀέρος, ὕδατος, γῆς ... τὸ μὲν αἷμα ἔοικε τῷ ἀέρι, τὸ δὲ φλέγμα τῷ ὕδατι, ἡ δὲ ξανθὴ χολὴ τῷ πυρί, ἡ δὲ μέλαινα τῇ γῇ.

[2] Ludus scacchorum apud Orientales in honore fuisse scimus (cf. van der Linde,

Tonitruale ignoti auctoris.

Excerptum anepigraphum, quod ff. 327ᵛ-329 codicis Bononiensis, multis corruptelis inquinatum, legitur, ex duobus fontibus provenire videtur quorum verba scriptor quidam Byzantinus conglutinavit. In priore praesagia secundum signorum zodiaci, in altero secundum mensium anni ordinem disponebantur. Multa cum Aegyptiorum, Nigidi, Vicelli tonitrualibus fere consentiunt quae Curtius Wachsmuth iterum nuper edidit (Lydus, *De Ostentis*, 1897, p. 57-92); nonnulla ad opusculum Melampodis, quae supra (p. 110) divulgavimus, vel ad scriptiunculam anonymi quae in *Catal. Mediolan.* p. 50 praebetur, propius accedunt; alia vero ab omnibus differunt. Quae singillatim adnotare immodicum et parum utile esset, at non minimi erit momenti fragmentum hoc studiosis qui historiam huiusmodi superstitionum persequi voluerint.

Ἐὰν ἐν τῷ Κριῷ βροντήσῃ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς *** εἰς φθορὰν καὶ ἀκαταστασίαν φθαρήσονται καὶ κτημάτων ἀπώλ(εια)· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται καρπῶν φθορὰ καὶ λοιμὸς ἔσονται. — Ἐὰν ἐν τῷ Μαρτίῳ βροντήσῃ, ἀπ(ώλειαν) ἀνδρῶν σημαίνει, σί(του) καὶ οἴνου φθορά<ν>· ἐὰν ἐν τῇ νυκτὶ ὕδατα πέσῃ εἰς τὴν γῆν, βασιλέας διαφέρει τοὺς περὶ αὐτῶν(?), ἐὰν δὲ ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὕδατα φανῶσ(ι), κατασφαγὴ γίνεται· ἐὰν δὲ σ(ε)ι(σμὸς) εὐρὺς γένηται, πόλεμον καὶ ταραχὴν ση(μαίνει).

Ἐὰν ἐν τῷ Ταύρῳ βροντήσῃ, φθορὰ(ν) σίτου κατὰ τόπους σημαίνει καὶ χαρὰ(ν) ἐν ταῖς βασιλικαῖς αὐλαῖς· εἰ δὲ εἰς τὴν ἀνατολήν, ἀνόμιμον λοιμὸν καὶ ἀλλήλων σφαγὴν καὶ ἄκουσμα βασιλέως καὶ νόσον ὀλίγον καὶ τετραπόδων ἀπώλεια<ν>· εἰ δὲ καὶ σεισμός γένηται, καύματα μέγιστα καὶ συνοχὴ πολλή. — <Ἐὰν> ἐν τῷ μηνὶ τῷ Ἀπριλίῳ βροντήσῃ, πάντων τῶν ὀψίμων φθορὰ<ν> σημαίνει ἐκτὸς τῆς ἐλαίας καὶ πολλὰ περὶ θαλάσσῃ εὐπορήσουσιν· ἐὰν δὲ τὸ σεληναῖον ἐκλείψῃ, ἀνθρώπων φθορὰ<ν> ση(μαί)ν(ει)· ἐὰν δὲ σεισμὸς γένηται, ταραχὴ<ν> καὶ θόρυβον σημ(αί)ν(ει).

<Ε>ἰ ἐν Διδύμοις βροντήσῃ, νόσον παρὰ ἀνθρώποις δηλοῖ καὶ φθορὰν ἰδιωτῶν καὶ ὀσπρίων ἀπώλ(ειαν) καὶ σάλου πυρὸς χειμώνων ἐνδόξων [καὶ πάντων τοῦ ὀσπρίων φθορὰς καὶ] ἐπιφάνειαν καὶ ἑρπετῶν ἀπώλεια<ν>· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ταράσ<σ>εται ἡ ἀ(ν)δ(ρῶν) πάντων χώρα. — Ε<ἰ> ἐν τῷ μηνὶ τῷ Μαΐῳ βροντήσῃ, ἀκαταστασία<ν>

1 ἀπετην (?) ἀνατολή cod., post ἀνατολῆς lacunam signavi. 2 κτησμάτων cod.: κτημάτων corr., num κτισμάτων? 3 λημὸς cod. 5 ὕδατα hieroglyphic. expressum (v. Gardthausen, *Griech. Paläograph.*, p. 258). βασιλεῖς cod. αὐτὸν cod. 9 Leg. ἀνώνυμον? 12 Ἐὰν inserui. 14 σελήνιον cod. ut infra. 18 ἰδιοτῶν cod.: an αἰδοιοτάτων? Cf. Fontei, *Tonitruale*, p. 90, l. 23 sqq. 19 καὶ πάντων - φθορὰς καὶ uncis seclusi. 20-21 ante πάντων : ἀδ' cod., ἀνδρῶν dubitanter scripsi.

Leerboek van het Schaakspel, Utrecht, 1876, p. 6 ss.), eoque fit ut saepe laudetur in scriptis Graecis ex Arabica vel Persica lingua versis velut Achmetis *Oneirocr.*, 241 (p. 218 ed. Rigaltii); cf. Du Cange, *Glossar.*, s. v. Ζατρίκιον.

ἀνθρώπων δηλοῖ καὶ κόσμου ταραχήν· ἐὰν δὲ τὸ σεληναῖον ἐκλείψῃ, λοιμὸν σημαίνει· ἐὰν δὲ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσηται, φθορὰ<ν> πάντων τῶν καρπῶν ση(μαίνει) καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀπώλ(ειαν)· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, λιμὸν καὶ σίτου σπάνεις καὶ κλαυθμὸν λύπης.

<Ε>ἰ ἐν Καρκίνῳ βροντήσῃ, ἄνεμοι μεγάλοι πνεύσουσι, διὸ καὶ τὰ γενόμενα ἡμέρᾳ ἀγενήσονται, σῖτος δὲ καὶ κριθὴ πλησθήσονται καὶ οἱ ἄνθρωποι πληγηθήσονται· <σημαίνει> καὶ θανάτ(ους) βοῶν, χειμώνων δὲ ἐνδόξων, καρπῶν ὀλίγην, ὀσπρίων φθορὰν ὀλίγην, πλὴν ἀπὸ τῆς βορ(είας) ἀπώλ(ειαν) καὶ ἡγεμόνος τινὸς ἀσφάλ(ειαν)· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ἀπώλ(ειαν) ἐκλελεγμένων ἀνδρῶν. — <Ε>ἰ ἐν τῷ Ἰουνίῳ βροντήσεται, εὐφορία(ν) δηλοῖ καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀπώλειαν· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, τὰ αὐτὰ τοῦ Μαίου γενήσεται.

<Ε>ἰ ἐν τῷ Λέοντι βροντήσῃ, σίτου καὶ οἴνου καὶ τῶν ὅλων καρπῶν φθορά<ν> σημαίνει καὶ κατὰ τὴν δύσιν αἵρεσιν καὶ βλάβην, ψώρα<ν> τε καὶ λειχῆνα [ἐκτρ(ίβει) τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς] καὶ κινδύνους μεγάλους <καὶ> ὀσπρίων ἀπώλ(ειαν)· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, σοφοὶ ἀπολοῦνται. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τῷ Ἰουλίῳ βροντήσῃ, οἴνου εὐφορία ἔσται καὶ μέγας ἀνὴρ τελευτήσει· ἐὰν δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, θόρυβον ἀνθρώπων καὶ τυράννων αἱρήσεις δηλοῖ. ἐὰν δὲ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσῃ, ἡγουμένου ἀποστασία ἔσται· ἐὰν δὲ θ<ε>ῖον χολὴν αὐτῷ μὴ εὕρῃς (?), λιμὸν δηλοῖ.

Ἐὰν ἐν τῇ Παρθένῳ βροντήσῃ, φίλων ἔχθραν καὶ βασιλικῶν ἀπώλεια<ν> καὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον σάλον, πλὴν ἀπώλ(ειαν) εἰς δυσμῶν τόπους, φθορὰ<ν> σίτ(ου), καὶ πάντα τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὄσπρια καὶ τὰ πετεινὰ κρυβήσονται· χυμὸς δὲ ὄψιμος ἐπαχθὴς καὶ θάνατος· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, νοσήματα πολλὰ σημαίνει. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τοῦ Αὐγούστου βροντήσῃ, θόρυβον ἀνθρώπων σημ<αί>ν<ει>· εἰ δὲ ἀπὸ δυσμῆς βροντήσῃ, ὁ καρπὸς ἀπὸ θηρίων <ἐ>βρώθη· ἐὰν δὲ ἀντ' ἄρ(κτου) (?) γένηται, ἀνὴρ μέγας θνήσκει· ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, λιμόν, φθορὰ<ν> ση(μαίνει)· ἐὰν δὲ ὕδατα <ἐν νυκ>τὶ ἢ ἡμέρᾳ φανῶσι, ἀνδρῶν μεγάλων σφαγὴν σημ(αί)ν(ει)· ἐὰν καὶ σεισμὸς γένηται, φόβον καὶ στενοχωρίαν καὶ λιμοὺς <καὶ> τετραπόδων ἀπώλειαν καὶ ἀρχόντων φυγὴν σημαίνει· ἐὰν δὲ πρὸς μίαν ἡμέραν τοῦ Αὐγούστου ἕως πρὸ η' καλανδῶν *** ἐὰν δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, πόλεμος μέγας ἔσται.

Ἐὰν ἐν τῷ Ζυγῷ βροντήσῃ, λιμὸς καὶ ἀλλήλων σφαγή, καρπῶν φθορὰ πολλή, ὕστερον δὲ πολλοὶ ἀπολοῦνται, ἔνδοξος δὲ χειμώνων

6 An πρησθήσονται? κρ:θος cod. 7 σημαινει inserui. 9 βαρ' ut vid.: βορείας scripsi. 11 ἐμφορία cod.: εὐφορίαν dub. scripsi. 15 ἐκτρον' (?) τοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς uncis seclusi. 17 εὐφορία] φορία cod. 24 ἐπιτη γς' cod.: ἐπὶ τῆς γῆς scripsi dubitanter. 25 πεδηνὰ cod. 28 δυσμοὺς (?) cod. 32 καὶ inserui. 34 σκαδλ' cod.: καλανδῶν scripsi et lac. signavi. 37 ἔνδειξις scripserim, sed cf. supra et infra, p. 130, l. 39.

καὶ ποταμοῦ σφοδροῦ· ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀπώλειαν, ἑρπετῶν καὶ κυνῶν λύσ<σ>αν καὶ νόσους· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, θάνατον πολλοῖς σημαίνει. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τοῦ Σεπτεμβρίου βροντήσῃ, σίτου φθορὰ ἔσται, ἐπακολουθήσ(ει) δὲ τοῦ οἴνου· ἐὰν δὲ ψῦχος γένηται ἀπὸ πρώτης καλανδῶν σῖτος κακὸς ἔσται· ἐὰν δὲ ὁ ἦχος πρὸ τριῶν καλανδῶν, εὐετηρίαν δηλοῖ· ἡ δὲ οἰκία ἡ οἰκοδομουμένη, ἐὰν σεισμὸς γένηται, συμφέρει τῷ οἰκοδομοῦντι ἄλλως αὖ τοῖς κυριεύουσι καὶ ὁ κύριος αὐτοῦ ἀποθανεῖται.

<Ε>ἰ ἐν Σκορπίῳ βροντήσῃ, λιμὸν καὶ ἀλλήλων σφαγὴν δηλοῖ, τὰ νέα ἀπολοῦνται, ἔνδοξος δὲ χειμῶνος, ὀλίγη δὲ ἐπικαρπ(ία), ὀσπρίων φθορά· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, χαρὰ πολλὴ καὶ πᾶν ἀγαθόν. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τῷ Ὀκτωβρίῳ βροντήσῃ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς, οἴνου καὶ ἐλαίου πλησμονὴ πολλή· ἐὰν δὲ ὁμίχλη ἐπὶ τὴν γῆν ἐμπέσῃ, εὐφορία<ν> δηλοῖ· ἐὰν δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ὥρᾳ πρώτῃ τοῦ μεσονυκτίου ἢ πρὸ η' <τοῦ> φωσφόρου (?), θόρυβον τὸν ἀπὸ ξενιτείας σημαίνει.

Ἐὰν ἐν τῷ Τοξότῃ βροντήσῃ, σάλος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ <καὶ> καρπῶν φθορὰ καὶ τετραπόδων καλῶν ἔσται, περὶ δὲ τοῦ τόπου τῆς ἀνατολῆς λύσιν σημαίνει χειμῶνος, πλ<ε>ιόνων (?) ἐπιφάνειαν καὶ χαρὰ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ποιμνῶν καταφθορὰν δηλοῖ. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τῷ Νοεμβρίῳ βροντήσῃ, σῖτον πολὺν καὶ μεγάλου ἀνθρώπου τελευτὴ(ν) σ(ημαίνει)· ἐὰν δὲ ὁ ἦχος ἐκ τῆς γῆς γένηται, φυγὴν ἀρχόντων δηλοῖ· ἐὰν σεισμὸς γένηται, δυναστῶν ἀνδρῶν ἀπώλειαν.

<Ε>ἰ ἐν τῷ <Αἰγό>κερῳ βροντήσῃ, ὄμβρον σημαίνει ἡμέρᾳ, βασιλέων καὶ σάλον καὶ ψόγον καὶ ἀνδρῶν ἀπρεπῶν <καὶ> μεγάλην ἐπιφάνεια<ν> ἑτέρου βασιλέως, τὸ<ν> δὲ ἐν τῇ ἀνατολῇ τόπον κατήκοον <?> τῆς οἰκουμένης· λαὸς δὲ ὀλίγος γενήσεται καὶ θάνατος ἀνθρώπων, καρπῶν φθορά, τὰ δὲ ὄσπρια ἐρεβηθήσονται κατὰ τρεῖς χαλάζας καὶ κατὰ θαλάσσαν χειμῶνα μεγίστον καὶ γάλη<ν> πολλὴν πλὴν καὶ ἀπώλειαν καὶ ἀφανισμὸν μειζόνων ἀνδρῶν, μαλακισμὸς (?) γενήσεται, δυσδαίμονες ἔσονται οἱ τῶν ἀνθρώπων πλείους, καὶ χειμῶνες πικροὶ καὶ ναυάγια καὶ σάλοι σφαλεροί· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, λιμός ἔσται ἀνδρῶν (?) πάντων χώρᾳ. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τῷ Δεκε<μ>βρίῳ βροντήσῃ, θάνατος μεγίστων ἀνδρῶν ἐπέρχεται· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, χαρὰν πολλὴν καὶ ἀγαθοσύνην, καὶ φθορὰ<ν> δερμάτων δηλοῖ, χειμῶνας δὲ ὀψίμους γενέσθαι.

Ἐὰν ἐν τῷ Ὑδροχόῳ βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ καὶ νόσους καὶ μαλακισμοὺς παρὰ τῶν ἀνθρώπων, εὐφορίαν σίτων καὶ κριθῶν καὶ τῶν τοιούτων ὁμοίων, ὀσπρίων δὲ σπανίαν, ἐνδόξους καὶ χειμῶνας

6 σκανδάλ(ων) cod. : corr. 7 τὸ οἰκοδομοῦντας cod. αὖ τοῖς] αὐτοῦ cod. 12 τὴν ἀνατολὴν cod. 13-14 ἐμφορία cod. 15 φωσφόρου ?] φάσκοντα cod. τοῦ inserui. 16 καὶ inserui. 26-27 κατήκη cod. 29-30 γάλη πολή πλίον cod. 33 ἀδ¹ ut supra cod. 38 ἐμφορ' cod.

καὶ ποικίλους γενέσθαι, τῶν σπειρομένων καὶ φυτευομένων πλείων εὐφορία, ἑρπετῶν δὲ ἀπώλ(εια) καὶ ἀνδρῶν ἐκλεκτῶν φθορά· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, πόλεμος καὶ νήστεις ἔσονται. — Ἐάν ἐν τῷ μηνὶ Ἰανουαρίῳ βροντήσῃ, ἔσεται ἀπορία παντὸς κόσμου, ἐὰν ἦχος ἐξ οὐρανοῦ γένηται, νόσον σημαίνει τῇ χώρᾳ· ἐὰν ἡμέρᾳ δένοντος (*sic*) τὴν νύκτα, πόλεμον τόπῳ σημαίνει.

Ἐὰν <ἐν> Ἰχθύ<σιν> βροντήσῃ, σίτου φθορὰ<ν> κατὰ τόπους δηλοῖ ὀλίγην καὶ κίνδυνον καὶ σάλον κατὰ τὴν οἰκουμένην ἀνθρώποις καὶ ἐν τῇ πόλει λιμὸν καὶ ἀπώλ(ειαν) ἢ πάντα τὰ ὄψιμα καλὰ ἔσονται, βοῶν ἀπώλ(ειαν) μάλιστα δὲ ἑρπετῶν καὶ θηρίων· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, νοσήματα πολλά. — Ἐὰν ἐν τῷ μηνὶ τῷ Φεβρουαρίῳ βροντήσῃ, πολλὰ ἀγαθὰ σημαίνει εἰς τὸν καρπὸν *** σημαίνει καὶ ἀκαταστασία<ν> καὶ νόσον.

A. O.

1 τὰ σπειρόμενα καὶ φυτευόμενα cod. 6 τόπου cod. 8 ἐν inser. 12 post καρπὸν lacunam signavi.

EXCERPTA EX CODICE 19 (NEAPOL. II. C. 33)

F. 233. Λεκανομαντεία[1].

Ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὥρᾳ πρώτῃ τοῦ Ἡλίου ἀνατέλλοντος ἔπαρον λεκάνην καινήν, ὁμοίως κενήν· εἶτα λαβὼν ἐλθὲ εἰς τὸν τρίοδον παλαιὸν καὶ ὤρυξον λάκκον καὶ βάλε τὴν λεκάνην μέσον· τῇ δὲ νυκτὶ εὑρὲ μέλαν ἵππον, ἵππευσον δὲ ἐν αὐτῷ ἔχων ἐν τῇ χειρί σου μερόπειον ὀστέον, εἰρηκέναι δὲ οὕτως· « Ξερίον, Ἀριήλ, Σαλφρενάς, Μοροῆς Μιζξαούλ, † Ἡμντλβλ, Φορέλ, Φερεήλ, Ναρκισοῦ, Ξυμπωνά, Σαραφαήλ, Βερζεβουήλ, Μουνοχόθ, Ἀλαήλ, μισοκλήσους τοὺς δαίμονας τῆς δύσεως, τοὺς δαίμονας τοῦ Κριοῦ· οἱ δαίμονες τοῦ μεγάλου Ἅιδου, [f. 233v] ὧν πρῶτος καλούμενος Ὀρνέας, περὶ τοῦ Θέθ, Μαλδούωρ, Φαρτοῦελ, Σαρσαννά, Καρκινὰρ καὶ ἡ γέννα αὐτοῦ ὀνοσκελίς [εἰς] τὸ ὄνομα Σεμιράμηλ· οἱ δαίμονες τῶν τριόδων ἔρχεσθε καὶ εἰσέρχεσθε εἰς τὴν ἐμὴν ἀπόκρισιν. » καὶ οὕτως μὴ δειλιάσῃς, ἀλλὰ στῆσον τὴν διάνοιάν σου· ὁμίλει καὶ ἐσὺ ἀποκρινόμενος· ὅταν δὲ στραφῇς, λέγε· « ἅρματα οὐρανοῦ πυρίνου καὶ βασιλεὺς Σαβαὼθ τετραγεγραμμένος εἰς † ναζόρεος νέος. » καὶ καταλάβε <καὶ> διαμέρισον. [D. B. et Æ. M.]

1 ἀρχ<ή> τῆς λεκανομαντίας cod. 2 ἀνατέλοντος cod. 3 λα<βών> cod. τριώδ<ιον> cod. 4 ὤρηξον. 5 ἵπευσον cod. ἔχον cod. μερώπιον cod. 6 Ἀριήμ cod. 10 δν ἇος cod. γένη cod., nos γέννα. 12 ὀνοσκελίδα εἰς cod., ὀνοσκελίς scripsimus, εἰς uncis inclusimus. τριώδ<ιων> cod. 14 ἔσυ cod., scripsimus ἐσὺ. 15 πυρίνων cod. 16 σαββαώθ cod. τετραγγραμένος. An εἷς, Ναζωραῖος, νέος? [Cumont].

---

[1] Haec formula auctoris, ni fallimur, christiani (v. 15, Ναζωραῖος) nomina angelorum et daemonum continet plerumque corrupta, quae iam is qui scripsit interpretari non posset. Ista verborum nos commonent Hieronymi (*Epist. 75*, t. I, col. 687, Migne, *P.L.*) : ***Armagil, Barbelon, Abraxas, Balsamum, et ridiculum Leusiboram celeraque magis portenta quam nomina, quae ad imperitorum et mulierculularum animos concitandos quasi de Hebraicis fontibus hauriunt, barbaro simplices quosque terrentes tono ; ut quod non intelligunt plus mirentur.*** [F. C.] — Formulam magicam eiusdem farinae edidimus in ***Catal. Mediol.***, p. 53.

F. 315. Versus[1].

Λαβὼν τὸν Ἀστράμψυχον, ὦ καλὲ φίλε,
Σὺν τῷ ὀργάνῳ τῷ πανσόφῳ καὶ κρείττῳ
Ἔχων [f. 315ᵛ] τε φράσεις καὶ λύσεις πολλῶν τρόπων
Διά τε νοσήματος, ζωῆς, θανάτου,
Ψήφους καλλίστους εὐμαθεῖς πανωραίους
Σοφοῦ Πετοσίρεως καὶ Αἰγυπτίων
Ἅμα Πυθαγόρᾳ τε ὑψηλοτάτῳ
Δηλοῦν νίκας, βέλτιστε, ἀνδρῶν μαχίμων,
Πάντων πραγμάτων εὐπόρων καὶ ἀπόρων
Σύνες ἀνάγνως εὐφυῶς, ἵνα μάθῃς
Ἐν ἀκριβείᾳ καὶ πολλῇ ἀσφαλείᾳ
Σαφήνειαν πάντων τε τῶν γεγραμμένων·
Καὶ οὕτω τυχὼν τοῦ ποθουμένου, φίλε,
Ἔχοιμεν ἡμεῖς εὐχαρίστους ἐπαίνους
Καὶ μνήμην ἀεὶ τοῦ ἀχωρίστου βίου.
Ὧδε τέλος σὺν θεῷ ἀμήν.

[D. B. et Æ. M.]

2 Ἀστράψυχον cod. 3 An volebat τὸν πάνσοφον καὶ κρείττω? 4 An ἔχοντα? 8 ὑψηλοτάτου cod., correximus. 11 Num leg. ἀναγνούς? μάθεις cod. 13 σαφήνιαν cod. 15 cod. ἔχειεν quod correximus dubitanter.

Ex Pauli Alexandrini Introductione excerptum.

Titulo decepti cum codicem Mutinensem 11, f. 79, et Neapolitanum 19, f. 379ᵛ, describeremus, hoc fragmentum ex opere Iuliani, cuius initium supra (p. 103) editum est, excerptum esse opinati sumus. Perperam, nam codice transcripto haec nil aliud esse animadvertimus nisi primum caput „Introductionis„ (Εἰσαγωγὴ εἰς τὴν ἀποτελεσματικήν) Pauli Alexandrini, primis et extremis verbis mutatis vel omissis. Frustulum tamen huius capitis publici iuris facere visum est, ut de indole codicis Neapolitani iudicari possit, qui editioni Schatonis (Witebergae 1586) interdum praeferendus est. [F. C.]

F. 379ᵛ. Παύλου Ἀλεξανδρέως ἐπίσκεψις ἀστρονομικὴ περὶ τῶν ιβʹ ζῳδίων.

Ἰστέον ὅτι τὸ ζῴδιον ἔχει δεκανοὺς τρεῖς, μοίρας λʹ, λεπτὰ ζʹ. ἀρχὴ δὲ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου. ὁ Κριὸς ζῴδιον ἀρσενικόν, ἰσημερινόν, τροπικόν· οἶκος Ἄρεως, ὕψωμα Ἡλίου περὶ μοίρας ιεʹ, ταπείνωμα Κρόνου

3-4 Ἰστέον - κύκλου desunt in ed(itione). 3 λεπτὰ ͵αωʹ coni. Kroll. 5 ιεʹ cod., ιθʹ ed.

[1] Hi versiculi, nisi fallimur, eundem librarium auctorem habent, qui hoc modo scripta codicis praestantiora summatim indicavit.

περὶ μοίρας κ', τρίγωνον ἡμέρας μὲν Ἡλίου, νυκτὸς δὲ Διός· κεῖται δὲ <ἐν τῷ> κλίματι τῷ τῆς Περσίδος ἀπομεμερισμένον ἀνέμῳ ἀπηλιώτῃ, κυριεύει δὲ κεφαλῆς καὶ ὅλου προσώπου, ἀνατέλλει δὲ τὸ ζῴδιον ἐν τῷ Ἀλεξανδρείας κλίματι [f. 380] τρίτῳ ὄντι ἐκ τοῦ ἀφανοῦς [τοῦ] κόσμου εἰς τὸν ἐμφανῆ ἐν ὥραις α' γ' θ', χρόνοις δὲ κα'· ἔστι δὲ ἐν τῷ τοιούτῳ ζῳδίῳ τὸ μεσουράνιον κέντρον τοῦ κοσμικοῦ διαθέματος.

Δεύτερον ζῴδιον Ταῦρος· θηλυκόν, στερεόν, ἐαρινόν· οἶκος Ἀφροδίτης, ὕψωμα Σελήνης περὶ μοίρας γ', ταπείνωμα οὐδενός, τρίγωνον ἡμέρας μὲν Ἀφροδίτης, νυκτὸς δὲ Σελήνης· κεῖται δὲ ἐν τῷ κλίματι τῆς Βαβυλωνίας ἀπομεμερισμένον νότῳ, κυριεύει δὲ τραχήλου καὶ τένοντος, ἀναβαίνει δὲ τὸ ζῴδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς κόσμου εἰς τὸ ἐμφανὲς ἐν ὥραις α' γ' ε', χρόνοις δὲ κε' κατὰ τὸ προκείμενον κλίμα.

Τρίτον ζῴδιον Δίδυμοι· ἀρσενικόν, δίσωμον, ἐαρινόν, ἀνθρωποειδές· οἶκος Ἑρμοῦ, ὕψωμα οὐδενός, κοίλωμα οὐδενός, τρίγωνον ἡμέρας μὲν Κρόνου, νυκτὸς δὲ Ἑρμοῦ· κεῖται δὲ <ἐν τῷ> κλίματι Καππαδοκίας ἀπομεμερισμέτον λιβί, κυριεύει <δὲ> ὤμων καὶ χειρῶν, ἀναβαίνει δὲ τὸ ζῴδιον ἀπὸ τοῦ ἀφανοῦς κόσμου εἰς τὸ ἐμφανὲς ἐν ὥραις α' γ' ε' με', χρόνοις <δὲ> κη' κατὰ τὸ προκείμενον κλίμα. ἐν ταύτῃ τῇ τριζῳδίᾳ ἀπαρτίζεται ἡ τῆς ἐαρινῆς ὥρας τροπή, ἥτις καλεῖται ἀήρ.

Desinit codex Neapolitanus verbis ἐν ταύτῃ τῇ τριζῳδίᾳ ἀπαρτίζεται ἡ τῆς χειμερινῆς ὥρας τροπή, ἥτις καλεῖται ὕδωρ. = Quat. A, 4v, l. 10, editionis a. 1586. [D. B. et Æ. M.]

F. 387v. **De plantis quae secundum planetarum naturam operantur** [1].

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἡλίου <ἐστὶ> πολύγονον· ἔλαβε τὴν προσηγορίαν ἐκ τοῦ τὸν Ἥλιον πᾶσιν ἀρχηγέτην καὶ σπορέα γενέσθαι· αὐτήν τινες χαμαίλεον προσηγόρευσαν ἐκ τοῦ [f. 388] κατὰ οὐρανὸν καὶ γῆν τὰ

1 περί omis. ed. κα' ed. 2 ἐν τῷ supplevimus; cf. passim. κλίματι τὸ cod., κλίματος τοῦ ed. τῆς omis. ed. ἀπηλληώτη cod. 3 ἀνατέλει cod., ἀναβαίνει ed. 3-4 κατ' Αἰγυπτίους ἐν τῷ δι' Ἀλεξανδρείας ed. 4 τρίτου ed. τοῦ cod. ante κόσμου uncis inclusimus. 5 εἰς τὰ ἐμφανῆ cod., εἰς τὸν ἐμφανῆ κόσμον ed. ἐν ὥρᾳ μιᾷ ἰσημερινῇ τρίτῳ ἐννάτῳ. χρόνοις δὲ κα', λεπτοῖς μ' ed., ἐν ὥραις τριάκοντα τριῶν οθ' χρόνον δὲ κα' cod., corr. Cumont. 6 τὸ μεσουρανοῦν (ut vid.) κέντρον cod., τὸ μεσουράνουν ed. 7 θυληκόν cod. 8 οὐθενός ed. 9 ἐν τῶ κλίματι cod., κλίματος ed. 10 Βαβυλῶνος ed. ἀνέμῳ νότῳ ed. 11 κόσμου omis. ed., quae τοῦ κόσμου post ἐμφανές add. 12 ὥρᾳ μιᾷ μ' ed. κλίματι cod. Post κλίμα, τὸ δι' Ἀλεξανδρείας ed. 14 οὐθενός ed. bis. 14-15 μὲν ἡμέρας cod. 15 ἐν τῷ suppl. κλίματος τοῦ τῆς ed. 16 ἀνέμῳ Λιβί ed., λίβα cod. δέ omis. cod. χειρῶν καὶ δακτύλων ed. 17 κόσμου omis. ed., quae post ἐμφανές add. τοῦ κόσμου. ἐν ὥρα cod. α' νγ' κ'' ed. 18 δέ omis. cod. ταύτη δέ ed. 19 ἀήρ cod., ἔαρ ed.: perperam, nam infra secunda trias appellatur πῦρ, tertia γῆ, quarta ὕδωρ. 25 ἐστί suppl. 26 γενῆσθαι cod. 27 cod. χαμελαίαν quod corr. ἐν cod., scripsimus ἐκ. οὐρανοῦ cod.

[1] Idem excerptum invenitur in cod. Vindobon. phil. gr., 179, f. 31v. Cf. Pitra,

μῆλα λελογχέναι· πινόμενος γὰρ <ὁ> χυλὸς αὐτῆς ἑτοιμοτέρους πρὸς γόνον καὶ ἀφροδίσια ποιεῖ· περιαφθεῖσα ἡ ῥίζα πᾶσιν ὀφθαλμίας ἀπαλλάσσει, ἰᾶται δὲ φρενιτικούς, ληθαργικούς, ἀμβλυωποῦντας θαυμαστῶς περιαπτομένη καὶ τοὺς ἐν καταρχαῖς <πειραζομένους> τῶν ὑποχύσεων.

Ἡ βοτάνη τῆς Ἀφροδίτης ἐστὶν ὁ περιστερεών· ταύτης ἡ ῥίζα περιαφθεῖσα τὰ περὶ τὸν τράχηλον ἰᾶται πάθη, χοιράδας, παρωτίδας, βουβῶνας, ὁ δὲ χυλὸς αὐτῆς ἵστησιν αἱμορροΐδας μετὰ μέλιτος καὶ νίτρου προσκλυζομένης· πινόμενος ὁ χυλὸς μετὰ μέλιτος λεπτύνει τὰ ὑγρά· <αὕτη> ἡ βοτάνη ἁρμοδία γίνεται καὶ πρὸς ἀφροδίσια· ὁ <δὲ> χυλὸς παρέχεται καὶ τοῖς συνουσιάζουσιν· ἐν οἰκίᾳ ἡ ῥίζη παρακειμένη ἀπελαύνει πάντα φαῦλον δαίμονα.

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἑρμοῦ ἐστὶ τὸ πενταδάκτυλον, οἱ δὲ πεντάφυλλον· ἰᾶται τὰ ἐν ἄρθροις γινόμενα πλήγματα καὶ τὰ πυρώδη, σπλῆνι <δὲ> καταπλασσομένη <τοὺς τῆς> κοιλίας στροφοὺς παύει <καὶ> τοὺς τῶν ὀδόντων πόνους διακλυζομένη· ἡ ῥίζα περιαφθεῖσα τῷ στόματι εὐλόγους ποιεῖ καὶ ῥητορικοὺς ἐν τοῖς λόγοις· ὀνίνησι καὶ τοὺς λιθιῶντας καὶ δυσουριῶντας.

Ἡ βοτάνη τοῦ Ἄρεως λέγεται ἀρνόγλωσσον· ἰᾶται τὰ ἐν αἰδοίοις πάθη καὶ <τὰ> ῥυπαρὰ ἕλκη [ἰᾶται]· εὐθετεῖ <δὲ> καὶ δυ[f. 389]σεντερικοὺς καὶ αἱμορροΐδας καὶ τὰ πυρώδη καὶ τὰ φθαρτικά.

Ἡ βοτάνη τοῦ Διός ἐστιν ἀλχαράνιος· ταύτης ἡ ῥίζα ἰᾶται βου-

2-3 ἀπαλάσσει cod. 4 ταῖς ἐν καταρχαῖς cod., scripsimus καὶ τοὺς ἐν καταρχαῖς πειραζομένους collato Pitra, loc. infra, n. 1, cit., p. 283, l. 4. 5 ἡ περιστερεῶνα cod. 8 προσκλυζομένη cod. 9 αὕτη suppl. ἁρμόδιος cod. ἀφροδισία cod. δέ suppl. 12 Ἑρμῇ ἦν cod., scripsimus Ἑρμοῦ ἐστι. 13 ἔναρθρα cod., sed cf. Pitra, loc. cit., l. 16. 14 δέ et τοὺς τῆς suppl. 15 καί suppl. τάς cod., corr. 18 αἰδίοις cod. 19 ῥυπαρὰ ἕλκη ἰᾶται cod., fort expungendum alterum ἰᾶται. δέ suppl. 21 ἦν cod., scripsimus ἐστίν.

Anal. sacra, V², 282-283, qui diversam in idem argumentum scriptionem edidit. Codex Mediolan. 23, f. 250 (*Catal. Astrol.*, p. 15) fragmentum ex alio simili sed ampliore tractatu complectitur, cui praefigitur nomen Alexandri regis, ubi multa sunt quae cum cod. Neapol. consentiunt. Exempli gratia ea afferemus quae de herba solis dicuntur :

Δευτέρα βοτάνη Ἡλίου πολύγονος. αὕτη εἴληφε τὴν προσωνυμίαν ἐξ οὗ τὸ<ν Ἥλιον> πᾶσιν [cod. πάσης] ἀρχηγὸν <εἶναι> νενόμισται· ταύτην δέ τινες χαμαιλέοντα προσηγόρευσαν, ὅ ἐστι οἶκος Ἡλίου. αὕτη πινομένη [cod. τινομένη] θεραπεύει τὰ περὶ τὸ στῆθος καὶ στομαχικὰ πάθη, καθάπερ καὶ τὸ ζῴδιον τὰ μέρη λέλαχεν. ἐνεργεῖ δὲ καὶ συμπαθῶς ἡ βοτάνη διὰ τὸ ὄνομα [an διὰ τοῦ ὀνόματος?]· πινόμενος δὲ ὁ χυλὸς αὐτῆς ἑτοιμοτέρους πρὸς γονὴν καὶ ἀφροδίσια καθίστησι, περιαφθεῖσα δὲ ἡ ῥίζα ὀφθαλμιῶντας [cod. ὀφθαλμῶντας] ἀπαλλάσσει, εἰ δέ τις πρὸ τοῦ πάσχειν περιαφθείη, οὐκ ἐᾷ ἐπὶ τὸ σύνολον ὀφθαλμιᾶσαι. ἁρμόζει δὲ καὶ τοῖς φρενιτικοῖς καὶ ληθαργικοῖς περιαπτομένη, καθότι τὸν περὶ καρδίας τόπον ὁ Ἥλιος ἔλαχε<ν>· εὔπνοιαν <δὲ> παρέχει καὶ τοῖς πνευμονιῶσιν ὡς ἐπὶ τῶν γενέσεων· ἐπὶ δὲ πρώτους ἐν ἡμῖν φρενιτικοὺς καὶ ληθαργικοὺς ... νομίζων δὲ † ἀφένα καθίστησι· ποιεῖ δὲ καὶ πρὸς ῥοὴν γυναικεῖον προποτιζομένη τῷ χυλῷ.

βῶνας, ποδαλγικούς, ἡπατικοὺς μετὰ κρόκου καὶ μέλιτος πινομένη· περιαπτομένη <δὲ> καὶ τοῖς συνουσιάζουσιν ἁρμόζει [περιαπτομένη] καὶ τὰς γυναῖκας ἐπιχαρεῖς ποιεῖ πρὸς ἀφροδίσια.

Ἡ βοτάνη τοῦ Κρόνου ἐστὶν ἀσφόδελος <ἢ> ἡράκλεια· ταύτης ὁ χυλὸς μετὰ στύρακος πόνους ἰᾶται γονάτων καὶ ποδῶν, τῆς ῥίζης δὲ ὁ χυλὸς ἑψηθεὶς ὠφελεῖ πόνους νεφρῶν καὶ φόβους ἰᾶται δαιμονιζομένων· περιαπτομένη <δὲ> καὶ τοῖς ὀδοντιῶσι παιδίοις εὔθετεῖ.

Ἡ βοτάνη τῆς Σελήνης ἐστὶν ὁ κυνόσβατος· καθαίρει δὲ ὁ χυλὸς τὰ τοῦ θώρακος δριμέα καὶ στομάχου καὶ πλευρῶν, εὔθετος δὲ καὶ πρὸς ὀξυδορκίαν καὶ ἀμβλυωπίαν ἰᾶται καὶ εὐθετεῖ στόμαχον κεκακωμένον, ἰᾶται δὲ <καὶ> στρόφους καὶ ἕδρας πυρακτωμένας.

[D. B. et Æ. M.]

F.389. Ἡλιοδώρου[1] ἐπίσκεψις τῶν πλανητῶν, πῶς κυριεύουσι τὰς ζ′ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰς ιβ′ ὥρας.

Ἰστέον ὅτι τῇ α′ ἡμέρᾳ ὁ Ἥλιος πολεύει· ἔχει οἶκον τὸν Λέοντα, καὶ ὁ Κριὸς ὕψωμα αὐτοῦ τοῦ Ἡλίου.

Τῇ β′ ἡ Σελήνη· ἔχει οἶκον τὸν Καρκίνον, καὶ ὁ Ταῦρος ὕψωμα αὐτῆς.

Τῇ γ′ ὁ Ἄρης· ἔχει οἶκον τὸν Κριὸν καὶ τὸν Σκορπίον, καὶ ἡ Παρθένος ὕψωμα αὐτοῦ.

Τῇ δ′ ὁ Ἑρμῆς· ἔχει οἶκον τοὺς Διδύμους καὶ τὴν Παρθένον, καὶ ὁ Αἰγόκερως ὕψωμα αὐτοῦ [τοῦ Ἑρμοῦ].

[F. 389v] Τῇ ε′ ὁ Ζεύς· ἔχει οἶκον τοὺς Ἰχθύας καὶ τὸν Τοξότην, καὶ ὕψωμα αὐτοῦ <ὁ> Καρκίνος.

Τῇ ϛ′ ἡ Ἀφροδίτη· ἔχει οἶκον τὸν Ταῦρον καὶ τὸν Ζυγόν, καὶ ὕψωμα αὐτῆς <οἱ> Ἰχθύες.

Τῷ σαββάτῳ ὁ Κρόνος· ἔχει οἶκον τὸν Αἰγοκέρωτα καὶ Ὑδροχόον, καὶ ὕψωμα αὐτοῦ ὁ Ζυγός.

Τῇ α′ ἡμέρᾳ κυριεύει ὁ Ἥλιος· ὥρᾳ α′ [ὁ] Ἥλιος, β′ Ἀφροδίτη, γ′ Ἑρμῆς, δ′ Σελήνη, ε′ Κρόνος, ϛ′ Ζεύς, ζ′ Ἄρης, η′ Ἥλιος πάλιν.

Τῇ β′ κυριεύει ἡ Σελήνη· ὥρᾳ α′ Σελήνη, β′ Κρόνος, γ′ Ζεύς, δ′ Ἄρης, ε′ Ἥλιος, ϛ′ Ἀφροδίτη, ζ′ Ἑρμῆς, η′ Σελήνη.

2 δέ suppl. περιαπτομένη καὶ ταῖς γυναιξὶν cod., uncis inclusimus περιαπτομένη, scripsimus τὰς γυναῖκας. 3 ἀφροδισίαν cod. 4 ἢ suppl. 5 στήρακος cod. 7 δέ suppl. ὀδουτιοῦσι cod. 8 σκηνόβατος cod.; Pitra, loc. cit., l. 5, κυνόβατος. 9 δρυμαῖα et στομάχων cod. 10 ἀβλυωπίαν cod. 10-11 κεκακομένον cod. 11 καὶ suppl. πυρακτομένους cod. 22 αὐτοῦ τοῦ Ἑρμοῦ cod., uncis inclusimus τοῦ Ἑρμοῦ. 24 ὁ suppl. 26 οἱ suppl. 29 ὁ Ἥλιος cod., uncis inclusimus ὁ.

[1] De Heliodoro astronomo, qui circa a. 500 p. C. n. Alexandriae florebat, cf. *Catal. Venet.*, p. 81, n. 1 et infra excerptum ex eodem cod. Neap. f. 430r. [F. C.]

Τῇ γ' κυριεύει ὁ Ἄρης· ὥρᾳ α' [ὁ] Ἄρης, β' [ὁ] Ἥλιος, γ' Ἀφροδίτη, δ' Ἑρμῆς, ε' Σελήνη, ς' Κρόνος, ζ' Ζεύς, η' Ἄρης.

Τῇ δ' κυριεύει ὁ Ἑρμῆς· ὥρᾳ α' Ἑρμῆς, β' Σελήνη, γ' Κρόνος, δ' Ζεύς, ε' Ἄρης, ς' Ἥλιος, ζ' Ἀφροδίτη, η' Ἑρμῆς.

Τῇ ε' κυριεύει ὁ Ζεύς· ὥρᾳ α' Ζεύς, β' Ἄρης, γ' Ἥλιος, δ' Ἀφροδίτη, ε' Ἑρμῆς, ς' Σελήνη, ζ' Κρόνος, η' Ζεύς.

Τῇ ς' κυριεύει ἡ Ἀφροδίτη· ὥρᾳ α' Ἀφροδίτη, β' Ἑρμῆς, γ' Σελήνη, δ' Κρόνος, ε' Ζεύς, ς' Ἄρης, ζ' Ἥλιος, η' Ἀφροδίτη.

Τῷ σαββάτῳ κυριεύει <ὁ> Κρόνος· ὥρᾳ α' Κρόνος, β' Ζεύς, γ' Ἄρης, δ' Ἥλιος, ε' Ἀφροδίτη, ς' Ἑρμῆς, ζ' Σελήνη, η' Κρόνος.

Οὕτως οὖν πάλιν ἀνακύκλιε καὶ λέγε τὴν η' <τοῦ> Κρόνου, τὴν θ' τοῦ Διός, τὴν ι' τοῦ Ἄρεως, τὴν ια' τοῦ Ἡλίου, τὴν δὲ ιβ' τῆς Ἀφροδίτης· ὁμοίως καὶ τοὺς ἄλλους ἀνελλιπῶς οὕτως ἀρίθμει. ὁμοίως καὶ εἰς τὰς τῶν ἡμερῶν νύκτας οὕτως εὑρήσεις.

Περὶ τῆς νυκτός.

Νὺξ α'· κυριεύει ὁ Κρόνος· ὥρᾳ α' Κρόνος, β' Ζεύς, γ' Ἄρης, δ' Ἥλιος, ε' Ἀφροδίτη, ς' Ἑρμῆς, ζ' Σελήνη, η' Κρόνος.

[F. 390] Νὺξ β'· κυριεύει ἡ Ἀφροδίτη· ὥρᾳ α' Ἀφροδίτη, β' Ἑρμῆς, γ' Σελήνη, δ' Κρόνος, ε' Ζεύς, ς' Ἄρης, ζ' Ἥλιος, η' Ἀφροδίτη.

Νὺξ γ'· κυριεύει ὁ Ζεύς· ὥρᾳ α' Ζεύς, β' Ἄρης, γ' Ἥλιος, δ' Ἀφροδίτη, ε' Ἑρμῆς, ς' Σελήνη, ζ' Κρόνος, η' Ζεύς.

Νὺξ δ'· κυριεύει ὁ Ἥλιος· ὥρᾳ α' [ὁ] Ἥλιος, β' Ἀφροδίτη, γ' Ἑρμῆς, δ' Σελήνη, ε' Κρόνος, ς' Ζεύς, ζ' Ἄρης, η' Ἥλιος.

Νὺξ ε'· κυριεύει <ἡ> Σελήνη· ὥρᾳ α' Σελήνη, β' Κρόνος, γ' Ζεύς, δ' Ἄρης, ε' Ἥλιος, ς' Ἀφροδίτη, ζ' Ἑρμῆς, η' Σελήνη.

Νὺξ ς'· κυριεύει <ὁ> Ἄρης· ὥρᾳ α' Ἄρης, β' Ἥλιος, γ' Ἀφροδίτη, δ' Ἑρμῆς, ε' Σελήνη, ς' Κρόνος, ζ' Ζεύς, η' Ἄρης.

Νὺξ σαββάτου· κυριεύει ὁ Ἑρμῆς· ὥρᾳ α' Ἑρμῆς, β' Σελήνη, γ' Κρόνος, δ' Ζεύς, ε' Ἄρης, ς' Ἥλιος, ζ' Ἀφροδίτη, η' Ἑρμῆς.

Οὕτως οὖν ἀνακύκλιε, ὡς ἄνωθεν λέγεται, ἵνα εὑρήσεις τὸν πολεύοντα καὶ διέποντα· ἔστι δὲ ὁ πολεύων καὶ ὁ διέπων καὶ ὁ ὑψῶν τὰς ὥρας καὶ κυριεύων ὁ κύριος τῆς ἡμέρας ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ ὁ κύριος τῆς νυκτὸς ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί· ἐκ τούτου οὖν σκόπει ἀκριβῶς ποίαν ὥραν τῆς ἡμέρας ἢ τῆς νυκτὸς πολεύει καὶ κυριεύει ὁ ἀγαθοποιὸς ἀστὴρ καὶ ἐν ποίᾳ ὁ κακοποιός, καὶ ἐκ τούτου διακρινεῖς τὴν ὥραν. τοίνυν λαμβάνονται ἐν ταῖς ὥραις ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες Ζεύς, Ἀφροδίτη

1 ὁ Ἄρης et ὁ Ἥλιος cod., uncis inclusimus art. Ita et infra, l. 22. 7 τῇ ε' iterum cod. pro τῇ ς', quod reposuimus. 9 ὁ suppl. 11 τοῦ suppl. 13 ἀνελειπῶς cod. 16 Νὺξ α' ὥρα κυριακῆς cod., expunximus ὥρα et pro κυριακῆς dedimus κυριεύει ὁ. 24 ἡ suppl. 26 ὁ suppl. 28 ἐξημέρομ<αν> κῦρ, ut vid., cod., scripsimus κυριεύει ὁ dubitanter.

καὶ [ἡ] Σελήνη· κακοποιοὶ δὲ Κρόνος καὶ Ἄρης· ἐπίκοινοι δὲ Ἥλιος καὶ Ἑρμῆς διὰ τὸ κοινὸν τῆς φύσεως, καὶ μετὰ ἀγαθῶν ἀγαθοποιοί, μετὰ δὲ κακοποιῶν <κακοποιοὶ> καθεστήκασιν.

[D. B. et Æ. M.]

F. 390v. Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πλανητῶν ἐν ταῖς ὥραις κυριευόντων.

Ὥρᾳ Ἡλίου οἱ θέλοντες κρυφόν <τι> ποιῆσαι, οὐ συμφέρει· φανερωθήσεται γάρ. κοινωνίαν ποίει, ξενίαν πάρεχε, ὅρμα ὅπου δ' ἂν θέλῃς κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, οἰκοδομῆς ἄρχου, θεμέλια τίθε, ἵππους ἀγόραζε, παιδία εἰς μάθησιν δίδου· κλοπιμαῖόν τι ὁ ποιήσας εὑρεθήσεται.

Ὥρᾳ Σελήνης ὅσοι μεθοδεύονται νικήσουσι, καὶ πραγματείαν ὁ βουλόμενος ποιῆσαι ἐπὶ κέρδος ἕξει. οἰκοδομῆς ἄρχου, θεμέλια τίθε, τὰ πάντα καλὰ λίαν, βόας δὲ πρώτιστον μὴ ζεύξῃς· τὸ γεννηθὲν ποικίλαις ἀφορμαῖς τρωθήσεται.

Ὥρᾳ Ἄρεως οὐδὲν καλὸν ποιήσεις· πρὸς πάντα γάρ ἐστιν ἄθετος, <εὔθετος δὲ> πρὸς ἐπιβουλάς δαιμόνων. εἰς μάχην μὴ ἀπέλθῃς καὶ πληγὰς καὶ τραυματίας <μὴ> ὑπομείνῃς· τὸ γεννηθὲν δυσχερῶς ἀνατραφήσεται, κακότροπος, μέθυσος, φονεύς, οὐλὴν ἔχων εἰς τὸ πρόσωπον, πάγχυ κακός· εἰ δὲ θῆλυ, ἐπὶ βλάβην γονέων τεχθήσεται· οἱ εἰς κριτήριον οὐ συμφρονήσουσιν ἀλλήλοις, ἀλλὰ μάχην ποιήσουσιν· ὁ ποιήσας διαθήκην οὐκ ἐπιτεύξεται.

Ὥρᾳ Ἑρμοῦ <ὁ> πρὸς πάντα μεθοδεύων τι <οὐκ> ἡττηθήσεται· περὶ κόπου ὁ βουλόμενος οὐκ ἐπιτεύξεται· πραγματείαν πρὸς κέρδος ποίησον· μὴ ἀποδιώξῃς, μετοίκει καὶ μετέρχου, ἀποδημίαν ποίησον, παιδία εἰς μάθησιν δίδου, παντὸς πράγματος [f. 391] ἄρχου· τὸ γεννηθὲν μετὰ πολὺν κόπον ἀνατραφήσεται· χάριτας ὁ αἰτήσας οὐκ ἐπιτεύξεται.

Ὥρα Διὸς <ἀγαθὴ> πρὸς πάντα μεθοδεύοντι μετὰ καλῆς πίστεως· βουλόμενος συναλλαγὴν ποίησον, κοινωνίαν πάρεχε, ἀποδημίαν ποίει, πορείαν ἐμπορεύου κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν, μάχης δὲ ἀπέχου, μετ' ἀδικούντων μηδὲν πράξῃς τὸ σύνολον· τὸ γεννηθὲν ζώσιμον ἔσται. ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, ἐὰν φιλονεικοῦσί τινες, εἰς κριτήριον ἀπελθόντες ἐκ συμφωνίας κριθήσονται· διαθήκην ὁ ποιήσας οὐκ ἐπ' αὐτῇ τελευτήσει.

1 ἡ uncis inclusimus. 3 κακοποιοί suppl. 5 In marg. atramento rubro librarius adnotavit: εἰ ἀληθῆ ταῦτα οὐκ οἶδα. 7 τι suppl. Cf. infra, l. 10. 9 κατὰ γῆς καὶ θαλάσσης cod. et ita inferius. 10 διδόναι cod. et ita inferius, nos δίδου. 11 νικήσωσιν et πραγματίαν (sic et infra) cod. 12 ποιήσει cod. ἕξη cod. 13 προτίστους cod., πρώτιστον scripsimus. 14 ἀφορμίαις et τροθήσεται cod. 16 εὔθετος δέ suppl. 16-17 An μὴ ([vel ἵνα μὴ] pro καὶ) - ὑπομένῃς? 18 κακότροπον cod. 19 κακῶς cod. 20 Fortasse hic et p. seq. l. 6, post κριτήριον et κρίσιν addendum ἀπελθόντες: cf. ad l. 31. ποιήσωσιν cod. 22 ὁ et οὐκ suppl. μετορεύοντι cod., μετοδεύων τι scripsimus. 23 Num pro περὶ κόπου ἀπερικόπως legendum? 27 ἀγαθή suppl. 28 συναλαγεῖν cod., correximus. Cumont: fortasse ἀλλαγέω pro ἀλλάσσω dixit scriptor. 29 ἀπέρχου cod., ἀπέχου scripsimus. μετ' ἀδικούντι cod.

Ὥρα Ἀφροδίτης ἀγαθή, καὶ πρὸς ἀφροδισιασμὸν συμφέρει· φιλίαν καὶ κοινωνίαν ποίησον, παῖδας εἰς μάθησιν δίδου, ἱματίοις καινοῖς χρῶ, μετέρχου καὶ μετοίκει, ὁδοιπορείαν ποίει, ξενίαν πάρεχε, κέρδος ἀπροσδόκητον [προσαδησι ἥτι ἄν] ποιήσεις, χαρὰν ἕξεις, κριτήριον καὶ μάχην περίφευγε· δοῦλος ἐὰν ἀποδρᾷ εἰς θάλασσαν, οὐχ εὑρεθήσεται· τὸ κλοπιμαῖόν τι εὑρεθήσεται· οἱ εἰς κρίσιν ἐκ συμφωνίας κριθήσονται.

Ὥρᾳ Κρόνου οὐδὲν καλὸν ποιήσεις· ὅσον [εἰς] δύνασαι, κράτησον ἀπὸ παντὸς πράγματος· ταύτην τὴν ὥραν παρατηροῦ καὶ <τὴν> τοῦ Ἄρεως· οὗτοι γὰρ οἱ δύο ἀστέρες εἰσὶν ἐναντίοι καὶ τοὺς θανάτους ἐπάγοντες, μάλιστα ὅταν καὶ ἡ Σελήνη συμμαρτυρῇ αὐτοῖς· εἰς ἄδικον πρᾶγμα μὴ ἐπιβάλλου· ... ἀπέχου ταύτης· ὁ γεννηθεὶς εὐμαθής· κεφαλὴν μεγάλην ἔχει, <σῶμα> μικρότατον [f. 391v] καὶ πόδας πλατεῖς· διαθήκην ὁ ποιήσας οὐκ ἐπ' αὐτῇ τελευτήσει. [D. B. et Æ. M.]

F. 393. Περὶ τῶν τῆς Σελήνης παρατηρήσεων Πέρσου φιλοσόφου τοὔ<νο>μα Ζανατῆ.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν [τῷ] Κριῷ καλόν ἐστιν ὁδεύειν· χαίρων γὰρ ἐπανέλθῃ· ἐπιτήδειός ἐστιν ἡ ἡμέρα τοῖς ὁδοιπόροις ἢ διοικεῖν τι <βουλομένοις> ἐπὶ ξένης· ὁ γήμας ἐν ταύτῃ βληθήσεται τῆς γυναικὸς οὔσης ἀκαταστάτου καὶ ἀστόργου· ἡ ἐκτρωθεῖσα μόλις σωθήσεται. τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἀγοράζειν καλόν· ὁ νοσήσας σωθῇ, πλὴν κεφαλαλγήσει· ὁ φυγὼν εὑρεθῇ· ἐπιτήδειος ἡ ἡμέρα εἰς τὸ φυτεύειν, σπείρειν, γῆν ἡμεροῦν· <τότε γὰρ ἀγρὸς> κάρπιμός ἐστιν· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται· ὁ γεννηθεὶς ἐπί[f. 393v]ορκος ἔσται· εὔχρηστον παιδία διδόναι εἰς μάθησιν· καλὸν πλέειν, θεμέλια τιθέναι καὶ τὰ ἐν οἴκῳ.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Ταύρῳ καλὸν ὁδεύειν· ὁ <γὰρ> ἀποδημήσας ἐπαναστρέψει· καλὸν ἀγοράζειν, μείζοσιν ὁμιλεῖν, φίλους ποιεῖν, πάσης ἐργασίας ἀπέχεσθαι· τὰ γεννώμενα οὐκ εὐτυχοῦσιν· ὁ φυγὼν εὑρεθῇ, ὁμοίως καὶ τὸ κλαπέν· ὁ γήμας λυπηθῇ· γενήσεται γὰρ ἡ γυνὴ μοιχαλίς· ὁ νοσήσας μόλις σωθήσεται· ἡ ἐκτρωθεῖσα κινδυνεύσει· ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ζῳδίῳ χαίρει ἡ Σελήνη, ὅτι ὕψωμα αὐτῆς ἐστιν.

2 διδόναι cod., nos δίδου. Tum ἱμάτια καινά cod., nos ἱματίοις καινοῖς. 3 μετοίκη cod. 4 quid lateat in verbis προσαδησι ἥτι ἄν, non divinamus. πορίσεις εἴτι ἄν coni. Kroll. ἕξης cod. 8 εἰς fort. expungendum. An leg. εἰς ὅσον? 9 τήν suppl. 11 An μάλιστα δέ? συνμαρτυρεῖ cod. 12 πράγμα et ἐπιβάλου cod. Mox ante ἀπέχου lacunam indicavimus. Num ἀλλ' ἀπέχου τούτου? 13 σῶμα dubitanter supplevimus. πλατούς cod., scripsimus πλατεῖς. 16 τοῦ Μαζουνατῆ cod., cf. supra, p. 118, n. 1. 17 In marg. ad signum zodiaci apponitur ἀγαθόν. Art. fort. hic et al. expungendus. 18 ἐπανέλθοι cod. ἐπιτείδιος cod. et sic infra. 19 βουλομένοις suppl. ξένοις cod. et sic iterum inferius. Num pro βληθήσεται leg. βλαβήσεται? 22 φητεύειν cod. 23 τότε γὰρ ἀγρός dubitanter suppl. 30 θεμελίους, ut vid., cod. 31 In marg. ad signum apponitur μέσον. γάρ suppl. 32 μείζωσιν cod. 33 γινόμενα cod. et sic passim; scripsimus γεννώμενα. 34 εὑρεθεῖ cod. λυπηθεῖ cod. 35 ἐκτρωθῆσα cod.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Διδύμοις ὁ ἀποδημήσας ἐπὶ πολὺ ξενιτεύσει καὶ μόλις ἀναλύσει· τὸ δὲ ἀπὸ ξένης εἰς τὰ οἰκεῖα παραγίνεσθαι ἀγαθόν, μὴ οὖν πωλεῖν ἢ ἀγοράζειν ἢ δανείζειν· ὁ γήμας χαρήσεται, ὁ δὲ γεννηθεὶς ἢ σπαρεὶς ἄσχημος ἔσται, δυσανάτροφος, γονεῖς οὐκ ὠφελήσας· ἡ δὲ γυνὴ ἄτυχος ἔσται, καὶ τῶν γονέων καὶ ἀνδρῶν χωρισθῇ. ἐν τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ὁ ἀνὴρ δυσνόητος, πλούσιος, ἡ δὲ γυνὴ ἐπίχαρις, διανοητική. ὁ νοσήσας ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μόλις σωθήσεται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ ταχέως· ἡ ἐκτιτρώσκουσα κινδυνεύσει· ὁ φυγὼν βραδέως εὑρεθήσεται, τὸ κλαπὲν ταχέως· ὁ δεθεὶς πολὺν χρόνον κρατηθήσεται.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Καρκίνῳ ὅδευε· ἐπανήξεις γὰρ εὖ πράξας· εἰ δὲ χρονίσεις, χαίρων ὑποστρέψει· ὁ γήμας αἰσχυν[f. 394]θήσεται ὑπὸ τῆς συζύγου· ὁ νοσήσας ταχέως ἰαθήσεται· ὁ γεννηθεὶς ἔσται εὐμαθής, εὐδαίμων, ἔμπειρος εἰς τέχνην καὶ πλούσιος· ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται· ἡ ἐκτιτρώσκουσα οὐ κινδυνεύσει.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Λέοντι τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ μὴ ὅδευε μακρὰν ἀποδημίαν· πολλὰ γὰρ ἀτοπήματα ὑπομενεῖς· ὁμοίως καὶ τῇ δευτέρᾳ, πλὴν κρεῖττόν ἐστι τῆς πρώτης. οὐ χρὴ δὲ γῆμαι, διότι ἡ γυνὴ ὑπερήφανος ἔσται καὶ θυμώδης καὶ ἀπειθὴς τῷ ἀνδρί· ἡ ἐκτρωθεῖσα κινδυνεύσει· ὁ φυγὼν οὐχ εὑρεθῇ· ἀγαθὴ δὲ ἄρξασθαι σπείρειν σῖτον καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁ δεθεὶς παρὰ χρόνον κρατηθῇ· εἰ γεννηθῇ ἀνήρ, πλούσιος, ἰσχυρός, ὠμός· εἰ δὲ θυγάτηρ, εὐκατάφορος εἰς πορνείαν.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν [τῇ] Παρθένῳ ὁ ἀποδημήσας ἐπὶ πολὺ ξενιτεύσει, πλὴν σῶος ἐπανέλθῃ· οὐ συμφέρει γῆμαι παρθένον, πλὴν δὲ χήραν κρειττότερον· ἡ ἐκτρωθεῖσα κινδυνεύσει· ὁ φυγὼν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ κρυβήσεται, ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ εὑρεθήσεται· καλὸν σπείρειν πάντοῖα εἴδη· συμφέρει δὲ οὐ φυτεύειν· ὁ δεθεὶς ταχέως λυθήσεται· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ οἱ γεννηθέντες φιλομαθεῖς, πανοῦργοι, πλούσιοι· <ἡ> δὲ γυνὴ ἀσθενήσει πολλά. τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ οἱ γεννηθέντες μέθυσοι, μαλακοί, ῥᾴθυμοι, λοίδωροι, ἐρωτικοί, πραγματευταί· ἡ δὲ γυνὴ λοίδωρος, μοιχαλίς, φίλανδρος, ἐρωτική, διαλελυμένη.

[F. 394v] Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν [τῷ] Ζυγῷ, εἰ μὲν πρὸς ἀγαθὰ ἢ

1 Ad signum in marg. apponitur ἀγαθόν. 1-2 ξενιτεύση et mox ἀναλύση cod. 2 οἰκία cod. 3 δανίζειν cod. 3-4 χαρίσεται cod., corr. Kroll. 4 ἄσχημος cod. ut ἄτυχος seq. l., quae sunt formae vulgares, retinuimus. 11 Ad signum in marg. apponitur μέσον. 12 χρονήσεις cod. 14 εὐμαθείς cod. 16 Ad signum in marg. apponitur πονηρόν. 18 ἐστίν cod. 19 θυμώδεις et ἀπειθείς cod. 20 Pro ἀγαθή fort. ἀγαθόν leg. 21 παρά] An πολὺν? Cf. l. 9. κρατιθεῖ et mox γεννηθεῖ cod. 23 Ad signum in marg. apponitur ἀγαθόν. 24 παρθένος cod. 25 χήρα cod. 28 τὰ γεννηθέντα φιλομαθῆ cod., scripsimus οἱ γεννηθέντες φιλομαθεῖς. 29 γυνὴ δέ cod., scripsimus ἡ δὲ γυνή. 30 τὰ γεννηθέντα cod., οἱ γεννηθέντες scripsimus. 32 In marg. ad signum apponitur μέσον. Item in marg. sup. haec adnotantur : σημείωσαι Ἡνίκα πληρώσεται ἡ Σελήνη ἐν Ζυγῷ α΄ υ″ <num β΄?> ἡμέρᾳ πρόσεχε τοῦ μὴ ἄρξασθαί τι, ἕως οὗ πληρώσεται ἐν Σκορπίῳ ἡμέρᾳ α΄ καὶ γ΄.

δικαια ἀπέρχει, οὐδὲν μέγα πράξεις· εἰ δὲ εἰς ἐγκλήματα καὶ ἀδικίαν, ἐπιτεύξει. ὁ γήμας <βλαβήσεται>· ἡ <γὰρ> γυνὴ ταχέως πορνεύσει· ὁ νοσήσας μεγάλως νοσεῖ· ἡ ἐκτιτρώσκουσα κινδυνεύσει· ὁ φυγὼν ἐπανέλθῃ· ὁ δεθεὶς ταχέως λυθήσεται· καλὸν σπείρειν, φυτεύειν, κλαδεύειν· τὸ κλαπὲν εὑρεθῇ· τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὁ γεννηθεὶς φρόνιμος ἔσται, πλὴν φιλόπορνος <καὶ> ὁδοιπορικός· ἡ δὲ γυνὴ συνετή, εὐκατάστατος, φιλόστοργος. τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ τὰ γεννηθέντα ὀλιγοχρόνια.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν [τῷ] Σκορπίῳ ὅδευε εὖ πράξας καὶ κερδήσας ἐπανέλθῃς. τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ γῆμαι καλόν, τῇ δευτέρᾳ ἡ γυνὴ μοιχευθῇ· τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ὁ νοσήσας ἰαθήσεται, ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται, ὁ δεθεὶς ταχέως λυθήσεται, ὁ γεννηθεὶς πολύλυπος ἔσται, ἡ δὲ γυνὴ χαλεπή, ἐπίορκος, καὶ ὁ μὲν υἱὸς εὐτράπελος, σταθερός, ἡ δὲ γυνὴ σώφρων <καὶ> εὐτυχής.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν [τῷ] Τοξότῃ ὁ ἀποδημήσας βραδέως ἐπανέλθῃ, ὁ δὲ ἐπαναστρέφων ταχέως παραγίνεται ἐν εὐφροσύνῃ· καλὸν γῆμαι· ἡ γὰρ γυνὴ ἔσται πιστή, φιλόστοργος εἰς τὸν ἄνδρα· ὁ νοσήσας ταχέως ἰαθήσεται· ὁ φυγὼν οὐχ εὑρεθήσεται· ἀσύμφορος δὲ πρὸς τὸ σπείρειν· ὁ δεθεὶς ταχέως λυθήσεται· τὸ κλαπὲν οὐκ εὑρεθήσεται. τὰ γεννώμενα τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ ἔσονται εὐτυχῆ, πολυχρόνια, δεινά, [f. 395] ὀξύτατα, πλὴν ὀργίλα.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Αἰγόκερῳ τῷ ἀποδημοῦντι περίλυπος ἔσται καὶ σκυθρωπὴ ἡ ἀποδημία, τῷ δὲ ἐπανερχομένῳ ῥᾳδία καὶ ἐπιτήδειος ἡ ὁδός, ῥᾴδιον δὲ τοῖς βουλομένοις πλεῖν καὶ τοῖς ἐμπορευομένοις, ἀσύμφορος δὲ εἰς τὰ πρῶτα συνοικέσια, εἰς δὲ τὰ δεύτερα συμφέρει γαμεῖν· ἔσται γὰρ ὁ γήμας ἀτάραχος καὶ φιλόστοργος ἡ γυνή· ὁ νοσήσας ταχέως ἀναστῇ· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται. τῇ πρώτῃ <ἡμέρᾳ> ὁ μετοικίζων εὐπορήσει καὶ εὐτυχήσει τὰ μετατιθέμενα· ὁ γεννηθεὶς εὐτυχὴς καὶ θαυμαστός· ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ [ἡμέρᾳ] ἄχρηστος καὶ ὀλιγοχρόνιος.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Ὑδροχόῳ ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα ἀσύμφορος τοῖς ὁδοιποροῦσιν, ἡ δὲ δευτέρα εὔπρακτος καὶ ἐπικερδής· δεῖ δὲ ὠνεῖσθαι δούλους· ὁ γήμας καλῶς ἕξει· ἡ γυνὴ γὰρ φιλόστοργος ἔσται· ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται. ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ ἡ ἐκτιτρώσκουσα κινδυνεύσει· καλὸν γεωργεῖν καὶ φυτεύειν. τὰ γεννώμενα τῇ δευτέρᾳ ἡμέρᾳ εὔτυχα, ὁ δὲ γεννηθεὶς ἀσελγής· ἔσται καὶ φιλογύναιος πρὸς ἀφροδίσια.

2 βλαβήσεται et γάρ suppl. 3-4 ἐπανέλθοι cod. 6 καί suppl. ὁδοιποριτικός cod. 8 In marg. ad signum apponitur πονηρὸν στερεόν. 12 σώφρονος cod. 13 εὐτυχῆ cod. 14 In marg. ad signum apponitur μέσον. 16 ἄνδραν cod., forma vulg. 17 An ἀσύμφορον hic et infra, l. 24? 18 σπέρειν cod. 21 In marg. ad signum apponitur πονηρόν. 23-24 ἐμπορδιομένοις cod., coniecimus ἐμπορευομένοις. 27 ἡμέρᾳ suppl. εὐπορίσει et εὐτυχεῖ cod. 28 δευτέρα ἡμέρᾳ cod., uncis inclusimus ἡμέρᾳ. 30 In marg. ad signum apponitur ἀγαθὸν στερεόν. 32 καλῶς cod., correctum ex καλός. 35 ἀσελγεῖς cod. 36 ἀφροδύσια cod.

Τῆς Σελήνης οὔσης ἐν Ἰχθύσιν καλὸν ὁδεύειν, καὶ μᾶλλον ἐπὶ στρατιὰν καὶ πόλεμον, καὶ πλέειν καὶ εἰς ἐμπορίαν ἀπέρχεσθαι· τῷ γήμαντι ἀγαθόν· ἔσται γὰρ ἡ γυνὴ πιστή, φιλόστοργος, εὐπειθής· ὁ νοσῶν οὐ κινδυνεύσει· ὁ φυγὼν κινδυνεύσας [f. 395ᵛ] ἐπιστρέψει· καλὸν φυτεύειν, οἰκοδομεῖν, σπείρειν, μετρεῖν· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται· καλὸν ἐξέρχεσθαι εἰς κυνηγέσια· τὸ γεννώμενον παράβουλον ἔσται, τρόφιμον, εὐτυχέστερον. [D. B. et Æ. M.]

F. 396. Ἑτέρα ἐπίσκεψις τῆς Σελήνης καὶ περὶ τῶν σχηματισμῶν αὐτῆς καὶ τῶν ὀνομασιῶν[1].

Τῇ α′ ἡμέρᾳ γέννα· αὕτη εἰς πάντα τὰ ἐγχειρούμενα καλή ἐστι· πραγματεύεσθαι, πλέειν, ὁδοιπορεῖν, παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι, μισθὸν λαμβάνειν, θεμέλια τιθέναι, οἴκους οἰκοδομεῖν, σπείρειν, θερίζειν· τὸ γεννώμενον πολυχρόνιον, τὸ ἀπολλύμενον εὑρεθήσεται.

Τῇ β′ ἡμέρᾳ φωσφόρος· αὕτη ἀσύμφορος εἰς πάντα, πλὴν ὁ νοσήσας ταχέως ὑγιαίνει· ὁ γεννηθεὶς <οὐ> τρόφιμος, ἡ γυνὴ διαλελυμένη· οὐ δεῖ γῆμαι, ἀγοράζειν, λαμβάνειν καὶ κοινωνεῖν· τὸ κλαπὲν <οὐχ> εὑρεθήσεται.

Τῇ γ′ ἡμέρᾳ ἀνατέλλει· αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ πράγματα εὔθετος· τὰ γεννώμενα τρόφιμα, ὁ ἀσθενήσας <οὐ> κινδυνεύσει, πλὴν οὐ συμφέρει γαμῆσαι· τὸ κλαπὲν εὑρεθήσεται καὶ ὁ κλὼψ κινδυνεύσει.

Τῇ δ′ ἡμέρᾳ αὔξει· αὕτη καλή, καὶ ὁ ποιήσας τι οὐ ζημιωθήσεται· δεῖ κοινωνεῖν, γαμεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, πλὴν τῶν καθηκόντων πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι καὶ γυναῖκα εἰς οἶκον φέρειν.

Τῇ ε′ ἡμέρᾳ ὑψοῦται· αὕτη παρατηρήσιμος καὶ μηδὲν <δεῖ> ἐγχειρεῖν τὸ καθόλου· ὁ ἐπιορκήσας μεγάλως κινδυνεύσει, τὸ κλαπὲν οὐχ εὑρεθήσεται, ὁ νοσῶν κινδυνεύσει, τὰ [f. 396ᵛ] γεννώμενα <οὐ> τρόφιμα, ὁ γήμας <οὐ> χαρήσεται.

Τῇ ς′ ἡμέρᾳ ἐπαίρεται· αὕτη καλὴ τοῖς ἁλιεύουσι καὶ κυνηγοῦσιν· <ἀγαθὸν> πλέειν, ὁδοιπορεῖν, σπείρειν, φυτεύειν, ὠνεῖσθαι· τὸ ἀπολλύ-

1 In marg. ad signum apponitur ἀγαθόν. 2 Num leg. στρατείαν pro στρατιάν? 3 γήματι cod. εὐπιθής cod. 5 μετράν cod. 7 τρόφημον cod. 10 Ἡ cod., Τῇ scripsimus. 13 γενόμενον cod., γεννώμενον scripsimus. ἀπολλούμενον cod. et ita fere ubique; ἀπολλύμενον scripsimus. 14-16 φωσφόρως. αὕτη ὁ γεννηθεὶς τρόφιμος, ἡ γυνὴ διαλελυμένη· οὐ δεῖ γῆμαι· ἀσύμφορος γὰρ εἰς πάντα, πλὴν ὁ νοσήσας ταχέως ὑγιαίνει· δεῖ δὲ ἀγοράζειν etc., quae in alium ordinem digessimus. 15 οὐ suppl. Ita et aliis locis. 19 γινόμενα cod., γεννώμενα scripsimus et sic infra. 22 κατοικούντων cod., καθηκόντων scripsimus. Num scribendum πλὴν γυναῖκα εἰς οἶκον φέρειν καὶ τῶν καθηκόντων πραγμάτων ἐπιμελεῖσθαι? 24 δεῖ suppl. 28 κυνηγέσιν cod., κυνηγοῦσιν scripsimus. 29 ἀγαθόν suppl. Sic etiam p. seq. l. 9.

[1] Cf. Selenodromion, *Catal. Mediol.*, p. 32 sqq.

μενον οὐχ εὑρεθήσεται, ὁ γήμας παραλυθήσεται, † γονικὰ μὴ παράλυσις, τὰ γεννώμενα τρόφιμα, πλὴν δὲ κακότροπα.

Τῇ ζ′ <ἡμέρᾳ> διχοτομεῖται· αὕτη καλὴ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ... παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι ... εὐθετοῦσι ... τὰ γεννηθέντα εὐτυχῆ, τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὑρεθήσεται, ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται.

Τῇ η′ ἡμέρᾳ γαυριᾷ· αὕτη τοῖς ὁδοιποροῦσιν ἀνεπιτήδειος καὶ τοῖς πλέουσι, καλὴ δὲ τῷ γήμαντι· τὸ γεννηθὲν καλόνουν καὶ εὐμαθές.

Τῇ θ′ ἡμέρᾳ περιδρᾷ προσφεύγειν· αὕτη καλὴ τοῖς ἐμπορευομένοις· <ἀγαθὸν> ὠνεῖν, πωλεῖν, φυτεύειν, οἰκοδομεῖν, γήμασθαι, δανείζειν, αἰτεῖν, φίλους μείζονας κτᾶσθαι· τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὑρεθήσεται.

Τῇ ι′ ἡμέρᾳ ἀμφικυρτοῦται· αὕτη καλὴ εἰς πᾶν, καλὴ δὲ καὶ τοῖς ὁδοιποροῦσι· παῖδας εἰς μάθημα διδόναι, οἰκίας ὠνεῖν, σπείρειν, φυτεύειν.

Τῇ ια′ ἡμέρᾳ κυρτοῦται· αὕτη καλὴ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν καὶ πρὸς τὰ ἐγχειριζόμενα πάντα· γαμεῖν, ὠνεῖν, σπείρειν, φυτεύειν, τρυγᾶν, μετρεῖν, οἰκοδομεῖν· ὁ γεννηθεὶς ἀγαθόνους <καὶ> θυμώδης.

[F.397] Τῇ ιβ′ ἡμέρᾳ ἐγκυκλεῖται· αὕτη καλὴ τοῖς πραγματευταῖς, τοῖς πλέουσιν, τοῖς γήμασι, τοῖς φυτεύουσι, τοῖς κτίζουσι, τοῖς σίτον ἀποτιθοῦσι.

Τῇ ιγ′ ἡμέρᾳ συνάπτει· αὕτη τοῖς θέλουσι μάχεσθαι ἐπικίνδυνος· τὰ γεννηθέντα ἐρωτικὰ <καὶ> λοίδωρα· ὁ ὠνῶν καὶ <ὁ> πιπράσκων κερδήσει.

Τῇ ιδ′ ἡμέρᾳ πανσέληνος· αὕτη καλὴ εἰς ὃ δ′ ἂν ἐγχειρήσεις· δεῖ δὲ γαμεῖν, κοινωνεῖν, ἀποδημεῖν, δανείζειν, δανείζεσθαι· τὰ γεννώμενα τρόφιμα, ἔνδοξα, φρόνιμα, φιλητά, φιλόστοργα· τὰ ἀπολλύμενα οὐχ εὑρεθήσονται.

Τῇ ιε′ ἡμέρᾳ ἐπέστραπται· αὕτη παρατηρήσιμος· ὁ ἐπιορκήσας βλαβήσεται, ὁ κόπτων ξύλα κινδυνεύσει· θεμέλιον οἴκου μὴ θήσῃς· τὰ γεννηθέντα πάνυ ἀκριβῆ καὶ ἀμετάδοτα· μὴ <δεῖ> πωλεῖν μηδὲ ἀγοράζειν· μετάμελον <γὰρ> ἔσται.

Τῇ ις′ ἡμέρᾳ ἐπαίρεται· αὕτη καλὴ παιδία εἰς μάθησιν διδόναι, φυτεύειν, οἰκοδομεῖν, ἀγοράζειν, πωλεῖν, ἐμπορεύεσθαι, γαμεῖν, κοινωνεῖν, καὶ ἁπλῶς εἰς πᾶν πρᾶγμα εὔτυχός ἐστιν.

Τῇ ιζ′ ἡμέρᾳ ἐπαναφέρεται· αὕτη καλὴ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν, πλὴν τὸ γεννώμενον ἀπαίδευτον, ἐρωτικόν, ζωτικόν.

1-2 γονικὰ μὴ παράλυσις verba corrupta quomodo sananda sint, non videmus. 3 ἡμέρᾳ suppl. πράξιν cod., et sic etiam infra. Ante et post παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι, tum etiam post εὐθετοῦσι lacunam indicavimus. 7 cod. εὐμαθεῖ, quod correximus. 13 οἰκείας cod. 17 καί suppl. Sic etiam inferius, l. 22. 22 ὁ suppl. 24 An εἰς ὅπερ ἐγχειρήσεις? Cf. p. seq., l. 5. 25 δανίζειν (ut supra) et δανίζεσθαι cod. 26 τρόφημα cod. 27 Num scribendum εὑρεθήσεται? 28 ἐπιορκίσας cod. 30 ἀκριβά cod. δεῖ suppl. 31 γάρ suppl. 36 ἀπέδευτον cod.

Τῇ ιη′ ἡμέρᾳ ἀσύνθετος· αὕτη καλὴ εἰς πᾶσαν πρᾶξιν ἁρμόζει· ἀγοράζειν, πωλεῖν, συναλλάσσειν, γαμεῖν, σπείρειν, θερίζειν, φυτεύειν, τρυγᾶν, ἀποδημεῖν· τὰ γεννώμενα τρόφιμα· ὁ φυγὼν οὐχ εὑρεθήσεται.

[F. 397v] Τῇ ιθ′ ἡμέρᾳ ἄχρηστος· ἐν ταύτῃ ὅπερ ἐπιχειρήσεις, ταχέως τελειώσεις· παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι, πιπράσκειν, ὠνεῖν, γαμεῖν, κοινωνεῖν· τὰ γεννώμενα εὐτράπελα <καὶ> ἐρωτικά.

Τῇ κ′ ἡμέρᾳ μειοῦται· αὕτη καλὴ φυτεύειν, οἰκοδομεῖν, ἀγοράζειν, ὁδοιπορεῖν, ἐμπορεύεσθαι· τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὑρεθήσεται.

Τῇ κα′ ἡμέρᾳ διχοτομεῖται· αὕτη παρατηρήσιμος μὴ οἰκοδομεῖν, μὴ κοινωνεῖν, μὴ γαμεῖν, μὴ πράττειν τι· οὐ <γὰρ> εὐτυχία ἔσται· ὁ φυγὼν οὐχ εὑρεθήσεται.

Τῇ κβ′ ἡμέρᾳ λειψόφωτος διχοτόμος· ἐν ταύτῃ ὁ γεννηθεὶς πολυχρόνιος ἔσται <καὶ> ἐπίδοξος· ὅ<περ> ἐπιχειρήσεις, ταχέως τελειώσεις· ἐπιτήδειος <δὲ> εἰς τὸ ἐκδημεῖν καὶ συναλλάσσειν, στρατεύεσθαι, γαμεῖν, φυτεύειν, σπείρειν, θερίξειν· ὁ φυγὼν κρυβήσεται.

Τῇ κγ′ ἡμέρᾳ μονάζει· αὕτη καλὴ πωλεῖν, ἀγοράζειν, τέχνας διδάσκεσθαι, γαμεῖν, κοινωνεῖν, ἐμπορεύεσθαι· τὰ γεννώμενα τρόφιμα, ἔντεχνα, ἐρωτικά.

Τῇ κδ′ ἡμέρᾳ ἀφώτιστος· αὕτη ἐπιτήδειος τοῖς ἐπὶ στρατείαν πορευομένοις <καὶ> τοῖς ἐμπορευτικοῖς· τὰ γεννώμενα θηρώβρωτα· τὸ ἀπολλύμενον οὐχ εὑρεθήσεται.

Τῇ κε′ ἡμέρᾳ φθονεῖ· αὕτη τοῖς ἐμπόροις ἀσύμφορος· τὸ ἀπολλύμενον κρυβήσεται, ὁ ὀμώσας κινδυνεύσει μεγάλως, ὁ ἀσθενήσας μακρονοσήσει ἢ ταχέως ἀποθάνῃ· τὸ γεννηθὲν [f. 398] παιδίον ἄλαλον ἢ κωφόν.

Τῇ κς′ ἡμέρᾳ ἁρπάζει· αὕτη καλὴ τοῖς ὁδοιποροῦσι, τοῖς πλέουσι, <τοῖς βουλομένοις> γάμους ποιεῖν καὶ κοινωνεῖν καὶ φίλους ποιεῖν· ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται, τὸ ἀπολλύμενον κρυβήσεται.

Τῇ κζ′ ἡμέρᾳ ἀφεγγής· αὕτη καλὴ τοῖς ὠνουμένοις <καὶ πρὸς> παντοῖα ἔργα· γαμεῖν, κοινωνεῖν, φίλους <ποιεῖν>, προίκεια διδόναι, πωλεῖν, ἀγοράζειν, φυτεύειν, οἰκοδομεῖν· τὸ γεννώμενον παιδίον ἀκατάστατον· ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται· ὁ νοσήσας ὑγιαίνει.

Τῇ κη′ ἡμέρᾳ ἀσέληνος· αὕτη καλὴ πωλεῖν, ἀγοράζειν, σπείρειν, θερίζειν, παῖδας εἰς μάθησιν διδόναι· τὸ γεννώμενον εὐτυχὲς <καὶ> εὐδιάθετον.

5 ἐπιχειρίσεις ut infra, l. 14 cod. 7 καί suppl. 8 καλόν cod., correximus. 11 οὐκ ευτυχία corr. ead. m. οὐκ ἐντυχία cod., scripsimus οὐ γάρ. 13 αὕτη cod., ἐν ταύτῃ scripsimus. 14 καί suppl. Tum ὅ cod., scripsimus ὅπερ ut supra, l. 5. 15 δέ suppl. 16 γαμεῖν ὁ φυγὼν κρυβήσεται, φυτεύειν, σπείρειν, θερίζειν cod., quae in alium ordinem redegimus. 18 γήμην cod. τρόφημα cod. 20 στρατίαν cod. 21 καί suppl. 25 μακρονοσεῖ cod. 28 τοῖς βουλομένοις suppl. 30 καί πρός suppl. 31 ποιεῖν suppl.; cf. supra, l. 28. προικία cod. 32 γεννόμενον cod. 35 καί suppl.

Τῇ κθ' ἡμέρᾳ συνοδεύει· αὕτη καλὴ τοῖς ἐμπορευομένοις <καὶ πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν>· ὠνεῖν, πωλεῖν, φυτεύειν, οἰκοδομεῖν, τῶν κατ' οἶκον ἐπιμελεῖσθαι· τὸ γεννηθὲν εὐτυχές· ὁ φυγὼν εὑρεθήσεται.

Τὸ ἥμισυ καὶ γ', ἥτις λέγεται λ' ἡμέρα, παρὰ τριῶν ὡρῶν κοινωνεῖ τῷ Ἡλίῳ, ἥτις λέγεται σύνοδος· καὶ αὕτη καλὴ σπείρειν, θερίζειν, ὁδεύειν, πωλεῖν, ἀγοράζειν, γάμους ποιεῖν· ὁ γεννηθεὶς εὐτυχής, ἡ δὲ γυνὴ πονηρά, θυμώδης, ἄστοργος τῷ ἀνδρί. [D. B. et Æ. M.]

F. 398. Περὶ ἀστέρων ποιούντων τάραξιν καὶ κίνδυνον εἰς τὸ ὑπουρανὸν ἢ ὄμβρους ἢ ἀνέμους ἢ πυρκαϊὰς ἢ σημεῖά τινα· εἰσὶ δὲ καὶ αὗται αἱ ἡμέραι παρατηρήσιμοι, Πέρσου φιλοσόφου τοὔ<νο>μα Ζανατῆ [1].

Μηνὶ ἰαννουαρίῳ εἰς τὴν δ' κυριεύει ἀστὴρ ὀνόματι Γαμπίνης [f. 398v], καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας ε'· καὶ εἰς τὴν κ' ἕτερος ὄνομα Λάμπης, καὶ ποιεῖ <τάραξιν> ἡμέρας γ'· αἱ αὐταὶ ἐπικίνδυνοι λέγονται εἶναι.

Μηνὶ φεβρουαρίῳ εἰς τὴν θ' [ἡμέραν] κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Σάρης, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας δ'· φασὶν οὖν ὅτι ἡ †ς' τὸ ♉ ἐστὶ ἐπικίνδυνος, ταῦτα δὲ ὄπισθεν ἢ ἔμπροσθεν κατὰ καιρὸν τελειοῦνται.

Μηνὶ μαρτίῳ εἰς τὴν θ' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Σαριτζε <*sic*>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'· καὶ εἰς τὴν κε' ἕτερος ὄνομα Γαράρ, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'.

Μηνὶ ἀπριλίῳ εἰς τὴν ε' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Σιμέλ, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας ε'· καὶ εἰς τὴν ιθ' ἕτερος ὄνομα Βεκλεύς, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'.

Μηνὶ μαΐῳ εἰς τὴν α' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Γάρφας, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας ζ'· καὶ εἰς τὴν ιβ' ἕτερος ὄνομα Τέμπελις, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας δ'.

Μηνὶ ἰουνίῳ εἰς τὴν η' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Ἀ[ν]ολώστας, καὶ

1-2 καὶ πρὸς πᾶσαν πρᾶξιν suppl. 2-3 φυτεύειν - ἐπιμελεῖσθαι, quae cod. post εὑρεθήσεται exhibet, hic transtulimus. τὰ κατ' οἶκον cod., nos τῶν κατ' οἶκον. 3 εὐτυχῆ cod. 4 Verba corrupta, siglis notata sunt (ἥμισυ ἡμέρας). 8 ποιοῦντ<α> cod. 10 παρατηρήσιμαι cod., παρατηρήσιμοι scripsimus. 11 τοῦ Μαζουνατῆ cod., cf. supra, p. 118, n. 1. 12 Fort. ὄνομα pro ὀνόματι leg. 13 cod. ubique ἕτερον quod corr. 14 τάραξιν suppl. Num αὗται leg.? λέγουσιν cod., λέγονται scripsimus. 15 ἡμέραν cod. uncis inclusimus. 16 ὅτι ἡ ῞ς το ♉ (?), in quibus quid lateat ignoramus. An ἡ ἑκκαιδεκάτη ἡμέρα? 17 Num leg. ταύτης δὲ τὰ ὄπισθεν etc.? 20 ἡμέρας cod. 25 Extr. syllaba in Τέμπελις per compendium scripta incerta est. 27 Secunda littera in voc. Ἀνολώστας incerta; charta enim corrosa est.

[1] Idem capitulum invenitur in cod. Mutinensi 12, f. 94v et in cod. Erlangensi 93, s. XV, f. 3. Cum persicis astrorum nominibus, quae hic inveniuntur, conferre licet tabulam anni 1346 in codice Angel. 29, f. 267, et in cod. Vindob. phil. gr. 15 [nostro 5], f. 138, servatam, ubi pariter nomina stellarum persica cum positionibus cuiusque praebentur. [F. C.]

ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'· καὶ εἰς κα' ἕτερος ὄνομα Γαπούς, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'.

Μηνὶ ἰουλίῳ εἰς τὴν ε' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Παπλούς, καὶ ποιεῖ κίνδυνον ἡμέραν α'· καὶ εἰς τὴν ιθ' ἕτερος ὄνομα ..., καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'.

Μηνὶ αὐγούστῳ εἰς τὴν α' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Ράφας, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'· καὶ εἰς τὴν ιδ' ἕτερος ὄνομα Πιστεύς, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας β'· καὶ εἰς τὴν κζ' ἕτερος <ὄνομα...>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας δ'.

Μηνὶ σεπτεμβρίῳ εἰς τὴν ζ' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Ἀλφαράς, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας ζ'· καὶ εἰς τὴν κβ' ἕτερος <ὄνομα...>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'.

Μηνὶ ὀκτωβρίῳ εἰς τὴν ε' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Γαρεύς, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'· καὶ εἰς τὴν ιζ' ἕτερος <ὄνομα...>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'.

[F. 399] Μηνὶ νοεμβρίῳ εἰς τὴν α' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Ῥήκτας, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέραν α'· καὶ εἰς τὴν ιβ' ἕτερος <ὄνομα...>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας ε'.

Μηνὶ δεκεμβρίῳ εἰς τὴν θ' κυριεύει ἀστὴρ ὄνομα Ἐώλας, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας δ'· καὶ εἰς τὴν ιζ' ἕτερος <ὄνομα...>, καὶ ποιεῖ τάραξιν ἡμέρας γ'. [D. B. et Æ. M.]

F. 400. Χρῆσμα τεχνωθὲν παρὰ τοῦ Οὐάλεντος[1].

<Τὸ> ὄργανον τοῦ θεοῦ ἐστιν ἡ φύσις, καὶ θεὸς ὅπου βούλεται νικᾶται φύσεως τάξις καὶ κατευοδοῦται καὶ ἁγιάζεται πάντα διὰ τοῦ παντοδυνάμου σταυροῦ· οἱ μὲν οὖν ἀρχαῖοι ἁπλᾶς μεθόδους <διδάσκουσι>· διδόασι γὰρ ἑκάστῳ ζῳδίῳ γράμματα β' ἀρχὴν ποιοῦντες ἀπὸ τοῦ Κριοῦ οὕτως·

α	β	γ	δ	ε	ζ	η	θ	ι	κ	λ	μ
♈	♉	♊	♋	♌	♍	♎	♏	♐	♑	♒	♓
ν	ξ	ο	π	ρ	σ	τ	υ	φ	χ	ψ	ω

Οὐάλης οὐ λαμβάνει ταῦτα [f. 400v] εἰς τὸ ἀποτελέσαι ἑκάστου ζῳδίου ὁμάδα, ἀλλὰ λαμβάνει τὰ ἑξάγωνα, τὰ τετράγωνα, τὰ τρίγωνα, τὰ διάμετρα <καὶ οὕτως> λέγει· τῷ Κριῷ ἐδόθησαν στοιχεῖα ἁπλᾶ τὸ α' καὶ

3 ἰουλλίῳ cod. 4 Post ὄνομα lacunam indicavimus. 8 ὄνομα suppl. et lacunam indicavimus. Sic etiam inferius passim. 23 Τὸ supplevimus. 24 τάξεις cod. ἁγιάζονται cod. 25 εἰ cod., scripsimus οἱ. 25-26 διδάσκουσι suppl. 26 δίδοσι cod. 31 Οὐάλλης cod. et sic inferius. 33 καὶ οὕτως suppl., ubi exstat lacuna quinque vel sex litterarum in cod.; tum marg. adnotatur λείπεταί τι quae verba fortassis ad hanc lacunam spectant.

[1] Computatio astrologica Vetti Valentis ex libris adhuc ineditis excerpta ab astrologo quodam saec. XII, ut videtur (cf. notulam ad calcem). — De binis litteris unicuique zodiaci signo attributis vide nunc Boll, *Sphaera*, p. 469 ss. [F. C.]

τὸ ν'· τὸ μὲν οὖν α' παντελῶς ἀφίησιν Οὐάλης, τὸ δὲ ν' ἀφίησι καὶ αὐτό, λαμβάνει δὲ τὸ τούτου ἑξάγωνον τὸ ο', ὁμοίως καὶ τὸ τετράγωνον τὸ π' καὶ τὸ τρίγωνον τὸ ρ' καὶ τὸ διάμετρον τὸ τ', καὶ γίνεται ἡ ὁμὰς τοῦ Κριοῦ φν'. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ τοῦ Ταύρου· ἁπλᾶ στοιχεῖα τοῦ Ταύρου β' καὶ ξ'· τὸ μὲν οὖν β' παντελῶς ἀφίησι, τὸ δὲ ξ' ἀφίησι καὶ αὐτό· λαμβάνει τὸ ἑξάγωνον <τοῦ> ξ' π', τὸ τετράγωνον ρ', τὸ τρίγωνον σ', τὸ διάμετρον υ', καὶ γίνεται ἡ ὁμὰς τοῦ Ταύρου ψπ'. τῶν Διδύμων στοιχεῖα [τὸ] γ' καὶ ο', τὸ ἑξάγωνον τοῦ ο' ρ', τὸ τετράγωνον σ', τὸ τρίγωνον τ', τὸ διάμετρον φ', καὶ γίνεται ἡ ὁμὰς Διδύμων ͵αρ'. τοῦ Καρκίνου στοιχεῖα δ' καὶ π'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ π' σ', τὸ τετράγωνον τ', τὸ τρίγωνον υ', τὸ διάμετρον χ', καὶ γίνεται ἡ ὁμὰς Καρκίνου ͵αφ'. <τοῦ> Λέοντος στοιχεῖα ε' καὶ ρ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ ρ' [τὸ] τ', τὸ τετράγωνον υ', τὸ τρίγωνον φ', τὸ διάμετρον ψ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς τοῦ Λέοντος ͵αϡ'. <τῆς> Παρθένου στοιχεῖα τὸ ζ' καὶ σ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ σ' υ', τὸ τετράγωνον φ', τὸ τρίγωνον χ', τὸ διάμετρον ω', καὶ γίνεται ἡ ὁμὰς Παρθένου ͵βτ'. <τοῦ> Ζυγοῦ στοιχεῖα [τὸ] η' καὶ τ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ τ' φ', τὸ τετράγωνον χ', τὸ τρίγωνον ψ', τὸ διάμετρον ν'· οὐκέτι γάρ εἰσι κατὰ στοιχεῖα <τῶν> ἄλλων ζῳδίων, καὶ λοιπὸν ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Κριοῦ καὶ λαμβάνει τὸ ν', διάμετρον ὂν τοῦ τ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς ͵αων'. <τοῦ> Σκορπίου στοιχεῖα θ' καὶ υ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ υ' χ', τὸ τετράγωνον ψ', τὸ τρίγωνον ω', τὸ διάμετρον ξ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Σκορπίου ͵βρξ'. <τοῦ> Τοξότου στοιχεῖα ι' καὶ φ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ φ' ψ', τὸ τετράγωνον [τὸ] ω', τὸ τρίγωνον ν', τὸ διάμετρον ο', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Τοξότου ͵αχκ'. [f. 401] <τοῦ> Αἰγοκέρωτος στοιχεῖα κ' καὶ χ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ χ' ω', τὸ τετράγωνον ν', τὸ τρίγωνον ξ', τὸ διάμετρον π', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Αἰγοκέρωτος ϡϟ'. <τοῦ> Ὑδροχόου στοιχεῖα λ' καὶ ψ'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ ψ' ν', τὸ τετράγωνον ξ', τὸ τρίγωνον ο', τὸ διάμετρον ͵ρ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ὑδροχόου σπ'. <τῶν> Ἰχθύων στοιχεῖα μ' καὶ ω'· τὸ ἑξάγωνον τοῦ μ' ξ', τὸ τετράγωνον ο', τὸ τρίγωνον π', τὸ διάμετρον σ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ἰχθύων υι'. καὶ αὗται μὲν αἱ τῶν ζῳδίων ὁμάδες.

Αἱ δὲ τῶν ἑξαγώνων ὁμάδες συνάγονται ἀπὸ <τοῦ> οἴκου, ἀπὸ τοῦ ὑψώματος καὶ ἀπὸ τοῦ ἐναντιώματος· οἷον οἶκος Κρόνου Αἰγόκερως καὶ Ὑδροχόος· στοιχεῖα Αἰγοκέρωτως κ' καὶ χ', Ὑδροχόου στοιχεῖα λ' καὶ ψ'· ὕψωμα Κρόνου Ζυγός· τούτου στοιχεῖα η' καὶ τ'· ἐναντίωμα Κρόνου Λέων· τούτου στοιχεῖα ε' καὶ ρ'. λαμβάνωμεν οὖν ἀπὸ μὲν τοῦ οἴκου τοῦ Αἰγοκέρωτος τὸ κ', ἀπὸ τοῦ ὑψώματος αὐτοῦ τοῦ Ζυγοῦ τὸ τ', ἀπὸ δὲ τοῦ ἐναντιώματος αὐτοῦ τοῦ Λέοντος τὸ ρ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Κρόνου υκ'. πάλιν οἶκος Ἄρεως Κριὸς καὶ Σκορπίος, ὕψωμα Αἰγόκερως, ἐναντίωμα Ταῦρος· λάμβανε ἀπὸ τοῦ οἴκου αὐτοῦ τοῦ Σκορπίου θ', ἀπὸ τοῦ ὑψώματος [τὸ] κ', ἀπὸ τοῦ ἐναντιώματος ξ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ἄρεως πθ'. οἶκος Διὸς Τοξότης καὶ Ἰχθύες, ὕψωμα

6 Art. suppl. et ita passim. 7 τοῦ Διδύμου cod. et sic infra. 8 τό uncis inclusimus, ut passim. 15 ͵ατ' cod., ͵βτ' scripsimus. 21 ͵αρξ' cod.

Καρκίνος, ἐναντίωμα Παρθένος· λάμβανε ἀπὸ Ἰχθύων τὸ μ', ἀπὸ ἐναντιώματος τὸ ζ' καὶ ἀπὸ τοῦ ὑψώματος τὸ π', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Διὸς ρκζ'. οἶκος Ἡλίου Λέων, ὕψωμα Κριός, ἐναντίωμα Ὑδροχόος· [καὶ] λάμβανε ἀπὸ τοῦ Κριοῦ τὸ ν', ἀπὸ ἐναντιώματος Ὑδροχόου τὸ λ' καὶ ἀπὸ τοῦ Λέοντος τὸ ρ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ἡλίου ρπ'. οἶκος Ἀφροδίτης Ταῦρος καὶ Ζυγός, ὕψωμα Ἰχθύες, ἐναντίωμα Σκορπίος. λάμβανε ἀπὸ Ταύρου τὸ β', ἀπὸ Ἰχθύων τὸ μ', ἀπὸ Σκορπίου τὸ θ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ἀφροδίτης να'. οἶκος Ἑρμοῦ Δίδυμοι καὶ Παρθένος, ὕψωμα Παρθένος, ἐναντίωμα Ἰχθύες· [f. 401ᵛ] λάμβανε ἀπὸ Παρθένου ζ', ἀπὸ Διδύμων γ', ἀπὸ Ἰχθύων μ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Ἑρμοῦ ν'. οἶκος Σελήνης Καρκίνος, ὕψωμα Ταῦρος, ἐναντίωμα Αἰγόκερως· λάμβανε ἀπὸ Καρκίνου δ', ἀπὸ Ταύρου β', ἀπὸ Αἰγοκέρωτος κ', καὶ γίνεται <ἡ> ὁμὰς Σελήνης κς'.

Αὗταί εἰσιν καὶ αἱ τῶν ἀστέρων ὁμάδες, καὶ ὀφείλει ποιῆσαι διάθεμα, καὶ εἰ μὲν ἐπὶ τῶν ε' ἀφελετικῶν τόπων εὑρεθῶσι καὶ ε' ἀστέρες ἀνεπισφαλῶς, συντεθῶσι καὶ εὐχερέστερον τὰ ἐξερχόμενα στοιχεῖα· εἰ δὲ μή, δυσχερὴς ἔσται ἡ σύνθεσις. τίθε δὲ τὴν πρότασιν τῆς ἐρωτήσεως οὕτως· ἐρωτᾷ ὁ δεῖνα τόδε καὶ τόδε, ἢ ἐρωτῶ ἐγὼ ὁ δεῖνα τόδε· λάμβανε τοίνυν τὸ πρῶτον γράμμα τῆς ἐρωτήσεως καὶ πολλαπλασίαζε τοῦτο ἐπὶ τῇ ἐποχῇ τοῦ ἐκείνου ἀστέρος ἐπὶ τοῦ ὡροσκόπου καὶ τὴν ἀναβιβασθεῖσαν <ποσότητα> ἀπὸ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ἀριθμοῦ μίγνυε καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ ἀστέρος καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ πολεύοντος, καὶ τὴν ἀναβιβασθεῖσαν ποσότητα ἔκβαλε ἐπὶ τῇ ὁμάδι τοῦ τόπου, ἐφ' ὅσον ἐγχωρεῖ, καὶ τὰ καταλειφθέντα ἔλαττον τῆς ὁμάδος τοῦ τόπου ἔκβαλε ἐπὶ τῶν κδ' καὶ τὰ καταλειφθέντα ἕλε ἐπὶ τῶν κδ' ἢ καὶ κδ' ἴσως ἐστὶ τὸ γράμμα τῆς ἀποκρίσεως· γίνεσθαι δὲ ἐπὶ τὸ ὑπόδειγμα ἀπὸ τῆς σῆς ἐρωτήσεως· μᾶλλον δὲ ... διαθέματα. ἐπεὶ οὖν ἐν τῷ ὡροσκόπῳ οὐχ εὑρέθη ἀστήρ, ἐν δὲ τῷ μεσουρανήματί ἐστιν ὁ Ἥλιος, λάμβανε δὲ καὶ τὴν ἀποχὴν τὰς ζ' μοίρας καὶ τὰ κε' λεπτά, καὶ πολλαπλασίαζε ἐπὶ τούτοις τὸ α' γράμμα τῆς ἐρωτήσεως ἤτοι τὸ ε'· ἡ γὰρ πρόθεσις τῆς ἐρωτήσεως οὕτως ἔχει ὡς εἴπομεν. ἢ ἐρωτᾷ ὁ δεῖνα ἢ ἐρωτῶ ἐγώ· [f. 402] λάμβανε τὸ ε' καὶ πολλαπλασίαζε τοῦτο ἐπὶ τῇ ἐποχῇ τοῦ Ἡλίου ἤτοι τῇ ζ' μοίρᾳ καὶ λεπτοῖς κε'· πεντάκις ζ' λε', καὶ πάλιν πεντάκις κ' ρ', καὶ πεντάκις ε' κε'· ὁμοῦ ρκε'. ταῦτα ἐπὶ τῶν ξ' οὕτως· β' ξ' ρκ'· πρόσθες τὰ β' εἰς τὰ λε', γίνονται λζ'· μίγνυε καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ ἀστέρος, ἥτις ἐστὶ τοῦ Ἡλίου, πρόσθες δὲ καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ πολεύοντος καὶ

4 καὶ uncis inclusimus. 15 ἀφέληται cod., corr. Kroll. 17 δυσχερῶς cod., δυσχερὴς scripsimus. 18 ὁ δεῖνας (ut infra, l. 31) et mox ὁ ὁδεινος (ut vid.) cod. 21 ποσότητα suppl. coll. v. 23. 25 τῶν κδ' ἢ καὶ κδ' non capio, cf. p. 149, l. 4 (Cumont). 25 ἕλε vix sanum. 27 Post μᾶλλον δέ lacuna sex vel septem litterarum in cod. 28 Pro ἀστήρ in cod. signum, quod ἀστέρες indicat. 28-29 Num λάμβανε δὴ καὶ τῇ ἀποχῇ? vel potius τὴν ἐποχήν? cf. l. 20. 29 πολλαπλασιάζεις cod. et sic infra; πολλαπλασίαζε scripsimus. 30 πρόθεσης cod. 35 μιγνύεις cod.

τὴν ἀναβιβασθεῖσαν ποσότητα ἔκβαλε ἐπὶ τῇ ὁμάδι τοῦ τόπου ἤτοι αὐτοῦ τοῦ εὑρεθέντος ζῳδίου τοῦ τόπου ἐφ' ὅσον ἐγχωρεῖ, καὶ τὰ καταλειφθέντα ἔλαττον τῆς ὁμάδος τοῦ τόπου ἔκβαλε ἐπὶ τῶν κδ', καὶ τὰ καταλειφθέντα ἔλαττον τῶν κδ' ἢ καὶ κδ' ἴσως ἐστὶ τὸ γράμμα τῆς ἀποκρίσεως. ὅμως δὲ πάλιν τιθεὶς τὸ δεύτερον γράμμα τῆς ἐρωτήσεως [καὶ] πολλαπλασίαζε αὐτὸ ἐπ' αὐτῇ τῇ μοίρᾳ τῶν λεπτῶν τοῦ εὑρεθέντος τόπου ἤτοι αὐτοῦ τοῦ ζῳδίου· μίγνυε δὲ καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ ζῳδίου, οἷον ἂν ἐστι ζῴδιον, καὶ τὴν ὁμάδα τοῦ διέποντος καὶ τὴν ἀναβιβασθεῖσαν ποσότητα ἔκβαλε ἐπὶ τῇ ὁμάδι τοῦ εὑρεθέντος ἀστέρος, καὶ τὰ καταλειφθέντα ἔλαττον τῆς ὁμάδος τοῦ ἀστέρος ἔκβαλε ἐπὶ τῶν κδ', καί ἐστι τὸ δεύτερον γράμμα τῆς ἀποκρίσεως.

Ἰστέον ὅτι, ὅταν ἐκπέσῃ τὸ γράμμα τῆς ἀποκρίσεως εἰς τρίγωνον Ἡλίου, οἷον ♈ ♌ ♐, ὀφείλει λαμβάνειν κατὰ τρίγωνον· ὅταν δὲ ἐκπέσῃ εἰς τρίγωνον Ἀφροδίτης, οἷον ♉ ♍ ♑, ὀφείλει λαμβάνειν κατ' ἑξάγωνον· ὅταν <δὲ> ἐκπέσῃ εἰς τρίγωνον Ἄρεως, οἷον ♋ ♏ ♓, ὀφείλει λαμβάνειν κατὰ τετράγωνον· ὅταν δὲ ἐκπέσῃ εἰς τρίγωνον Κρόνου, οἷον ♊ ♎ ♒, ὀφείλει λαμβάνειν κατὰ διάμετρον· ὅταν δὲ ἐκπέσῃ τὸ γράμμα τῆς ἀποκρίσεως εἰς τοὺς Διδύμους οὐκ ὀφείλει λαμβάνειν κατὰ διάμετρον, ἀλλὰ κατὰ ἑξάγωνον, ὡς τοῦτο παρέδωκεν ὁ τεχνικός.

[F. 402v] Ἄλλως πῶς ὀφείλει ποιεῖν τὸ διάθεμα ἠκριβωμένον ὡς ἐπὶ παραδείγματος· εἰσήγαγες τῇ εὑρεθείσῃ ἀναφορᾷ τοῦ ὡροσκόπου εἰς τὸν κανόνα τοῦ κλίματος· ἦν δὲ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ὡροσκόπου να' νβ', καὶ εἰσενεγκὼν ταῦτα εἰς τὸν κανόνα τοῦ κλίματος οὐκ εὗρον ἴσον αὐτῷ ἀριθμόν, καὶ ἔλαβον τὰ ἐλάττονα, ὥς ἐστιν να' λα'· εὑρέθη ἡ ὑπεροχὴ τούτου πρὸς τὸν λειφθέντα ἀριθμόν, ὅστις ἐστὶν να' λεπτὰ λδ'. ἡ ὑπεροχὴ τῶν λεπτὰ κα'· ταῦτα ἔλυσα ἐπὶ τῶν ξ' καὶ ἐγένοντο ͵ασξ'· εἶτα πάλιν εἰσῆλθον εἰς τὸ κλίμα καὶ εὗρον τὴν διαφορὰν τοῦ ἐπάνω στοιχείου πρὸς τὸν κτ' εἰςτ να' λα' πρὸς τ`` νβ' κη', εἴ τις ἐστὶ λεπτὰ νζ'· ταῦτα ἐξήβαλα ἀπὸ τῶν ͵ασξ', εἰκοσάκις καὶ δίς, καὶ εἰσὶ λεπτὰ τοῦ ὡροσκόπου· οὕτως ὀφείλει ποιεῖν καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τόπων τοῦ διαθέματος.

Sequuntur tabellae duae astrologicae, et in fine additur adnotatio quaedam trium linearum, quam edere supervacaneum esse putavimus. [D. B. et Æ. M.]

1 ἐκβάνεις cod., ἔκβαλε scripsimus, ut et infra. 5-6 ἐρωτήσεως καὶ πολλαπλασιάζεις cod., καί uncis inclusimus et πολλαπλασίαζε scripsimus. 7 μιγνύεις cod., μίγνυε scripsimus. 9 ἐκβα' cod. 10 ἐκβάνεις cod., ἔκβαλε scripsimus. 17 Post διάμετρον adicitur in cod. signum diametri o-:-o. 19 τεχνικός] Cumont : Nomen proprium latet? 20 ἠκριβομένον cod. 24 αὐτ' cod. ὃς cod., ὡς scripsimus. 27-28 Non intellegimus. 28 Marg. legitur haec notula : † ἐγένετο ἡ ἐρώτ<ησις> μην<ὶ> φε<β>ρ<ουαρίῳ> β' ἡμε<ρᾳ> ς' ἰνδ. ι' ͵ςχο' [=1162] ὥρ<ᾳ> δ' ὕψωμα ἀνατολικὸν λδ'· ἐρώτ<η>σ<ε> ἰω<άννη>ς ὁ συναδινὸς εἰ μέλω. 29 ἐξήβαλα] forma vulgaris?

F. 412. Περὶ δραπετῶν Νικαέως Πρωταγόρου[1].

Ἐὰν εὑρεθῇ ὁ οἰκοδεσπότης τοῦ ὡροσκόπου τῆς φυγῆς ἀναποδίζων, ὁ φυγὼν αὐτομάτως ἐπανελεύσεται πρὸς τὸν δεσπότην· ἐὰν δὲ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ εὑρεθῇ ἢ ὁρίοις καὶ μὴ ἀναποδίζων, ὁ ἀποδρὰς ἔνδον τῶν οἰκιῶν ἢ ἐν τῇ πόλει ἢ ἐν τῇ περιχώρῳ εὑρεθήσεται· καὶ θᾶττον ἐὰν ἐν τῷ ὑπεργείῳ ἡμισφαιρίῳ τύχῃ, ὥσπερ οὖν βραδύτερον εἰ ἐν τῷ ὑπὸ γῆν. τῆς Σελήνης οὔσης ἐν τῷ μεσουρανήματι, τοῦτ᾿ ἔστιν ἐν τῷ δεξιῷ τετραγώνῳ τοῦ ὡροσκόπου, διὰ τῶν δεξιῶν μερῶν τῆς οἰκίας, ἀφ᾿ ἧς ὁ δραπέτης ἤρξατο τῆς φυγῆς, τὴν πάροδον πεποίηται· ἐν δὲ τῷ εὐωνύμῳ τετραγώνῳ ὁμοίως διὰ τῶν ἀριστερῶν μερῶν· ὁ γὰρ ὡροσκόπος ἀντὶ τῶν πυλῶν τῆς οἰκίας νοεῖται. ἡ δὲ Σελήνη βορρᾶν κατερχομένη μηνύει τὸν φυγόντα κατὰ μεσημβρίαν πεπορεῦσθαι καὶ εὑρεθήσεσθαι ἐν ἡμέραις κε΄· νότον δὲ ἡ Σελήνη κατιοῦσα, ἐν τοῖς κατὰ δύσιν τόποις ἐν ἡμέραις μβ΄ εὑρεθήσεσθαι, ἐν καθύγροις τόποις καὶ ἀνημέροις ἢ δυσχειμέροις· νότον δὲ ἀνιοῦσα, ἐν τοῖς ἀνατολικοῖς τόποις καὶ δυσκόλως μηνυθήσεσθαι ἐν ἡμέραις ξδ΄· βορρᾶν δὲ ἀνερχομένη, ἐν τοῖς ἀρκτικοῖς τόποις καὶ δυσκόλως εὑρεθήσεσθαι μηνύει.

Ἐκ τῆς τῶν ζῳδίων δὲ φύσεως καταστοχαστέον τὸν τόπον εἰς [f. 412v] ὃν ἀπελεύσεται ὁ φυγών, οἷον εἰ μὲν Κριός, νομαίους καὶ πεδινούς· εἰ δὲ Ταῦρος, ἐπιπέδους καὶ πεπονημένους· εἰ δὲ Δίδυμοι...

3 ἐπανελεύσῃ N. πρὸς τὸν δεσπότην omis. P. 4 εὑρεθῇ omis. P. καί omis. P. 5 οἰκείων cod., nos οἰκιῶν. ἢ τῇ περιχώρῳ P, ἢ ἐν τῷ χωρίῳ N. ἐάν P, εἰ δέ N. 6 ὑπὲρ γῆν P, ὑπεργείῳ N. τύχει N. οὖν omis. N. εἰ P, ἢ N. 7 δεξιῷ P, δυτικῷ N. 8 Δ (ut vid.) μερῶν N. 9 δραπέτης P, δραπετῶν N. ἐὰν δέ P, ἐν δέ N. 10 διά P, δηλοῖ N. 11-12 ἡ δὲ ἡ Σελήνη β. κατερχομένη N, κατερχομένη δέ (sine ἡ Σελήνη) P. 12 πορεύεσθαι P. 13 εὑρεθήσεται (et sic infra, l. 17) N. κε΄ N, κ΄ P. 15 ἀνημέροις P, ἡμέροις N. 16 μηνυθήσεσθαι omis. N. 17 μηνύει omis. P. 18 καὶ ἐκ P. καταστοχαστέον P, καταστοχαζομένης N. 18-19 τοὺς τόπους... οὕς N, τὸν τόπον ... ὅν P. 19 Κριὸς μέν (sine εἰ) ac sic deinceps Ταῦρος δὲ κ. τ. λ. P, εἰ δὲ Κριός N. νομίαιους (καί omis.) P. 19-20 παιδινούς N. 20 σημαίνει add. P. Ταῦρος P, Λέων N. ἐπιπαίδους N. ♊ δὲ ♋ δὲ P, εἰ δὲ Δίδυμοι N. Lacunam signavimus et deinceps εἰ δὲ Καρκίνος scripsimus.

[1] Excerptum, cuius initium cum hoc fragmento Neapolitano conspirat, invenitur in cod. Veneto 6, f. 123, ροζ΄, eodem titulo. In Parisino autem 2506, saec. XIII, f. 36 praemittitur rubrica : Περὶ δραπετῶν ἔγραψεν ὁ Δωρόθεος ἐν τῷ ἄλλῳ βιβλίῳ· ὧδε λέγομεν τὰ τοῦ Νικαέως Πρωταγόρου. Nec dubium est, quin scriptor byzantinus, qui Syntagma Parisinum congessit, haec omnia ex ultimo capite (37) lib. III Hephaestionis adhuc inedito hauserit; cf. Kroll, ***Philologus***, LVII, 4; Engelbrecht, ***Hephästion von Theben***, p. 36. — Πρωταγόρου συναγωγαί una cum libris Hermetis et Petosiridis laudantur in fragmento edito ***Catal. Flor.***, p. 126, 6, et item excerptum ἐκ τῶν συναγωγῶν Πρωταγόρου traditur in cod. Vatic. 1056, saec. XIV, f. 79. Aetas scriptoris incerta est, nisi forte Protagoras hic Nicaeensis idem sit atque Πρωταγόρας ἀστρολόγος, in quem Euphorion (natus 276 a. C.) epicedion composuit teste Laertio Diogene, IX, 56 [F. C. qui cod. Paris. contulit].

εἰ δὲ Καρκίνος, ἐνύδρους καὶ χερσαίους καὶ ὑψηλούς· εἰ δὲ Λέων, προσάντεις καὶ τραχεῖς καὶ ἐρήμους· εἰ δὲ Παρθένος σιτοσπόρους· εἰ δὲ Ζυγός, πεδινούς· εἰ δὲ Σκορπίος, τραχεῖς καὶ ληστρικοὺς καὶ ὑπαμπέλους· εἰ δὲ Τοξότης, τραχεῖς τόπους καὶ ἀμπελῶνας· εἰ δὲ Αἰγόκερως, ὑδρηλὰ χωρία καὶ παραθαλάσσια· εἰ δὲ Ὑδροχόος, παραποταμίους καὶ ὑλώδεις <τόπους>, Ἰχθύες δὲ λιμνώδεις καὶ ἑλώδεις σημαίνουσιν.

Τινὲς δὲ καὶ τὰ κέντρα οὕτως ἐμέρισαν· οὕτως· τὸ μὲν δύνον τῷ φεύγοντι, τὸ <δὲ> μεσουράνημα τῷ δεσπότῃ, τὸν δὲ ὡροσκόπον τοῖς κατακλαπεῖσι, τὸ δὲ ἀντιμεσουράνημα τῷ ἀναπείσαντι. τινὲς δὲ πάλιν καὶ οὕτως ἀπονέμουσι· τὴν μὲν Σελήνην καὶ τὸν ὡροσκόπον τῷ φεύγοντι, τὸν δὲ Ἥλιον καὶ τὸ μεσουράνημα τῷ κυρίῳ· ἐπιμελέστερον δὲ χρὴ προσέχειν τῇ Σελήνῃ· ἐμφαίνει γὰρ πάντα. καὶ πρῶτον <μὲν> τὸ ὑπὲρ γῆν ἡμισφαίριον διοδεύουσα εὔκολον τὴν εὕρεσιν ποιεῖται, τὸ δὲ ὑπόγειον δύσκολον· καταληφθεῖσα δὲ ἐν τῷ ὡροσκόπῳ ἡ Σελήνη ἢ ἐν τῇ ἐπαναφορᾷ αὐτοῦ ἢ ἐν τῷ ιβʹ τόπῳ πρὸς ἀνατολὰς τὴν φυγὴν ἀποφαίνεται, ἐν δὲ τῷ μεσουρανήματι πρὸς ἄρκτον, ἐν δὲ τῷ δύνοντι πρὸς δύσιν, ἐν δὲ τῷ ὑπογείῳ κέντρῳ πρὸς μεσημβρίαν. [D. B. et Æ. M.]

F. 417v. Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως[1].

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς οἱ κακοποιοὶ [sc. ἀστέρες] ἀγαθοποιῶν δύναμιν ἐπισχόντες [f. 418] καλῶν παρεκτικοὶ γίνονται, οἱ δ' ἀγαθοποιοὶ κακωθέντες ἄπρακτοι γίνονται. ἀγαθύνονται δὲ οἱ μὲν κακοποιοὶ ἀστέρες, ὅταν ἐν ἰδίοις οἴκοις ἢ ὑψώμασιν ἢ ὁρίοις ἢ τριγώνοις ὦσι κατὰ αἵρεσιν· κακοῦνται δὲ οἱ ἀγαθοποιοὶ τοῖς τῶν εἰρημένων ἐναντίοις, τοῦτ' ἔστιν ἐν τοῖς ἑαυτῶν ταπεινώμασιν ἢ παρ' αἵρεσιν· πραΰνονται δὲ τῆς κακώσεως οἱ κακοποιοὶ τριγωνίζοντες τὴν Σελήνην ἢ τὸν ὡροσκόπον.

1 καί post ἐνύδρους omis. N. Λέων P, Καρκίνος N. 2 καί post προσάντεις omis. N. ταχεῖς cod. 3 λιστρικούς N. 4 ὑπαμπέλους N, ἔχοντας καὶ ἀμπελῶνας P. τόπους N, ἔχοντας P. 5 Post Ὑδροχόος add. τραχεῖς P. 6 παρα ποτάμους P. ὑλόδους N. τόπους omis. codd. 6-7 Ἰχθύες μὲν λιμν. καὶ ἑλῶδες N, ubi haec verba ante εἰ δὲ Κριός (cf. pag. praec., l. 19) transposita sunt. ἑλωδες N, κηλῶδεις P. 10 καταπλακεῖσι P, κατα γείσι N. 11 πάλιν post καὶ οὕτως P. 13 χρή omis. N. τὴν Σελήνην N. 14 μέν suppl. διὸ διοδεύουσα N. 15 ὑπὸ γῆν P, ὑπόγειον N. δυσκόλως codd., nos δύσκολον. καταλειφθεῖσα N. 16 ταῖς ἐπαναφοραῖς N. ἐν ante τῷ omis. N. 17 ἀποφαίνεται N, ἀπονέμει γεγονέναι P. 18 τῷ δύνοντι N, τῇ δύσει (ἐν omis.) P. 19 Parisinus liber pergit Δηλώσουσι δὲ καὶ τὰ κέντρα τὴν ἔξοδον δι' ἧς ἀναχωροῦσιν πύλης οἱ φεύγοντες etc. per paginas tres. 24-25 κατὰ αἵρεσι cod. 26 παραίρεσι cod.

[1] Prima duo frustula ex Iuliani Laodicensis Ἐπισκέψεως ἀστρονομικῆς primo capite (supra p. 105, v. 3-11 et 29 ss.) hausta sunt. Tertium num ad eundem referendum sit auctorem, incertum manet. [F. C.]

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαθοποιοὶ ἀστέρες Ζεύς, Ἀφροδίτη, Σελήνη· κακοποιοὶ Κρόνος καὶ Ἄρης· ἐπίκοινοι Ἥλιος καὶ Ἑρμῆς. ὁ μὲν Κρόνος ποιεῖ αὐτοκράτορας, ὁ δὲ Ζεὺς κατακριτάς, Ἄρης στρατοπεδάρχας, Ἥλιος ἀτάφους, Ἀφροδίτη ἐνθέους, Ἑρμῆς ἀρχιμύστας.

Διαφορὰ ζῳδίων μερική[1].

Δημόσια Ζυγός, Λέων· ἀγαθὰ Τοξότης, Ἰχθύες· δίκαιον Ζυγός· ἀσελγῆ Κριός, Ταῦρος, Λέων, Σκορπίος, Αἰγόκερως, Ἰχθύες· φθοροποιὰ Σκορπίος, Αἰγόκερως· δόλιον Σκορπίος· μανιώδη Ταῦρος, Λέων, Σκορπίος, Ἰχθύες· σπαστικὰ Καρκίνος, Σκορπίος· ἐπιληπτικὰ Ταῦρος, Λέων, Σκορπίος, Ἰχθύες· ἐκλειπτικὰ Κριός, Ζυγός, Ταῦρος, Σκορπίος· ὀργίλα Λέων, Σκορπίος· πικρὸν Σκορπίος· ἀμφίβια Καρκίνος, Αἰγόκερως· θηριώδη Λέων, Σκορπίος, Ταῦρος, Τοξότης, Αἰγόκερως· κυρτὰ Καρκίνος, Σκορπίος, Αἰγόκερως, Ἰχθύες, Ὑδροχόος· κυρτώδη Αἰγόκερως, Σκορπίος, Ἰχθύες, Καρκίνος· ἄστατον Ἰχθύες· ὀχλικὰ Καρκίνος, Ἰχθύες· μαλακοποιὰ Ταῦρος, Λέων, Σκορπίος, Τοξότης· λεπρώδη Καρκίνος, Σκορπίος, Αἰγόκερως, Ἰχθύες· βροντώδη Κριός, Παρθένος, Σκορπίος· χαλαζῶδες Κριός· ἡμερινὰ Κριός, Σκορπίος, Δίδυμοι, Καρκίνος, Λέων, Παρθένος· νυκτερινὰ Ζυγός, Σκορπίος, Τοξότης, Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύες· χειμερινὰ Αἰγόκερως, Ὑδροχόος, Ἰχθύες· πυρώδη Κριός, Λέων, Σκορπίος, Τοξότης· ἀερώδη Δίδυμοι, Ζυγός, Ὑδροχόος· ὑδατώδη Καρκίνος, Σκορπίος, Ἰχθύες· γεώδη Ταῦρος, Παρθένος, Αἰγόκερως.

[D. B. et Æ. M.]

F. 430v. Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας περὶ δεκανῶν ζῳδίων[2].

Ἰστέον δὲ ὅτι ἓν ἕκαστον ζῴδιον ἔχει δεκανοὺς τρεῖς, καὶ ἕκαστος δεκανὸς δέκα μοίρας κεκλήρωται· ἐν ἑκάστῃ <δὲ> μοίρᾳ ἓν νυχθήμερον ποιεῖ ὁ Ἥλιος ἤτοι κδʹ ὥρας, ἡ δὲ Σελήνη δύο· διέρχεται δὲ ὁ Ἥλιος

4 κατακρίτους cod., ut videtur. 7 δίκαια cod. 9 δόλια cod. 12 πικρά cod. 15 Post signum Scorpii in cod. signum Tauri, quod deletum esse videtur. ἄστατα cod. 27 δέ suppl.

[1] Similes indices cognominum signorum zodiaci invenies apud Ludwich, *Maximi et Ammonis rel.*, p. 105 et in nostro *Catal. Flor.*, p. 164 s.

[2] Haec paene ad verbum consentiunt cum excerpto quod, Teucro Babylonio auctore supposito, ex codice Monacensi 287 edidit Franciscus Boll, *Catal. Flor.*, p. 150, v. 5 ss. Quod excerptum re vera non Teucro tribuendum esse, sed Heliodoro et ex libro nostro Neapolitano apparet et Boll ipse collato codice Oxoniensi posterius animadvertit (*Sphaera*, p. 32, n. 1). — De Heliodoro astronomo, cf. supra, p. 81, n. 1, et de duobus Heliodori libellis, cuius reliquiae supersunt, vide quae in *Catal.*, VI, Kroll ad cod. Vindobon. phil. gr. 179 [= 3] f. 65 adnotavit. [F. C.]

ἕκαστον ζῴδιον δι' ἡμερῶν λ', ἡ δὲ Σελήνη διὰ β', ὅτι τὰς ιβ' μοίρας τὰς ἡλιακὰς μίαν μοίραν σεληνιακὴν εἶπον γίνεσθαι, ὡς προσγειοτέρα οὖσα τάχιον ἀνύει τὸν ἴδιον κύκλον· λέγονται δὲ καὶ πρόσωπα τῶν ζ' πλανήτων οἱ δεκανοὶ τῶν ζῳδίων.

Δεκανῷ α' Κριοῦ ποιεῖ κινδύνους καὶ ἐπιβουλὰς καὶ ῥεύματα· ἐν δὲ τῷ β' πλουσίους καὶ ἐνδόξους ποιεῖ, ὁ δὲ γεννηθεὶς ταχυθάνατος ἔσται· ἐν δὲ τῷ γ' δηλοῖ νόσους <καὶ> θορύβους καὶ ἐν νεότητι κακοπαθείας, ὕστερον δὲ <ὁ γεννηθεὶς> εὐφραντικώτερος ἔσται.

Δεκανῷ α' Ταύρου ποιεῖ τὸν γεννηθέντα ἐκ πράξεώς τινος [f. 431] πλούσιον καὶ ἐπίδοξον· ἐν δὲ <τῷ> β' ποιεῖ τὴν νεότητα μοχθηρὰν καὶ τοὺς κινδύνους ταχέως διεκφεύγοντας· ἐν δὲ τῷ γ' ποιεῖ στρατιώτας, εὐποριστάς, ἐν συστάσεσι βεβαίους, πολυχρονίους καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα ἀποβαλόντας.

Δεκανῷ α' Διδύμων ὁ γήμας οὐκ εὐτυχήσει καὶ οὐκ ἐπιτηδεύσει, καὶ ἐπὶ τέκνοις λυπηθήσεται· ἐν δὲ τῷ β' ἕξει γάμον οὐκ ἐπιτήδειον, εὐφορίαν δὲ στρατιωτῶν σημαίνει· ἐν δὲ τῷ γ' ποιεῖ πλουσίους, ἐνδόξους, ἄρχοντας· οἱ <δὲ> γεννηθέντες ὀξυθάνατοι καὶ βιαιοθάνατοι γενήσονται.

Δεκανῷ α' Καρκίνου ποιεῖ δημοσιοπράκτους· <οἱ γεννηθέντες> [καὶ] ἐπὶ τέκνοις λυπηθήσονται καὶ ἐν νεότητι πολλὰ κάμνοντες, εἰς δὲ τὸ γῆρας εὐτυχήσουσιν· ἐν δὲ τῷ β' δεκανῷ ποιεῖ τοὺς γημαμένους εὐχρηματίστους, καὶ ὠφεληθήσονται ἐξ ἑτέρων πραγμάτων καὶ λυπηθήσονται εἰς γυναῖκας καὶ κληρονομήσουσιν ἀλλότρια· ἐν δὲ τῷ γ' δεκανῷ ὁ γεννώμενος εὔγλωττος ἔσται καὶ ἐν νεότητι κακοπαθήσει, εἰς δὲ τὸ γῆρας εὐφρανθήσεται.

Δεκανῷ α' Λέοντος ἄρχοντας ποιεῖ καὶ πλουσίους· <ὁ γεννηθεὶς> [καὶ] ἐν τῷ τέλει εὐπορήσει καὶ γυναῖκα προθάψει· ἐν δὲ τῷ β' καὶ γ' δεκανῷ φαυλότητα ποιεῖ καὶ μοχθηρίαν ἀποτελεῖ καὶ τὸν ξενιτεύοντα διαφθείρει.

[F. 431v] Δεκανῷ α' Παρθένου κινδύνους ποιεῖ ἐν ὕδασι καὶ οἱ γεννώμενοι ὀρφανοὶ ταχέως γενήσονται· ἐν δὲ τῷ <β'> καὶ γ' εὐτυχεῖς ποιεῖ καὶ ἀπὸ γαμικῆς συναφείας πλουτήσουσι, πλὴν λυπηθήσονται ἐν γονεῦσι καὶ τέκνοις.

Δεκανῷ α' Ζυγοῦ ὁ γεννηθεὶς <ἐν νεότητι> πολλὰ κινδυνεύσει,

1-2 Num leg. ὥστε τὰς ιβ' μοίρας τὰς ἡλιακὰς μίαν μοίραν σεληνιακήν, ὡς εἶπον, γενέσθαι, διότι προσγειοτέρα etc.? 2 εἴπων cod., corr. οὖσαν cod., corr. 3 λέγεται cod., corr. 7 καί suppl. ἐνεότητι cod., corr. 8 ὁ γεννηθείς suppl. et ita passim. 12-13 καὶ τῇ πρώτῃ γυναικὶ ἀποβαλεῖται cod., τὴν πρώτην γυναῖκα ἀποβαλόντας scripsimus. 14 δεκανῶ Διδύμων α' cod., corr. ἐπιτιδεύσει cod. 15 εἰς cod., ἕξει scripsimus. 17 δέ suppl. βιωθάνατοι cod., corr. 18 οἱ γεννηθέντες suppl. et ita passim. 19 καί uncis inclusimus. ἐν cod., ἐπί scripsimus. κάμνοντας cod., corr. 19-20 ἐν δὲ τὸ γῆρας cod., corr. 20 εὐτυχοῦσιν cod. 21 ὠφελοῦνται cod. 23 ὁ γεννόμενος cod. 25 πλουσίους καί cod. (omisso ὁ γεννηθείς). 27 ξενητεύοντα cod. 29-30 οἱ γενόμενοι cod. 30 β' suppl. 31 ἀπογαμικὴν συνάφειαν cod., corr. 32 γονεῖς cod., corr. 33 ἐν νεότητι suppl. Cf. *Catal. Flor.*, p. 150, l. 31.

ὕστερον δὲ κτήσεται προφάσει ὑπογείων ἀπὸ εὑρημάτων· ἐν δὲ τῷ β′ πλουτήσει ἐν τετραπόδοις, γενήσεται δὲ ταχυθάνατος ἢ κακοθάνατος· ἐν δὲ τῷ γ′ νόσους καὶ θορύβους ὑποστήσεται καὶ ἐν νεότητι κακοπαθήσει, ἐν δὲ τῷ γήραϊ εὐφρανθήσεται.

Δεκανῷ α′ Σκορπίου <ὁ γεννηθεὶς> ἐξ ἑρμαϊκῶν ὠφεληθήσεται καὶ κληρονόμος ἀναφανῇ ἐνδόξων πραγμάτων· ἐν δὲ τῷ β′ ἐν τῇ νεότητι μοχθηρίαν ἕξει καὶ κινδύνους ὑποστήσεται ἕως ἐτῶν λζ′· ἐν δὲ τῷ γ′ [ὁ γεννηθεὶς] στρατεύσει πολλὰ καὶ πολυχρονίσει καὶ τὴν πρώτην γυναῖκα ἀπολέσει, ἐν δὲ τῷ τέλει πλουτήσει.

Δεκανῷ α′ Τοξότου ὁ γεννηθεὶς οὐκ ἐπιτήδειος <ἔσται> γυναιξὶν καὶ ἐπὶ τέκνοις λυπηθήσεται· ἐν δὲ τῷ β′ ἄλυπον τὸν βίον ποιήσεται, πλὴν ἐπὶ ξένης τελευτήσει· ἐν δὲ τῷ γ′ πλουσίους ποιεῖ, ἐνδόξους, ἄρχοντας στρατιωτῶν, κληρονόμους γυναικῶν.

Δεκανῷ α′ Αἰγοκέρωτος δημοσιοπράκτους ποιεῖ καὶ [f. 432] τέκνων λύπην ὁρῶντας· <οἱ γεννηθέντες> ἐν νεότητι πολλὰ κινδυνεύσουσιν, ἐν δὲ τῷ γήραϊ εὐτυχήσουσιν· ἐν δὲ τῷ β′ εὐχρηματίστους ποιεῖ καὶ ἐξ ἑτέρων πραγμάτων ὠφελουμένους, ὕστερον δὲ καὶ εἰς γυναῖκας λυπηθήσονται· ἐν δὲ τῷ γ′ <ὁ γεννηθεὶς> γενήσεται ὀξύς, ἐλευθερόγλωττος, πλὴν καὶ <πατρικὰ> χρήματα ἀπολέσει· ὕστερον δὲ ἐξ ἑτέρων εὐφρανθήσεται, πλὴν ἐν νεότητι κακοπαθήσει.

Δεκανῷ α′ Ὑδροχόου <ὁ γεννηθεὶς> ἀγαθὸς γενήσεται καὶ εὐμετάβουλος καὶ γυναιξὶν εὐάρεστος· ἐν δὲ τῷ β′ καὶ γ′ δεκανῷ φαῦλος ἔσται, ἐν τῇ νεότητι μοχθηρός, πραγμάτων φθορεύς, ἔνυγρος ἄγαν.

Δεκανῷ α′ Ἰχθύων <ὁ γεννηθεὶς> πονηρὸς γενήσεται, ἔνυγρος, μικρός, ὀρφανισθεὶς καὶ ὀξυθάνατος· ἐν δὲ τῷ β′ καὶ γ′ ποιεῖ εὐτυχεῖς <καὶ> ἐξ ἑτέρων πραγμάτων πλουτοῦντας καὶ ἐν γάμοις εὐτυχοῦντας καὶ ἐπὶ τέκνοις ἀρσενικοῖς λυπουμένους. [D. B. et Æ. M.]

F. 433v. Περὶ <τῆς> τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτοῦ συμβαινόντων, Ἀντιόχου [1].

Ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴ γίνεται διαφαινούσης εἰκοστῆς τοῦ ἰουλίου μηνός· χρὴ δὲ παρατηρεῖν ἐν ποίῳ οἴκῳ οὔσης τῆς Σελήνης ἡ τούτου γίνεται ἀνατολή.

1 Kroll, loc. cit., l. 32, post ὑπογείων addidit ἤ. Num leg. ἀπὸ ὑπογείων εὑρημάτων? 4 γῆρας cod., corr. 6 ἀναφανεῖ cod., corr. 8 Ante στρατεύσει cod. ὁ γεννηθείς quae uncis inclusimus. πολυχρονήσει cod. 10 ἔσται suppl. 11 ποιεῖ cod., ποιήσεται scripsimus. 12 ἐπὶ ξένοις cod., corr. 16 εὐτυχοῦσι cod. 19 πρίν cod., πλήν scripsimus. Mox πατρικά inseruimus. Cf. *Catal. Flor.*, p. 151, l. 10. 22 γυναικί cod., γυναιξίν scripsimus collato loc. cit., l. 13. ἐστίν cod., ἔσται scripsimus. 26 καί suppl. 28 τῆς suppl. 31 τῆς ☾ ἡνίκα τούτου cod.

---

[1] Idem excerptum paucis verbis mutatis Zoroastro tribuitur in Geoponicis, I, 8 (p. 15, ed. Beckh). Nescio utrum codicis Neapolitani librarius errore nomen Antiochi praemiserit an auctor Geoponicorum Zoroastri, an Antiochus ex colle-

Ἐν Λέοντι οὔσης τῆς Σελήνης, ἐὰν ἀνατολὴ γένηται τοῦ Κυνός, σίτου φορὰ πολλὴ καὶ ἐλαίου καὶ οἴνου ἔσται καὶ τῶν ἄλλων πάντων εὐωνία· θόρυβος δὲ καὶ ἀπαλία τοῦ ἀέρος καὶ ἐπιδρομὴ ἐθνῶν· ἔτι σεισμοὶ καὶ κλύδωνες ἔσονται.

Ἐν Παρθένῳ οὔσης τῆς Σελήνης πολυομβρίαι, εὐφρασίαι καὶ τικτουσῶν φθορά, σωμάτων καὶ τετραπόδων εὐωνία.

Ἐν Ζυγῷ οὔσης αὐτῆς μεγιστάνων ταραχαὶ καὶ τετραπόδων ὄνησις καὶ θόρυβος ἐν τοῖς ὄχλοις, ἐλαίου καὶ σίτου φθορά, οἴνου δὲ εὐφορία.

Ἐν Σκορπίῳ οὔσης τῆς Σελήνης πτηνῶν καὶ μελισσῶν φθορὰ καὶ λοιμικὴ κατάστασις.

Ἐν Τοξότῃ οὔσης αὐτῆς πολυομβρία ἔσται καὶ σίτου εὐθηνία καὶ εὐφροσύνη ἐν τοῖς ἀνθρώποις, θρεμμάτων φθορά, τῶν δὲ πτηνῶν εὐφορία.

Ἐν Αἰγοκέρωτι οὔσης τῆς Σελήνης στρατοπέδων κίνησις γενήσεται καὶ πολυομβρία, σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου πολλὴ εὐφορία καὶ πάντων εὐωνία ἔσται.

[F. 434] Ἐν Ὑδροχόῳ οὔσης τῆς Σελήνης σίτου φθορὰ καὶ ἀκρίδος ἔφοδος καὶ σπάνησις ὄμβρων καὶ λοιμοί.

Ἐν Ἰχθύσιν οὔσης αὐτῆς πολυομβρία ἔσται, πτηνῶν φθορά, σίτου καὶ οἴνου εὐφορία καὶ νόσοι ἐν τοῖς ἀνθρώποις.

Ἐν Κριῷ οὔσης αὐτῆς τῶν ζῴων ἔσται φθορά, πολυομβρία, σίτου ἐλαχίστη φορά, ἐλαίου εὐφορία.

Ἐν Ταύρῳ οὔσης αὐτῆς πολυομβρία καὶ χάλαζα, ἐρυσίβη καὶ τιμωρίαι πολλαί.

Ἐν Διδύμοις οὔσης αὐτῆς σίτου καὶ οἴνου πολλὴ φορὰ καὶ παντὸς καρποῦ καὶ ἀνθρώπων φθορὰ καὶ στρατοπέδων κίνησις.

Ἐν Καρκίνῳ οὔσης αὐτῆς ξηρασία γενήσεται καὶ λοιμοί.

[D. B. et Æ. M.]

2 πολύ cod., corr. 3 ἀπολία cod., ex Geop. corr. 8 φορά cod., φθορά Geop. 11 εὐθυνία cod. 15 πολύ cod., πολλή scripsimus. 25 πολύ cod.

Petri philosophi epistula.

Petrus philosophus, cuius ἔκθεσις περὶ ἀστρονομίας in codice Neapolitano ff. 446 ss. servatur, idem esse videtur atque " Petrus diaconus et philosophus " cui excerptum de cyclo et indictione et tractatus de sideribus in codicibus Parisinis 929 (f. 97) et 3085 tribuuntur. De hoc astronomo alioquin nil comperimus (cf. Fabricius-

ctaneis, quae sub nomine Zoroastri prophetae circumferebantur, haec in usum suum converterit. Caput anonymum eiusdem argumenti traditur in cod. Flor. 12, saec. X, f. 123, et in cod. Mutin. 11, f. 74v. Certe divinationis methodo, quae hic adhibetur, iam antiquos Graecos usos esse comperimus ex Cicerone (cf. ad Apomasarem, p. 124, n. 2). — De Antiocho Atheniensi, quo Hephaestio Thebanus fonte saec. V ineunte usus est (Engelbrecht, p. 36) et quem antea Porphyrius laudaverat, vide quae congessit Boll, *Sphaera*, p. 54 ss. [F. C.]

Harles, ***Bibl.***, XI, 334, qui eum perperam cum Petro diacono iuris canonici perito confudit). Attamen ex hac epistula apparet eum medio saeculo XII floruisse, nam patriarcha, cui scripsit, est Lucas Chrysoberges, qui annis 1156-1169 ecclesiae Constantinopolitanae praefuit. Eo autem tempore quaestionem, utrum astrologia verax sit an fallax, agitatam fuisse ex alia epistula vidimus imperatoris Manuelis Comneni (1143-1180 p. C.), quae in codd. Venet. 5, f. 312, et Angel. 29, f. 1, traditur. Quam nos propediem in catalogo Romano edituros esse speramus. [F. C.]

F. 443v. Ἐπιστολὴ Πέτρου φιλοσόφου εἰς τὸν πατριάρχην κῦρ Λουκᾶν.

Ὀλλύσθω, θεοτίμητέ μου δέσποτα, ἀστρολογία πᾶσα Ἑλληνική, ἵνα δή σοι τῶν σῶν πρωτογεννημάτων ἐφ᾽ ἑστίας εὐθὺς ἀπάρξωμαι· φθειρέσθωσαν οὖν ἡμῖν Κύνες ἀστράπτοντες καὶ Ταῦροι ὑβρίζοντες καὶ <Παρθένος> ἀφιεῖσα φωνὴν καὶ ὁ τῆς ἀδικίας Ζυγός· συμφθειρέσθω τούτοις καὶ τὰ πρῶτα τῆς ἀπάτης μυθεύματα, ἀφ᾽ ὧν ἐδραματουργήθη ἡ ζωηφόρος πλάσις ἐν οὐρανῷ. τὸ μὲν τρέπεσθαι τὸν ἀέρα ταῖς τῶν ἄστρων ἐπιτολαῖς τε καὶ ἀνατολαῖς οὐ πάνυ τι ἀπιστῶ τοῖς περὶ τούτου φιλοσοφήμασιν· ἔχω γὰρ καὶ τὴν αἴσθησιν πολλαχοῦ τῶν γινομένων ἐπιμαρτυροῦσαν τοῖς πράγμασι· Καρκίνους δὲ καὶ Λέοντας ἐξεπίτηδες καὶ προηγουμένως ἐν οὐρανῷ συμπεπλάσθαι παρὰ τῆς τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων χειρὸς μήποτε ἐκσταίην φρενῶν ὥστε καὶ ἀκροθιγῶς τοῖς ὠσὶ παραδέξασθαι, ποιεῖν δὲ τὰ ἄστρα ἐν τῇ καθ᾽ ἡμᾶς οὐσίᾳ το[f. 444]σοῦτον δέχομαι, ὥστε μεταλλοιοῦν ταῦτα τὸν ἀέρα ταῖς ἰδίαις κράσεσι καὶ ποιότησι, καὶ διὰ τοῦτο ψύχειν ἢ θερμαίνειν ἡμᾶς, ἧττον ἢ μᾶλλον ἑκάτερον. ἔνθεν τοι καὶ ὁ λαμπρὸς οὗτος ἀστὴρ ὁ παρ᾽ Ἕλλησι μὲν Κύων ὀνομαζόμενος, Μαζουζὼθ δὲ παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καλούμενος, ὥς τινες τῶν τὴν γλῶτταν μεταβαλλόντων διηρμηνεύκασιν, εἷς τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων ἐστὶν ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ λεγομένου Κυνὸς προφαινόμενος· οὐ γὰρ ἡ σύμπασα πλάσις ἐστὶ τοῦ Κυνός, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ σύμπαν κατερρήθη. καὶ οὗτος γοῦν ὁ ἀστὴρ φλογωδέστατος, εἰ καί τις ἄλλος τῶν κατ᾽ οὐρανὸν ἀστέρων ἐστί, καὶ τὸν μὲν ἄλλον χρόνον, καθ᾽ ὃν οὐ συνοδεύει τῷ Ἡλίῳ, πόρρω τῶν ἐκείνου ἀκτίνων φερόμενος· ὅταν δὲ ὁ Ἥλιος τὸν θερινὸν ἀναβαίνων κύκλον ἢ ἐκεῖθεν ἠρέμα καὶ βραχὺ κατιὼν ἐπιψαύσοι τῆς τούτου θεώσεως — εἴποιμι δὲ κινήσεως, — οἱονεὶ ὑπερεξάπτει τοῦτον τῷ οἰκείῳ πυρὶ καὶ διακαέστερον ἀπεργάζεται.

Γίνεται δὲ ἡ ἐπιτολὴ τοῦ Κυνὸς ἀπὸ τῆς ια´ τοῦ ἰουλίου μηνός,

6 καὶ νᾶς cod., καὶ Παρθένος scripsimus. Cf. Ludwich, ***Maximi et Ammonis rel.***, p. 107, 2. 11 τε cod., δέ scripsimus. 14 τῇ cod., correctum ex τοῖς. 15 μεταλλιοῦντα ταῦτα cod., μεταλλιοῦν scripsimus. 18 Ἕλησι cod. 22 κατηρήθη cod., κατερρήθη scripsimus. 27 οἷον cod., οἱονεί scripsimus. 29 ια´] Exspectes ιθ´ vel κ´; cf. supra, p. 154, l. 30 et p. 124, n. 1. Cf. tamen Theophilum ap. Dietz, ***Scholia in Hippocr. et Galen.***, 1834, II, p. 385-6 [Schöne].

ὁπηνίκα πυρωδέστερος μὲν ἑαυτοῦ ὁ ἀὴρ γίνεται, ὑπερζεῖ δὲ τὰ ἡμέτερα σώματα καὶ αἱ τούτων δυνάμεις τῷ πολλῷ τοῦ ἀστέρος πυρὶ ἐξασθενοῦσι τε καὶ καταβέβληνται. ταύτῃ τοι καὶ Ἱπποκράτης τὰς ὑπὸ Κύνα καὶ [f. 444v] πρὸ Κυνὸς θεραπείας φαρμακείας ἐργώδεις διαγνοὺς οὕτως ὠνόμασεν· ὑπὸ Κύνα γάρ φησι καὶ πρὸ Κυνὸς ἐργώδεες αἱ φαρμακεῖαι· διχῇ δὲ διεῖλε τὴν ὅλην τοῦ Κυνὸς δύναμιν εἴς τε τὴν ὑπὸ τὸν Ἥλιον κρύψιν καὶ τὴν μετὰ ταῦτα ἐπιτολήν· καὶ ὑπὸ Κύνα μὲν εἰρήκει τὴν ἐπιτολὴν τοῦ Κυνός, πρὸ Κυνὸς δὲ τὴν προηγουμένην κρύψιν αὐτοῦ πρὸ τῆς ἐπιτολῆς· οὔκουν οἱ Ἀσκληπιάδαι καθαίρουσιν οὔτε πρὸ τῆς ἐπιτολῆς οὔτε μετὰ τὴν ἐπιτολὴν εὐθύς, ἀλλὰ δέκα μὲν πρὸ τῆς ἐπιτολῆς ἡμέρας, ὥστε μὴ καθαίρειν τὰ σώματα ἀφωρίσαντο, δέκα δὲ μετὰ <τὴν> ἐπιτολήν. τὸ γοῦν ἐντεῦθεν κατάρχονται τῶν καθάρσεων· ἠσθένηκε γὰρ τηνικαῦτα ὁ Κύων τοῦ Ἡλίου διαζυγείς, καὶ αὐτίκα ὅτε ὁ ἀὴρ ἐπὶ τὸ ἐγκρατέστερον μεταβέβληται καὶ τὰ ἡμέτερα σώματα εὖ ἐθάλφθη τε καὶ ἐρρώσθη· εἰ γὰρ αἱ τῶν ἀστέρων ἐπισημασίαι τήν τε τοῦ ἀέρος κρᾶσιν μεταποιοῦσι καὶ τὴν θάλασσαν ἀθρόως κυμαίνουσιν, πῶς οὐχὶ καὶ τοῖς ἡμετέροις σώμασι ζάλην τινὰ καὶ ταραχὴν ἐμποιοῦσιν; εἰ γὰρ ταῖς ὁλότησι τῶν στοιχείων ἐπισημαίνονταί τι τῆς οἰκείας δυνάμεως, πῶς οὐχὶ καὶ τὰ μέρη τούτων καινοτομήσουσιν; οὔτε οὖν εὐθὺς δυομένου τοῦ ἀστέρος ὑπὸ τὸν Ἥλιον ἐφεκτέον [f. 445] ἡμῖν τῶν καθάρσεων οὔτε μετὰ τὰς πολλὰς τῆς ἐπιτολῆς ἡμέρας, ἀλλ᾽ ἐπειδὴ πεντεκαίδεκα ἡμέρας κέκρυπται ἑῴαν δύσιν ποιούμενος ἄχρι πρώτης ἐπιτολῆς. τὰς μὲν πρώτας πέντε ἡμέρας οὐ πάνυ τι παραφυλακτέον τὴν κάθαρσιν, ἀλλὰ τὰς δέκα τὰς ἐσύστερον· οὐ γὰρ ὑποδὺς εὐθὺς ἀπολαύει τῆς τοῦ Ἡλίου θερμότητος, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ προιών. ἐπεὶ δὲ καὶ ἔξω τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων γενόμενος μετὰ τὰς πεντεκαίδεκα ἡμέρας τῆς ἐπικρύψεως ἔτι γειτονῶν τῷ φωστῆρι ἀπολαύει τοῦ ἐκεῖθε φωτὸς δέκα ἡμέρας, αὖθις ἐκ τοῦ γειτονήματος τῷ ἀστέρι οἱ περὶ τὸν Ἱπποκράτην ἐμέτρησαν <τὰς> δύσεις. εἴκοσι γοῦν ὅλαις ἡμέραις ἀφεκτέον ἡμῖν τῶν καθάρσεων, ἤτοι ἀπὸ τῆς ια′ τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἄχρι τῆς τριακάδος αὐτοῦ, μικρόν τι πλέον ἢ ἔλασσον, καὶ μήτε ὑπὸ Κύνα, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτέλλοντος τοῦ Κυνός, μήτε πρὸ Κυνός, ὅπερ ἐστὶ δύνοντος, ποιητέον τὰς καθάρσεις ἡμῖν, ἵνα μὴ τὴν ξηρότητα τῶν σωμάτων ἡμῶν τῇ προσθήκῃ τῆς καύσεως ἐπιτείνωμεν, ἵνα μὴ καταβεβλημένας ὑπὸ τοῦ καιροῦ τὰς φυσικὰς ἡμῶν δυνάμεις ἀσθενεστέρας τῷ καθαρσίῳ ποιήσωμεν, ἵνα μὴ τὴν διαφόρησιν [f. 445v] τῶν σωμάτων ἡμῶν ἐπαυξήσωμεν καὶ ἐξεπίτηδες τοῖς ἡμετέροις ἐπηρεάσωμεν σώμασι. ταῦτα δὲ παραφυλακτέον ἡμῖν, μή τινος ὀξέος

1 πυροδέστερος cod. ὑπερζῇ cod. 5 ὀνόμασεν cod., corr. Cf. Hippocr. Aphor. in opp., ed. Kühn, III, 727 = IV, 502, Littré. 5-6 ἐργώδεις cod., corr. 12 τὴν suppl. 14 τῷ ἐγκρατώτερον μεταβέβληνται cod. 15 ἐφθάλθη cod., εὖ ἐθάλφθη scripsimus. 16 κράσιν cod., acc. vulgari, ut alibi. 17 πῶς post καί cod., sed deletum eadem m. 26 ἐπί cod., ἐπεί scripsimus. 29 τάς suppl.

νοσήματος καταναγκάζοντος· εἰ γὰρ κυνάγχη τις ἢ πλευρῖτις κἀν ταῖς ἐπειρημέναις ἡμέραις ἐπεισφρήσῃ τοῖς σώμασι, χρώμεθα ταῖς καθάρσεσιν.

Οὕτως ἐγώ, θεοτίμητε δέσποτά μου, παντὸς ἐπαΐω μαθήματος ἀπὸ μὲν τῶν ὑψηλοτέρων ἐπιστημῶν, ὥσπερ ἐξ ἀρχῶν κρειττόνων, τὰς ὑποκειμένας ἐξαριθμούμενος, πολλάκις δὲ καὶ ἀπὸ τούτων, ὡς ἐν ταῖς γεωμετρίαις ποιεῖν εἰώθασιν, ἐπὶ τὰ πρῶτα τῶν θεωρημάτων ἀναπεμπόμενος. ἔνιοι γοῦν τῶν περὶ τὴν νομικὴν ὥσπερ θηρία μοι ἐξαγριαίνουσιν, ἐπειδάν τι καὶ περὶ ταύτης ὑψηλογήσωμαι, οὐ νὴ τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τὴν ὀφρὺν κατ' αὐτῶν αἴρων, ὡς πλείω περὶ τὰ κρείττω πραγματευσάμενος, ἀλλ' ἐπειδὴ τῶν νομικῶν τὰ μὲν ψιλὴν ἔχει τὴν παραφορὰν καὶ οὐ πάνυ τι τῆς φιλοσοφίας ἀντιποιεῖται, τὰ δὲ βραχύ τι ἀνερπύζει καὶ βούλεται πρόσω τοῦ ὅρους ἐπαναβαίνειν, τὰ μὲν πολλὰ γυμνῷ χρῶμαι τῷ νόμῳ καὶ οὐ πλέον τι περιεργάζομαι, ὅπου δὲ τομή τις ἐστι πράγματος καὶ διαίρεσις τεχνικὴ ἢ καὶ ἀναφορά τις τῶν τετμη[f. 446]μένων, ἐνταῦθά τι καὶ τῆς σεμνοτέρας ἐπιστήμης παρενείρειν ἀποθαρρῶ. καὶ εἰ μέν τις ἐπὶ τούτοις φιλόσοφος ἀπαντήσοι ἡμῖν ἀκοή, ἄγαται καὶ τέθηπε τὴν ἐπιβολὴν καὶ μικροῦ δεῖν τοῦτο τὸ γένος καταφιλοσοφοῦσιν ἡμῖν καὶ στέρνα καὶ μέτωπα, οἱ δὲ τῆς ἐναντίας μερίδος μονονουχὶ τοῖς ἑαυτῶν συμφθείρονται πάθεσιν· ἃ οὐκ ἴσασιν ἢ ὧν οὐκ ἐφίκοιντο, ταῦτα οὐδ' ἐν οὐσίας τίθενται μέρει, ἀλλ' οὗ μὲν ἀπρὶξ λάβοιντο, τούτου δὴ κάρτα ἔχονται ἢ ἀντέχονται, γενναῖον δὲ νοῦν καὶ φιλοσόφους ἀρχὰς οὔτ' ἴσασιν οὔτ' ἀποδέχονται. πρὸς γοῦν τὰς τῶν πολλῶν ἀκοάς, ὄμνυμι τὴν ἱεράν σου ψυχήν, τὴν ἐμὴν μετερρύθμισα γλῶσσαν ἢ πλέον εἰπεῖν παρερρύθμισα, καὶ μὴ θαυμάσῃς, εἴ σοι βραχύ τι τῆς ἐμῆς ἀνεπέτασα εὐγλωττίας· παρὰ γὰρ τῷ μεγάλῳ δεσπότῃ μου καὶ σοφῷ καὶ τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα καὶ τὴν ἐμὴν πάλαι γλῶτταν ἠγαπηκότι καὶ ἐπαινέσαντι τῶν ἐμῶν ἀπήχησα παιδικῶν.

[D. B. et Æ. M.]

F. 518v. Prognostica ex signis zodiaci[1].

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Κριοῦ ἔσται εὐειδής, καλοθεώρητος, ἀναφάλαντος, πλατυπρόσωπος τῇ ὄψει καὶ τῇ ἡλικίᾳ

1 καταναγγάζοντος cod. πλευρίτις cod. 7-8 ἀναπεμπόμενοι cod. 9 ὑψηλογήσομαι cod. 13 ἀνερυπίζει cod., ἀνερπύζει scripsimus. 14 τὸ μή cod., τομή scripsimus. 16-17 παρενείρρειν ἀποθαρῶ cod., corr. 17 καὶ ἡ cod., εἰ corr. 23 πρό cod., πρός scripsimus. 25 μετερίθμησα cod. παρερύθμισα cod. 31 εὐειδείς cod. 32 ἀναφάλανδρος cod. et sic inferius. Num scribendum ἀναφάλανθος? ὄψῃ cod. passim, forma vulgari; scripsimus ubique ὄψει.

[1] Scriptio alia eiusdem generis sed breviore forma exstat, ut indicavimus, in cod. Bonon. 18, f. 314v sqq. Ex sermone apparet hanc, quam edimus, recentioris aevi esse, et verba quibus in codice introducitur (v. supra p. 63) significare videntur eam saeculo XV ab ipso librario congestam vel certe retractatam esse. Attamen

μέσος, εὔμορφος, χαροπός, δασύφριδος καὶ αὐστηροπρόσωπος· τῇ γνώμῃ πραῦς <καὶ> ἀληθινὸς ὑπάρχει· κυβερνῶν τὸν βίον πλούτου καὶ δόξης καὶ ἀξίας ἐπιτεύξεται, καὶ ὅλως ἔσται χαροπός, [καὶ] φρόνιμος, φιλόξενος, ἐλεήμων, φιλοπαθής· ἀπότολμος στρατιώτης καὶ κρυοπόνηρος· ἀπὸ γονικῆς ὑποστάσεως λύπην δέξηται· ὑπὲρ φίλου θήσει τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ εὐχαριστηθῇ· διὰ νέων κάλλος οἱ γονεῖς αὐτοῦ λύπην <ἕξουσι· ζημία> ἔλθῃ αὐτῷ διὰ χήρας γυναικὸς καὶ σχήματος ζητήσεως· ἀπὸ ἵππου <κίνδυνον> λάβῃ καὶ ἀπὸ ὕψους πέσει καὶ εἰς ὕδωρ· <διὰ> γυναῖκαν λοιδωρηθήσεται· ἀπὸ κεφαλῆς ἀ[f. 519]σθενήσει καὶ οὐ κινδυνεύσει· εἰς διγαμίαν ἀπέλθῃ· ἀσθενήσει δὲ ἐτῶν ιε′, κβ′, λε′ ἕως ἐτῶν μ′· ταῦτα διελθὼν ζήσει ἔτη πζ′ καὶ ἀπὸ κοιλιακῶν ἀποθάνῃ· ἀπὸ ἐκβράσεως ἀσθενήσει· ἐλαίαν ἕξει ἐν τῇ ὄψει ἢ ἐν τόπῳ κρυπτῷ ἢ ἐν τῷ στήθει, καὶ ὅταν ἀσθενήσει, λαβὼν τοῦ κριοῦ τὸ κέρατον καὶ τρίχαν ἀπὸ τοῦ μετώπου αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ καῦσε μετὰ ἐλαίου καὶ ἄλειφε· λειτούργει δὲ καὶ τὸν ἅγιον Στέφανον τὸν πρωτομάρτυραν καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Κριοῦ ἔσται εὐθαλὴς τὸ πρόσωπον, ὑπόκυφος, εὐπρεπής, ἀργόμογος· ὅταν μανιᾷ, κλαίει· φυλασσέσθω ἑαυτὴν ἀπὸ μάχης καὶ ἀντιλογίας ... λάβῃ ἄνδραν καὶ εὐτυχήσει, καὶ μετὰ ἑτέρου ἀνδρὸς καταντήσει, καὶ ἀπὸ γυναικὸς ζηλευθήσεται· κεφαλὴν πολλὰ πονέσει καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ βραχίονας, καὶ ὕστερα ὑγιαίνει· καὶ ὑπὸ ἄλλου πλανηθῇ καὶ εἰς ἀπώλειαν ἔλθῃ ἀπὸ

1 χαροποιος cod. ut infra, corr. Kroll. δάσοφρυς coni. Kroll. αὐθιροπρόσωπος cod. καί suppl. 2 πραεῖς cod. 3 ὅλος cod. καί uncis inclusimus. 5 γωνικῆς cod. 6 εὐχαριστιθῇ cod. κάλος cod. 7 ἕξουσι et ζημία suppl. ἔλθει cod., et sic ubique. 8 κίνδυνον suppl. βλάβῃ (sine κίνδυνον) coni. Kroll; cf. p. 161, 3, 20. 9 ὕδρον cod. διά suppl. 10 δι' ἐτῶν cod. 11 ταῦτας cod. 12 ἀσθενεῖ cod., ut etiam inferius passim; scripsimus ἀσθενήσει. ἔχει cod., nos ἕξει. 13 ἢ] καί cod. 14 ἀπὸ τὴν οὐράν cod. 15 ἀλείφου cod. λειτουρ^{Y} cod., quod tum λειτούργει, tum λειτουργεῖ legendum videtur; nos ubique λειτούργει scripsimus. 16 ἴασαι] Cod. his locis tum ἴασαι tum ἴαται exhibet; ἴασαι ubique scripsimus. 17 εὐθαλεῖς cod. 18 ἀργόμογγος cod. Num ἀργολόγος legendum? ἀργόμοχθος coni. Kroll. μανεῖ et κλέει cod. 19 φυλασέσθω cod., et ita fere ubique. ἀπὸ μάχην cod. Post ἀντιλογίας, ubi lacunam notavimus in cod., ταχεί<ας?> αὐτῆς βεβαμ$^{α'}$. 20-21 ζηλωθήσεται? 22 Num leg. ἄλλης pro ἄλλου?

---

in cod. Vindob. theol. gr. 244 [nostro 14], s. XV, idem tractatus invenitur. — Christianos sanctos, qui in fine cuiusque paragraphi nominantur, ideo invocari nos monuit Franciscus Boll, quia eos stellis quibusdam praesidere credebant Byzantini; quod ex excerpto in *Catal. Veneti* p. 214 edito manifestum fit. Veterum deorum locum illi sancti obtinere videntur (cf. infra p. 165, 14), etsi paulo aliter sentiat scriptor anonymus de Mardaitis, cuius opusculum excerpto supra memorato in codice Veneto 5 (f. 420) iungitur. Εὐσεβέστεροι γάρ, inquit, χάριν σεβάσματος τὰς τῶν ἀστέρων τροπὰς ἁγίων ὀνόμασι Χριστιανοὶ προσανέθεντο, Ἑλλήνων ταύτας πρότερον εἰς ζῷά τινα, κριοὺς καὶ ταύρους καὶ καρκίνους κακῶς ἐπικαλεσάντων (cf. Morelli, *D. Marci Bibliotheca,* 1802, p. 218). [F. C.]

λόγου καὶ αὐτὴ νικήσει· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, ἐπὶ τοῦ προσώπου καὶ ἐν κρυπτῷ τόπῳ· ἀρρωστίας ἕξει [ἀπὸ] ἐτῶν γ' [καὶ] ζ' [καὶ] κζ' καὶ μγ'· ταύτας διελθοῦσα ζήσει ἔτη ος'· ὅταν ἀσθενήσει, ἃς λειτούργει τὴν ἁγίαν Θέκλαν καὶ ἴασαι.

[F. 519v] Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Ταύρου ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθῇ ἐγεννήθη· ἐτῶν γ' ἀσθενήσει, ἐὰν δὲ ἔλθῃ τὰ δ', μακρόβιος γίνεται· ἔσται δὲ τῇ θεωρίᾳ ξανθός, μεγαλοπρόσωπος, ἀναφάλαντος, πραῢς τῇ ὄψει, μεσαῖος τῇ ἡλικίᾳ, εἰς γυναῖκας συρόμενος, τῇ δὲ καρδίᾳ ἀψύς, φρόνιμος καὶ λογικός· τὸ βάδισμα αὐτοῦ ταπεινόν· ἀναίσχυντος εἰς πορνείαν, ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν ἀγαπώμενος καὶ μετὰ ἀλλοτρίας περιπατήσει καὶ εὐχὴν μητρὸς κληρονομήσει· ἀγαπηθήσεται ὑπὸ παρθένου κόρης καὶ εἰς γυναῖκα ὕπανδρον καταπλακῇ· διὰ τέκνον λυπηθῇ καὶ μεγάλως τιμηθῇ καὶ τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ ὠφελήσει· ἀπὸ γειτόνων καὶ ἰδίων λοιδωρηθήσεται καὶ ἀπὸ θεοῦ βοήθειαν ἕξει· ὁ βίος αὐτοῦ ὁμαλός· ἀπὸ κακῶν ἀνθρώπων δίκας ὑποστῇ <καὶ> πραγματείας· ἐὰν πολεμήσῃ, εὐτυχήσει, καὶ ἐὰν μάθῃ γράμματα, μεγάλως προκόψει, καὶ μοναχικὸν σχῆμα ζητήσει· ἀσθενήσει καὶ οὐ τελευτήσει· νεφρὰ πονέσει· ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν μετασταθῇ· πονέσει δὲ σπλῆναν καὶ πόδας· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ ἐν κρυπτῷ· αἱ ἀρρωστίαι αὐτοῦ ἐτῶν γ', ζ', [καὶ] ιδ' καὶ μ'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη οθ', τελευτήσει δὲ ἀπὸ <νόσου> κοιλίας· [f. 520] βοϊκὸν κρέας μὴ ἐσθιέτω ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ· ἀπὸ γυναικὸς φάρμακον δέξηται καὶ οὐ μὴ ἀδικηθῇ, καὶ ζημίαν ἄδικον δώσει· λειτούργει δὲ τὸν Ἀρχιστράτηγον, καὶ οὐ κινδυνεύσει.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ <Ταύρου> ἕξει πόνον τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὀδόντων [διαβάσει]· ἔσται δὲ ἄοκνος, φρόνιμος, καλοπρόσωπος, ῥοδίνη, εὔμορφος, καταβλέπουσα τὴν ἑαυτῆς ψυχήν· ἐτῶν γ' ἀσθενήσει· φορεῖ δὲ καὶ φυλακτήριον λόγους θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἀδικηθῇ· γεννηθῇ δὲ θεοσεβής· ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δι' αὐτὴν εὐτυχήσει· παιδία δὲ ποιήσει καὶ εἰς αὐτὰ λύπην δέξηται· φυλασσέσθω ἑαυτὴν ἀπὸ τοῦ ὕδατος· ἔσται χρήσιμος <καὶ> οἰκονομική· αὐτὴ ἐκ τῶν ἰδίων ζητηθῇ· χολικὴ πολλὰ γενήσεται καὶ πάλιν γοργὸν στρεφομένη· ἐλαίαν ἕξει εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς κρυπτὰ μέλη εἴτε εἰς γόνατα· ἀπὸ πάντων ἀγαπω-

1 Num leg. αὐτήν pro αὐτή? 1-2 ἐπὶ τὴν κεφαλήν et ἐ. τὸ πρόσωπον cod. 3 διελθὼν scriba cod., qui ubique in hoc verborum nexu participium masculinum adhibet pro feminino, fort. usum linguae vulgarem secutus; cf. Dieterich, *Untersuch. z. Gesch. d. griech. Sprache*, p. 207 sqq. 4 Θέκλαν, cf. *Catal. Venet.*, p. 214, 7. 6 τϛ' δϛ' cod. 8 πραεῖς cod. μεσέως cod. συρόμερος cod. 9 ἀψής cod. 10 πορνίαν cod. ἀλλοτρίαν cod. 11 εὐνήν coni. Kroll. 13 Num τὴν οἰκίαν αὐτοῦ leg.? ἀπὸ γείτονα cod. 14 ἔχει cod., ἕξει scripsimus. ὁμαλῶς cod. 15 καί suppl. πραγματίας cod. 17 πονέσουν cod., πονέσει scripsimus. 19 ἀρρωστεῖαι cod. 20 καί uncis inclusimus; mox νόσου suppl. 21 κοιλίαν cod. ἀσθενία cod. 25 διαβάσει uncis inclusimus 26 ῥοδινῆ cod. καταβλέπουσαν cod. 28 ἀδικηθεῖ cod. 30 καί suppl. οἰκονομικῆ cod. ζητηθεῖ cod. 31 χολιακή cod. γεννήσεται cod. ἔχουσα cod., ἕξει scripsimus. 32 ἀγαπημένη cod.

μένη· ἔρχουνται εἰς αὐτὴν ἡμέραι καλαὶ καὶ ἡμέραι πονηραί· κυριακῇ ἡμέρᾳ κρέας χοίρεον μὴ ἐσθιέτω· ἀπὸ πνεύματος πονηροῦ πολεμηθῇ καὶ οὐ μὴ βλαβῇ· ἅπτε κανδήλαν εἰς τὸν ἅγιον Θεόδωρον, καὶ ὅταν ἀρρωστήσει, λάμβανε δάφνης φύλλα καὶ σμύρναν καὶ ἅγιον ἔλαιον ἀπὸ κανδήλας τῶν ἁγίων Ἀναργύρων, [f. 520v] σμύγε αὐτὰ καὶ ἄλειφε· λειτούργει δὲ τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τῶν Διδύμων ἔσται ἕως ἐτῶν θ′ ἐπίνοσος· εἰ δὲ ἔλθῃ τὰ ιβ′ [ἔτη], μακρόβιος γενήσεται· ἔνι δὲ ἀνὴρ καλὸς καὶ εὐειδής, μελίχροος, στρογγυλοπρόσωπος, μακρόφθαλμος, καλοθεώρητος, μικρός, φουμιστής, πάντας ἐναθετῶν, παιγνιώδης καὶ ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν ἀγαπώμενος, ἔχων συνάντημα καλὸν καὶ ἐπιχείρημα ἀγαθόν· εἰς ὁδὸν καλὰ πράξει· ἰδίους καὶ φίλους τιμήσει· τὸν γονικὸν οἶκον ἐκφύγῃ· ἔσται δὲ φιλαγαπητικός· μεγάλων πραγμάτων κύριος γενήσεται· ἔσται πολύμοχθος· πτωχείαν οὐ μὴ ἴδῃ· τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ πατάξει· ἔσται δὲ ὀξὺς καὶ θυμώδης, τὸ ἴδιον θέλημα διακρατῶν, μὴ ἀνεχόμενος κελευσθῆναι ὑπό τινος· πατρικὴν οἰκίαν οὐ κληρονομήσει καὶ ἀπὸ κόπου αὐτοῦ κτήσεται βίον· γυναῖκα ἀγαπήσει μελιχρὰν καὶ ἑτέραν λάβῃ καλήν· θάψει αὐτὴν καὶ εἰς ἑτέραν ἐμπέσει· διὰ τόκον λυπηθῇ· ὑπὸ ὕδατος φόβον διαβάσει· ἀπὸ ὕψους καὶ ἀπὸ ξίφους βλαβῇ· ἀπὸ τετραπόδου πληγὴν ἕξει· νεφρὰ πονέσει [f. 521] καὶ τὸ οὖς καὶ τὸ κράνιον· ταῦτα διελθὼν ζήσει ἔτη πθ′, καὶ καλοῦ θανάτου τελευτήσει· σημεῖον ἕξει ἐν τῇ ὄψει, ἐν τῷ στήθει καὶ ἐν τῇ χειρί· κοιλίαν πονέσει· ὅταν ἀρρωστήσει, ἂς λάβῃ κριθάλευρον καὶ θυμίαμα καὶ λίβανον σὺν ἐλαίῳ καὶ ἂς ἀλείφεται· λειτούργει δὲ καὶ τὸν μέγαν Γεώργιον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τῶν <Διδύμων> ἔσται ἱερακόφθαλμος, ἐπίνοσος <ἕως> ἐτῶν ε′, ἐπιζύγιος· εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς πονέσει πολλά· ἔσται δὲ ἄνδρα ἀγαποῦσα πολλὰ καὶ τοὺς ἰδίους· λαγωοῦ κρέας μὴ ἐσθιέτω· βίον γονικὸν κληρονομήσει· εἰς δύο ἄνδρας ἐμπέσει καὶ δίδυμα παιδία ποιήσει· ἐξ ἰδίου κόπου κτήσεται βίον· ἀπὸ τῶν ἰδίων γονέων θλιβήσεται· πολυκάματος γενήσεται, καὶ ἐκ τῶν ἰδίων χάριν οὐχ ἕξει· ἐτῶν ιδ′ ταράξει τὴν πατρικὴν οἰκίαν καὶ ἄνδρα

1 κυριακήν cod. correximus. 2 πολεμηθεῖ cod. 3 βλαβεῖ cod. ἅπται cod. 4 ἔλαιος cod. 5 ἀλήφου cod. et ita passim. 7 τοῦ ♊ cod., τῶν Διδύμων scripsimus. 8 ἐπίνοσον cod. Tum ἔτη uncis inclusimus. ἔνει cod. 9 καλῶς cod. εὐηδής cod. 10 φουμιστής, quod hic et p. 169, l. 3 invenitur, quid significet, ignoramus. πάντως cod., ut vid. πεγνιότης cod. 12 πράξεις cod. τιμήσεις cod. 13 ἐκφυγεῖς cod. μεγάλως cod., corr. Kroll. 14 πτωχίαν cod. ἴδει cod. 17 στήσεται cod., corr. Kroll. 18 μελιχρήν cod. λᾶ′ cod. et ita passim; λάβῃ scripsimus. θάψη cod. 20 λάβη cod. 21 καὶ ὁ νοῦς cod., καὶ τὸ οὖς scripsimus. 22 ἔχει cod., ἕξει scripsimus. 23 ἀρρωστεῖ cod., ἀρρωστήσει scripsimus. 24 ἀλήφεται cod. 26 τοῦ cod., τῶν scripsimus. Διδύμων suppl. 27 ἕως suppl. 28 ἀνδρί cod. 29 γωνικόν cod. An οἶκον γον.? κληρομήσει cod. 30 κτίσεται cod. 31 πολυκάματος cod. 32 ἔχει cod., ἕξει scripsimus.

ζητοῦσα τοὺς ἰδίους γονεῖς λυπήσει· σημεῖον ἕξει ἐν κρυπτῷ τόπῳ καὶ ἐπὶ τοῦ ὤμου· τραχεῖα καὶ πολυχρόνιος, πολυενθύμητος δὲ καὶ πολυζήτητος· ἀρρωστίας ἕξει ἐτῶν γ', ε', κη', με'· ταῦτα διελθοῦσα ζήσει ἔτη π'· ὅταν δὲ ἀρρωστήσει, λάμβανε θεῖον λίβανον σὺν ἐλαίῳ καὶ ἄλειφε μετὰ σμύρνης· λειτούργει δὲ καὶ τὴν ἁγίαν Εἰρήνην καὶ ἴασαι.

[F.521v] Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Λέοντος ἔσται ἐπίνοσος· εἰς ἡμέραν βαρεῖαν ἐγεννήθη· στρογγυλοπρόσωπος, πλατυπρόσωπος, ἔχων χεῖρας καὶ πόδας μεγάλους, τῇ ἡλικίᾳ μέσος, ἔχων ἐπίχειρον βαρύ· ἐτῶν ε' ἀσθενήσει, πονέσει δὲ ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ ἧπαρ καὶ στόμαχον· ἐὰν δὲ ἔλθῃ τὰ ιβ' ἔτη καὶ φθάσῃ εἰς τὰ ιε', μακρόβιος γενήσεται· ἔσται δὲ ἀνὴρ πολύμοχθος, ἐντροπικός· τὸν γονικὸν οἶκον ἐκφύγῃ· αἰσθητικὸς καὶ ἀκριβής, μανικὸς καὶ ὑβριστὴς καὶ ἀντίλογος, ἰδιόπεισμος, ὀξύς, θυμώδης· ὑπὸ γειτόνων πολλὰ λοιδωρηθήσεται, καὶ διὰ γυναικὸς καταπλακῇ· ὑπομενεῖ γυναῖκαν πρώτην θάψαι καὶ γαμήσει <ἑτέραν>· διαβάσει καὶ πόνον κρυπτόν· ἀπὸ ὕψους πέσει καὶ ἀπὸ ξίφους καὶ τετραπόδου πληγὴν ἕξει· ἐτῶν γ' ἀσθενήσει· πονέσει κοιλίαν καὶ στόμαχον· φυλασσέσθω ἑαυτὸν ἀπὸ ὄφεως· εἰς ἀλλοτρίαν χώραν ἀπέλθῃ καὶ πλανηθήσεται· πόνον κρυπτὸν πονέσει· μετὰ φθόνου κτήσεται βίον· γυναῖκα συνοικίσει καὶ ἄλλος αὐτὴν ἀγαπήσει· ξενιτεύσει καὶ ἀρρωστήσει διὰ τὸ εἶναι τὸ τοιοῦτον ζῴδιον <πονηρόν>· ἐκ τῶν ἰδίων δυσκοληθῇ· αἱ ἀρρωστίαι αὐτοῦ ἐτῶν γ', ε', [καὶ] ιε', κε', [καὶ] λς', καὶ [μετὰ] ταῦτα διελθὼν ζήσει ἔτη ξη'· σημεῖον ἕξει [f. 522] εἰς τὸ στῆθος καὶ ἐπὶ κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῶν ὠτίων. ὅταν δὲ ἀρρωστήσει, λάμβανε τριῶν καρκίνων τοὺς πόδας καὶ καύσας ἕνωσον μετὰ ἐλαίου καὶ ἄλειφε· λειτούργει δὲ τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ <Λέοντος> ἔνι ἐπίσημος, ἥμερος· ἐτῶν ε' ἀσθενήσει· μελιχρὰ ἔσται· ὁ βίος αὐτῆς ὁμαλός· φυλασσέσθω ἑαυτὴν ἀπὸ φιλονεικίας, ἵνα μὴ εἰς κακίαν ἐμπέσῃ· ἕξει συνάντημα καλόν· ἀπὸ ἀνέμων φόβον ἕξει καὶ εἰς τὸν ἄνδρα αὐτῆς πολλὰ λυπηθῇ, καὶ ὁ θεὸς βοηθεῖ αὐτήν· πονέσει δὲ καὶ τοὺς μαστούς· μύρια δὲ καλὰ αὐτὴν τοῖς ποιοῦσιν οὐ μὴ αὐτῶν εὐχαριστήσει· ἀχρείους ἔχουσα τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς ἕνα χρόνον καὶ <ἕνα> μῆνα ἀσθενήσει· ἐὰν δὲ διαβάσει αὐτούς, γενήσεται πολυχρόνιος· ἔσται δὲ πεισματικὴ

1 ζητῶν cod., ζητοῦσα scripsimus. ἐπὶ κρυπτοῦ τόπου cod., ἐν κρυπτῷ τόπῳ scripsimus. 2 τραχία cod. 7 βαρέαν cod. 9 βαρύν cod., βαρύ scripsimus. 12 ἐκφύγει cod. ἐστοτικὸς κ. ἀκριβῶς cod. Fort. scribendum ἀκριβός. 13 ἰδιόπισμος cod. 14 καταπλακεῖ, ὑπομεῖναι cod. 15 ἑτέραν suppl. 17 αὐτόν cod. ὄφιν cod., ὄφεως scripsimus. 18 ἀπέλθει cod. ποιήσει cod., πονέσει scripsimus. 18-19 φθόνον cod., nos φθόνου et mox κτήσεται pro κτίσεται. 19 συνοικήσει cod. 20 πονηρόν suppl. Cf. p. 140, l. 16 in n. 21 δυσκολιθῇ cod. καί bis uncis inclusimus. 22 μετά uncis inclusimus. ἐπί cod., εἰς scripsimus. 23 τὸ ὠτίων cod. 26 Λέοντος suppl. ἔνει cod. 27 μελιχρή cod. 28 ἐμπέσει· ἔχει cod. 29 ἄνεμον cod., αναίμων coni. Kroll; sed cf. p. 168, l. 4. ἔχει cod. 30 λυπηθεῖ cod. μασθούς cod. 31 ἀχρίους cod. 32 ἕν cod., ἕνα scripsimus; tum alterum ἕνα dubitanter addidimus. 33 πισματικὴ cod.

πολυκρατοῦσα τὴν χολήν· εἰς τοὺς ἰδίους πικρὰ καὶ ἀκριβής· πρῶτον παιδὶν θάψει καὶ ἕτερον ἀναθρέψει· ἀρρωστίας ἕξει ἐτῶν β', ε', με', καὶ μετὰ ταῦτα ἐλθοῦσα ζήσει ἔτη ξγ'· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τοῦ στήθους καὶ εἰς τὰς μασχάλας καὶ ἐν κρυπτῷ· ὅταν δὲ ἀρρωστήσει, λάμβανε τριῶν καρκίνων ἀκρώνυχα καύσας, καὶ θεῖον ἔλαιον ἕνωσον καὶ λίβανον καὶ ἄλειφε καλῶς· λειτούργει δὲ [f. 522v] καὶ τὴν ἁγίαν Αἰκατερίνην καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Ζυγοῦ ἔσται ἄνθρωπος εὐειδὴς ἔχων δύο ἀετοὺς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ· ἔσται ἄοκνος καὶ ἰδιώτης· τὸ βάδισμα αὐτοῦ βλαβερόν· ἐὰν μάθῃ γράμματα, εἰς προκοπὴν μεγάλην ἔλθῃ· τὰ ἴδια δίδων [καὶ] μη<δὲν> καλοῦ λαμβάνει· ὑπὸ γυναίων θλιβῇ [καὶ] οὔτε παίζων οὔτε γελῶν ἐκ ψυχῆς· ἔσται δὲ ἀψὺς καὶ θυμώδης· ἀπὸ ξίφους λάβῃ <πληγήν>· ἀπὸ ὕψους πέσει καὶ κίνδυνον περιέλθῃ· μακρόθυμος, παρρησιαστικός, καὶ θλίψεται ὑπὸ γυναικὸς αὐτοῦ καὶ εἰς διγαμίαν ἔλθῃ· μετὰ γυναικὸς ἀκαταστατήσει· αἱ ἀσθένειαι αὐτοῦ ἐτῶν γ', ε', κς'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη πε'· σημεῖον ἕξει εἰς τὸ πρόσωπον καὶ εἰς τὸ στῆθος· τελευτήσει δὲ ἀπὸ πλευρίτιδος· ὅταν δὲ ἀσθενήσει, λάμβανε κρίθινον μετὰ ἐλαίου καὶ θεῖον λίβανον καὶ ἄλειφε· λειτούργει δὲ τὸν μέγαν Δημήτριον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Ζυγοῦ ἐτῶν ιβ' ἀσθενήσει· ἔσται ῥοδίνη, εὐπρόσωπος, εὐόφθαλμος, τὰ πάντα αὐτῆς παίζουσα καὶ γελῶσα, ἀλλότρια ἀγαπῶσα· εἰς πολλοὺς ἄνδρας [f. 523] λαληθήσεται καὶ οὐδὲ ἕνα λάβῃ καὶ εἰς τέλος λάβῃ· ἀλλότριον βίον φάγῃ καὶ κακοπαθήσει ἐκ νεότητος· διὰ τέκνον λυπηθήσεται· εἰς τὰ ζ' ἔτη ἀσθενήσει· τὸν ἄνδρα αὐτῆς θάψει καὶ μετ' ἀργίαν ἐπαρεῖ ἕτερον ἄνδρα καλόν· λοιδωρίαν αὐτῆς πολλὰ ἀκούσει· <ἐξ> ἐτῶν ιη'. ἕως θανάτου [τελευτᾷ] μελεοπονέσει· φυλασσέσθω αὐτὴν ἀπὸ ἀστραπῆς καὶ βροντῆς· εἰς δικαστήριον ἔλθῃ <καὶ> τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς νικήσει· αἱ ἀσθένειαι αὐτῆς [ἀπὸ] ἐτῶν γ', κε' καὶ λς'· ταύτας διελθοῦσα ζήσει ἔτη π'· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τραχήλου καὶ εἰς τὰς κνήμας· ὅταν ἀσθενήσει, λάμβανε ξύσμα ζυγοῦ καὶ λίβανον σὺν ἐλαίῳ καὶ ἄλειφε· λειτούργει δὲ τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Καρκίνου ἔσται εὐόφθαλμος, εὐπρόσωπος, ξανθόθριξ, τῇ ἡλικίᾳ μεσαῖος, ἀγαπητικὸς

6 ἄληφε cod. 11 καί uncis inclus.; item l. seq. 12 γύναιον cod. πέζων cod. ἔστιν cod., ἔσται scripsimus. ἀψής cod. 13 λάβει cod. πληγήν suppl. 14 περιέλθει cod. παρησιαστικός cod. 16 ἔχει cod. 17 πλευρήτην cod., πλευρίτιδος scripsimus. Num πλευρίτης forma vulgaris? 18 κρίθινον] An κριθάλευρον ut p. 161, l. 23? 19 An ἅγιον Δημήτριον? Cf. *Catal. Venet.*, p. 214, l. 13. [Boll]. 22 ἀπὸ ἀλλοτρίων cod., ἀλλότρια scripsimus, ἀπό deleto. ἕως cod., εἰς dubitanter scripsimus. 23 οὐδὲ ἓν λάβει cod. καὶ εἰς] ἢ εἰς? 25 ἀργίας ἐπάρει cod. 26 ἀκούσῃ cod. ἐξ suppl. τελευτᾶ cod. uncis inclusimus. 27 μελοπονέσει cod. 28 καί suppl. ἡ ἀσθένεια cod. 29 ἀπό uncis inclusimus. ἔχει cod. 33 ἔστω cod., ἔσται scripsimus. 34 μεσέως cod.

ὑπὲρ πάντας καὶ ὑπὸ γυναικῶν· ἐτῶν η' ἀσθενήσει καὶ ἔτη γ' εἰς κίνδυνον ἔλθῃ ἕως ἐτῶν λ'· πολύμοχθος ἔσται ἐν τῇ νεότητι αὐτοῦ καὶ ὁ βίος αὐτοῦ οὔτε ἐκλείψει οὔτε πτωχεύσει· μητρὸς εὐχὴν κληρονομήσει καὶ ὑπὸ πολλῶν ἀγαπηθήσεται· ὑπὲρ φίλου τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θήσει [f. 523v] καὶ οὐχ ἕξει εὐχαριστίαν· ἔσται ἐλεήμων, θεοσεβὴς καὶ φιλάνθρωπος· πολλοὶ δὲ φθονήσουσιν αὐτῷ, ἀλλὰ πάντας πατάξει· γυναῖκα καλὴν συνοικίσει καὶ θάψει αὐτήν, καὶ διὰ τέκνον λυπηθῇ· ἔσται δὲ καλόγνωμος· ἐν ἀρρωστίᾳ μεγάλῃ πεσὼν θάνατον οὐδὲν ἴδῃ· ἀπὸ λοιμικῆς εἰς κίνδυνον ἔλθῃ· νεφρὰ πονέσει καὶ ἀπὸ νεκρῶν φόβον διαβάσει· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τοῦ στήθους· ἔσται δὲ ἔμψυχος, φρόνιμος, ἐπιδέξιος· ἐν δικαστηρίῳ ἄνθρωπος αὐτὸν οὐ μὴ νικήσει λόγῳ· ἀσθενήσει ἐτῶν ε', ιβ', ιε', [καὶ] κδ' <καὶ> μβ'· ταῦτα διελθὼν ζήσει ἔτη οβ'· ὅταν ἀσθενήσει, ἅς λειτούργει τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Καρκίνου ἔσται γυνὴ ἐπιδεξία, τολμηρά, οἰκονομική, θεοσεβής, μεγαλόφθαλμος· ἀκροχορδῶναν ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἢ τοῦ προσώπου· ἀρρωστήσει μῆνας ε'· ἀπὸ ζηλίας πολλὰ πάθῃ· εἰς τὴν πατρικὴν οἰκίαν ὑποστρέψει· ὁ νόσος αὐτῆς ἀπὸ κεφαλῆς καὶ ἀπὸ κοιλίας· ἀλλότρια οὐκ ἐπιθυμήσει· ἀπὸ φαρμάκου οὐ μὴ ἀναλωθῇ· γυνὴ κακὴ πολεμήσει αὐτῇ ἀπὸ ζηλίας· [καὶ] ἁρμοὺς πονέσει· ἔσται κάλλει προσχαρής· ἐτῶν κ' ἄνδρα λάβῃ ἀπὸ χηρίας· ἔσται ἡ γυνὴ γλωσσώδης· ἐτῶν γ' φεύξει τὰς ἀσθενείας· δι' ἄνδρα λυπηθῇ· ἐπὶ τέχνης [f. 524] εὐτυχήσει· σταυρὶν πονέσει, ὤμους καὶ ὀδόντας· πόδα [λάβῃ· παιδίον] κυλλωθήσεται· παιδίον ἀναθρέψει [καὶ κυλωθῇ αὐτὸ] καὶ λυπηθῇ· ἔσται εὐτυχής· εἰς οἰκίαν εὐχαριστηθῇ· ἐκ τῶν οἰκείων χωρισθῇ· ἀμετάδοτος, θλιβερὰν καρδίαν ἔχουσα· ὀφθαλμοὺς ἀπὸ ῥεύματος πονέσει· ἀκροχορδῶναν ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἢ τοῦ προσώπου· ἀσθενείας ἕξει ἐπὶ τῆς γεννήσεως αὐτῆς <καὶ ἐτῶν> ιγ', ιη' καὶ λβ'· ταύτας διελθοῦσα ζήσει ἔτη πε'· λειτούργει δὲ τὴν ἁγίαν Ἄνναν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τῆς Παρθένου ἐτῶν γ' ἀσθενήσει καὶ ἐτῶν κε' εὐτυχήσει· αὐτὸς δὲ ὑπό τινος μὴ ἐλεηθήσεται·

1 Ante ὑπό fort. supplendum ἀγαπηθήσεται. Cf. l. 4 et p. sq. l. 21. 2 ὅν cod., ἔσται scripsimus. 3 οὐκ ἐκλείψει cod. εὐχήν] Cf. p. 160, l. 11. 5 οὐκ ἔχει cod., οὐκ ἕξει scripsimus. θεοσεβείς cod. 6 πολλά et αὐτόν cod., nos πολλοί et αὐτῷ. πάντας πάντας cod., alterum πάντας delevimus. 7 λυπηθεῖ cod. 8 ἴδει cod. 9 λοιμικήν cod. 10 ἔχει cod. ἐπὶ τὸ στῆθος cod. ἔστι cod., nos ἔσται. 11 πιδέξιος cod. δεκαστηρίῳ cod. 12 Alterum καί delendum, alterum addendum putavimus. 13 ἀσθενεῖ cod., nos ἀσθενήσει. τίμιον σταυρόν] Cf. *Catal. Venet.*, p. 214, l. 5. 15 πιδέξια cod. τολμηρή cod. θεοσεβεῖς cod. 16 ἔχει cod. 17 οἰκονομίαν cod., οἰκίαν scripsimus. 18 ἐπὶ κεφαλῆς cod. 19 φάρμακος cod. αὐτήν cod., nos αὐτῇ. καί uncis inclusimus. 20 καλοπρόσχαρος cod. An leg. κάλλει πρόσχαρος? 21 φεύγει cod. 22 λυπηθεῖ cod. 23 κυλωθήσεται cod. Quae hic et l. seq. uncis inclusimus, dittographiae videntur. 24 ἔστω cod., ἔσται scripsimus. 25 θλιβερίν cod. 26 ἔχει cod. 27 ἀπό coni. Kroll. καὶ ἐτῶν suppl. 29 Ἄννα cod.

μελίχροος, καθάριος, αὐστηρός, ἁπλοῦς καὶ ξανθόμαλλος· τοῦ ἄρτου τοῦ καθημερινοῦ ἀδιάλειπτος· θαλασσίους καβόρους μὴ ἐσθιέτω· πονέσει ἁρμούς· ἀπὸ ὥρας κακῆς <καὶ> φρικιασμοῦ εἰς ἄλλην χώραν ἀπέλθῃ καὶ γενήσεται ὑποζύγιος ἀνθρώπῳ διὰ τὴν ὀρφανίαν αὐτοῦ· εἰς πόλιν μεγάλην ἔλθῃ καὶ ἱκανὰ πράγματα ἐμπιστευθῇ· ἀπὸ τετραπόδων κύλλωμα καὶ ἀπὸ σιδήρου φόνον ἕξει· ἐὰν μάθῃ τέχνην, εὐτυχήσει· ἔσται ἀνὴρ μεσόχροος, ἐπιδέξιος· † ἄκραν αὐτοῦ οὐχ εὑρήσει· κολακευτής· ἀπὸ ἀνθρώπων χάριν οὐ μὴ ἀπολάβῃ· γυνὴ αὐτὸν ἀγαπήσει καὶ οὐ κερδήσει· [f. 524v] εἰς τὴν πραγματίαν εὔτυχος· εἰς τὸ δανείζειν εὔκολος· ἄνθρωπος οὐ μὴ νικήσει· νεφρὰ πονέσει, ὤμους καὶ πόδας· λάβῃ ὅρκον· ζητήσει αὐτὸν γυνὴ ἐσχατωτέρα, ἀλλὰ πλουσιωτέρα· ὀδόντας ἀπὸ ῥεύσεως πονέσει· ἀσθενείας ἕξει [ἀπὸ γεννήσεως αὐτοῦ] ἐτῶν γ', ιβ', κβ' καὶ λς'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη οζ'· ὅταν ἀσθενήσει, ἂς λειτούργει τὴν ὑπεραγίαν δέσποιναν Θεοτόκον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τῆς Παρθένου ἔσται γυνὴ ἀνεσταλμένη, μεσότριχος, ἔχουσα αὐτὰς ξανθάς· καταπλακῇ ἀδίκως πολλά· φιληδὴς εἰς πολλοὺς ἄνδρας συληθήσεται· σιτόχροος, εὔμορφος· ἐὰν ἐμβῇ εἰς πεντερικά, οὐ μὴ εὐχαριστηθῇ· φιλόξενος, ἀγαπητικὴ καὶ ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῆς· ἐὰν διέλθῃ γ' ἔτη καὶ ἀναπληρώσῃ τὰ ιβ', ἕξει ἡμέρας ἀγαθάς· ἔσται ὀξεία πρὸς ὥραν καὶ πάλιν γοργὸν στρεφομένη· περιχαρής, ἀγαπητική, καὶ ἀγαπηθήσεται ὑπὸ πάντων· εἰς τοὺς ἰδίους πικρά, εἰς δὲ τοὺς ξένους ἥμερος· γυνὴ κακὴ ζηλεύσει αὐτὴν καὶ κακοποιήσει αὐτήν· πονέσει μέλη καὶ ἁρμούς ... ἔσται γὰρ δειλή· εἰς μνήματα σκοτεινὰ μὴ περιπατήσει, ὅτι πάντοτε θλιβερὰν ψυχὴν ἔχει· ἂς φορεῖ φυλακτήριον θεοῦ· στέρνον καὶ μαστὸν πονέσει· θλιβερὰ καὶ ἀκατάδεκτος [f. 525] ὅρκον μετὰ ἀνδρὸς κτίσει· σταυρὶν καὶ ἁρμοὺς καὶ κεφαλὴν πονέσει· ἀπὸ κακοῦ ὀφθαλμοῦ ἀσθενείας ἕξει [ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτῆς] ἐτῶν ιβ', κη' καὶ μβ'· ταύτας διελθοῦσα ζήσει ἔτη ογ', καὶ ὅταν ἀσθενήσει, ἂς λειτούργει τὴν ἁγίαν Ἀναστασίαν τὴν φαρμακολύτραν <καὶ ἴασαι>.

1 ξανθόμαλος cod. 3 ὥραν κακὴν cod. καί suppl. 4 γένη cod., γενήσεται scripsimus. ἀνθρώπων cod. 5 τετράποδον cod. 6 κύλωμα cod. ἔστω cod., nos ἔσται. 7 κολακευθείς cod. 8 ἀνθρώπου cod. ἀποβάλη cod., ἀπολάβῃ scripsimus. 10 πονέσουν cod., πονέσει scripsimus; sic etiam infra. 11 Num αἰσχροτέρα pro ἐσχατωτέρα leg.? πλουσιότερος cod. 12 ἀπὸ - αὐτοῦ uncis inclusimus; item p. 166, l. 11 et p. 167, l. 2-3 et 30. 13 ἀσθενεῖ cod. 14 De s. Maria pro Virgine caelesti substituta, cf. Boll, *Sphaera*, p. 428 sq. 16 καταπλακεῖ cod. 17 φιλοηδής cod. σιτοχρόη, εὐμόρφη cod. 18 ἔμπει cod., ἐμβῇ scripsimus. εὐχαριστηθεῖ φιλοξένη cod. 20 ἥξει cod., nos ἕξει. ἔστω cod., ἔσται corr. ὀξέα cod. 22 πικρή et mox ἥμερι cod. ζελεύσει cod. 23 κακοποιήσει scripsimus pro ποιήσει cod. μέλους cod., nos μέλη. Mox lacunam indicavimus. ἔστι cod., ἔσται scripsimus. 24 περιπατεῖ cod. θλιβερήν cod. 25 θλιβερή cod. 27-28 ἀπὸ - αὐτῆς uncis inclusimus, et ita p. sq., l. 21. 29 ἀσθενεῖ cod. 30 καὶ ἴασαι suppl.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Σκορπίου ἐτῶν γ' ἀσθενήσει, καὶ ἀπὸ κακοῦ ὀφθαλμοῦ ἔσται ὀκνηρός· [παραζηλεύσεται]· εἰς δὲ τὸν σπόρον εὐτυχήσει, εἰς δὲ τὰ κτήνη ζημίαν πάθῃ· τοὺς γονεῖς αὐτοῦ οὐ μὴ δουλεύσει· εἰς τοὺς φίλους ἁπλοῦς, τῇ δὲ τύχῃ μέσος· ἐτῶν κς' κίνδυνον διαβάσει· πολλῶν πραγμάτων κύριος ἀκουσθῇ· ἀπὸ πολλῶν ζηλευθήσεται καὶ ὁ θάνατος αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ πλευροῦ ἔσται· χηρεύσει ἢ χωρισθῇ <ἀπὸ γυναικός>, καὶ μετὰ ἄλλης συνοικήσει· εἰς γυναῖκαν καταπλακῇ· νεφρὰ πονέσει καὶ πόδαν λάβῃ· ἔσται ἀνὴρ μελίξανθος, καλοπρόσωπος· ὅσον ἀνθρώπους ποιήσει καλόν, οὐ μὴ εὐχαριστηθῇ ἐξ αὐτῶν· ἐκ τῶν ἰδίων ζηλευθῇ καὶ ἀπὸ παίδων λυπηθῇ· ἀρρωστίας ἕξει [ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ] ἐτῶν ε', [καὶ] ιβ' καὶ κη'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη ξη'· ὅταν δὲ ἀσθενήσει, λειτούργει τὸν ἅγιον Νικόλαον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Σκορπίου ἔσται γυνὴ διορθουμένη τῷ σώματι· σημεῖον ἕξει ἐν τοῖς κρυ[f. 525v]πτοῖς μέλεσιν ἢ <ἐπὶ> τοῦ προσώπου· ἀσθενήσει πολλά, ἀλλ' οὐ μὴ ἀδικηθῇ· ἔσται ἰδιόπεισμος· ἁρμοὺς πονέσει ἀπὸ φρικιασμοῦ, καὶ ἃς φορεῖ φυλακτήριον θεοῦ· καλὸν οἶκον ἐξουσιάσει· ὑπὸ κυνῶν δαχθῇ· γυνὴ πολεμήσει αὐτὴν διὰ ζήλου καὶ καταπλακῇ ἀδίκως πολλά· στέρνα καὶ μαστὸν πονέσει· παιδία ἀποβάλλεται· ἀποθάνῃ σεμνὸν θάνατον· ἀπὸ πλευροῦ ἀσθενείας ἕξει [ἀπὸ γεννήσεως αὐτῆς] ἐτῶν γ', [καὶ] ια', [καὶ] ιγ' καὶ λγ'· ταύτας διελθοῦσα ζήσει ἔτη ογ'· ὅταν ἀσθενήσει, ἃς λειτούργει τὴν ἁγίαν Μαρίναν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Τοξότου τοὺς γονεῖς αὐτοῦ οὐ μὴ δουλεύσει· ἔσται σερπετός, κακοανάτροφος· ἀγαπηθήσεται ὑπὸ πολλῶν γυναικῶν· ἁπλοῦς καὶ καλόφιλος· νεφρὰ πονέσει καὶ πόδας· βλαβῇ ἀπὸ ξύλου· ἀπὸ ξίφου φόβον ἕξει· ἔσται εὔτυχος, ἀλλὰ εἰς τὰ κτήνη ζημίαν πάθῃ· εἰς πᾶσαν τέχνην ἀμαθής· στιβαρός, ἀλλὰ βαρύθυμος· εἰς δικάσιμον μὴ ἐμβαίνῃ καὶ <οὐ> ζημιωθήται· φυλαττέσθω ἑαυτὸν ἀπὸ μάχης καὶ κύριος ἀκουσθῇ πολλῶν πραγμάτων· ἀπὸ μεγάλων ἀνθρώπων τιμηθῇ· διγαμήσει καὶ ξενιτεύσει, ἀλλὰ πάλιν εἰς τὰ ἴδια στραφῇ· [f. 526] παῖδαν μέγαν χάσει· ἔσται ἀνὴρ γοργός, τῇ δὲ τέχνῃ

2 ἔστω cod., nos ἔσται. παραζηλεύσεται fort. expungendum. 6 ἐστί cod., ἔσται scripsimus. 7 χηρεύσῃ cod. ἀπὸ γυναικός suppl. μετὰ ἄλλην συνοικίσει cod. 8 ἔστω cod., quod correximus. 9 ἀνθρώπων cod., ἀνθρώπους scripsimus. 10 εὐχαριστηθεῖ cod. ἀπὸ παῖδαν λυπηθεῖ cod. 11 καί uncis inclusimus. 12 ἀσθενεῖ cod., ἀσθενήσει corr. 13 Νικόλαον] Cf. *Catal. Venet.*, p. 214, l. 22. 14 ἔστω cod., ἔσται corr. 15 ἔχει cod., ἕξει scripsimus. 17 ἰδιόπισμος cod. 18 ἐξουσιάσῃ cod. κύων cod., κυνῶν scripsimus. 20 ἀποθάνει cod. 21 καί bis uncis inclusimus. 22 ἀσθενεῖ cod., nos ἀσθενήσει. 25 ἔστω cod. 26 ἁπλῶς cod., ἁπλοῦς dedimus. An ἁπλός scribendum? 27 λάβῃ cod. Cumont: βλαβῇ. ἔχει· ἔστω cod., ἕξει· ἔσται scripsimus. 28 ἀμαθεῖς cod. 29 ἐμπένει et ζημιοῦται cod. οὐ suppl. φύλαττε cod. 30 μάχην cod. 30-31 μέγαν ἄνθρωπον cod. 32 ἔστω cod.

μεσαῖος· ἀκροχορδῶνα ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ ἢ ἐν κρυπτῷ· κόκκαλον πονέσει· ἀπὸ δένδρου φόβον ἕξει· ἀρρωστίας ἕξει [ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ] ἐτῶν ε', [καὶ] κε' καὶ λε'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη οε'· ὅταν ἀσθενήσει, ἅς λειτούργει τὸν ἅγιον Δημήτριον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Τοξότου τοὺς γονεῖς αὐτῆς οὐ μὴ δουλεύσει· ἔσται μικρὴ τῇ ἡλικίᾳ, ξανθόμαλλος, εὔρωστος, εὔτυχος, καματερή, γοργή· ἢ χηρεύσει ἢ <ἐκ> τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς χωρισθῇ· πρόσφιλος εἰς τοὺς ξένους, εἰς δὲ <τὰ> πράγματα ζημίαν πάθῃ· εἰς τοὺς ἰδίους πικρά· ἧπαρ <καὶ> σταυρὶν πονέσει· ἀπὸ εὐλογίας κίνδυνον διαβάσει· στέρνον καὶ μαστὸν πονέσει εἰς τὴν γένναν αὐτῆς· ἐὰν ἔχει ἀδελφούς, οὐκ ἐλεήσει αὐτούς· ἐκ τῶν ἰδίων χωρισθῇ· ἐὰν λάβῃ μικρὴ τὸν ἄνδραν, πολλὰ εὐτυχήσει· εἰς καλὸν παιδίον πολλὰ λυπηθήσεται· ἀκροχορδῶνα ἕξει ἐπὶ τοῦ προσώπου· εὔγνωστος καὶ πολυζώητος· ἀγαπήσει ἄνδρα εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς καὶ οὐ λάβῃ αὐτόν· πονέσει καρδίαν καὶ στόμαχον· ἀσθενήσει ἐτῶν ε', [καὶ] ιβ', [καὶ] κγ', λβ' καὶ μ'· ταῦτα διελθοῦσα ζήσει ἔτη π'· ὅταν ἀσθενήσει, ἅς λειτούργει τὴν ἁγίαν Βαρβάραν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Αἰγοκέρωτος ἀνὴρ ἐν[f. 526ᵛ]τροπικός· εἰς κτήματα πολλὰ ὠφελήσει· λάβῃ γυνὴν αὐστηρὰν [αὐτῆς] τῇ ὄψει καὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ὠφελήσει· ἀνὴρ μεσοήλικος, σιτόχροος, ἐπιδέξιος, ἀνεσταλμένος· εἰς ξηρὰν πέτραν ἐὰν ἐπάγει † νὰ εὐγαλ... διάφορον· γοργός, ἀλλὰ καὶ μανιάρης <καὶ> βαρύθυμος· πονέσει μηροὺς καὶ ὀδόντας καὶ σπλῆναν· ζηλότυπος <ἔσται>· ἐλαίαν ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἐν κρυπτῷ· καυχώμενος ἀδιαλείπτως σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου, καὶ ἄνομον βίον διορθώσει· ὀρφανίαν δουλεύσει, καὶ ἐὰν μάθῃ γράμματα, προκόψει, καὶ ὑπὸ μεγάλων ἀνθρώπων τιμηθῇ καὶ ὑπὸ κακῶν ζηλευθήσεται· νεφρὰ πονέσει καὶ κόκκαλον μουδιάσει· γυνὴν πρώτην θάψει ἢ χωρισθῇ, καὶ μετὰ ἄλλης συνοικήσει· λόγον μὴ δανείσει καὶ λάβῃ· ἀπὸ ζηλίας λυπηθῇ καὶ πάλιν αὐξήσει πλέον· ἀρρωστίας ἕξει [ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ] ἐτῶν γ', [καὶ] ζ', ιε' καὶ κγ'· ταύτας διελθὼν ζήσει ἔτη ξη'· ὅταν δὲ ἀσθενήσει, ἅς λειτούργει τοὺς ἁγίους Ἀναργύρους καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Αἰγοκέρωτος ἔσται

1 μεσέως cod. ἔχων cod., ἕξει scripsimus. τοῦ κρυπτοῦ cod., ἐν κρυπτῷ scripsimus. 2 κόκολον cod. 4 Δημήτριον] Cf. *Catal. Venet.*, p. 214, l. 13. 6 ξανθόμαλος cod. 6-7 εὐμοστοσύντυχος cod., εὔρωστος, εὔτυχος scripsimus dubitanter. 7 τὸν ἄνδρα cod., ἐκ τοῦ ἀνδρός scripsimus. 8 τά suppl. 9 πικρή· ὕπαρ cod. καί suppl. 10 στέρναν cod. 13 ἔχει cod., nos ἕξει. 15 καί bis uncis inclusimus. 19 γυνὴ αὐστηρί cod. Mox αὐτῆς delendum, nisi fallimur. 20-21 σιτόχρεος cod. 21-22 νά etc.] Verba corrupta, quae quid celent non capimus. 22 καί suppl. 23 μερούς cod. ἔσται suppl. ἔχει cod. 24 τοῦ κρυπτοῦ cod., ἐν κρυπτῷ scripsimus. ἀδιαλήπτως cod. 25 διωρθῶσαι cod. 27 κόκαλον cod. 28 Num pro λόγον leg. εἰς λόγον, immo εἰς τόκον? 29 λυπηθεῖ cod. 33 ἔστω cod.

εὐθαλὴς ταῖς θριξίν, εὔκολος, θλιβερὰν καρδίαν ἔχουσα, πάντεχνος· πρῶτον ἄνδρα χάσει καὶ μετὰ ἑτέρου συνοικήσει· καλὰ παι[f. 527]δία ποιήσει καὶ εἰς παιδὶν λυπηθῇ· ἔσται δὲ θλιβερά· στέρνον καὶ μαστὸν πονέσει· φυλαττέσθω ἑαυτὴν ἀπὸ μάχης καὶ ἀπὸ ἀνέμων ζάλης· παιδὶν ἀποβάλλεται· εἰς μνήματα σκοτεινὰ μὴ περιπατήσῃ· σταυρὶν πονέσει καὶ ὀδόντας· διγαμήσει· ἐλαίαν ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἢ τοῦ προσώπου· ὑπὸ μιᾶς γυναικὸς καὶ ὑπὸ γειτόνων λυπηθῇ ἀδίκως· κόκκαλον μουδιάσει· τὸν οἶκον αὐτῆς εὐτυχήσει· ἐν τῇ γενεᾷ αὐτῆς ἀποκλαύσονται αὐτήν· ἀρρωστήσει ἐτῶν η′, ια′, [καὶ] ις′, [καὶ] κδ′ καὶ λβ′· ταῦτα διελθοῦσα ζήσει ἔτη ο′· ὅταν ἀρρωστήσει, ἂς λειτούργει τὴν ἁγίαν Παρασκευὴν καὶ ἴασαι.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ <Ὑδροχόου> ἐτῶν ζ′ ἀσθενήσει καὶ ἕως ἐτῶν κ′ ταράξει τὴν πατρικὴν οὐσίαν αὐτοῦ· τοὺς γονεῖς αὐτοῦ οὐ μὴ δουλεύσει· γυναῖκαν ἐπαρεῖ καὶ ἀποβάλλεται αὐτήν· ἀνὴρ μακρόθυμος, ἐννοητικός, ὀλιγόψυχος· ἐκ τῶν ἰδίων πολεμηθῇ· φυλαττέσθω ἑαυτὸν ἐκ τοῦ ὕψους καὶ τοῦ τρέχειν καὶ τοῦ πλέειν· ἐντίμῳ μὴ παραβουλεύσηται· εἰς πραγματίαν εὔτυχος, ἀνδρεῖος καὶ ἀνεσταλμένος, καὶ ὁ θεὸς πάντοτε οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀπ' αὐτοῦ· εἰς δικαιόσιμον μὴ ἐμβαίνῃ καὶ <οὐ> ζημιωθήσεται· ξενιτεύσει καὶ [f. 527v] πάλιν εἰς τὰ ἴδια στραφῇ· καλόφιλος, ἄθλιβος, φιλογύναιος· μυστήριον ἐκφεύξει· ἐτῶν μ′ φεύξει τοὺς κινδύνους· ἧπαρ πονέσει· μεσόχροος, κολακευτής, εὔκαιρος, εἰς πᾶσαν τέχνην εὐμαθής· ὑπὸ κυνὸς δαχθῇ· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἐν κρυπτῷ· ἔσται ἀνευχάριστος· ὀργισθῇ ὑπὸ γυναικός· ἀσθενήσει ἐτῶν γ′ καὶ ιγ′, καὶ ἐὰν διέλθῃ αὐτά, ζήσει ἔτη ξθ′· ὅταν ἀσθενήσει, ἂς λειτούργει τὸν ἅγιον Παντελεήμωνα <καὶ ἴασαι>.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τοῦ Ὑδροχόου ἔσται πάγκαλος τὸ πρόσωπον [αὐτῆς ἔστω], εὔχειλος καὶ ξανθόμαλλος· δυσχερίας ἕξει· ἐτῶν ε′ πολλὰ ἀσθενήσει· ὅρκον μετὰ ἀνδρὸς κτίσει· ἄνδρα γλωσσώδη λάβῃ καὶ ἃ ἔχει χαώσει· εὔγνωστος τῇ ἡλικίᾳ· πόδαν κυλλωθήσεται· στέρνον καὶ μαστὸν πονέσει· ὑπὸ κυνὸς δαχθῇ· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τοῦ τραχήλου ἢ μέσον τῶν δύο μαστῶν· ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας ἀγαπήσει <ἄνδρα> καὶ οὐ λάβῃ· καταπλακῇ ἀδίκως· πολλὰ ἀσθενήσει ἐτῶν ε′ [καὶ] ς′ καὶ κζ′· ταῦτα διελθοῦσα ζήσει ἔτη πε′· ὅταν ἀσθενήσει, ἂς λειτούργει τὴν ἁγίαν Κυριακὴν καὶ ἴασαι.

1 θλιβερήν cod. ἔχουσαν cod. 2 ἕτερον cod. 3 λυπηθεῖ et θλιβερή cod. πέρναν cod., στέρνον scripsimus, ut supra p. 167, l. 10 et inferius. 4 φύλαττε cod. μάχην cod. 7 μίας cod. λυπηθεῖ cod. κόκαλον cod. 12 Ὑδροχόου suppl. 14 δουλεύσῃ cod. ἐπαρεῖ] Cf. supra, p. 163, l. 25. 16 φύλαττε cod. 17 παραβουλεύεται cod. 19 οὐ suppl. 22 κολακευθείς cod. συκερός cod., εὔκαιρος scripsit Kroll. 23 τοῦ κρυπτοῦ cod. 26 καὶ ἴασαι suppl. 27-28 πάνκαλος cod. 28 αὐτῆς ἔστω ut delenda uncis inclusimus. εὔχαλη cod., εὔχειλος scripsimus. ξανθόμαλη cod. 30 καὶ τά cod., καὶ ἅ scripsimus. χαώσει] χάσει coni. Kroll, ut supra, l. 2. παῖδαν cod., πόδαν scripsimus. 32 μέσων cod. 33 ἄνδρα suppl. 34 ἀσθενεῖ cod.

Ὁ γεννηθεὶς νεώτερος ἐν καιρῷ ζῳδίου τῶν Ἰχθύων γίνεται ἄνθρωπος ἰδιόπεισμος, γοργός, ψιθυριστής, ἀποδημητικός, [f. 528] φουμιστής, κολακευτής, πρόσφιλος εἰς τοὺς ξένους· εἰς δὲ πράγματα ζημίαν πάθῃ· εἰς τοὺς ἰδίους πικρός· ἧπαρ <καὶ> σταυρὶν πονέσει· γυναῖκα λάβῃ καὶ ἀπολέσει αὐτήν· πολλὰ ξενιτεύσει καὶ πάλιν εἰς τὰ ἴδια στραφῇ, εἶτα ἀποβάλλεται· ἀπὸ δένδρων φόβον ἕξει· ἀπὸ τετραπόδου κύλλωμα λάβῃ· πλευρὸν πονέσει· ἀσθενήσει ἐτῶν ε'· μερὶν μουδιάσει· στρατευθῇ· αὐλὴν βασιλικὴν πατήσει καὶ τιμηθῇ· εἰ δὲ καὶ μικρός, πατήσει ἀρχόντων· ἐὰν μάθῃ γράμματα, μεγάλως προκόψει· ἐλαίαν ἕξει ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ ἐν κρυπτῷ· αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀγαθαί· εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται οἴνου καὶ ἐλαίου καὶ σίτου· μυστήριον ἔξω τῆς ψυχῆς αὐτοῦ· μὴ θαρρείτω· [ἐὰν] εἴ τι καλὸν ποιήσει, εὐχαριστίαν οὐχ ἕξει· παρὰ κακῶν ἀνθρώπων πολλὰ ζηλευθήσεται· ἀνὴρ ἐλεημονητικός· εἰς δικαστήριον αὐτὸν οὐ μὴ νικήσουσιν, καὶ ὅσους κεράσῃ, ἐχθροὶ αὐτοῦ γίνονται· ἀρρωστίας ἕξει [ἀπὸ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ] ἐτῶν γ', [καὶ] ιβ', ιε', [καὶ] κδ' καὶ λζ'· ταῦτα διελθὼν ζήσει ἔτη πδ'· ὅταν ἀσθενήσει, ἂς λειτούργει τὸν ἅγιον Γεώργιον καὶ ἴασαι.

Ἡ γεννηθεῖσα κόρη ἐν καιρῷ ζῳδίου τῶν Ἰχθύων γίνεται κόρη διορθουμένη, πανφρόνιμος, μεσοήλικος, [f. 528v] ὑπορόδινος, εὐόφθαλμος· σημεῖον ἕξει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς καὶ τῆς ὄψεως· ὅλα τὰ καλὰ ἕξει· ἔσται πανφρόνιμος καὶ οὐδὲν πτοηθήσεται· παιδίον ποιήσει ἀγαθόν· πονέσει πρόσωπον καὶ κοιλίαν καὶ χεῖρας καὶ πόδας, καὶ ἄνδρα συνοικίσει· οἰκειόθελος καὶ διαμ... ἀγαθὰ παιδία ποιήσει ἀρσενικά· κίνδυνον μέγα διαβάσει ἐτῶν γ', [καὶ] ιζ' καὶ κγ'· φυλασσέσθω <ἑαυτὴν> ἀπὸ ὕδατος ψυχροῦ· ὁ γὰρ θάνατος αὐτῆς κοιλιακός· ὅταν ἀσθενήσει, λειτούργει τὸν ἅγιον Γρηγόριον καὶ ἴασαι. [D. B. et Æ. M.]

2 ἰδιόπισμος cod. γοργοψιθυριστής cod. 3 κολακευστής cod. 7 κύλωμα cod. μερήν cod., μερίν scripsimus. 9 Extr. litt. in μικρός incerta. Ceterum aliquid vid. desiderari. 12 ἐάν manifeste supervacaneum est. 13 ἔχει cod., nos ἕξει. καλῶν cod., κακῶν scripsimus. 22 ἔχουσα cod., ἕξει scripsimus. 25 ἑαυτήν suppl. 26 ὕδωρ ψυχρόν cod.

EXCERPTUM EX CODICE 20 (NEAPOL. II. C. 34)

F. 123^{v}. Ἡ ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου διὰ τῶν δώδεκα ζῳδίων [1].

Ἀπρίλιος. Ταύρῳ ἐὰν βροντήσῃ, σιτοφορίαν δηλοῖ κατὰ παντὸς τόπου· χαρὰ δὲ ἐν τῇ βασιλικῇ αὐλῇ καὶ εὐωχία, πρὸς ἀνατολὴν δὲ καὶ Ἄραψιν λιμὸς καὶ ἀλληλοσφαγία καὶ ἐκκοπὴ κακῶν βασιλέων· μαλακισμὸς καὶ νόσοι ὀλίγοι γενήσονται· τετραπόδων ἀπώλεια ἐν τῇ δύσει. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, καύματα μέγιστα καὶ συνοχαὶ γενήσονται.

[F. 124] Μάϊος. Διδύμοις ἐὰν βροντήσῃ, ἀγῶνα καὶ νόσον περὶ τοὺς ἄνδρας σημαίνει καὶ φθορὰν σίτου, ἀλόγων πολλῶν καὶ βοῶν ἀπώλειαν· σάλος περὶ τὴν ἤπειρον ἔσται· ὕστερον δὲ σπόρον ποιήσει καὶ περὶ τὴν οἰκουμένην ἔσται μετάθεσις καὶ ὀλίγου τόπου σύγχυσις καὶ ἑρπετῶν ἀπώλεια. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ἀπώλεια ἔσται εἰς οἱανδήποτ' οὖν χώραν.

Ἰούνιος. Καρκίνῳ ἐὰν βροντήσῃ, ἄνεμοι ποικίλοι πνεύσουσι· διὸ καὶ τὰ γεννώμενα σῶα καὶ ὑγιῆ ἔσονται· σίτου καὶ κριθῆς πλῆθος γενήσεται· πρὸς δὲ ἀνατολὴν καὶ ὕστερον ἐν ξανθοῖς <γένεσι> ῥῖγος περίπλοκον γενήσεται καὶ θάνατος βοῶν, χειμὼν δὲ ἔνδοξος· ὀλίγοι δὲ καρποὶ ἔσονται καὶ ὄσπρια ὀλίγα, εὐφορία δὲ οἴνου, ἀπὸ δὲ τῆς βορεινῆς ἀπειλὴ καὶ ἡγεμόνος τινὸς ἐπιφάνεια. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, ἀπομερισμὸς ἀνδρῶν.

Ἰούλιος. Λέοντι ἐὰν βροντήσῃ, τῶν καρπῶν πάντων ἔσται φθορά, κατὰ δὲ τὴν δύσιν αἵρεσις καὶ βλασφημία, κινήσεις δὲ ἐχθρῶν· ψώρα δὲ γενήσεται [f. 124^{v}] καὶ κνίσμα ἐκτρῶγον τοὺς ἀνθρώπους· κίνδυνοι δὲ

3 Ἀπρίλλιος cod. Ταῦρος et inferius Δίδυμος, Καρκίνος etc. cod.; Ταύρῳ, Διδύμοις, Καρκίνῳ etc. scripsimus. 5 Num leg. λοιμός? βασιλέως cod. 12 γενήσεται hic et p. 171, l. 17; γένηται scripsimus. 15 γενόμενα cod., nos γεννώμενα. σίτος cod., σίτου καὶ κριθῆς corr. Kroll. 16 ἐν] καί cod., ut vid. γένεσι suppl. coll. *Catal. Mediol.*, p. 25, l. 16–17 et al. loc. ib. ῥίγος περίπλοκος cod., quae suspecta videntur. 21 ψῶρα cod., φθορά scripsimus. 23 ἐκτρώγειν cod.

---

[1] Cf. *Catal. Mediol.*, p. 25–29 et supra, p. 128, excerptum ex cod. 18, f. 327^{v}.

μεγάλοι γενήσονται κατὰ τῶν ἐνδόξων· ὀσπρίων δὲ ἀπώλεια γενήσεται καὶ ἐπὶ τὰ ἄγρια θηρία μανία καὶ μωρία. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, σοφοὶ ἀπολοῦνται.

Αὔγουστος. Παρθένῳ ἐὰν βροντήσῃ, φίλων βασιλέων ἀπώλεια, [ἀλλὰ] καὶ κατὰ τὴν ἤπειρον σάλος, καὶ οἱ πλέοντες ἐν τῇ δύσει κινδυνεύσουσι· εὐφορία δὲ σίτου καὶ κριθῆς καὶ ὀσπρίων, τὰ δὲ πετεινὰ τὰ ἐν τῷ ἀέρι φθαρήσονται· πάντα δὲ τὰ ἐπίγεια μέσα γενήσονται· πολλοὶ δὲ ἄνεμοι γενήσονται κατὰ τὴν θάλασσαν· ὄψιμος δὲ χειμὼν γενήσεται καὶ περὶ τοὺς ἀνθρώπους θάνατος. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, πολλῶν νοσημάτων φθορὰν σημαίνει.

Σεπτέμβριος. Ζυγῷ ἐὰν βροντήσῃ, πολέμους καὶ σφαγὰς πρὸς ἀλλήλους καὶ πλῆθος πληγῶν καὶ δεινῶν σημαίνει· ἔσται δὲ καὶ λιμὸς καὶ ἐπὶ τὰ ἄγρια θηρία, καὶ καρπῶν φθορὰν δηλοῖ· τὰ δὲ ὄσπρια πλείονα ἀπολοῦνται· ἔσονται δὲ περίδοξοι χειμῶνες ἀπὸ [δὲ] τῶν βορεινῶν καὶ νοτίων· κτηνῶν ἀπώλεια, ἀνδρῶν τε [f. 125] καὶ γυναικῶν φθορὰ καὶ τῆς οἰκουμένης μετάστασις· λιμὸς καὶ περίστασις καὶ τετραπόδων ἀπώλεια ὁμοίως καὶ ἑρπετῶν κοινῶν. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θάνατος εἰς πάντας.

Ὀκτώβριος. Σκορπίῳ ἐὰν βροντήσῃ, ἀλληλοσφαγίαν σημαίνει· τὰ ὀρεινὰ ἀπολοῦνται· ἔνδοξοι δὲ χειμῶνες γενήσονται· καρπῶν δὲ φθορὰ ἔσται, καὶ τὰ πρὸς βορεινὴν ἐν μανίᾳ καταδραμοῦνται ἐπὶ παντὸς τόπου, καὶ ἑτέρα διαδοχὴ βασιλέως καὶ θάνατος καὶ περίστασις πρὸς ἀλλήλους ἔσται, καὶ νέφος ἐπιχυθῇ. εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, χαρὰ πολλὴ καὶ ἐπιφορὰ ἀγαθῶν.

Νοέμβριος. Τοξότῃ ἐὰν βροντήσῃ, σάλος ἔσται ἐν τῇ χώρᾳ καὶ μετοίκησις ἐν τῇ ὀρεινῇ· τοῦ δὲ σίτου τῆς ὀρεινῆς καὶ πάντων τῶν καρπῶν φθορά· ἐν δὲ τοῖς πεδίοις εὐφορήσει ὁ καρπὸς ἅπας καὶ τετραπόδων ἐπὶ γοναῖς πάντων ἀπώλεια· χειμῶνες δὲ γενήσονται ὄψιμοι ἢ καὶ ἀκρίδες ἐπὶ πᾶσαν τὴν χῶραν· ἄστρον δὲ φαινόμενον τοῖς ἐπὶ θάλασσαν χαρὰ πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, [f. 125v] ποιμνίων φθορὰν σημαίνει.

Δεκέμβριος. Ὑδροχόῳ ἐὰν βροντήσῃ, πόλεμον δηλοῖ, <ἀλλὰ> χαρὰν παρὰ τὴν θάλασσαν· νόσοι δὲ καὶ μαλακισμοὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους, εὐφορία ὁμοίως σίτου καὶ κριθῆς καὶ τῶν λοιπῶν ὀσπρίων· πάνυ δὲ χειμῶνες ἔνδοξοι καὶ ποικίλοι γενήσονται, καὶ τὰ σπειρόμενα καὶ τὰ φυτευόμενα εὐφορήσουσιν· ἑρπετῶν ἀπώλεια, ἀνδρῶν δὲ παρὰ τὴν βασιλικὴν αὐλὴν ἐκ κλεπτῶν φθορὰ γενήσεται καὶ ἀκροδρύων

4 Num leg. φίλων τῶν βασιλέων vel φίλων βασιλείων? 5 ἀλλά uncis inclusimus. 12 πλήθη cod., πλῆθος scripsimus. δήμων cod., δεινῶν scripsimus dubitanter. λιμός cod. Num λοιμός? 13 ὄψιμα cod., ὄσπρια corr. Kroll. 15 νοτίων, sc. μερῶν vel χωρίων. 17 κοινῶν vix sanum. 21 τήν cod., τά scripsimus, sed fort. aliquid deest. 22 Num leg. βασιλέων? 28 ἐπιγοναί cod., ἐπὶ γοναῖς dubitanter scripsimus. Cumont: Legerem ἐπιγοναῖς. 32 ἀλλά suppl. 35 σπερόμενα cod.

ἀπώλεια, πολέμων δὲ κίνησις. εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, φόβος καὶ στενοχωρία καὶ ἀρχόντων φυγή.

Ἰανουάριος. Ἰχθύσιν ἐὰν βροντήσῃ, σίτου εὐφορία κατὰ παντὸς τόπου γενήσεται· κίνδυνος δὲ καὶ ἀπώλεια ἀνθρώπων τῶν κατοικούντων ἐν τῇ πόλει... Cetera desiderantur. [D. B. et Æ. M.]

F. 125v. Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου τοῦ μηνιαίου [1].

Μὴν ἰανουάριος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ὥρας ι', ἡ νὺξ ὥρας ιδ'· ἐὰν βροντήσῃ, σῖτος ἔσται πολύς, καὶ κλαίοντες αὐτὸν δαπανήσουσιν· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, πόλεμον σημαίνει.

[F. 126] Μὴν φεβρουάριος ἔχει ἡμέρας κη', ἡ ἡμέρα ὥρας ια', ἡ νὺξ ὥρας ιγ'· ἐὰν βροντήσῃ ἐν ἡμέρᾳ, φθορὰν τετραπόδων δηλοῖ· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, ἰσχὺς ἔσται τοῖς λαοῖς· εἰ δὲ κεραυνὸς ἢ ὁμίχλη καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπέλθῃ, ἀγαθὰ τοῖς καρποῖς δηλοῖ· ἐὰν δὲ ἦχος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ γένηται, πτῶσις ἔσται καρπῶν.

Μὴν μάρτιος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ὥρας ιβ', ἡ νὺξ ὥρας ιβ'· ἐὰν βροντήσῃ καὶ μὴ βρέξῃ, ἀποβολὴν ἀνθρώπων σημαίνει· ἐὰν δὲ ἡ Σελήνη αἱματώδης φανῇ, σῖτος ἔσται πολύς· ἐὰν δὲ σεισμὸς γένηται, σπέρματα πολλὰ γενήσονται, πόλεις δὲ καὶ παραθαλασσίαι κινδυνεύσουσιν· ἐὰν δὲ τὴν νύκτα ἀστὴρ εἰς τὴν γῆν πέσῃ, βασιλεὺς περὶ αὐτὴν διαφθαρήσεται· τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐὰν φανῶσιν ἀστέρες, κατασφαγὴ γενήσεται· εἰ δὲ καὶ σεισμὸς γένηται, πολέμου ταραχὰς καὶ ἐχθρῶν ἐπαναστάσεις σημαίνει.

Μὴν ἀπρίλιος ἔχει ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ὥρας ιγ', ἡ νὺξ ὥρας ια'· ἐὰν βροντήσῃ, σῖτος ἔσται πολύς, καὶ κλαίοντες αὐτὸν δαπανήσουσιν· εἰ δὲ [f. 126v] σεισμὸς γένηται, πόλεμον δηλοῖ· πόλεις δὲ καὶ παραθαλασσίαι εὐφορήσουσιν· ἐὰν δὲ καὶ Σελήνη ἐκλείψῃ, ἀνθρώπων φθορὰν σημαίνει.

Μὴν μάϊος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ὥρας ιδ', [καὶ] ἡ νὺξ ὥρας ι'· ἐὰν βροντήσῃ, ἀκαταστασίαν ἀνθρώπων δηλοῖ καὶ τοῦ κόσμου ταραχὴν καὶ φθορὰν τετραπόδων σημαίνει καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀναίρεσιν· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, λιμὸς κτηνῶν ἔσται καὶ ὑετοὶ σπάνιοι· ἐὰν δὲ τὸ φέγγος ἐκλείψῃ, λιμὸν σημαίνει· ἐὰν δὲ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν ἰανουαρίου σεισμὸς γένηται, ἀγαθὰ μετ' εἰρήνης σημαίνει.

3 Ἰαννουάριος cod., ut et inf. 6 τὸ μηναῖον cod. 19 Fort. leg. τῇ νυκτί. 19-20 βασιλεῖς περὶ αὐτῇ διαφθείρει cod., βασιλεὺς περὶ αὐτὴν διαφθαρήσεται scripsimus. 23 ἀπρίλλιος cod. 24 σίτος cod. 26 ἐκλείψει hic et infra, l. 32; ἐκλείψῃ scripsimus. 28 καί uncis inclusimus. 29 τὸν κόσμον cod., nos τοῦ κόσμου. 31 Num leg. λοιμός? 32 λιμῶν cod., λιμόν scripsimus. An λοιμόν?

---

[1] Cf. supra, p. 110 sq., Melampodis excerptum.

Μὴν ἰούνιος ἔχει ἡμέρας λ', ἡ ἡμέρα ὥρας ιε', ἡ νὺξ ὥρας θ'· ἐὰν βροντήσῃ, σίτου εὐφορία καὶ ἀνδρῶν δυναστῶν ἀπώλεια· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, μέγιστα καύματα γενήσονται· εἰ δὲ Σελήνη αἱματώδης φανῇ, σίτου διαφθορὰ ἔσται.

Μὴν ἰούλιος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ὥρας ιδ', ἡ νὺξ ὥρας ι'· ἐὰν βροντήσῃ, χάλαζαν σημαίνει καὶ εὐφορία ἔσται καὶ μέγιστος ἀνὴρ τελευτήσει· εἰ δὲ σεισμὸς γένηται, θόρυβον ἀνθρώπων καὶ τυράννων ἀναίρεσιν δηλοῖ· ἐὰν [f. 127] δὲ ὁμίχλη εἰς τὴν γῆν πέσῃ, τοῦ ἡγουμένου ἀποστασία ἔσται· ἐὰν δὲ θύωνται τὰ κτήνη καὶ χολὴ εἰς αὐτὰ οὐχ εὑρίσκεται, λιμὸς ἀνθρώπων ἔσται.

Μὴν αὔγουστος ἔχει ἡμέρας λα', ἡ ἡμέρα ὥρας ιγ', ἡ νὺξ ὥρας ια'· ἐὰν βροντήσῃ, συμφορὰ ἔσται τῇ χώρᾳ διὰ πολλῶν θορύβων· εἰ δὲ ἀπὸ δυσμῶν βροντήσῃ... Finis desideratur. [D. B. et Æ. M.]

2 σίτος cod., nos σίτου. 3 γενήσον cod., γενήσονται correximus. αἱματωδίαν cod., nos αἱματώδης. 5 ἰούλλιος cod. 7 θόρηβον cod. 8 ὁμίχλυν cod. 9 ἀποστασίαν cod. 10 An leg. λοιμός?

EXCERPTUM EX CODICE 24 (NEAPOL. III. C. 20)

Vetti Valentis de coniunctionibus binorum planetarum.

Codex Valentis Neapolit. ex cod. Ven. 3 [Marc. 314, f. 256 sqq.] non videtur esse descriptus. Quamquam enim discrepantiae, quas cum in hoc tum in aliis capitulis, quae passim contulimus, inter utrumque deprehendere contigit, haud magni momenti sunt, tamen et notabiliores et crebriores comparent, quam ut iure librario tribuere liceat[1], ei praesertim qui in toto opere perficiendo et accuratum et non indoctum se praebuerit. Utut se res habet, hanc operis particulam, quam ipse (cf. *Catal. Ven.* [p. 84 sqq.], p. 106), praetermisit, tamquam specimen codicis nondum explorati nobis vulgandam demandavit Franc. Cumont, qui nobiscum etiam humanissime communicavit apographum cod. Veneti, quod in suum usum paraverat. — Idem capitulum sine auctoris nomine in cod. Vatic. 1066, f. 26, traditur.

[F. 219]. Ὑποτάξωμεν δὲ καὶ τὰς συμπαρουσίας καὶ συγκράσεις ἑκάστου ἀστέρος. Κρόνος μὲν οὖν καὶ Ζεὺς ὁμόσε ὑπάρχοντες συμπαθεῖς εἰσι πρὸς ἀλλήλους ἀποτελοῦντες ὠφελείας ἐκ νεκρικῶν, εἰσποιήσεις, ἐγγείων κτημάτων κυρίους, ἐπιτρόπους, ἀλλοτρίων διοικητάς, οἰκονομικούς, φιλολόγους.

Κρόνος μὲν οὖν καὶ Ἄρης ἐχθροί, ἐναντιωμάτων καὶ καθαιρέσεων ποιητικοί· στάσεις γὰρ οἰκείων καὶ ἀνευνοησίας καὶ ἔχθρας ἐπάγουσι, δόλους καὶ ἐπιβουλὰς καὶ κακοποιίας καὶ κρίσεις, ἐκτὸς εἰ μὴ <ἐν> οἰκείοις ἢ χρηματιστικοῖς ζῳδίοις πεσόντες καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν μαρτυρηθέντες ἐπισήμους καὶ λαμπρὰς γενέσεις κατασκευάσωσιν, ἀβεβαίους δὲ περὶ τὴν [219ᵛ] εὐδαιμονίαν καὶ ἀδοκήτους κινδύνους ἢ προδοσίας.

Κρόνος μὲν οὖν καὶ Ἑρμῆς σύμφωνοι καὶ πρακτικοί, πλὴν δια-

1 In marg. *Coniunctiones planetarum.* 2 Cf. excerpta Valentis in *Catal. Ven.*, p. 161 sqq. 4 ἐγγέων codd., ἐγγείων scripsimus. 6 Cf. op. cit., p. 162, l. 15 sqq. 7 ἄνευ νοησίας N, ἀνευνοησίας scripsimus, ut legitur in cod. V(eneto). 8 ἐν suppl. Kroll. 10 ἀβεσβαίους N, sed corr. eadem m. 12 Cf. op. cit., p. 163, l. 20 sqq.

---

[1] Collationis specimen in calce huius excerpti praebemus.

βολὰς ἐπάγουσιν ἕνεκεν μυστικῶν, κρίσεις καὶ χρεωστίας, γραπτῶν τε καὶ ἀργυρικῶν χάριν ταραχάς· οὐκ ἀπόρους δὲ οὐδὲ ἀσυνέτους, πολυπείρους καὶ πολυΐστορας ἢ προγνωστικούς, φιλομαθεῖς, περιέργους, ἀποκρύφων μύστας, εὐσεβοῦντας εἰς τὸ θεῖον, δυσσυνειδήτους.

Κρόνος μὲν οὖν καὶ Ἀφροδίτη σύμφωνοι περὶ τὰς πράξεις, εὐεπίβολοι περὶ τὰς πλοκὰς καὶ τὰς συναρμογάς, συμπαθεῖς καὶ ὠφέλιμοι οὐ μέχρι τέλους, ἀλλ' ἐπί τινας χρόνους, εἶθ' οὕτως ψόγους, χωρισμοὺς καὶ ἀστασίας ἢ θανάτους ἀποτελοῦσι· πολλάκις δὲ καὶ ἀγενέσιν ἢ καὶ δημοσίαις τὰς ἐπιπλοκὰς ποιουμένους καὶ βλάβαις ἢ κρίσεσι περιπίπτοντας.

Κρόνος μὲν οὖν καὶ Σελήνη ὠφέλιμοι, περιποιητικοὶ κτημάτων, θεμελίων, ναυκληρίας καὶ ἐκ θανατικῶν εὐεργετικοί, μάλιστα ἐπὰν ἡ Σελήνη τὸν ἐξ ἀνατολῆς δρόμον ποιουμένη τύχῃ καὶ ὑπὸ ἀγαθοποιῶν μαρτυρῆται· μειζόνων γὰρ συστάσεις καὶ δωρεὰς καὶ ἐχθρῶν καθαιρέσεις ἀποτελεῖ, πλὴν ἀβεβαίους τῇ κτήσει, εἰς δὲ τὸν περὶ γυναικὸς τόπον ἀστάτους καὶ ἐπιλύπους διά τινας χωρισμοὺς καὶ μίση καὶ πένθη· ἐπάγουσι δὲ καὶ σωματικὰ πάθη καὶ καταπτώσεις αἰφνιδίους καὶ ἡγεμονικῶν τόπων ἢ νεύρων ἀλγήσεις καὶ ἀναγκαίων προσώπων θανάτους.

Κρόνος μὲν οὖν καὶ Ἥλιος ἀσύμφωνοι, μετὰ φθόνων τὰς κτήσεις καὶ τὰς φιλίας παρεχόμενοι καὶ ἀφαιρούμενοι· ὅθεν <οἱ> ὑπὸ τὴν τοιαύτην στάσιν γεννηθέντες ἔχθρας λαθραίας πρὸς μείζονα πρόσωπα <καὶ> ἀπειλὰς ὑπομένοντες καὶ ὑπό τινων ἐπιβουλεύονται καὶ ἐπιφθόνως μέχρι τέλους τὸν βίον διάξουσιν· ὑποκριτικῶς δὲ φερόμενοι τῶν πλείστων περιγίνονται· πλὴν οὐκ ἄποροι καθίστανται, ἐπιτάραχοι δὲ καὶ ἀνεξίκακοι, ἐγκρατεῖς περὶ τὰς τῶν αἰτίων ἐπιφοράς.

Ζεὺς καὶ Ἥλιος ὁμόσε ἰόντες λαμπρούς, ἐπιδόξους ἀποτελοῦσιν, [f. 220] ἀρχικούς, ἡγεμονικούς, τυραννικούς, παρεκτικούς, ὑπὸ ὄχλων τιμωμένους καὶ εὐφημουμένους, εὐπόρους δὲ καὶ πλουσίους καὶ μετὰ πλείστης φαντασίας διεξάγοντας, πλὴν κατά τινας χρόνους ἐν ἀνωμαλίᾳ καὶ φθόνοις, καὶ μάλιστα, ἐὰν καὶ ὁ ἀστὴρ ὑπὸ δύσιν εὑρεθῇ, φαντασίαις μείζοσι περιτρέψας οἴησιν ἀληθείας ἀπεργάζεται.

Ζεὺς καὶ Σελήνη ἀγαθοί, περικτητικοί, κόσμου καὶ σωμάτων δεσπότας ἀποτελοῦντες καὶ ἀρχὰς ἐπισήμους παρεχόμενοι ἔκ τε γυναικῶν καὶ ἐπισήμων προσώπων ὠφελουμένους, ἀπὸ οἰκείων ἢ τέκνων εὐεργετουμένους καὶ δωρεῶν ἢ καὶ τιμῶν καταξιουμένους, χρηματο-

6 Cf. op. cit., p. 163, l. 11 sqq. 7 Fort. ante συμπαθεῖς add. ἐν ταῖς γυναιξί, ut ibid. l. 12. 10 ἀγένεσιν V, ἀγένέσιν (*sic*) N. δημοσιαίως (ut vid.) V; " ducunt ancillas publicas uxores " Kroll. 12 Cf. op. cit., p. 163, l. 32 sqq. 17 τρόπον codd., corr. Kroll. 21 Cf. op. cit., p. 162, l. 33 sqq. Num pro φθόνων leg. φθόνου, ut ibid., l. 33? 22 οἱ suppl. 24 καί suppl. ex op. cit., p. 163, l. 1. ὑπομένοντας codd., ὑπομένοντες scripsimus. 27 Num τῶν αἰτιῶν? 32 An ὁ Ἑρμοῦ ἀστήρ? At cf. p. sq., l. 25.

φύλακας ἢ πολλὰ δανειστικοὺς ἢ πιστευομένους καὶ θησαυρῶν εὑρετὰς εὐχρηματίστους.

Ζεὺς <καὶ> Ἄρης ἐπιδόξους, φαντασιώδεις, μειζόνων ἢ βασιλέων φίλους, στρατιωτικούς, ἐπισήμους καὶ ὀψωνίων μετόχους, ἐν δημοσίοις ἢ στρατιωτικοῖς τὰς ἀναστροφὰς ποιουμένους καὶ τιμῆς καὶ δόξης καταξιουμένους, ἀνωμάλους δὲ τῷ βίῳ καὶ τῷ ἤθει καὶ τῶν κτισθέντων ἀποβολὰς ποιουμένους.

Ζεὺς καὶ Ἀφροδίτη ἀγαθοί, σύμφωνοι, περιποιητικοί, δόξας καὶ ὠφελείας ἐπάγοντες, ἐπικτήσεις, δωρεάς, κόσμους σωμάτων, δεσποτείας, τέκνων γονάς, ἀρχιεροσύνας, προστασίας ὄχλων, στεμματηφορίας, χρυσοφορίας, ἀνδριάντων καὶ εἰκόνων καταξιουμένους, ἀνωμάλους δὲ περὶ γάμους καὶ τέκνα ἀποτελοῦσιν.

Ζεὺς καὶ Ἑρμῆς ἀγαθοί, σύμφωνοι, διοικητικοὶ πραγμάτων, οἰκονόμους ἀποτελοῦντες, ἔν τε πίστεσι καὶ χειρισμοῖς γινομένους ἐπιτροπικούς, ἀπὸ λόγων ἢ ψήφων ἀναγομένους καὶ ἐν παιδείαις δοξαζομένους, πολυφίλους δὲ καὶ εὐσυστάτους, μισθῶν καὶ ὀψωνίων καταξιουμένους· ἐὰν δέ πως καὶ ἐν χρηματιστικοῖς ζῳδίοις εὑρεθῶσι, καὶ θησαυρῶν εὑρετὰς ποιοῦσιν ἢ ἐκ παραθηκῶν ὠφελουμένους, δανειστικούς.

Ἀφροδίτη καὶ Ἥλιος σύμφωνοι καὶ ἐπίδοξοι καὶ ἀγαθῶν δοτῆρες, συστάσεις ἀρρενικῶν καὶ [f. 220v] θηλυκῶν ἐπάγοντες, δωρεάς τε καὶ καταγραφὰς καὶ περὶ τὰς ἐπιβολὰς εὐεπιτεύκτους· ἔσθ' ὅτε μὲν οὖν καὶ προστασίας ἀναλαμβάνοντας ὀχλικὰς ἢ πίστεις καὶ ἑτέρων τόπων προεστῶτας καὶ ὀψωνίων καταξιουμένους, εἰς δὲ τὸν περὶ γυναικὸς καὶ τέκνων τόπον οὐκ ἀλύπους, καὶ μάλιστα ἐὰν ὑπὸ δύσιν τύχῃ ὁ ἀστήρ.

Ἀφροδίτη καὶ Σελήνη ἀγαθοὶ μὲν περὶ τὰς δόξας καὶ τὰς περικτήσεις καὶ περὶ τὰς τῶν πραγμάτων ἀφορμάς· περὶ δὲ τὰς συμβιώσεις καὶ φιλίας καὶ συναρμογὰς ἄστατοι, ἀντιζηλίας καὶ ἔχθρας ἐπιφέροντες καὶ συγγενικῶν ἢ φίλων κακουργίας ἢ ταραχάς· ὁμοίως δὲ καὶ εἰς τὸν περὶ τέκνων ἢ σωμάτων τόπον οὐκ ἀγαθοί, ἀπαραμόνους τε τὰς κτήσεις παρεχόμενοι καὶ ψυχικὰς ἀνοίας ἐπάγοντες.

Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἀσύμφωνοι· ἀστάτους γὰρ ταῖς γνώμαις καὶ ἀκρατεῖς ἀποτελοῦσι, ζηλοτύπους δὲ καὶ αὐτόχειρας, πολυφίλους δὲ ἢ ἐπιψόγους, αἰσχρούς, εὐμετανοήτους καὶ ἀδιαφόρους ταῖς μίξεσιν ἀρρενικῶν τε καὶ θηλυκῶν, κακουργίας ἢ φαρμακείας ἐπιβόλους, οὔτε τοῖς καλοῖς οὔτε τοῖς φαύλοις ἐπιμένοντας, οὔτε περὶ τὰς φιλίας διαβαλλομένους καὶ κακολογουμένους, δαπάνους, ἀκροθιγεῖς περὶ τὰς πράξεις καὶ πολλῶν ἐπιθυμητάς, ὑπὸ θηλυκῶν ἀδικουμένους ἢ καὶ τούτων χάριν κρίσεις καὶ ταραχὰς καὶ χρεωστίας ὑπομένοντας.

3 καί suppl. 7 An κτηθέντων? Kroll. 8 Cf. op. cit., p. 170, l. 18 sqq. 11 ἀδριάντων V. 13 Cf. op. cit., p. 170, l. 27 sqq. 22 εὐεπιτέκτους codd., corr. Boll. 32 Cf. op. cit., p. 174, l. 12 sqq. 37 εὐδαπάνους vel πολυδαπάνους coni. Kroll. 39 ὑπομένοντες codd.

Ἀφροδίτη καὶ Ἑρμῆς σύμφωνοι· εὐομίλους γὰρ καὶ ἐπιχαρεῖς ποιοῦσι, φιλοφίλους τε καὶ φιληδόνους καὶ περὶ παιδείαν καὶ σωφροσύνην τὸν νοῦν ἔχοντας καὶ τιμὰς καὶ δωρεὰς λαμβάνοντας· τοῖς δὲ ἐν μετρίᾳ τύχῃ καθεστηκόσι λήψεις καὶ ἀγορασμοὺς καὶ συναλλαγὰς ἀποτελοῦσι καὶ ἐπ' αἰσχρὸν βίον μερίζουσιν· εἰς δὲ τὸν περὶ γυναικὸς τόπον ἀστάτους καὶ ἀδιαφόρους καὶ εὐμετανοήτους περὶ τὰς συμβολάς.

Ἑρμῆς καὶ Ἥλιος πολυφίλους καὶ ὑποκριτικοὺς ποιοῦσι, ποικίλους δὲ καὶ ἐγκρατεῖς καὶ ἐν δημοσίοις τόποις τὰς ἀναστροφὰς ἔχοντας, [f. 221] καθαρίους, περισσόφρονας, κριτικούς, καλῶν ἐραστάς, πολυΐστορας, μύστας θείων, εὐεργετικούς, φιλοσυνήθεις, αὐτάρκεις, θρασυδείλους, γενναίους, τὰ καταπίπτοντα φέροντας, δυσεπιτεύκτους καὶ ἀνωμάλους περὶ τὸν βίον, ἐν ὑψοταπεινώμασι γινομένους, οὐκ ἀπόρους, ἀναβιβάζοντας δὲ κατὰ <τὴν> τῆς γενέσεως ὑπόστασιν.

Ἑρμῆς καὶ Σελήνη ἀγαθοὶ περὶ τὰς συστάσεις καὶ δόξας ἀρρενικῶν τε καὶ θηλυκῶν καὶ περὶ τὴν τοῦ λόγου καὶ παιδείας δύναμιν καὶ περὶ τὰς λοιπὰς ἐγχειρήσεις καὶ συναλλαγάς, κοινωνικοὺς καὶ μηχανικοὺς καὶ πολυπείρους καὶ περιέργους ἀποτελοῦσι καὶ ἀπὸ μειζόνων τελῶν προβιβαζομένους, πολυκινήτους καὶ ἀνεπιμόνους ταῖς πράξεσιν ἢ ταῖς γνώμαις πρὸς τὸ μέλλον, γενναίους πρὸς τὰ φαῦλα, ἀνωμάλους δὲ καὶ περὶ τὸν βίον.

Ἑρμῆς καὶ Ἄρης οὐκ ἀγαθοί· ἔχθρας, κρίσεις, ἐναντιώματα, κακοτροπίας, προδοσίας ἀποτελοῦντες ἀπό τε κρειττόνων ἢ ὑποτακτικῶν ἀδικουμένους, τινὰς μὲν οὖν ἀθλητικούς, στρατιωτικοὺς ἢ καθηγεμόνας, εὐεργετικούς, περιέργους, ποικίλως τὸν βίον περιερχομένους. γίνονται δὲ ἐν πλαστογραφίαις νοσφισμῶν, ἁρπαγῆς, συλήσεως χάριν· ἐγγύαις τε καὶ δάνεσι περιπίπτοντες περιβοησίας ἢ κρυβὰς ἀναδέχονται· ἐὰν δέ πως τὸ σχῆμα κακωθῇ, ἐν αἰτίαις γενόμενοι ἢ συνοχαῖς τῶν κτηθέντων ἀποβολὰς ἢ ἀφαιρέσεις ὑπομένουσιν.

Ἥλιος καὶ Σελήνη ἀγαθοί· συστάσεις γὰρ μειζόνων καὶ δόξας περιποιοῦσι κτήσεις τε θεμελίων καὶ κτημάτων καὶ χρημάτων καὶ κόσμου καὶ πρὸς τὰς ἐπιβολὰς τῶν πραγμάτων εὐεπιτεύκτους καὶ ἐπωφελεῖς· ἐὰν δὲ ὑπόστασις μεγάλη εὑρεθῇ, γίνονται ἀρχικοὶ πόλεων, πραγμάτων προϊστάμενοι, ὄχλων προεστῶτες, εὐφαντασιώτατοι, δωρηματικοί, ἡγεμονικοί, τυραννικοί, ἀνυπότακτοι, βασιλικὸν κτῆμα κεκτημένοι ἢ ἀπὸ μετρίας τύχης ἀναβιβαζόμενοι, καὶ εὐδαίμονες γινόμενοι μακαρίζονται· πλὴν [f. 221v] ἀνεπίμονον τὸ ἀγαθὸν τοῖς τοιούτοις ὑπάρχει διὰ τὸ τῆς Σελήνης μειωτικὸν σχῆμα. [D. B. et Æ. M.]

1 Cf. op. cit., p. 177, l. 24 sqq. 3 τιμῶν codd., τιμὰς corr. Cumont. 5 ἐπ' αἰσ. β. μερίζουσιν vix sanum. 7 Cf. op. cit., p. 176, l. 22 sqq. 11 Fort. leg. γενναίως τὰ καταπίπτοντα φέροντας. 13 τήν suppl. Cumont. 14 Cf. op. cit., p. 179, l. 10 sqq. 23 τινάς N, τιμάς V. 26 περιπίπτοντας codd., περιπίπτοντες scripsimus. 35 ὑπό codd., ἀπό corr. Kroll.

Specimen codicis Neapolitani cum Veneto collati [1]

	V	N
89, 3	κιριεύει	κυριεύει.
9	Lac. 4 litt. ante πρόσωπον	Nullum lac. indicium.
16	ἡμερινῆς	ἡμερινῆς, sed marg. al. m. corr. νυκτερινῆς.
17	βασκάνους	βασκάνους πολυμερίμνους.
21	πλαστικούς	πλευστικούς.
22	ἐγκοπάς	ἐκκοπάς.
29	μολύβδου	μολίβδου.
37	στυφός	στύφος.
90, 7	τοῦ δέ	τῶν δέ ead. m. ut vid. corr.
16	συλλήσεις sed alt. λ eras.	συλήσεις.
30	ἐστί	ἔστη.
37	χρυσονήτας	κρυσονήστας.
91, 3	ἀγορονομίας	ἀγορανομίας.
5	ὠφελίας	ὠφελείας.
11	ἐνλιποτάτη	ἐνλειποτάτη, corr. ἐνλιποτάτη.
13	ἐμπορείαν	εὐπορείαν.
33	καὶ δορυφορίας	καί deest.
92, 7	ἐπιτόπως	ἐπιτόμως.
93, 18	μελεοκοπούμενον	μελοκοπούμενον.
19	οὗτο εὐδινόν	οὗ τό. εὐδινός.
28	Δήμητρος ἔστι	Δήμητρός ἐστιν.
94, 6	εὐματάδοτοι	εὐμετάδοτοι corr. ex εὐματάδοτοι, ut vid.
9	πορφύρας	Syllaba πορ add. sup. l. al. m.
18	φῶνα	φωνα, tum lac. 20-22 litt.
94, 22	κακῶν	καλῶν.
28	εὔυγρα	ἔνυγρα.
29	εὔυγρα	ἔνυγρα.
32	τῶν νοτίων	$\overset{\text{ὁ}}{\text{τῶν}}$ (*sic*) ead. m., ut vid., et νότιον ex νοτίων.
95, 1	αὐτούς τῶν ἡμῶν	αὐτοῦ. τὸν ἡμῶν.
9	στῆθος	στῆφος.
11	Καρκίνος	Ὁ καρκίνος.
19	δοῦλον	δῆλον.
20	εὐματάβολον	εὐμ$\overset{\text{ε}}{\text{α}}$τάβολον (*sic*, al. m.?)
26	ἐστί	ἔστι δέ.
30	Ἀρμενία	ἁρμονία.
96, 10	εὔυγρα	ἔνυγρα.
18	δέ ἐστι	δύεται.
27	σχῆμα δίκ(ην)	σχῆμα δίκης.
97, 7	ἐν υψοτάπεινώματι γινόμενοι	ἐνυψοταπεινόμοι γινόμενοι.
15	δισοίδιοι	δι σοΐδιοι.
27	οἱ	οἱ δέ.
98, 1	Ἀφρ. Σελήνη	Σελ. deest.
2	οὐκ	δὲ οὐκ.
3	Αἰγόκερῳ	ὕχ (*sic*).
12	σκληραγωγίας	κληραγωγίας.
19	Ἀνδρομέδας	Ἀνδρομίδας.
29	ἄχρι Σεβεννύτου	ἄχρις ἐβεννύτου.
33	Οἰστός	ὁ ἱστός.
99, 22	ἐκ τῶν	ἐκ δὲ τῶν.
24	Ὀρθοῦ ὅρμου	Ὀρθὸς ὅρμος.
25	πρόσκειται	πρόσκεινται.
27	ἔτι δέ	ἔστι δέ.
100, 2	δυεῖν	δυοῖν.
8	Post οὐρά lac. circ. 18 litt.	Lac. 8-9 litt.
9	ἀπηλιώτου	ἀπηλιώτην.

[1] Lectiones omisimus, quae in utroque cod. concinunt. Prima littera cuiusque paragraphi, quae in V deest, in N rubrica notata est.

EXCERPTUM EX CODICE 31 (Laur. lxxxvi, 18)

Vetti Valentis excerptum de signis zodiaci.

Sensim ad absolutam codicum Valentis notitiam progredimur. Supra (p. 174) de libro Neapolitano, qui arctissime cum Veneto 3 coniunctus est, egerunt socii nostri Italici, nunc de duobus Laurentianis, quorum alterum in *Catalogo Florentino* non agnovimus, alterum omnino omisimus, re melius explorata paucis verbis disputandum est. Ac primum de Laurent. 28, 20, f. 258 (cf. *Catal. Flor.*, p. 4) asseverare satis erit eum aut ex Veneto aut certe ex gemello eius descriptum esse : nam vel in minimis cum illo conspirat, easdem corruptelas praebet, easdem lacunas. Multo maioris est momenti Laurentianus 86, 18, anno 1491 a Iohanne Rhoso exaratus (cf. supra. p. 77). Huic quoque cum Veneto multa menda sunt communia, ita ut appareat eum ex eodem archetypo fluxisse. Sed titulos cum libri totius tum singulorum capitum servavit, et variae eius lectiones sine ullo dubio interdum genuinae sunt. Immo, ubi totas sententias librarius Veneti omisit, rimas textus ex Laurentiano explere licet; velut in fine capituli de Capricorno (*Catal. Venet.*, p. 98, l. 7) addit haecce (f. 10ᵛ) : Κυριεύει δὲ τοῦ σώματος γονάτων καὶ νεύρων, ποιεῖ δὲ ἀμαυρώσεις καὶ πηρώσεις, μανίας τε καὶ ὀχλήσεις δι' ὑγρῶν καὶ ῥευμάτων. Item capitula de Virgine, Libra, Scorpio, Sagittario, quae in Marciano mutila sunt (*Catal. Venet.*, p. 96, not. ad v. 26), in libro Florentino multo pleniora traduntur. Quae hic ex integro edere visum est, ut de indole et necessitudine duorum codicum quisquis iudicare possit. Nescio enim utrum haec nova frustula ad Vettium Valentem referenda sint, an ex alio quodam fonte, fortasse ex Hephaestione, byzantinus quidam astrologus ea suppleverit; nam forma eorum cum argumento aliorum capitulorum de signis zodiaci non prorsus congruit.

Cum hoc libro Laurentiano affinitate quadam coniunctus est codex graecus, quem " inter reliquias Iohannis de Regiomonte [vixit 1436-1476] fere totum scriptum manu ipsius „ repperit Camerarius, et quo usus Vetti Valentis excerpta ex primo libro Floridorum latine versa edidit anno 1532 (*Astrologica*, Norimbergae, apud Ioh. Petreium, p. 48 ss.). F. C.

Περὶ φύσεως Παρθένου.

Παρθένος, οἶκος Ἑρμοῦ, θηλυκόν, πτερωτόν, ἀνθρωποειδές, λογικόν, δίσωμον, θερινόν, στειρῶδες, τρυφῆρες, σχῆμα Δίκης, ἑστός, δουλελεύθερον, ἄγονον, κατωφερές, γεῶδες, κοινόν, ἡμίφωνον καὶ ἄφωνον, σωματικόν, ἀτελές, εὐμετάβολον, ἐργαστηριακόν, διφυές· οἱ δὲ γεννώμενοι ἀγαθοί, αἰδήμονες, μυστικοί, πολυμέριμνοι, ποικίλως τὸν βίον διάγοντες, ἀλλοτρίων χειρισταί, πιστικοί, ἀγαθοὶ οἰκονόμοι, γραμματεῖς ἀπὸ λόγων ἢ ψήφων ἀναγόμενοι, ὑποκριτικοί, περίεργοι, ἀποκρύφων μύσται, τὰ πρῶτα ἀναλίσκοντες, ἐν δὲ τοῖς μέσοις εὐποροῦντες.

Ἔστι δὲ καθόλου μὲν δίυγρον καὶ βροντῶδες, κατὰ μέρος δὲ τὰ μὲν τοῦ πρώτου αὐτοῦ δεκανοῦ θερμότερά πως καὶ φθαρτικά, τὰ δὲ τοῦ δευτέρου εὔκρατα, τὰ δὲ τοῦ τρίτου ὑδατώδη· καὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ πνευματώδη, τὰ δὲ νότια εὔκρατα· ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ χῶραι· Μεσοποταμία, Βαβυλωνία, Ἑλλάς, Ἀχαΐα, Κρήτη, Κυκλάδες νῆσοι, Πελοπόννησος, Ἀρκαδία, Κυρήνη, Δωρίς, Σικελία, Περσίς.

Κυριεύει δὲ τοῦ σώματος κοιλίας καὶ τῶν ἐντὸς πάντων καὶ ἀποκρύφων.

Περὶ φύσεως Ζυγοῦ.

Ζυγός, οἶκος Ἀφροδίτης, ἀρρενικόν, τροπικόν, ἀνθρωποειδές, ἀνωφερές, ἀερῶδες ἰσημερινόν, θηλυνόμενον, φωνῆεν, ἀγαθόν, δίκαιον, εὐμετάβολον, πολύγονον, μετοπωρινόν, ὑπαρχόντων μειωτικόν, ὑπόγειον κόσμου, δημόσιον, ἐκλειπτικόν, προεστὸς καρπῶν, οἰνικῶν, ἐλαϊκῶν, μυρεψικῶν, σταθμῶν, μέτρων, ἐργαστηριακῶν. οἱ γεννώμενοι ἐν αὐτῷ ἀγαθοὶ μὲν καὶ δίκαιοι ἀλλὰ βάσκανοι, ἀλλοτρίων ἀγαθῶν ἐπιθυμηταί, μέτριοι, τὰ πρῶτα κτηθέντα ἀπολλύντες καὶ ἐν ὑψοταπεινώματι γινόμενοι, ἀνωμάλως βιοῦντες, προϊστάμενοι δὲ ἐπὶ μέτρων ἢ σταθμῶν ἢ εὐθηνίας.

Ἔστι δὲ ὁ Ζυγός, ὡς εἴρηται, καθόλου μὲν τροπικὸς καὶ μεταβολικός, κατὰ μέρος δὲ ὁ μὲν πρῶτος αὐτοῦ δεκανὸς καὶ ὁ δεύτερος εὔκρατος, ὁ δὲ τρίτος ὑδατώδης· καὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ πνευματώδη, τὰ δὲ νότια ἄνικμα καὶ λοιμικά· ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ χῶραι·

1 Titulum omis. V(enetus). 2-3 λογικόν - στειρῶδες omis. V. 3 τριφῆρες F(lorentinus). σχῆμα Δίκης] Cf. Boll, *Sphaera*, Index. ἑστώς V. 4 δίσωμον στειρῶδες δουλελεύθερον V : δουλευτήριον (cet. omiss.) F. 11-18 omis. V. 11 ss. Cf. Hephaest. ed. Engelbrecht, p. 55, 14 ss. 12 οὖν πρώτου cod.; τοῦ πρώτου corr. Kroll. 14-16 Cf. Ludwich, *Maximi et Ammonis reliq.*, p. 116, 14 ss. 15 ἀλλάς cod. 19 Titulum omis V. 21 ἰσημερινόν omis. V. φωνάεν V. δίκαιον omis. V. 22 πολυγ. μετοπ. omis. V. 23 προεστὼς V. 24 μυρεψικόν V. 25 ἐν αὐτῷ omis. V. 26 κτησθέντα F. 26-27 καὶ ἐν - βιοῦντες omis. F. 27-28 προϊστάμενοι ... εὐθηνίας] i. e fiunt aediles sive ἀγορανόμοι. 29-p. 181, 5 omis. V. 29 ss. Cf. Hephaest., *l. c.*, p. 57, 4 ss. 32 ἄνικμα cod.; ἔνικμα Hephaestio.

Βακτριανή, Σηρική, Κασπειρία, Θηβαΐς, Ὦασις, Τρωγλοδυτική, Ἰταλία, Λιβύη, Ἀραβία, Αἴγυπτος, Αἰθιοπία, Καρχηδών, Σμύρνης ὄρος, Τύρος, Κιλικία, Σινώπη.

Κυριεύει δὲ τοῦ σώματος ἰσχίων καὶ γλουτῶν, βουβώνων τε καὶ κόλων, ὀπισθίων τε μερῶν καὶ κύστεως.

Περὶ φύσεως Σκορπίου.

Σκορπίος, οἶκος Ἄρεως, θηλυκόν, στερεόν, ὑδατῶδες, μετοπωρινόν, πολύσπερμον, φθοροποιόν, κατωφερές, ἄφωνον, δουλικόν, ἀμετάβλητον, λεπρῶδες, δυσωδίας αἴτιον, ὑπαρχόντων ἀφαιρετικόν, ἐκλειπτικόν, πολύπουν. οἱ δὲ γεννώμενοι ἐν τούτῳ δόλιοι, πονηροί, ἅρπαγες, φονικοί, προδόται, ἀμετάβλητοι, ὑπαρχόντων ἀφαιρετικοί, λαθρεπίβουλοι, κλῶπες, ἐπίορκοι, ἀλλοτρίων ἐπιθυμηταί, συνίστορες φόνων ἢ φαρμακειῶν ἢ κακούργων πραγμάτων, μισοΐδιοι.

Ἐστὶ δὲ ὁ Σκορπίος καθόλου μὲν βροντώδης καὶ πυρώδης, κατὰ μέρος <δὲ> ὁ μὲν πρῶτος αὐτοῦ δεκανὸς νιφετώδης, ὁ δὲ δεύτερος εὔκρατος, ὁ δὲ τρίτος σεισμῶν σημαντικός, καὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ καυσώδη, τὰ δὲ νότια ἄνικμα. ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ χῶραι Μεταγωνῖτις, Μαυριτανία, Γαιτουλία, Συρία, Κομμαγηνή, Καππαδοκία, Ἰταλία, Καρχηδών, Λιβύη, Ἀμμωνική, Σικελία, Ἰβηρία καὶ Ῥώμη.

Κυριεύει δὲ τοῦ σώματος αἰδοίων τε καὶ κύστεως, βουβῶνος καὶ ἕδρας, ποιεῖ δὲ διὰ τὸ κέντρον καὶ ἀμαυρώσεις, ἐπισκιασμούς, λιθιάσεις, στραγγουρίας, κήλας καὶ βροχοκήλας, ἀρρητοποΐας, πολυκοινίας, συριγγώματα, καρκινώματα καὶ αἱμορραγίας.

Περὶ φύσεως Τοξότου.

Τοξότης, οἶκος Διός, ἀρρενικόν, πυρῶδες, ἀνωφερές, φωνῆεν, κάθυγρον διὰ τὴν Ἀργώ, ἀγαθόν, πτερωτόν, εὐμετάβολον, δίδυμον, δίσωμον, διφυές, μετοπωρινόν, αἰνιγματῶδες, ὀλιγόγονον, ἡμιτελές, ἡγεμονικόν, βασιλικόν· οἱ δὲ γεννώμενοι ἐν αὐτῷ ἀγαθοί, δίκαιοι, μεγαλόψυχοι, κριτικοί, εὐμετάδοτοι, φιλάδελφοι, φιλόφιλοι· τὰ δὲ

1 συρική cod. καπηρία cod. Ὄασις Hephaestio, fors. recte. 1 ss. Cf. Odapsum apud Ludwich, *l. c.*, p. 116, 15 ss. 2 <Σίπυλος>, Σμύρνης ὄρος coni. Ludwich: Σμύρνη, Σῦρος, Τύρος Engelbrecht: legerem Σμύρνη, ὄρος Ταῦρος, Κιλικία. 4 ἰσχύων cod. 5 κώλων cod., corr. Kroll. 6 Titulum omis. V. 7 ἔστι δὲ θηλυκόν F. 7-8 μετοπωρινόν omis. V. 8 πολύσπορον F. 9 λεπρῶδες omis. V. 10 πολύπουν F : πολύχουν V. ἐν τούτῳ omis. V. 13 μισοΐδιοι quod pro δισοίδιοι codicis V conieceram, habet F. 14-19 omis. V. 14 ss. Cf. Hephaest., *l. c.*, p. 58, 28 ss. 15 δὲ suppl. 17 ἄνικα (*sic*) cod.: ἔνικμα Hephaest. μεταγωνίτης cod. 20-23 omis. V. 22 βροχοκήλας verbum novum, videtur in βρογχοκήλας (i. e. tumores in gutture) corrigendum esse. Attamen *hernie étranglée* nostrates quoque dicunt. πολυκοινίας vix sanum. 24 Titulum omis. V. 25 ἐστὶ δὲ ἀρρενικόν F. φωναεν V. 26 δίδυμον omis. V. 27 δίσωμον V : δίμορφον F. μετοπωρινόν omis. V. 28 ἐν αὐτῷ omis. V,

πρῶτα κτηθέντα μειοῦντες, πάλιν κτώμενοι, ἐχθρῶν καθυπερτεροῦντες, φιλόδοξοι, εὐεργετικοί, ἐπίσημοι, αἰνιγματωδῶς διαπλέκοντες τὰ πράγματα.

Ἐστὶ δὲ καθόλου μὲν πνευματώδης, κατὰ μέρος δὲ ὁ μὲν πρῶτος αὐτοῦ δεκανὸς δίυγρος, ὁ δὲ δεύτερος εὔκρατος, ὁ δὲ τρίτος πυρώδης. καὶ τὰ μὲν βόρεια αὐτοῦ πνευματώδη, τὰ δὲ νότια κάθυγρα καὶ μεταβολικά· ὑπόκεινται δὲ αὐτῷ χῶραι Τυρρηνία, Κελτική, Σπανία, Ἀραβία ἡ εὐδαίμων, Κιλικία, Κρήτη, Σικελία, Γαλατία, Ἰταλία, Ἰβηρία, Κύπρος, Ἐρυθρὰ θάλασσα, Κασπειρία καὶ τὰ περὶ τὸν Εὐφράτην ἔθνη, Μεσοποταμία, Καρχηδονία, Λιβυκὴ θάλασσα καὶ Ἀδριατικὸς κόλπος καὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος, Τριβαλλοί, Βακτριανοί, Αἴγυπτος καὶ οἱ σύννεγγυς τόποι.

Ἐστὶ δὲ ἀρσενικὸν τε καὶ μετοπωρινόν, κυριεύει δὲ τοῦ σώματος μηρῶν τε καὶ βουβώνων, ποιεῖ δὲ πολλάκις περιττομελεῖς καὶ φαλακροὺς καὶ ἐπιληπτικοὺς ἢ πόνους ὀφθαλμῶν ἢ πηρώσεις ὑπομένοντας διὰ τὴν ἀκίδα, ἀεὶ δὲ καὶ ἀπὸ τετραπόδων κίνδυνον ἢ μελῶν ἀποβολὰς ἢ ἀπὸ θηρίων κινδύνους. F. C.

1 κτησθέντα F. 4 ss. Cf. Hephaest., p. 60, 22 ss. 7 ἀρραβία cod. 9 κασπηρία cod.: κασπιανοί Hephaest. 11 ἀνδριαντικὸς cod., corr. τριβαλοί cod.

ADDENDA ET CORRIGENDA

P. 8, cod. 4, add. f. 42^{v}. Ἐκ τῶν τῆς Σελήνης σχημάτων τὰ κυριώτατα ἃ συντελοῦσιν εἰς τὰ ἀποτελέσματα (Μηνοείδης· ἀμφίκυρτος — ἐν ξηροτέρᾳ τῇ ὥρᾳ).

P. 8, f. 43^{v}, νϛʹ. Maximi, cf. cod. Neap. 19, f. 412^{v}.

P. 9, f. 50^{v}. De Constantinopolis themate, cf. cod. Angel. 29, f. 326, cap. σμγʹ in Catal. Romano.

P. 10, f. 56^{v}, πϛʹ. Cf. p. 13, f. 68.

P. 12. Περὶ ἀνέμων προγνώσεως. Est Iuliani, cf. cod. Mutin. 11, f. 82.

P. 28, f. 13. Cf. p. 57, f. 386^{v}.

P. 29, f. 30^{v}-31^{v}. Cf. p. 57-58, f. 387-387^{v}.

P. 29, f. 30^{v}, pro ἡλιακῶν legendum ἡλικιῶν.

P. 30, v. 1-3, cf. p. 58, f. 392^{v}.

P. 31, f. 55^{v}, κϛʹ = Paulus Alexandrinus, *Introd.* E, 1^{v}.

P. 31, f. 79. Delenda " *immo Iuliani Laodicensis* " cf. p. 133, v. 22 ss.

P. 32, f. 84. Editum p. 110.

P. 33, f. 94^{v}. Editum p. 145 s.

P. 33, cod. 12, f. 13. Cf. p. 66, cod. 25, f. 182-183.

P. 35, cod. 14, f. 2^{v}. Cf. p. 76, f. 119^{v}.

P. 43, f. 296^{v} ss. Cf. cod. Neap., 19, f. 31.

P. 43, f. 314^{v}-316^{v}. Editum ex cod. Neap. p. 158 ss.

P. 44, f. 334^{v}. Cf. p. 77, cod. 29, f. 137^{v}.

P. 57, f. 379^{v}. Delenda " *immo Iuliani Laodicensis* "; cf. p. 133, v. 23 ss.

P. 83, n. 1. Fort. Theophili, cf. cod. Vindobon. 2, f. 17 ss. et 25.

P. 113 ss. Ad fragmenta de septem mundi aetatibus recte intelligenda, conferre iuvat Bardesanis Edesseni locum quem comiter nobis indicavit Theodorus Nöldeke. Eo magis probantur quae de origine orientali huius doctrinae coniecimus. Nam Syrus astrologus eosdem atque auctor byzantinus cursus planetarum praebet numeros; at illi sex non septem millibus annorum magnus anni mundus consistit. Haec enim ex libro deperdito Bardesanis excerpsit Georgius, Arabum episcopus, qui circa 700, p. C. floruit (Cureton, *Spicil. Syriac.*, p. 21 [p. 40]; cf. Ryssel, *Georg des Araberbischofs Gedichte und Briefe*, 1891, p. 48 et not. p. 171; Nau, *Bardesane, Le livre des lois du pays*, p. 59): *Duo circuitus Saturni 60 anni, 5 circuitus Iovis 60 anni, 40 circuitus Martis 60 anni* [itaque p. 116, 19 legendum est διὰ μηνῶν

cum V], *60 circuitus Solis 60 anni, 72 circuitus Veneris 60 anni, 120* [*non 150, l.* ܩܟ *pro* ܩܢ] *circuitus Mercurii 60 anni, 720 circuitus Veneris 60 anni, et hoc est una synodus eorum omnium, id est tempus unius synodi eorum, ita ut inde appareat 100 huiusmodi synodos sex millia annorum efficere, hoc modo : 200 circuitus Saturni 6000 anni, 500 circuitus Iovis 6000 anni, 4000 circuitus Martis 6000 anni, 6000 circuitus Solis 6000 anni, 7200 circuitus Veneris 6000 anni, 12000 circuitus Mercurii 6000 anni, 72000 circuitus Lunae 6000 anni. Et Bardesanes haec ita computavit cum demonstrare vellet tantum sex millia annorum mundum mansurum.*

Sine dubio haec ad antiquos Chaldaeos referenda sunt, quibus sexaginta numerus solemnis erat, quamquam vestigia eiusdem doctrinae apud graecos repperiuntur (cf. Aetium ap. Diels, *Doxogr.*, 363, et Kroll ad *Procl. in R. P. Platonis*, II, 386, n. 2). Affinitatem quandam cum Bardesanis computationibus habent etiam quae apud Pseudo-Aristotelem, Περὶ κόσμου, c. 6 (p. 399ᵃ 8, Bekker) et Apuleium, *De mundo*, cap. 28 inveniuntur.

P. 114, f. 93ʳ, l. ἑπτὰ pro ἐπτά.

P. 118, v. 2. Pro κζ' lege κθ', cf. p. 115, 25.

P. 132, v. 6-7. Lege Μοροῆς, Μιζξαούλ.

INDEX CODICUM

Consensus Numerorum.

Taurinenses B, VI, 8 (b, III, 30)	=	cod.	1
„ C, III, 8	=	„	2
„ C, VI, 21 (b, VI, 18)	=	„	3
„ C, VII, 10 (b, VI, 12)	=	„	4
„ C, VII, 15 (c, I, 43)	=	„	5
Bergomas Δ, 5, 13	=	„	6
Parmensis 165 (HH, IX, 34)	=	„	7
Mutinenses 15 (III, A, 1)	=	„	8
„ 40 (II, B, 3)	=	„	9
„ 42 (II, B, 5)	=	„	10
„ 85 (III, C, 6)	=	„	11
„ 132 (III, D, 13)	=	„	12
„ 174 (II, F, 9)	=	„	13
„ 189 (III, F, 11)	=	„	14
„ 215 (III, G, 11)	=	„	15
„ 239 (III, F, 16)	=	„	16
Bononienses (Biblioth. Universit.) 2280	=	„	17
„ „ „ 3632	=	„	18
Neapolitani II, C, 33 (olim 34)	=	„	19
„ II, C, 34 (olim 35)	=	„	20
„ II, F, 21	=	„	21
„ III, AA, 7 (olim III, A, 7)	=	„	22
„ III, C, 13	=	„	23
„ III, C, 20	=	„	24
„ III, E, 19	=	„	25
„ III, E, 27	=	„	26
Messanensis F, A, 9	=	„	27
Florentini (Laurentiani) XXVIII, 43	=	„	28
„ „ LXXXVI, 14	=	„	29
„ „ LXXXVI, 17	=	„	30
„ „ LXXXVI, 18	=	„	31

S(criptores) P(ossessores) codicum.

Albertus Pius (Carpensis), codd. 9, 11, 15 (P.).
Anthonius (*sic*) de Placentia (?), cod. 4 (P.).
Eleutherius astrologus Mytilenis, cod. 4 [et cod. 7 ?] (S.)
Georgius Valla, codd. 9 et 11 (P.); 13 et partim 15 (S.).
Gregorius monachus, cod. 10 (S.).
Iohannes Rhosus, cod. 31 (S.).
Iohannes sacerdos Symeonacius (?) et protopapa Χανδά (?), cod. 3 (S.).
Iohannes (Xerocaltus) sacerdos et tabularius, cod. 19 (S.).
Michael Apostolius, cod. 30 (S.).
Michael Suliardus, codd. 9 et 11 (S.).

Annorum notae in codd. obviae.

Mensis	martius	a. 1389	=	cod.	4.
„	ποιανεψιών	a. 1488	=	„	13.
„	october	a. 1490	=	„	9.
„	maius	a. 1491	=	„	31.
„	iunius	a. 1495	=	„	19.
		Annus 1565	=	„	1.

INDICES NOMINUM

Numeri priores paginam et versum designant, posteriores uncis inclusi codicem et folium.

I. NOMINA SCRIPTORUM

Abu Abd-Allah al Zanati, v. Zanates.
Achmet 42 (18, f. 280ᵛ).
Adrastus 65 (23, f. 266).
Aegyptii 9 (4, f. 51ᵛ); 56 (19, f. 311); 82, 34; 106, 17, 28; 108, 3, 19; 109, 1; 118, 18; 133, 7; cf. 34 (12, f. 128ᵛ).
(Pseudo-) Aegyptius 66 (25, f. 182).
Alim 61 (19, f. 430).
Alis, v. Zanates.
Ammonius Hermiae filius 33 (12, f. 13).
Andreas philologus 77 (29, f. 142ᵛ).
Antiochus 30 (11, f. 42); 31 (11, f. 68ᵛ); 61 (19, f. 432 ss.); **154-155.**
Apolonius (*sic*) ὁ Πέρσης ὁ λαγκανόμαντις 45 (18, f. 344ᵛ).
Apollonius Laodicensis (?) 100, 13.
Apomasar 40 (18, f. 272); 41 (18, f. 280); **124-127.**
Apuleius romanus 74 (29, f. 25); cf. Addenda, p. 184.
Argyrus Isaac 16 (5, f. 134).
Aristoteles 35 (14); 45 (18, f. 359); 66 (25); 74 (29, f. 25). Cf. p. 184.
Arsenius monachus 43 (18, f. 296ᵛ); 51 (19, f. 31).
Astrampsychus 43 (18, f. 286); 55 (19, f. 278); 133, 2.
Bardesanes 183.
Barlaam 65 (23, f. 28ᵛ et 33); 69 (27, f. 113).
Berosus 114.
Blemmides Nicephorus 27 (8); 66 (26, f. 53).
Buseth 76 (29, f. 63).
Cabasilas Nicolaus 35 (15, f. 42).
Castorius 45 (18, f. 363ᵛ).
Chaldaei 53 (19, f. 42ᵛ); 114, 3, 12; **115-118,** 125, n. 2.
Charanitae, v. Harranitae.
Chrysococca Georgius 4 (2, f. 3).
Claudius Tuscus 65 (22, f. 1 et 34).
Cleomedes 35 (15, f. 2).
David propheta 41 (18, f. 275).
Demetrius Triclinius 35 (15, f. 38ᵛ).
Demophilus 27 (9, f. 172); 36 (16, f. 139); [39 (17, f. 311)].
Dionysius Alexandrinus 66 (26, f. 133).
Dionysius Areopagita 76 (29, f. 119ᵛ).
Dorotheus 6 (4, f. 35); 7 (4, f. 37ᵛ); 105, 13.
Esdra 44 (18, f. 330); 77 (29, f. 134).
Eudoxius 44 (18, f. 323).
Firmicus Maternus 113.
Gennadius patriarcha 114.
Gregoras Nicephorus 15 (5, f. 25); 33 (12, f. 16ᵛ); 66 (25).
Harranitae 40 (18, f. 272).
Heliodorus 5 (4, f. 7); 58 (19, f. 389); 61 (19, f. 430ᵛ); **81-83; 136-138; 152-154.**
Hephaestio Thebanus 6 (4, f. 34 ss.); 8 (4, f. 44ᵛ s.); 9 (4, f. 49 ss.); 12 (4, f. 65ᵛ); [14 (4, f. 70ᵛ)]; 59 (19, f. 403 et 406ᵛ); 61 (19, f. 423ᵛ); 100, 4; 113; 150 n.; 179, 22.
Heraclitus philosophus 32 (11, f. 88ᵛ).
Hercules astronomus 45 (18, f. 339ᵛ).
Hermes Trismegistus 12 (4, f. 66); 41 (18, f. 275); 45 (18, f. 359 et 435ᵛ); 81, 1; 82, 6; cf. 33 (12, f. 2); 113.
Hero Alexandrinus 4 (3, f. 20); 63 (19, f. 466).
(Pseudo-) Herodotus 65 (21, f. 122).
Hesiodus 58 (19, f. 393).
Hipparchus 23 (7, f. 88ᵛ).
Hippocrates 4 (3, f. 26ᵛ); 33 (11, f. 95ᵛ); 127, n. 1; 157, 3, 29.
Iohannes Camaterus 3 (1, f. 1).

Iohannes Pediasimus 35 (15, f. 2, [34?] et 37ᵛ).
Iohannes (Philoponus) Alexandrinus 66 (25, f. 168).
Isaac Argyrus 16 (5, f. 134).
Iulianus Laodicensis 12 (cf. Add. p. 183); 31 (11, f. 79); 32 (11, f. 83); 57 (19, f. 379ᵛ); 58 (19, f. 389); 61 (19, f. 417ᵛ); 62 (19, f. 434 et 436); **99-111**; **151-152.**
Iulianus theurgus 102, 14.
Leo philosophus 14 (4, f. 71); **92-93.**
Leo sapiens 40 (18, f. 266ᵛ); 42 (18, f. 284ᵛ); 43 (18, f. 285ᵛ); 74 (29, f. 28ᵛ).
Lydus (Iohannes Laurentius Philadelphinus) 5 (4, f. 6); 65 (22, f. 1); [74 (29, f. 25)]; 100, 6; 111 n.
Macarius Hieromonachus 34 (12, f. 26).
Masala 59 (19, f. 403 et 406ᵛ); 60 (19, f. 410).
Maximus 8 (f. 43ᵛ [cf. Add. p. 183]); 59 (19, f. 403); 60 (19, f. 412ᵛ).
Maximus (sanctus) 63 (19, f. 461ᵛ).
Mazanates, v. Zanates.
Melampus 33 (11, f. 92); 58 (19, f. 399); **110-113.** Cf. 128.
Nicetas philosophus Paphlagonius 28 (10, f. 131); **96-98** (?).
Nicephorus, cf. Blemmides et Gregoras.
Nicolaus Hydruntinus 75 (29, f. 47ᵛ); 76 (29, f. 68ᵛ [et 97]).
Oppianus 4 (3, f. 29ᵛ).
Orpheus 31 (11, f. 75ᵛ); 41 (18, f. 277); 43 (18, f. 321).
Palchus 100, 17; 102 s.
Paulus Alexandrinus 5 (4, f. 7); 8 (4, f. 43); 13 (4, f. 66ᵛ); 23 (7, f. 82ᵛ); 27 (9, f. 188ᵛ); 31 (11, f. 55 [cf. Add. p. 183]); [31 (11, f. 79)]; [57 (19, f. 379ᵛ)]; 61 (19, f. 422 et 433); 100, 12; **133-134.**
Pediasimus Iohannes 35 (15, f. 2, [34?] et 37ᵛ).
Petosiris 12 (4, f. 66); 34 (13, f. 262); 55 (19, f. 307ᵛ); 76 (29, f. 95ᵛ s.); **120-121**; 133, 7.
Petrus Antiochenus (?) **96-98.**
Petrus philosophus 62 (19, f. 443ᵛ s.); **155-158.**
Photius 63 (19, f. 483).
Pindarus 64 (21, f. 1).
Plato 73 (28, f. 44).
Plethon 65 (22, f. 40 et 47); 66 (25).
Porphyrius 27 (9, f. 161 et 172); 34 (12, f. 128); 35 (14); 36 (16, f. 139); 39 (17, f. 305 et 311); 66 (24, f. 186); 69 (27, f. 1).
Proclus (Diadochus Platonicus) 23 (7, f. 5); 33 (11, f. 91); 57 (19, f. 376 et 384); 73 (28, f. 44 et 86).
Protagoras Nicenus 12 (4, f. 66); 59 (19, f. 403); 60 (19, f. 412); **150-151.**
Psellus Michael 56 (19, f. 317); 66 (26, f. 1 [et 51ᵛ ?]).
Ptolemaeus 15 (5, f. 39ᵛ); 16 (5, f. 142); 19 (6, f. 1 s.); [23 (7, f. 5)]; 23 (7, f. 77); [27 (9, f. 2 et 160ᵛ]); 28 (9, f. 189 et 11, f. 5 ss.); 29 (11, f. 18 ss.); 34 (12, f. 30 et 134; 13, f. 4 et 259ᵛ); [36 (16, f. 1)]; 39 (17, f. 1, 168ᵛ et 254); 43 (18, f. 317ᵛ et 320ᵛ); 44 (18, f. 322ᵛ s.); 57 (19, f. 386ᵛ s.); 64 (21, f. 88); [65 (23, f. 1 et 28ᵛ)]; 65 (23, f. 65; 24, f. 1 [et 77]); [66 (24, f. 186)]; [69 (27, f. 1 et 17)]; 69 (27, f. 108); 73 (28, f. 1ᵛ); 82, 28; 83, 12; 106, 17, 27; 108, 3, 19; 109, 1, 6. Cf. 33 (12, f. 2); et 34 (12, f. 128ᵛ).
Pythagoras 15 (5, f. 39*bis*ᵛ); 31 (11, f. 77 s.); 39 (18, f. 266ᵛ); 40 (18, f. 267ᵛ); 41 (18, f. 274); 53 (19, f. 41ᵛ et 44); 74 (29, f. 1); 75 (29, f. 37 et 38); 133, 8.
Rhetorius 7 (4, f. 37ᵛ); 8 (4, f. 40); [34 (12, f. 128 fin.)]; 58 (19, f. 388ᵛ); 59 (19, f. 403).
Salmân vel Salam (praefectus bibliothecae chalifae Mâmûn) 75 (29, f. 48ᵛ).
Salomon 16 (5, f. 75ᵛ); 40 (18, f. 266ᵛ); 46 (18, f. 436ᵛ); 54 (19, f. 49).
Simonides 45 (18, f. 344ᵛ).
Stephanus Alexandrinus 6 (4, f. 29).
Synesius Cyrenensis 4 (3, f. 38).
Syrim 46 (18, f. 443).
Syrus 7 (4, f. 37).
Teucer Babylonius 30 (11, f. 42 η'), 152 n.
Theo 65 (23, f. 1).
Theophilus Edessenus 8 (4, f. 44); 43 (18, f. 321); 83 (cf. Add.); **93-94, 123.**
Triclinius Demetrius 33 (15, f. 38ᵛ).
Vettius Valens 58 (19, f. 400); 59 (19, f. 403 et 406ᵛ); 66 (24, f. 202); 77 (31, f. 1 [Ἀετίου Ἄλεντος ἀντιοχέως]); 113; **146-149**; **174-177**; **179-182.**
Zanates (Abu Abd-Allah al Zanatî) 33 (11, f. 94); 43 (18, f. 296 s.); 51 (19, f. 31); 58 (19, f. 393 et 398); **118-119**; **139-142**; **145-146.**
Zoroaster 65 (22, f. 40); 77 (29, f. 135); 83, n. 1; 124, n. 2; 154 n.

II. NOMINA CETERA

Abasga (sc. Abasgorum regio) 127, 7.
Abraham 15 (5, f. 40ᵛ).
Achaïa 180, 15.
Achilles 120, 19.
Arcadia 180, 16.
Adam 44 (18, f. 333ᵛ); 76 (29, f. 121).
Adriaticus sinus 182, 10.
Aecaterina 163, 6.
Aegyptii 10 (4, f. 52ᵛ); 34 (12, f. 128ᵛ); 39 (17, f. 168ᵛ): 58 (19, f. 390ᵛ); cf. ind. nomin.
Aegyptus 126, 9; 129, 23; 181, 2; 182, 11.
Aethiopia 181, 2.
'Ακουτγούρης (?) 44 (18, f. 322ᵛ).
'Αλαήλ 132, 8.
Alexander rex 45 (18, f. 359); 53 (19, f. 46ᵛ); 55 (19, f. 278); 105, 20; 135 n.
Alexandria 3 (2, f. 86); 134, 4.
Alexandrini 56 (19, f. 311).
'Αμμωνική 181, 19.
Amol 127, 4.
Anargyri (sancti) 161, 5; 162, 25; 167, 32.
Anastasia (sancta) 163, 31; 165, 29.
Anna (sancta) 164, 29.
Apostoli 99, 14.
Arabes 44 (18, f. 327ᵛ); 170, 5.
Arabia 181, 2; Arabia felix 182, 7.
Arcadia 180, 16,
'Αριήλ 132, 6.
Asia Minor 126, 8.
Assyrii 45 (18, f. 375).
Athenienses 39 (17, f. 168ᵛ); 58 (19, f. 390ᵛ).
Atlanticum mare 182, 11.
Babylonia 126, 4; 134, 10; 180, 15.
Babylonii 1 (1, f. 35ᵛ).
Bactriana 181, 1. Bactriani 182, 11.
Barbara (sancta) 167, 17.
Basilius (sanctus) 64 (20, f. 101).
Belus [cod. Βῦλος] 45 (18, f. 375).
Βερζεβουήλ (*sic*) 132, 8.
Bithyni 39 (17, f. 168ᵛ).
Cabasilas Demetrius 15 (5, f. 25).
Cappadoces 39 (17, f. 168ᵛ).
Cappadocia 134, 15; 181, 18.
Caramani 127, 3.
Carthago 181, 2, 19; 182, 10.
Casperia 181, 1; 182, 9.
Caterina (sancta), v. Aecaterina.
Celtica regio 182, 7.
Charanitae, v. Harranitae.
Χασάς (regio Chûz sive Susiana?) 127, 6.
Χιλάς (sc. Gîlân) 126, 12.
Chorasan 126, 10.
Cilicia 181, 3; 182, 8.
Commagene 181, 18.
Constantinopolis 15 (5, f. 40); 24 (7, f. 90); 183.
Constantinus 76 (29, f. 121).
Christus 54 (19, f. 232ᵛ); 60 (19, f. 408ᵛ); 99, 6.
Crete 180, 15; 182, 8.
Cyclades 180, 15.
Cyprii 39 (17, f. 168ᵛ); Cyprus 182, 8.
Cyrene 180, 16.
Cyriaca (sancta) 168, 35.
David 46 (18, f. 436ᵛ).
Delemitae 127, 1.
Demetrius (sanctus) 163, 19; 167, 4.
Δίκη 180, 3.
Diodorus Siculus 33 (12, f. 2).
Doris 180, 16.
'Ημντλβλ (?) 132, 7.
'Ερυθρὰ θάλασσα 182, 9.
Etrusci 182, 7.
Eudoxius Aegyptius 43 (18, f. 314).
Euphrates 182, 9.
Gaetulia 181, 18.
Galatia 182, 8.
Georgius (sanctus) 161, 25; 169, 18.
Gîlân 126, 12.
Graeci 39 (17, f. 168ᵛ); 40 (4, f. 52ᵛ); 16 (5, f. 172); 44 (18, f. 323); 58 (19, f. 390ᵛ); 82, 2, 8; 99, 1, 3.
Graecia 180, 15.
Gregorius (sanctus) 169, 27.
Hades 15 (5, f. 40ᵛ); 132, 10.
Hadrianus 28 (11, f. 5).
Harranitae 124, 1.
Hebraei 10 (4, f. 52ᵛ); 39 (17, f. 168ᵛ).
Hector 120, 19, 22.
Hermias 33 (12, f. 13).
Hieroboam 16 (5, f. 75ᵛ).
Hispania 182, 7.

Homerus 65 (21, f. 122).
Καρκινάρ 132, 11.
Κοῦφαι (sc. Kûfa) 127, 6.
Iberia 127, 7; 181, 19; 182, 8; cf. Hispania.
Iesus 59 (19, f. 403).
Ilias 41 (18, f. 274); 75 (29, f. 38).
India 126, 6.
Iohannes Baptista (sanctus) 99, 9.
Iohannes Damascenus 74 (29, f. 30r).
Iohannes Synadinus 59 (19, f. 403).
Irene (sancta) 162, 5.
Ispâhân 127, 5.
Italia 181, 1, 18; 182, 8.
Lachiam 74 (29, f. 1).
Libya 181, 2, 19; Libycum mare 182, 10.
Lucas <Chrysoberges> patriarcha 62 (19, f. 443v); 156, 3.
Macedones 39 (17, f. 168v); 53 (19, f. 46v); 58 (19, f. 390v).
Μαλδούωρ 132, 11.
Mâmûm, rex Babyloniae (sc. chalifa), 75 (29, f. 48v).
Mandaei 114, 4; 125, n. 2.
Mardaitae 159 n.
Margiana 127, 1.
Maria Deipara 99, 15; 165, 14.
Marina (sancta) 166, 23.
Μάρρουν (sc. Margiana) 127, 1.
Mauritania 181, 18.
Media 126, 12.
Mercurius Aegyptius 33 (12, f. 2).
Meroe 57 (19, f. 382v).
Mesopotamia 180, 14; 182, 9.
Metagonitis 181, 17; 182, 9.
Michael archistrategus (sc. archangelus) 53 (19, f. 46v); 160, 23.
ΜιζΞαούλ 132, 7.
Moamed 6 (4, f. 29).
Μοροῆς 132, 6.
Μουνοχόθ 132, 8.
Ναρσικοῦ 132, 7.
Nechepso rex 34 (13, f. 262); 76 (29, f. 96); 120, 2.
Nicolaus (sanctus) 166, 13.
Noe 76 (29, f. 120v).
Oasis 181, 1.
Ὀρνέας 132, 10.
Panteleemon (sanctus) 168, 25.
Parasceve (sancta) 161, 6; 168, 10.
Paris 105, 19.
Peloponnesus 180, 15.
Persae 16 (5, f. 172); 73 (28, f. 42).
Persia 126, 5; 127, 3; 134, 2; 180, 16.
Φαρτοῦελ 132, 11.
Φερεήλ 132, 7.
Philippus rex 4 (3, f. 7).
Φορέλ 132, 7.
Pluto 15 (5, f. 40r); 132, 10.
Porphyrogennetus rex 3 (1, f. 1).
Prodromus, v. Iohannes Baptista.
Ptolemaeus rex 55 (19, f. 278).
Ῥέ (immo Ῥαΐ, sc. Rhagai) 127, 4.
Rhodus 24 (7, f. 90).
Roma 181, 19.
Romani 10 (4, f. 52v); 39 (17, f. 168v); 51 (19, f. 31).
Rubrum mare 182, 9.
Σαβαώθ 132, 16.
Σαλφρενάς 132, 6.
Σαραφαήλ 132, 8.
Σαρσαννά 132, 11.
Sclabes 74 (29, f. 18v).
Σεμιράμηλ 132, 12.
Σηρική 181, 1.
Sicilia 180, 16; 181, 19; 182, 8.
Sinope 181, 3.
Smyrna 181, 2.
Σπάχαις (sc. Ispâhân) 127, 5.
Stephanus (sanctus) 159, 15.
Susiana 127, 6.
Syria 181, 18.
Syrus 19 (6, f. 1); 34 (12, f. 30); 65 (24, f. 1).
Taurus? 181, 2 (adn.).
Telauges 53 (19, f. 44).
Thebaïs 181, 1.
Thecla (sancta) 160, 4.
Theodora 51 (19, f. 31).
Theodorus (sanctus) 161, 3.
Θέθ 132, 10.
Timotheus 6 (4, f. 29).
Triballi 182, 11.
Troglodytica 181, 1.
Turcorum regio 126, 8.
Tyrrhenia, v. Etrusci.
Tyrus 181, 2.
Ξερίον 132, 6.
Ξυμπωνά 132, 7.

TABULA ARGUMENTI

CATALOGUS CODICUM

Codices Taurinenses 3
Codex Bergomas 19
Codex Parmensis 23
Codices Mutinenses 27
Codices Bononienses 39
Codices Neapolitani 49
Codex Messanensis 69
Supplementum codicum Florentinorum 73

APPENDIX

Excerpta ex codice 4 (Taurin. C. VII, 19)

Ex Heliodori commentario in Paulum Alexandrinum 81
Περὶ τῶν ἐν ταῖς καταστάσεσι τῶν ἀέρων συμβαινόντων ἀνέμων κ. τ. λ. 83
Capitula de furtis et furibus 88
Περὶ τοῦ ποῦ ἐστι τὸ κλαπέν. — Εἰ νέος ὁ κλέπτης ἢ μέσος ἢ γέρων. — Περὶ τοῦ εἴδους τοῦ κλέπτου. — Περὶ τοῦ εἰ πλησίον ἐστὶν ἢ πόρρω τῆς συγγενείας. — Τίνι ἐδόθη τὸ κλαπέν. — Εἰ ἄρρην ὁ κλέπτης ἢ γυνή. — Περὶ τοῦ ποίῳ τρόπῳ ὁ κλέπτης εἰσῆλθεν.
Περὶ καιρῶν ταραχῆς, ἐμπρησμοῦ, σεισμοῦ καὶ καταποντισμοῦ . . 91
Λέοντος φιλοσόφου περὶ βασιλέων καὶ ἀρχόντων κ. τ. λ. . . 92
Περὶ τῆς αὐτῆς τοῦ ἄρχοντος ἰδέας 93
<Theophili>. Περὶ προβολῆς ἄρχοντος 93
Περὶ τοῦ εἰδέναι τοῦ δείπνου τὴν κατασκευήν 94

Excerptum ex codice 10 (Mutin. 42)

Nicetae Paphlagonii (?) ὅτι πολυάσχολον πρᾶγμα ἡ ἀστρολογία . 96

Excerpta ex codice 11 (Mutin. 85)

De hebdomadis septem diebus 99
Iuliani Laodicensis disquisitio astronomica (Ἐπίσκεψις ἀστρονομική). — Praefatio et prima capita tria 99
Melampodis μέθοδος περὶ τῶν τῆς Σελήνης προγνώσεων . . . 110
De septem mundi aetatibus. — Ἐπίσκεψις τῶν ἑπτὰ πλανητῶν et Ἀκριβὴς φιλοσοφία τῶν Χαλδαίων 113
Πέρσου φιλοσόφου καὶ ἀστρολόγου τοὔνομα Ζανατῆ ἐπίσκεψις ἡ παροῦσα παρατηρήσιμος 118

Excerptum ex codice 13 (Mutin. 174)

Ἐπιστολὴ Πετοσίρεως φιλοσόφου πρὸς Νεκεψῶ βασιλέα . . . 120

EXCERPTUM EX CODICE 15 (MUTIN. 215)

Theophili de animalibus et plantis unicuique planetae subiectis . 122

EXCERPTA EX CODICE 18 (BONON. 3632)

Apomasaris capitula quaedam . . . , ... 124
Περὶ τῆς μεθόδου τῶν Χαρανιτῶν ἤτοι ἐναλλαγῆς τοῦ κοσμικοῦ ἔτους. — Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς σημαινομένων συμπτωμάτων. — Περὶ τῆς τοῦ πάντος συστάσεως. — Περὶ παιγνίου οἷον ζατρικίου ἢ ταβλίου.
Tonitruale ignoti auctoris 128

EXCERPTA EX CODICE 19 (NEAP. II. C. 33)

Λεκανομαντεία 132
Versus 133
Ex Pauli Alexandrini Introductione excerptum 133
De plantis quae secundum planetarum naturam operantur . . . 134
Ἡλιοδώρου ἐπίσκεψις τῶν πλανητῶν, πῶς κυριεύουσι τὰς ζ´ ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος καὶ τὰς ιβ´ ὥρας 136
Περὶ τῶν ἐνεργειῶν τῶν πλανητῶν ἐν ταῖς ὥραις κυριευόντων . . 138
Περὶ τῶν τῆς Σελήνης παρατηρήσεων Πέρσου φιλοσόφου τοὔνομα Ζανατῆ 139
Ἑτέρα ἐπίσκεψις τῆς Σελήνης καὶ περὶ τῶν σχηματισμῶν αὐτῆς καὶ τῶν ὀνομασιῶν 142
Περὶ ἀστέρων ποιούντων τάραξιν καὶ κίνδυνον ... Πέρσου φιλοσόφου τοὔνομα Ζανατῆ 145
Χρῆσμα τεχνωθὲν παρὰ τοῦ Οὐάλεντος. 146
Περὶ δραπετῶν Νικαέως Πρωταγόρου 150
Ἰουλιανοῦ Λαοδικέως frustula 151
Ἐκ τῆς Ἡλιοδώρου ἀστρονομικῆς διδασκαλίας περὶ δεκανῶν ζῳδίων 152
Περὶ τῆς τοῦ Κυνὸς ἐπιτολῆς καὶ τῆς προγνώσεως τῶν ἐξ αὐτοῦ συμβαινόντων, Ἀντιόχου 154
Ἐπιστολὴ Πέτρου φιλοσόφου εἰς τὸν πατριάρχην κῦρ Λουκᾶν . . 155
Prognostica ex signis zodiaci 158

EXCERPTUM EX CODICE 20 (NEAP. II. C. 34)

Η ἑρμηνεία τοῦ σεισμολογίου τῶν δώδεκα ζῳδίων. 170
Ἑρμηνεία τοῦ βροντολογίου τοῦ μηνιαίου 172

EXCERPTUM EX CODICE 24 (NEAP. III. C. 20)

Vetti Valentis de coniunctionibus binorum planetarum . . . 174

EXCERPTUM EX CODICE 31 (LAUR. LXXXVI, 18)

Vetti Valentis de signis zodiaci 179
ADDENDA ET CORRIGENDA 183

INDICES

Indices codicum 185
Indices nominum : I. Nomina scriptorum 187
II. Nomina cetera 189

Bruxellis. — Typis POLLEUNIS & CEUTERICK.

Explicatio characterum quibus astronomica vocabula insignuntur.

Ex codice Laurentiano XXVIII, 14, f. 309 (*Catal.*, I, p. 37).

ἡ ἀνάλυσις τῶν ζωδιακῶν σχημάτων. καὶ ἑτέρων
τινῶν σεσημειωμένων, ἐστὶν αὕτη:
κρόνος· ζεὺς· ἄρης· ἀφροδίτη· ὁ ἥλιος·
ἑρμῆς· σελήνη: κριός· ταῦρος· δίδυμοι·
καρκῖνος· λέων. παρθένος· ζυγός· σκορπίος·
τοξότης· αἰγόκερως· ὑδροχόος· ἰχθύες: ἀστήρ·
ἡμέρα· νύξ· μήν· [illegible]· κύκλος [illegible]·
ῥοικλίδιον· ὡροσκόπος· δύνον· μεσουράνημα·
ὑπόγειον· ὑπόδειγμα· κέντρον· σημεῖον·
σύνοδος· πανσέληνος· μοῖρα· δαίμων.
ἐστὶν· ὅτι· παρὰ· ἀναβιβάζων.
καταβιβάζων· διάμετρος· τρίγωνον·
ἑξάγωνον· τετράγωνον· ἀστέρες· μεσημβρινόν·
βόρειον. νότιον· δάκτυλος· δακτυλ...
κίνημα· ἐπίκυκλος· σφαῖρα·

Alia explicatio ex eodem codice f. 309v.

EN VENTE CHEZ LE MÊME ÉDITEUR :

CATALOGUS CODICUM ASTROLOGORUM GRAECORUM :

I. **Codices Florentinos** descripsit Alexander Olivieri. Accedunt fragmenta selecta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1898 . . . . 8 00

II. **Codices Venetos** descripserunt G. Kroll et A. Olivieri. Accedunt fragmenta primum edita a Boll, Cumont, Kroll, Olivieri, 1900 . . . . 10 00

III. **Codices Mediolanenses** descripserunt Aemygdius Martini et Dominicus Bassi, 1901 . . . . 3 00

IV. **Codices Italicos** praeter Florentinos, Venetos, Mediolanenses, Romanos, descripserunt Bassi, Cumont, Martini, Olivieri, 1903 . . . . 10 00

V. **Codices Romani**. Pars prior, auctoribus Francisco Boll et Francisco Cumont, prelo tradita est.

VI. **Codices Vindobonenses** descripsit Guilelmus Kroll. Prelo traditum.

Cumont (**Franz**), *Textes et Monuments figurés relatifs aux mystères de Mithra,* publiés avec une introduction critique. Deux volumes in-4°, avec 509 figures dans le texte, 9 planches en héliotypie et 1 carte 90 00

— *Les Mystères de Mithra,* in-8°, 84 pages et 1 carte . . . 5 00

Gaspard (**Camille**), *Essai de chronologie pindarique,* in-8°, 196 pages. 5 00

Michel (**Charles**), professeur à l'Université de Liège. — *Recueil d'Inscriptions grecques pour servir à l'étude de l'Histoire et des Institutions de la Grèce ancienne jusqu'à la Conquête romaine.* Préface par B. Haussoulier, directeur d'études à l'École pratique des Hautes Études. Fort volume in-8° de xxvi-1000 pages 20 00

Van den Gheyn (**J.**), *Catalogue des Manuscrits de la Bibliothèque royale de Belgique,* Tome premier (Écriture-sainte et Liturgie), 1901, in-8°, xvi-592 pages 12 00

— Tome deuxième (Patrologie), 1902, in-8°, viii-414 pages . 12 00






Original from
HARVARD UNIVERSITY